

DECEMBER 18., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: BIELAN ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.05-kor megnyitják)

2. A közép vállalkozások közzétételre és összevont beszámoló készítésére vonatkozó kötelezettségei - A közép vállalkozások számviteli kötelezettségei (vita)

Elnök. – A következő napirendi pontok: együttes vita a következőkről:

Ieke van den Burg jelentése a Jogi Bizottság nevében a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelvnek a közép vállalkozások egyes közzétételi követelményei és a konszolidált beszámoló készítésének kötelezettsége tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról

(COM(2008)0195 – C6-0173/2008 – 2008/0084(COD)) (A6-0462/2008), és

a Bizottság nyilatkozata a közép vállalkozások számviteli kötelezettségeiről.

Ieke van den Burg, előadó. – (NL) Elnök úr, elnézést kérek a késésért. Nehéz idők járnak a kis- és közép vállalkozásokra. A válság nem csak a bankokat és a tőzsdén jegyzett cégeket sújtotta, hanem az egész gazdaságot, és a KKV-k esetében is munkahelyek megszűnéséhez vezet. Ezért az Uniónak segítenie kell ezt a szektort.

Ebben van fontos szerepe azoknak az intézkedéseknek, amelyek tavaly nyáron az úgynevezett „kisvállalkozói intézkedéscsomagban” szerepeltek. Jómagam jelenleg több, abban foglalt javaslattal is foglalkozom: ilyen a közös európai részvénytársasági szabályozás, a mikrohitelnyújtás kereteinek bővítése és a helyi piacon magánszemélyeknek szolgáltatást nyújtók számára egy alacsony héa-kulcs bevezetésének kidolgozása is.

A kisebb vállalkozások számára nagyon fontos kérdés az adminisztrációs teher, melyet nagyrészt a nemzeti és helyi hivatalos szervek rónak rájuk. Ebben viszont szerepet vállalt az uniós törvényhozás: előrelátóan elkezdtek ritkítani, könnyíteni ezeket a terheket. Ez egyébként az előttünk fekvő dossziéra is érvényes. A tájékoztatási kötelezettség és az erről szóló két irányelv 25, illetve 30 éves és több módosításon is átesett. Ezek most egy úgynevezett gyorsított eljárás keretében leegyszerűsítésre kerülnek.

Ezek az intézkedések azonban csak egy kis lépést jelentenek a terhek könnyítésének hosszú útján. Sokkal többre lenne szükség. A Parlament Jogi Bizottságában határozottan hangot adtunk erre vonatkozó elégedetlenségünknek. Mindezek miatt ezzel a jogalkotási dossziéval egyidőben kiadtunk egy állásfoglalást, amelyben arra kérjük a Bizottságot, hogy a gyorsított eljárás keretében indítsa el a kis- és közép vállalkozásokra vonatkozó jogszabályok sokkal alaposabb felülvizsgálatát. A Bizottság addigra ettől függetlenül is napirendre tűzte ezt a kérdést. A cél az, hogy a kis- és közép vállalkozásokra vonatkozó szabályok egész Európában egységesebbek legyenek.

Korábban, mikor ugyanez a téma Radwan úrnak a Gazdasági és Monetáris Bizottság nevében írt jelentése kapcsán volt terítéken, kifejezetten azt mondtuk, hogy a megoldás nem a kis- és közép vállalkozásokra vonatkozó nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokat (IFRS) kidolgozó Nemzetközi Számviteli Standard Testület kezében van, hanem inkább az érvényben lévő jogszabályokra építve kell erősebb harmonizációra törekednünk Európában.

Ezen vita során a jelentés árnyék-előadója, Lehne úr javasolta, hogy a tagállamok már ebben a stádiumban kapjanak lehetőséget arra, hogy a mikrovállalkozásokkal, a legkisebb vállalkozásokkal kivételt tegyenek. Véleményem szerint ez egy kényszerhelyzetből származó intézkedés, amely, bár a Stoiber-csoport már javasolta, hosszú távon nem vezet lényegi egyszerűsítéshez, mivel nem kötelező, s így csupán tovább növeli majd a tagállamok közötti különbségeket.

A végső lehetőség és célkitűzés tehát szükségképpen a széles körű harmonizáció, amely biztosítja, hogy azok a vállalkozások, amelyek nem számítanak mikrovállalkozásnak, szintén élvezhessék egy hasonló,

nagyon egyszerű rendszer előnyeit. Ezzel az egyszerű rendszerrel kapcsolatban csak arra szeretnék emlékeztetni mindenkit, hogy milyen lehetőségeket kínál az „XBRL”, a kiterjeszthető üzleti beszámolási nyelv, amely lehetővé teszi, hogy a különböző szervezetek könnyen, egyszerűen megadhassák adataikat, és más szervezetek felhasználhassák azokat. Az ilyen adatok megadását ez a rendszer könnyebbé és egyszerűbbé tenné, és az adatok sokféleképpen felhasználhatóak lennének.

Hamarosan tehát komoly vitát kell kezdeményezni arról az ellenállásról, amely a könyvelés világában tapasztalható a mikrovállalkozásoknak nyújtott engedményekkel szemben. A Bizottságnak javaslatokkal kellene előállnia. Ezután meg kell vizsgálni a középvállalkozások és a mikrovállalkozások számára lehetséges legjobb megoldást, amely garantálja az átláthatóságot és a jó könyvelést, és lehetővé tesz bizonyos műveleteket; mindezt anélkül, hogy ezekre a vállalkozásokra hatalmas adminisztratív terheket rónánk.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, van den Burg asszony, hölgyeim és uraim! Az Európai Parlament ma fog határozni az egyszerűsítéssel kapcsolatos javaslatról, amely a számviteli területhez kapcsolódó három jogalkotási javaslat közül az első. Célja az, hogy közösségi szinten egyszerűbbé tegye a gazdasági környezetet, különösen a kis- és középvállalkozások számára.

Ez az első javaslat jó kiindulópontot jelent: alkalmat ad a jogalkotók, az érintettek és a Bizottság véleménycseréjére és a két másik javaslat elemeinek megvitatására.

Ahogy azt néhány hete az európai gazdasági fellendülési tervben bejelentettük, a következő javaslat célja a vállalkozások legnagyobb hányadát kitevő kisebb vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése lesz.

2009 első negyedében a Bizottság javaslatot állít majd össze, amely alapján a tagállamok felmenthetik ezeket a mikrovállalkozásokat az éves beszámoló készítése alól. Azt is szeretném kiemelni, hogy a Bizottság javaslata csak akkor csökkenti majd sikeresen az adminisztratív terheket, ha a tagállamok élnek ezzel az új lehetőséggel, mivel csak lehetőségről, nem pedig kötelezettségről van szó.

A külső tanácsadók becslései szerint ez az intézkedés akár évi 5,8 milliárd euró megtakarítással is járhat. De ez a megtakarítás csak akkor valósul meg, ha minden tagállam él ezzel a mentességi lehetőséggel és nem vezet be új és túlzottan korlátozó szabályokat.

A második kezdeményezés, amelyet szeptember végén jómagam jelentettem be, a negyedik és a hetedik számviteli irányelv felülvizsgálata és frissítése. A felülvizsgálat technikai előkészületei már meg is kezdődtek. 2009 első negyedében nyilvános konzultáció lesz arról, hogy milyen irányt vegyen ez az intézkedés.

Sokan örömmel hallják majd, hogy Stoiber úr kiváló munkacsoportjának javaslatait a lehetőségek szerint figyelembe fogjuk venni.

Visszatérve a javaslatra, amely nemrég a gyorsított eljárás tárgyát képezte, nagyon örülünk annak, hogy – az intézmények együttműködésének hála – ez a kezdeményezés ilyen gyorsan terítékre került.

Arra kérem Önöket, hogy ma az eljárás lezárása mellett szavazzanak. Köszönöm a figyelmet.

Kristian Vigenin, a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményének előadója. – (BG) Biztos úr! A mi értékelésünk szerint az ehhez a jogalkotási kezdeményezéshez kötődő javaslatok nem eléggé nagyratörőek. A Gazdasági Bizottság ezért arra kéri a Bizottságot és személy szerint Önt, hogy ebben a kérdésben tanúsítson aktívabb hozzáállást.

Azt belátom, hogy az Ön által vázolt esemény fontos lépés, de a Bizottságtól határozottabb intézkedéseket várunk el, természetesen az Európai Parlament teljes támogatásával, hiszen ez egy rendkívül fontos kérdés a kis- és középvállalkozások számára, különösen a jelenlegi pénzügyi válság idején.

A Gazdasági és Monetáris Bizottság előadójaként el szeretném mondani, hogy teljes mértékben támogatjuk a Bizottság kezdeményezését, amellyel igyekszik csökkenteni a középvállalkozások adminisztratív terheit. Egyetértünk ezzel a célkitűzéssel és támogattuk a gyorsított eljárást is. Ez a javaslat ma támogatást fog kapni. Úgy gondoljuk, hogy mostantól az Önök által elfogadni tervezett intézkedéseket is teljes mértékben támogatni fogjuk.

Jean-Paul Gauzès, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Üdvözlöm az elnök urat, a Bizottság alelnökét és a biztos urat! Hölgyeim és uraim, képviselőcsoportunk természetesen a van den Burg-jelentés mellett fog szavazni. Gratulálok Ieke van den Burgnak munkájához, amely, mint mindannyian tudjuk, minden esetben igen kiváló színvonalú.

Ezzel együtt fel szeretném hívni a figyelmet arra a tényre, hogy a kis- és középvállalkozások nem feltétlenül támogatják a számviteli követelmények eltörlését. Sok levelet kapunk ebben a témában, amelyekben arra kérnek, hogy legyünk óvatosak: bár az egyszerűsítés hasznos, de vigyázni kell, nehogy a dolog fordítva süljön el. Hadd magyarázzam el, mire gondolok: a számvitelt le kell egyszerűsíteni, és erről szól az az állásfoglalás is, amely szerint a Bizottságnak a lehető leghamarabb, konkrétan 2009 végére javaslatot kell tennie egy, a kis- és középvállalkozások számára megfelelő számviteli rendszerre. Ez azonban nem jelent teljes mentességet.

Hogy miért nem? Először is azért, mert a számvitel lehetőséget jelent a vezetők számára a cég helyzetének legalább évenkénti rendszeres áttekintésére. A számvitel nagyon hasznos eleme a vállalkozások közti kölcsönök nyújtásának, és a bankok is ezen dokumentumok alapján folyósítanak kölcsönöket. Mindezen túl vannak adófizetési kötelezettségek is. Nem szabad tehát a kisvállalkozások vezetőit azzal hitegetni, hogy rengeteg időt és pénzt spórolhatnak meg, ha felhagynak a számvittel. Ez katasztrofális következményekkel járna.

Egy olyan számviteli rendszerre van szükség, amely megfelel a kisvállalkozások szükségleteinek és felmenti azokat a túlzott vagy fölösleges kötelezettségek alól. Azt gondolom azonban, biztos úr, hogy az egyszerűsítés legjobb módja az, hogyha egyszer és mindenkorra érvényessé tesszük azt a szabályt, hogy az információkat minden tagállamban egyszer kell bekérni, és nem kötelezhetik arra a vállalkozásokat, hogy időről-időre készítsék el ugyanazokat a beszámolókat, töltsék ki ugyanazokat az űrlapokat, és adják meg a hatóságoknak ugyanazokat az adatokat, amelyeket egyszer már elküldtek.

Ezzel a megoldással segíthetjük a vállalatvezetőket: biztosíthatjuk, hogy a számviteli szabályok segítségével átlássák cégük helyzetét és felmenthetjük őket a teljesen értelmetlen adminisztratív kötelezettségek alól.

Sharon Bowles, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, én üdvözlendőnek tartom a KKV-k beszámolóképzési terheinek csökkentését. A kisebb cégek nem tekinthetők a nagy cégek kicsinyített másainak, s így a nagyvállalatokra vonatkozó egyes beszámolóképzési kötelezettségek az ő esetükben egyáltalán nem relevánsak. Más előírások túlzott erőforrásokat igényelnek és végső soron nem szolgálják a köz érdekét, mivel nem illeszkednek a rengetegféle kisebb céget felvonultató európai környezethez. A fölösleges beszámolóképzítés több kárt okoz, mint hasznot, úgyhogy örülök, ha egy részétől megszabadulunk. Folytassuk ezt a hasznos munkát.

A jelentés végleges szövegének azonban van egy része, amellyel képviselőcsoportom és mások sem tudnak egyetérteni: a megfelelési táblázatok. A Bizottság a nemzeti jogba való átültetésről szóló megfelelési táblázatokat ebben a kis irányelvben is kötelezővé kívánta tenni, és ez megegyezik a mi álláspontunkkal is. A Tanács ezzel nem ért egyet, mert szerinte indokolatlan terhet jelent. Erre annyit tudok mondani, hogy nem kellene annak lennie. Meg kell találni a módját, hogy a közösségi jogszabályoknak való megfelelésről szóló információkat hozzáférhetővé tegyünk. Ezen a ponton hatalmas demokratikus hiányosság mutatkozik. A felelősök a tagállamok, de természetesen az uniót hibáztatják.

A helyzet a Lisszaboni Szerződést ért kritikákra emlékeztet, mivel az önmagában, független dokumentumként értelmezhetetlen. Itt azonban még nagyobb ellenállásnak kellene lennie, mert a megfelelés kapcsán a tagállamok kormányai napi szinten pontosan ugyanezt teszik a polgáraikkal és azok vállalkozásaival. Ne kerüljessük az igazságot: ez nem az unió hibája. Ez a tagállamok kormányainak hibája, és a helyzeten változtatni kell.

Patrick Louis, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A Bizottság csökkenteni kívánja a vállalkozások adminisztratív terheit, ami alapjában véve helyes cél. De ha az egész a lehető legrövidebb idő alatt próbáljuk lezavarni, akkor nem leszünk képesek alapvetően változtatni a helyzeten. Márpedig változtatásra szükség van, mivel a Bizottság továbbra is folyamatosan túlzott szabványosítást, számtalan döntéshozatali szintet és rendszerszintű korlátozást vezet be az európai vállalkozásokra vonatkozóan, bármekkora légyenek is.

Ma három állam kivételével mind elismeri, hogy a vállalkozásokról szóló adatokat – létrehozásuktól megszűnésükig – nyilvánosságra kell hozni, és a Bizottság maga is beismeri, hogy ezen információk egy része elvész. Ez a veszteség elsősorban azokat érinti, akiknek a leginkább szüksége van az adatokra: a mikrovállalkozások környezetében működő egyéneket és KKV-kat, és az azokkal közvetlen kapcsolatban lévő személyeket.

Ez a javaslat módosítaná az átadható információ szabályozását, s így a jelenleg mindenki számára viszonylag könnyen hozzáférhető információk hosszú távon csak a keresési célokat pontosan ismerő szakmabeliek számára lennének elérhetőek. Ezt a javaslatot nem igazán fogadhatjuk el, hiszen a felelősségteljes törvényhozás

szellemében a téma nem igényel különleges intézkedéseket, mivel a gazdasági információk címzettjei csakis a következők lehetnek: minden, az adatok iránt érdeklődő állampolgár, fogyasztó és befektető.

Ugyanakkor ez a javaslat káros következményekkel járhat, sőt, bizonyosan járna is a regionális sajtóra nézve, amely már most is bajban van, hiszen feladata a bírósági és törvényhozási bejelentések közzététele, amelyek a hirdetési bevételeknek akár 25-50%-át is szolgáltathatják. Ezek a lapok létfontosságú gazdasági és társadalmi szerepet játszanak. Meg kell védeni őket, mivel ezáltal a helyi közösségekben játszott társadalmi szerepüket is védelmezzük. Meg kéne tehát próbálnunk takarékoskodni és a munkánkban más területekre koncentrálni. Véleményem szerint ez a téma ma még nem érett meg a továbblépésre.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Elnök úr, vállalkozáspolitikánk fő célja az, hogy megfelelő környezetet alakítsunk ki az új vállalkozások beindításához és fejlesztéséhez. A gazdasági körülmények javításához egyszerűsíteni kell az adminisztratív és jogi eljárásokat, és intézkedni kell a finanszírozás, az adóztatás, a társadalmi és természetes környezet tekintetében is, hiszen mindezek hatással vannak a vállalkozások működésére.

Az egységes szabályozás hatalmas előnyökkel járna a nemzetközi üzleti világ számára. Először is, a szupranacionális pénzügyi beszámolási standardok bevezetésével könnyebbé válna a különböző országokban székelő cégek pénzügyi helyzetének értékelése és összehasonlítása, ez pedig leegyszerűsítene a befektetésekkel kapcsolatos döntéshozatali folyamatot. Másodszor pedig, az általánosan elfogadott számviteli elvekre épülő pénzügyi beszámolóképzésnek köszönhetően javulnának a cégek tőkéhez jutási esélyei.

A kis- és középvállalkozásokra sok esetben pontosan ugyanazok a jogszabályok vonatkoznak, mint a nagyvállalatokra, sajátos számviteli szükségleteiket ritkán veszik figyelembe. Fontos, hogy a vita ne csak az egyszerűsítésről szóljon, hanem arról is, hogy a számviteli standardoknak milyen hatásai vannak a kis- és középvállalkozásokra nézve, és ezek mennyiben térnek el a nagy, tőzsdén jegyzett cégekre gyakorolt hatásoktól. Az egyszerűsítésről szóló vita általában a költségek körül forog. Mindamellet a számviteli követelmények következményeiről folytatott vitában teret kap a pénzügyi beszámolóképzés előnyeinek és az egyes érintettek szükségleteinek kérdése is.

Több előnnyel is jár, ha a kis- és középvállalkozásokra vonatkozóan egyszerűsített szabályozást vezetünk be. Először is, az általános standardok alkalmazása mindenképpen kevesebb előnyt tartogat a kis- és középvállalkozások számára, mint a nagyobb, tőzsdén jegyzett cégek számára, s emiatt alkalmazásuk során felborul a költség-haszon egyensúly. A megfelelő költség-haszon egyensúly eléréséhez pedig csökkenteni kell a költségeket. Másodszor, a pénzügyi beszámolóképzés lényegében nem kap fontos szerepet a kis- és középvállalkozások tulajdonosainál információs igényeik kielégítésében, mivel ők az adatokhoz közvetlenül is hozzáférnek. Harmadszor pedig, a KKV-k által készített pénzügyi beszámolók tulajdonképpen felhasználói kevesebbet tudnak a pénzügyi beszámolóképzésről, így azt az ő ismereteikhez kell igazítani.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Elnök úr, az Európai Parlament évek óta rendszeresen aggódalmának ad hangot az európai vállalkozásokat terhelő, fölösleges és aránytalanul magas adminisztratív költségek miatt. Ezért örömmel látjuk, hogy a Bizottság végre foglalkozik ezzel a kérdéssel, és gyorsított eljárás keretében módosításokat javasolt a 4. és 7. társasági jogi irányelvekre vonatkozóan, a középvállalkozások közzétételi és az konszolidált pénzügyi beszámoló készítésére vonatkozó kötelezettségei terén.

Támogatom a Bizottság megközelítését, amellyel igyekszik egyszerűsíteni az európai vállalkozások működési feltételeit. Hozzájárulásom azonban nem feltétel nélküli: akkor támogatom a kezdeményezést, ha ezek a változások nem csökkentik az átláthatóságot és nem járnak azzal, hogy a beszámolók felhasználói csak korlátozott mértékben férhetnek hozzá az információkhoz. Az alapítási költségek nyilvánosságra hozási kötelezettségének eltörlésére irányuló javaslat megalapozottnak tűnik. A kisvállalkozások számára rendelkezésre álló mentességi lehetőségek a tagállamok többségében igen eredményesen működnek. Ezeknek a középvállalkozásokra történő kiterjesztése hozzájárulhat a rájuk nehezedő pénzügyi terhek enyhítéséhez.

A 7. társasági jogi irányelvben javasolt módosításokról: nem indokolt az konszolidált beszámoló készítésének kötelezettsége, mivel az konszolidált beszámoló ebben az esetben majdnem teljesen azonos lenne a nem kötelező egyéni pénzügyi beszámolóval.

Az Európai Bizottságnak további erőfeszítéseket kellene tennie a 4. és 7. társasági jogi irányelv felülvizsgálatára, hogy még 2009 vége előtt felállíthasson egy európai számviteli keretrendszert. Az egységes standard csökkentené a KKV-k adminisztratív terheit, és minden érintett számára növelné az átláthatóságot.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, először is szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Ieke van den Burgnak, koordinátorunknak, Lehne úrnak és az árnyék-előadónak, Gauzès úrnak. Mindannyian sokat dolgoztak azon, hogy eljussunk a jelenlegi álláspontig, amely véleményem szerint rendkívül meggyőző és ésszerű.

Nagyon jól tudjuk, hogy a szabályozást a kis- és középvállalkozások sajátos helyzetének megfelelően kell módosítani, és ezért határozottan támogatjuk a Bizottság által javasolt és a Tanács által is támogatott, a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó tervet. Mindazonáltal annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy mindez nem vezethet ahhoz, hogy a kis- és középvállalkozásokat tulajdonképpen nem tekintjük valódi vállalkozásnak, és egyfajta karanténba zárjuk őket, ahol annyi az egyszerűsítés és annyira kevés a szabály, hogy azok már nem biztosítják a működéshez és a növekedéshez szükséges hitelhez való hozzáférést – ez pedig a jelenlegi válságos időkben különösen fontos.

Ezért támogatom én is Gauzès úrral együtt az Ieke van den Burg által javasolt és a bizottságunk által elfogadott megoldást, amely fel kívánja kérni a Bizottságot arra, hogy nyújtson be egy olyan javaslatot, amely alapján a tagállamok felmenthetik az irányelv előírásainak betartása alól a kis méretű vállalkozásokat – azokat, amelyeknek mérlege 500 000 eurónál kevesebb, forgalma 1 millió euró alatt van, kevesebb, mint 10 alkalmazottat foglalkoztatnak és csak egy tagállamban végeznek helyi vagy regionális szintű tevékenységet.

Ezáltal minden tagállamnak meglesz a lehetősége, hogy kiigazítsa saját jogszabályait, ahogy azt Németország már meg is tette. Ugyanakkor a kis- és középvállalkozásokat ugyanúgy kezeljük, mint minden más céget – ez nagyon fontos. A kis- és középvállalkozások nem külön, elszigetelten fejlődnek; Európának tennie kell azért, hogy a KKV-k ne legyenek hátrányos helyzetben.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr, a kis- és középvállalkozások az Európai Unió munkavállalóinak 60%-át foglalkoztatják, ezért rendkívül fontos a gazdasági helyzetük. Gazdasági válság idején különösen lényeges, hogy elkerüljük a törvényi kötelezettségek túlbonyolítását, így könnyítve meg ezen vállalkozások működését. Ezzel előnyösebb helyzetet teremtünk ezeknek a cégeknek és dolgozóiknak.

A módosított irányelvben szereplő, a pénzügyi beszámolóképzésre vonatkozó egyszerűsített szabályozás a helyes irányba tett lépés. Egyetértek azonban kollégámmal, aki rámutatott, hogy biztosítani kell, hogy a helyi újságírók is hozzáférhessenek az adatokhoz.

Rachida Dati, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Először is, elnézést kérek a késésért. Sajnos Párizst nem tudtuk időben elhagyni. Nem hallottam ugyan a teljes vitát, de köszönöm, hogy ezekről a fontos témákról ma vitát tartanak.

A Tanács eddig is figyelemmel kísérte, és továbbra is figyelemmel fogja kísérni az Önök megjegyzéseit és javaslatait, és nem kerüli el figyelmét az sem, hogy milyen fontosnak tartják ezt a kérdést, különösen a vállalkozások terheinek csökkentését.

Ez rendkívül érzékeny kérdés, és – különös tekintettel a jelenlegi válságra – mindenképpen egyszerűsíteniünk kell a szabályozást, azonban ez nem vezethet szabályozatlansághoz. Így lehet Európában lényegesen nagyobb biztonságot nyújtó környezetet teremteni, biztosítva a kis- és középvállalkozások fejlődését.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, szeretném üdvözölni Rachida Datit, és csatlakozom azokhoz, akik köszönetet mondtak a Parlamentnek, Ieke van den Burgnak, Lehne úrnak és Gauzès úrnak a munkájukért, amelyek köszönhetően ma az első rendelkezéssel kapcsolatos folyamat lezárulhat.

Nagy figyelemmel hallgattam a kisvállalkozásokkal kapcsolatban elhangzottakat. A cél az, hogy a tervezett felülvizsgálattal egy időben módosítsuk a kisvállalkozásokra vonatkozó szabályozást, de szeretném ismételtlen kiemelni, hogy a tagállamok dönthetik majd el, hogy ezeket a szabályokat kívánják alkalmazni, vagy pedig a helyi viszonyoknak megfelelő más megoldást választanak.

Személy szerint nagyon is azonosulni tudok azzal az érveléssel, hogy nem szabad a kisvállalkozásokat olyan helyzetbe hozni, hogy az egyszerűsítés szándéka miatt úgymond a gazdasági élet partvonalára kerüljenek. Ennyit szerettem volna elmondani; úgy gondolom, hogy a belső piacért felelős kollégám, McCreevy úr számára hasznos tapasztalatokkal szolgál majd a mai vita, és sikerül majd csökkenteni a vállalkozásoknak, különösen a legkisebb vállalkozásoknak problémát okozó adminisztratív terheket.

Köszönöm a Parlamentnek folyamatos támogatását, és remélem, hogy ez a konstruktív együttműködés a jövő évben is töretlenül folytatódik majd.

Ieke van den Burg, előadó. – (NL) Úgy vélem, a Parlament üzenete egyértelmű. Az, hogy a tagállamok a mikrovállalkozásoknak az európai jogszabályok alól ideiglenesen mentességet adhassanak, rövid távon megoldást jelent, de nem végleges megoldást. Remélem, hogy ez az üzenet a Bizottságnál nyitott fülekre talál majd.

Egységes európai jogszabályokat szeretnénk bevezetni a mikro-, kis- és középvállalkozásokra vonatkozóan, amelyek lehetővé teszik, hogy azok a belső piacon működjenek, s ugyanakkor egyszerűek is. Ahogy Gauzès úr is mondta, fel kell állítani egy központi elgondolást és egy egységes szabályrendszert, mint a kiterjeszthető üzleti beszámolási nyelv (eXtensible Business Reporting Language, XBRL) esetében is, hogy ne nehezdedjenek a vállalkozásokra olyan hatalmas adminisztratív terhek, mint most. Végso soron, még akkor is, ha a tagállamok felmentési lehetőséget kapnak, ez nem jelenti azt, hogy saját szabályaikat alkalmazhatnák, minden tagállamban eltérő módon. Ez középtávon nem old meg semmit.

Középtávon olyan javaslatot kívánunk összeállítani, amely egyszerű, harmonizált jogszabályokat biztosít, amelyek az egész belső piacon alkalmazhatók és amely nem jár a kis- és középvállalkozások számára nagy teherrel: csak egy egyszerű rendszer kell az éves elszámoláshoz. Ez a Parlament szándéka, és remélem, hogy ez érezhető is volt.

Elnök. – A rendelet 103. cikke 2. bekezdése értelmében benyújtott állásfoglalás-tervezet⁽¹⁾ megkaptam.

A vitát lezárom.

A szavazásra csütörtökön, 2008. december 18-án kerül majd sor.

3. Európai közokirat - E-igazságszolgáltatás - A felnőttek jogi védelme: határokon átnyúló kérdések (vita)

Elnök. - **A következő napirendi pontok: együttes vita a következőkről:** Manuel Medina Ortega jelentése a Jogi Bizottság nevében az európai közokiratra vonatkozó ajánlásokkal a Bizottság számára (2008/21 24(INI)) (A6-0451/2008),

Diana Wallis jelentése a Jogi Bizottság nevében a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az e-igazságszolgáltatásról (2008/21 25(INI)) (A6-0467/2008), és

Antonio López-Istúriz White jelentése a Jogi Bizottság nevében a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a felnőttek jogi védelméről és annak határokon átnyúló vonatkozásairól (2008/21 23(INI)) (A6-0460/2008).

Manuel Medina Ortega, előadó. – (ES) Elnök úr, a Parlament Jogi Bizottsága szeretné elérni az európai közokiratok elismerését; ezért állt elő ezzel a kezdeményezéssel.

A Parlament kezdeményezésében felkéri a Bizottságot, hogy hozza meg a szükségesnek ítélt intézkedéseket. A javaslat a hágai programon alapul, nevezetesen nem csak a bírósági döntések, hanem a közokiratok elismerésén.

A kezdeményezés célja az, hogy megkönnyítse a fogyasztók helyzetét az Európai Unióban.

A közokiratok elismertetéséhez szükséges hivatalos eljárások sok időt és pénzt emésztene fel.

Logikusnak tűnik tehát, hogy meg kell könnyíteni a közokiratok mozgását; elismerését, hogy a határokon átnyúló hivatalos ügyintézés igénylő eljárások, például házasságok, szerződéskötések és más hasonló ügyek esetében ne kelljen a körülményes ügymenetet végigcsinálni.

A jelentéssel kapcsolatos fő nehézség az európai közokirat jellegéből adódhat, mivel azt az Unió legtöbb országában elismerik, de nem mindegyikben.

Vannak olyan országok, ahol a közhivatalnokok által kibocsátott európai közokiratok rendszere nem is létezik. Ehelyett a magánszemélyek egyszerű dokumentumait közjegyző hitelesíti, bár a dokumentum jellege nem változik.

A javaslat precedense az Európai Bíróság Unibank-ügyben hozott ítélete, amelyben a közokiratok elismerésével kapcsolatos több előírás is szerepel. Az első előírás, hogy a dokumentumokat hivatalos személy állítsa ki.

⁽¹⁾ Lásd a szabályozást.

Más szóval a közokiratot hitelesítő személynek egyfajta hivatalos személynek kell lennie; csakhogy ez a kategória egyes EU-tagállamokban nem létezik, így aztán ezen országokban ez nem megvalósítható.

Másodszor, a közokiratok esetében biztosítani kell, hogy a felek akarata megfeleljen valamilyen konkrét jogi célnak. A közjegyzői okiratok – legalábbis a kontinentális jogban – bizonyos értelemben új jogi tényállást hoznak létre, mivel a felek ezen dokumentum útján fejezik ki akarataikat, de az okiratot a közjegyző hozza létre.

Harmadszor pedig, a közokirat a származási országában elismerten kívül nem járhat más eredménnyel. Ez azt jelenti, hogy ha egy dokumentum a származási országában csak a bizonyítás célját szolgálja, az más országban nem tekinthető végrehajtható rendelkezésnek.

Véleményem szerint ez a három tényező létfontosságú: először is, az okiratot hitelesítő személy legyen hivatalos személy; másodszor, az okirat új jogi helyzetet teremtsen és nem pusztán egy aláírás igazolásával egyenértékű; harmadszor pedig, nem járhat attól eltérő eredménnyel, mint amelyet a származási országában kívált.

Egy területet mindenképpen ki kell zárni a fentiek hatálya alól: a tulajdonjoghoz kapcsolódó ügyeket. Az ingatlan tulajdon joga szorosan kötődik a tulajdon helyéhez. Ezen a területen az átalakításokat akadályozza a földhivatalok rendszere, és az, hogy ez a terület minden országban szigorú szabályozás alá esik és különleges előírások vonatkoznak rá.

Remélem, hogy a Bizottság megfontolja ezt a javaslatot, és összeállít egy kezdeményezést. A javaslat konkrét jogalapja az EK Szerződés 65. cikke (a) bekezdése és 67. cikke (5) bekezdésének második francia bekezdése.

Úgy gondolom, hogy a jogalap megfelelő, és egy ilyen kezdeményezés megkönnyítené a polgárok jogi ügyeit és – ami a legfontosabb – jobbá tenné az életüket.

A Bizottság bizonyosan fel fogja hívni a figyelmet egy nehézségre is: arra, hogy a tagállamok jogrendszerei mennyire eltérőek, de én azt gondolom, hogy ezt a kérdést bőven lesz időnk megvitatni később, majd azután, hogy a Bizottság benyújtotta javaslatát.

Diana Wallis, előadó. – Elnök úr, úgy érzem, hogy az e-igazságszolgáltatás ügyét mind a szlovén, mind a francia elnökség kiemelten kezelte, és azt is tudni lehet, hogy a soron következő cseh elnökség szintén folytatni kívánja az e-igazságszolgáltatás terén végzett hasznos munkát.

Az e-igazságszolgáltatás kérdése a Parlamenten belül, és különösen a Jogi Bizottságon belül, összefonódik egy régóta sokat emlegetett témával: az igazságszolgáltatáshoz való joggal és annak határokon átnyúló aspektusaival. Az igazságszolgáltatáshoz való jognak még az országhatáron belül is éppen elég nehéz érvényt szerezni; gondoljanak csak az ügyvédi védelemhez való jogra, az anyagi nehézségekre, vagy arra, hogy mekkora nehézséget jelenthet az igazságszolgáltatási rendszer átlátása, megértése. Ha ehhez az európai határokon átnyúló ügyek esetében hozzáadódnak még az eltérő jogi kultúrákból és nyelvekből adódó bonyodalmak is, akkor a polgároknak még nehezebb lesz hozzáférniük az igazságszolgáltatáshoz.

De a modern technológia nyújtotta lehetőségek kihasználásával ezeket a hátrányokat semlegesíteni lehet. Európában nincsenek határok, de az interneten sincsenek; a nyelvek nehézséget okoznak, de már vannak olyan technológiai eszközök, amelyek azonnali fordításra képesek. A technológiai lehetőségek fejlesztése révén a polgárok számára egy jobb minőségű, határokon átvéelő igazságszolgáltatást teremthetünk.

Látható, hogy egyes tagállamok már felfedezték az ebben rejlő lehetőségeket, és saját rendszer kifejlesztésébe kezdtek. Ez nagyon helyes. Az egyes projekteken belül már együttműködésre is van példa – ilyen az összekapcsolt cég- és földnyilvántartási rendszerek esete.

Mi, parlamenti képviselők azonban olyasmit szeretnénk, ami közvetlenül a polgárok érdekeit szolgálja és segít az igazságszolgáltatással kapcsolatos napi szintű gondjaik megoldásában. Azt szeretnénk, hogy a polgárok egész Európában érezzék az e-igazságszolgáltatás projekt előnyeit.

Az igazságügyi portál megvalósíthatja ezt a célt: választ adhat a Ki? Mi? Hol? Hogyan működik? kérdésekre; információt szolgáltat arról, hogy hol lehet ügyvédet vagy tolmácsot fogadni, esetleg jogi tanácsot kapni – mindenféle információ feltűntethető rajta. A projekt nagyratörő, de ez így is van rendjén.

Sőt, nem is akarjuk beérni csak a pusztán információszolgáltatással. Azt szeretnénk, ha a határokon átnyúló igazságszolgáltatáshoz elektronikus úton is hozzá lehetne férni; ha a fizetési megbízás vagy éppen a kis értékű követelések behajtásának európai eljárása az interneten is követhető lenne. Köztudott, hogy egyes

tagállamok jelenleg közös projekteken dolgoznak, és ezt a lelkesedést, ezt az ambíciót ki kell használnunk. De az európai perspektíva megtartásához, ahhoz, hogy ez európai projekt legyen, szükség van a Bizottság részvételére és koordináló szerepére is. Ezért a Parlament jelentéséhez egy cselekvési tervet csatoltunk, amely ezeket a témákat taglalja. Most lehetőségünk van megvalósítani a határok nélküli európai igazságszolgáltatást. Éljük ezzel a lehetőséggel!

Antonio López-Istúriz White, előadó. – (ES) Üdvözlöm az elnök urat, a miniszter asszonyt és a bizottság alelnökét! A jelentés, amelyet ma bemutatok Önöknek, az Európai Unióban a felnőtteknek nyújtott védelemmel foglalkozik. Nem volt könnyű ezt a témát ilyen rövid idő alatt feldolgozni, különösen úgy, hogy ilyen szerteágazó célokat kellett figyelembe venni.

A jelentés általános jellegével kapcsolatban a Jogi Bizottságban nem volt egységes vélemény.

A mai együttes vita során ez a szöveg a Jogi Bizottság két másik jelentésével együtt kerül terítékre: az egyik – Medina Ortega úr munkája – az európai közokiratokról szól; a másik Diana Wallis jelentése az e-igazságszolgáltatásról.

A Bizottságunk által jegyzett három jelentés elkészítésének összehangolása kétségtelenül hatásosabb javaslatokat eredményezett, és így mindenképpen előnyös az európai polgárok szempontjából.

Először is, szeretnék gratulálni a francia elnökségnek az Európai Unió vezetőjeként az elmúlt hat hónapban végzett kiváló munkájához. Külön köszönet jár a francia igazságügy-miniszternek, Rachida Datinak, aki igen nagy érdeklődést mutatott az iránt, hogy ezt a kérdést a már létező rendelkezéseken túlmutató, gyakorlatias és minden tagállam számára eredményes intézkedések irányába vigyük tovább.

Ha már Franciaország került szóba, megemlíteném Amélie Durand bírónőt, az igazságügy-miniszter asszony tanácsadóját is; csakúgy, mint a jelentések elkészítésében aktív szerepet vállaló francia kollégáimat, köztük Gauzès és Toubon urat.

A Jogi Bizottság osztja az elnökség aggodalmait mai témánkkal, a kiszolgáltatott felnőttekkel kapcsolatban. Ezért úgy döntött, hogy az előrelépés érdekében saját kezdeményezésű jogalkotási jelentést dolgoz ki, melynek célja, hogy olyan új megoldások szülessenek, amelyek a felnőtt polgárok számára a lehető legnagyobb előnnyel járnak.

A Bizottság nemrégiben részt vett a polgári jogi intézkedéscsomag elfogadásában, amelyben szerepelt a közvetítés, az dokumentumok kézbesítése és a kártérítési jog is.

Erre mutat az is, hogy a polgári igazságügyi együttműködés fóruma december 2-dikai meghallgattatott az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság együttműködve a Jogi Bizottsággal. Ezen meghallgatáson napirendi pont volt a felnőttek védelmének szükségessége is.

Hölgyeim és uraim, ez olyan kérdés, amely minden tagállamot érint, hiszen az Európai Unió lakossága egyre öregszik. 2050-re a lakosság 37%-a lesz 60 év fölötti, 10%-a pedig 80 évnél is idősebb lesz.

Nem szabad elfelejteni, hogy ez a helyzet nem csak gazdasági, hanem költségvetési és egészségügyi következményekkel is jár mindannyiunkra nézve. A lehető leghamarabb el kell kezdenünk megoldásokat keresni ezekre a problémákra.

Ez a jelentés két utat kínál fel a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozásának elősegítésére: az egyik a jogalkalmazás, a másik pedig a tagállamok illetékes hatóságainak együttműködése.

Ahogy korábban már említettem, ez a jelentés hosszú utat járt be, mire a Jogi Bizottság december 17-én egyhangúlag elfogadta.

A bizottság tagjainak különböző nézőpontjait összehétközítő, kompromisszumos módosító javaslat született. Ez a módosítás, amelyből a 2. cikk létrejött, a jelentés kulcsfontosságú része, mivel ez ad lehetőséget arra, hogy az egyes tagállamok a 2000. január 13-i Hágai Egyezményt beépítsék saját jogszabályaikba.

Ezenkívül a jelentés arról is rendelkezik, hogy majd a jövőben, amikor elégséges tapasztalat áll rendelkezésre, a Bizottság kapjon felkérést egy jogalkotási javaslat kidolgozására a tagállamok együttműködésének megerősítéséről és a felnőttek védelméről szóló, valamint a cselekvőképtelenséget kimondó határozatokra vonatkozó döntések elismerésének és betartásának javítása érdekében.

Szeretnék rámutatni, hogy eddig csak négy ország írta alá a Hágai Egyezményt, és csak nyolc ország ratifikálta azt. Arra kérjük a tagállamokat, hogy ratifikálják ezt az egyezményt, hogy ebben a mindannyiunkat érintő kérdésben egységesebb és hatékonyabb módon tudjunk fellépni.

Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés értelmében a jogalkotási hatalom az Európai Bizottság kezében van. Mint tudjuk, van azonban egy apró kitétel – a Szerződés 192. cikke – amely szerint a Parlamentnek joga van felkérni a Bizottságot egy jogalkotási javaslat kidolgozására.

Hölgyeim és uraim, most ezt a cikket kívánjuk alkalmazni. Végezetül még annyit szeretnék elmondani, hogy, amint azt a jelentés kimondja, a Bizottságnak a jövőben jobban kellene figyelnie a Hágai Egyezmény kapcsán szerzett tapasztalatokra, és közösségi rendelkezéseket kellene javasolnia az Egyezmény kiegészítésére és más jövőbeni jogi eszközökre.

Rachida Dati, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, Barrot úr, hölgyeim és uraim! Nagy örömmre szolgál, hogy újra a Parlamenthez szólhatok, és az elnökség nevében is szeretnék köszönetet mondani az igazságügy területén elért eredményekért.

Az előző vita után, mely az üzleti vállalkozások működéséhez kapcsolódott, most olyan jelentések vitája kezdődik, amelyek az európai polgárok mindennapi életét befolyásolhatják. Ezekkel a kérdésekkel a francia elnökség alatt több alkalommal foglalkoztunk, különösen a közokiratok mozgásával és a felnőttek jogi védelmével kapcsolatos egyeztetések során.

Mint tudják, a francia elnökség számos gyakorlati projekt segítségével sokat tett az európai igazságügy fejlesztéséért. A cél az volt, hogy az európai intézmények közelebb kerüljenek állampolgárainkhoz. Amint Diana Wallis az imént rámutatott, a szlovén elnökség is kiváló munkát végzett ezen a területen, melyet nagyra értékelünk.

A ma napirenden lévő három szöveg is ezt mutatja: a Medina Ortega-jelentés az európai közokiratokról, a Wallis-jelentés az e-igazságszolgáltatásról és a López-Istúriz White-jelentés a felnőttek jogi védelméről szól. Ezek a jelentések olyan javaslatokat tartalmaznak, amelyek egybeesnek az elnökség szándékaival: nem elég csupán új eszközöket bevezetni, hanem meg kell ismerkednünk egymás módszereivel, össze kell hasonlítanunk a különböző országok gyakorlatát és a jövőbe kell tekintenünk.

A közokiratokról szóló jelentésről szólva: az elnökség támogatja Medina Ortega úr kezdeményezését és a jelentését kiválóan tartja. A Parlament nagy érdeklődést mutatott a közokiratok európai mozgásának és elismerésének kérdése iránt; ez is jelzi, hogy a polgári igazságügyi együttműködés egyik fontos kérdéséről van szó. A cél ebben az esetben is az, hogy polgártársaink és az üzleti vállalkozások mindennapi életét minél könnyebbé tegyük. A törvény fő célkitűzése, hogy a társadalmi viszonyokat átláthatóbbá tegye, és így csak kivételes esetekben legyen szükség bírósági megoldásra.

Fontos, hogy az Európai Unió ebben a kérdésben kötelezettséget vállaljon. A közokiratok a családok és a vállalkozások életében központi szerepet játszanak: a házassági okiratok, ajándékozási tanúsító iratok, végrendeletek, adásvételi vagy egyéb cégek közötti szerződések létfontosságúak. Ezek teszik lehetővé, hogy az emberek egy szerződésen kívüli viszony keretében egy elismert hatóságot megbízzanak azzal, hogy a vállalt kötelezettségeket hitelesítse, mégpedig olyan formában, hogy a jogi következmények a végrehajthatóság miatt már előzetesen rögzítve legyenek. Az Ön munkája azonban arra is rávilágít, hogy át kell gondolnunk, milyen feltételeket határozzunk meg a közokiratok Európán belüli szabad mozgásához, területtől függetlenül.

Nem kétséges, hogy ezt az elgondolást figyelembe fogják venni az Európai Bizottság következő jogalkotási programjában. A közokiratokról szóló vita nem szabhat gátat annak, hogy átgondoljuk, hogyan lehetne javítani a más jellegű iratok mozgásának körülményeit. Fokozatosan kell előrehaladnunk, s ugyanakkor egyértelműen meg kell húznunk a határokat. A közokiratok esetében például lazíthatunk a feltételeken, és megkönnyíthetjük a kölcsönös elismerés eljárását, mivel ezek a dokumentumok különleges garanciákat nyújtanak.

Ha valaki a rendszerbe olyan iratokat kívánna bejuttatni, amelyek nem rendelkeznek a többivel azonos szintű garanciákkal, akkor a céljainkból engednünk kellene, ami nyilvánvalóan problematikus lenne. A Parlament nézőpontja a jelentésből ítélve nagyrészt egybeesik az elnökség által kidolgozott és javasolt irányelvekkel. Medina Ortega úr jelentése a jövőbeli munka egyik fő kiindulópontját képezi, hiszen a mai vitát az elnökség mindenképpen figyelembe veszi majd.

Az európai igazságügyi térség fejlesztéséhez és megerősítéséhez szükséges az igazságszolgáltatás működésének javítása, modernizálása is. Ez utóbbihoz viszont elengedhetetlen az új kommunikációs módszerek

felhasználása: erről szól az e-igazságszolgáltatással foglalkozó jelentés. A projekt célja az új információs és kommunikációs technológiák határokon átívelő felhasználásának fejlesztése Európában, melynek segítségével megerősíthetjük igazságügyi rendszereink kapcsolatait és megkönnyíthetjük a kommunikációt. Ezen túl a tervben fontos szerepet kap a bűnügyi nyilvántartások hálózatba kapcsolásáról elfogadott kerethatározat is. Az európai e-igazságszolgáltatási cselekvési tervet, amelyet a november 28-i IB Tanács elé terjesztettek be, a német elnökségtől kezdve már több egymást követő elnökség is támogatta.

Az utóbbi hat hónapban arra törekedtünk, hogy kidolgozzuk az európai e-igazságszolgáltatás cselekvési tervének első változatát, mégpedig a lehető legjobban szem előtt tartva az egyensúlyt, tekintettel a projektben résztvevő tagállamokra, a Parlament álláspontjára és a Bizottság szerepére is. Céljainkkal a Parlament is egyetért, s az elnökség szeretne ismét köszönetet mondani az előadónak, Diana Wallisnak az elkötelezettségéért és gratulál magas színvonalú jelentéséhez. Az Európai Parlamentben zajlott heves vita nagyban gazdagította az elnökségi dokumentumot, és végül sikerült olyan javaslatot kidolgozni, amely minden fél támogatását élvezi.

A hozzáférés biztosítása, a személyek és az igazságügyi döntések szabad mozgásának védelme csak akkor érhető el teljes mértékben, ha szem előtt tartjuk a társadalom legkiszolgáltatottabb tagjainak körülményeit. A francia elnökség ezért is akart javítani a jogi védelemre szoruló felnőttek helyzetén.

A védelemre szoruló felnőtteknek is joguk van a szabad mozgáshoz, mint minden más polgárnak. Az elnökség örömmel látja, hogy a Parlament is foglalkozik ezzel a kérdéssel, és köszönetet mond az előadónak, López-Istúriz White úrnak a felnőttek jogi védelmével kapcsolatos javaslataiért. Nyilvánvaló, hogy ez a kérdés mindkét intézmény érdeklődésére számot tart.

A 2000. január 13-ai Hágai Egyezmény Franciaországban, Németországban és az Egyesült Királyságban a tervek szerint január 1-én lép életbe. Az utóbbi hat hónapban más EU-tagállamok is aláírták. Az új aláíró országok a következők: Finnország, Görögország, Írország, Luxemburg és Lengyelország. Fontos, hogy minden tagállam részt vehessen ennek az eszköznek az alkalmazásában. Tudom, hogy a soron következő cseh és svéd elnökségek szintén elkötelezik majd magukat ezen a területen – ezt már a francia elnökség alatt jelezték –, de a felnőttek jogi védelméhez kötődő igazságügyi döntések mozgásának általánosságban is szerepelnie kell a célkitűzéseink között.

Ezáltal demonstrálhatjuk, hogy Európa képes megfelelni polgárai igényeinek – a legkiszolgáltatottabbak igényeinek is. Az Ön jelentése ezt nagyban elősegíti. A francia elnökség bízik abban, Barrot úr, hogy ezt a kérdést sikerül beemlíteni a Bizottság jövőbeni jogalkotási programjába. Ez egy elsőrendűen fontos társadalmi kérdés. Tudom, hogy ezt a kérdést a Bizottság és különösen Ön, Barrot úr, kiemelten kezeli. Ez is mutatja, hogy Európa azáltal, hogy biztosabb jogi környezetet teremt, a legkiszolgáltatottabb polgárait is védelmezi.

Az elnökség szeretne köszönetet mondani az Ön munkájáért, és a vita során elhangzott megjegyzéseket természetesen figyelembe fogom venni.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Nagy örömmre szolgál, hogy én is gratulálhatok a három jelentés szerzőinek, és szeretném elmondani, Dati asszony, hogy ezek a jelentések tökéletesen összeegyeztethetők a francia elnökség munkájával, melyet természetesen a legteljesebb mértékben elismerünk. Úgy gondolom, hogy sikerült lefektetni az európai jogi és igazságügyi térség alapjait, amely mellett én személyesen is elköteleztem magam. Ezt a térséget elsősorban a stockholmi program keretében fogjuk megalapozni.

Ez a mai vita tehát a lehető legjobb időzítéssel zajlik. Dati asszony már alapos áttekintést adott a három jelentésről, de azért én is röviden elismétlem, amit tőle hallhattunk, már csak azért is, hogy ezzel megerősítsem a Bizottság szándékait.

Először is, hadd mondjak köszönetet Medina Ortega úrnak, aki igen kiváló jelentést állított össze az európai közokiratról, amely kérdésben a fogyasztók és a polgárok mindennapi élete a tét. Emiatt az Ön Bizottságnak tett javaslatai valóban hatással vannak polgártársaink életére, mind közvetlenül, mind a vállalkozásokon keresztül.

Az egyének és a vállalkozások a családi ügyekkel vagy üzleti tranzakciókkal kapcsolatos lépéseket gyakran egy hivatalos szerv által hitelesített önkéntes nyilatkozat útján teszik meg, és nyilvánvaló, hogy egy ilyen közokiratnak a szabad mozgás szellemében nem csak a származási országban kell érvényesnek lennie.

Ez a szabad mozgás azonban ma még csak részben teljesül, emiatt – mint Önök is tudják – a meglévő eszközeink mellé új intézkedéseket is hoztunk. Jelenleg ezeken dolgozom. Vannak olyanok, amelyek a

közelmúltban kerültek elfogadásra – itt köszönném meg Rachida Datinak a tartási kötelezettséggel kapcsolatos munkáját –, míg számos másik csak most van előkészületben, Medina Ortega úr, mint például az örökléssel kapcsolatos intézkedés, amelyet 2009 márciusára ütemeztünk. Nagyon jól tudom azonban, hogy még mindig sok munka van hátra: a Bizottság éppen ezért zöld könyvet fog összeállítani a közokiratokról, és esetleg más hivatalos iratokról is, hogy valóban széles körű konzultációt kezdhessünk a kérdésről.

Egyértelmű azonban, hogy ebben a kérdésben az Ön most elkészült jelentése és az Európai Parlament által készített tanulmány egyaránt nagyon hasznosnak bizonyul majd. Ezenkívül, ahogy Ön is kiemelte, véleményem szerint is szükség van egy olyan jogalapra, amely alapján egy új kezdeményezés indulhat, figyelembe véve azt is, hogy a tagállamok jogrendszereinek sokfélesége miatt egy ilyen intézkedés mindenképpen alapos előkészítést igényel. Mindenesetre még egyszer köszönöm kiváló munkáját.

Most Diana Wallishoz fordulok, aki kiemelte, hogy modernizálni kell az igazságszolgáltatás működését. Tény, hogy a cseh elnökség igen fontosnak tartja a francia elnökség alatt nemrég elfogadott cselekvési tervet. Ezért jelentése segítségével, Wallis asszony, jobban átláthatjuk majd, hogy hogyan lehet kihasználni az e-igazságszolgáltatásban rejlő lehetőségeket.

Külön kiemelte azokat az eseteket, amikor az e-igazságszolgáltatás különösen hasznos lehet, például a kis összegű követelések rendezésében. Nem kétséges, hogy javaslatai segítenek majd jobbra tenni a Bizottság intézkedéseit, és gazdagítják az Európai Tanács vitáit és döntéseit.

Az együttműködés révén biztosíthatjuk, hogy az európai e-igazságszolgáltatás segítségével könnyebbé váljon az európai joggal, a nemzeti jogrendszerekkel és az európai eljárásokkal kapcsolatos információkhoz való hozzáférés. Arra is rá szeretnék mutatni, hogy a tervezett portál legkésőbb 2009 decemberében megkezdheti működését. Természetesen a munka során szorosan együttműködünk majd a Parlamenttel. Az európai e-igazságszolgáltatási portál tehát 2009 decemberére mindenképpen elkészül majd. A portál az európai polgárok számára készül, de vizsgáljuk azt is, hogy a segítségével hogyan lehetne azokat a kérdéseket megoldani, amelyek közvetlenül az igazságügyi hatóságokat érintik.

Ismét nagy örömmel látom az európai intézmények, a Tanács, a Parlament és a Bizottság szinergiáját; úgy gondolom, Wallis asszony, hogy a francia elnökség és Rachida Dati teljesítették az Ön kérését, hogy legyünk óvatosak és ambícióink terjedjenek ki az e-igazságszolgáltatásra is. Afelől nyugodt lehet, hogy ebben a kérdésben biztosként teljes mértékben elkötelezett vagyok.

Végül következzen López-Istúriz White úr jelentése. Nagyon hálás vagyok neki azért, hogy Rachida Dati kiváló kezdeményezését követve Lille-ben együtt dolgozott velünk ezen a társadalom számára oly fontos kérdésen. Tudjuk, hogy a 65 éven felüliek száma egyre nő – ők már most is az európai lakosság 16%-át teszik ki –, így tisztában vagyunk a kiszolgáltatott felnőttek védelmének fontosságával. Ezért támogattuk határozottan azt a francia kezdeményezést, amely felkérte a tagállamokat, hogy ratifikálják a 2000. január 13-i Hágai Egyezményt. Rachida Dati elszántságának köszönhetően az Egyezmény 2009. január 1-jén életbe lép majd.

Rachida Dati felsorolta az Egyezményhez eddig csatlakozott országokat. Úgy gondolom, hogy ezen országok egyfajta dominóhatást indítanak majd el, és belépésük segít meggyőzni az összes tagállamot, hogy ratifikálják az egyezményt.

Igaz, hogy ehhez egyelőre nem állnak rendelkezésre létező, közösségi szintű jogi eszközök, viszont mindeddig nem érintettük egy meglévő eszköz fejlesztésének lehetőségét. Gondosan körül fogjuk járni az egyezmény alkalmazásának kérdését, és természetesen ezt a javaslatot be fogjuk építeni a stockholmi programba. Meg fogunk vizsgálni minden olyan intézkedést, amely lehetővé teszi a tagállamok együttműködését, és így talán lehetségessé válik egy ilyen irányú közösségi kezdeményezés is.

Erről az általam igen fontosnak tartott kérdésről ennyit tudok mondani. Mindenesetre köszönöm, hiszen ez a Rachida Dati jelenlétében lezajlott ma reggeli vita mindenképpen segített tisztábban látni, hogyan tehetnénk a stockholmi programot még nagyratörőbbé, hogy eleget tegyen az európai polgárok elvárásainak, akik az európai igazságügyi térség kialakítását várják tőlünk. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ MARTÍNEZ ÚR

alelnök

Panayiotis Demetriou, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményének előadója. – (EL) Elnök úr, először is engedje meg, hogy gratuláljak a francia elnökségnek az eddigi – különösen az igazságügy területén elért – eredményeihez. Szeretnék gratulálni a biztos úrnak is. Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi

Bizottság támogatja Antonio López-Istúriz White előadó a jelentésben kifejtett álláspontját. Idős embertársaink, akiknek a képességei korlátozottak, nem maradhatnak jogi védelem nélkül, csakúgy, mint ahogy semmilyen más, problémákkal küszködő csoport sem. Nem hagyhatjuk őket sorsukra, opportunisták „védelmezők” kezében, akik esetenként megalázzák, kihasználják őket. Minden társadalom, minden jogállam köteles igazságügyi és egyéb hivatalos csatornákon keresztül megvédeni az idősek méltóságát és tulajdonát; az Európai Uniónak pedig határokon átnyúló kötelezettségei vannak. Kérem a Bizottságot, hogy segítsen nyomást gyakorolni a tagállamokra annak érdekében, hogy azok írják alá és ratifikálják a Hágai Egyezményt, amely ennek a védelemnek a kereteit adja meg. Kérem azon képviselőtársaimat is, akiknek országa még nem írta alá és ratifikálta az egyezményt, hogy tegyenek lépéseket a folyamat előmozdítása érdekében.

Luca Romagnoli, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményének előadója. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Szeretnék gratulálni a francia elnökségnek, Barrot biztos úrnak és minden előadónak, mert a technológiai fejlesztés megállíthatatlanul halad előre, és ezzel a fejlődéssel az igazságügynek is lépést kell tartania.

Úgy gondolom, hogy az infokommunikációs technológiáknak az igazságügyi adminisztratív folyamatokba történő bevezetése sok lehetőséget rejt magában: javíthatja az igazságügy működését, segíthet racionalizálni, egyszerűsíteni az eljárásokat és csökkenteni a költségeket. Az e-igazságszolgáltatás kétségtelen előnyökkel járhat és sokféle igényt kielégíthet, főleg az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés és a hatékonyság növelése, valamint az idő- és pénzmegtakarítás terén. Ezért nagyon fontos, hogy az e-igazságszolgáltatás keretében fejlesszék az információtechnológia használatát az igazságszolgáltatáson belül, főként, ha tekintetbe vesszük, hogy jelenleg tízmillió európai polgár érintett valamilyen határokon átnyúló polgári jogi ügyben, és ez a szám a jövőben várhatóan csak nőni fog.

A polgárok érdekein túl nem feledkezhetünk meg azokról sem, akik a jogi szektorban dolgoznak; nem feledkezhetünk meg az igazságügyi és büntetőjogi együttműködés területéről. Ahogyan már az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszerről szóló (ECRIS) jelentés előadójaként is láthattam, az elektronikus igazságszolgáltatás lehetséges alkalmazási területe igen széles, és az európai igazságügyi térség fejlődésével és a technológiai fejlesztések haladásával párhuzamosan remélhetőleg még tovább fog bővülni. Ezért üdvözlöm Barrot biztos úr korábbi bejelentését, hogy a portál 2009 végére megkezdje működését.

Végezetül szeretném elmondani, hogy remélem, a mi Európánk végre képes lesz igazságos igazságszolgáltatási rendszert létrehozni, és hogy az érintettek megosztva vállalják majd a felelősséget. Saját országomban például sajnos gyakran előfordul, hogy a nyomozó fél túl magas árat fizet és az elhúzódnak végül felmentésbe torkollik. Olaszországban a bírónak nincs polgári jogi felelőssége a bírói tévedések kapcsán – ezt a súlyos társadalmi igazságtalanságot orvosolni kell. Remélem, hogy az európai igazságügyi térség előbb vagy utóbb segít felszámolni ezt a hatalmas igazságtalanságot.

Még egyszer köszönöm a francia elnökség erőfeszítéseit ebben a kérdésben, és köszönöm Diana Wallis munkáját is.

Jean-Paul Gauzès, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, Dati asszony, Barrot úr! Először is, szeretném kifejezni elismerésemet a francia elnökség és személy szerint Rachida Dati erőfeszítései kapcsán, melyeket polgártársaink érdekében a jogi terület szabadságának és hatékonyságának javításáért tett.

Az előadók remek munkát végeztek. Ezért támogatja az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja ezt a három jelentést: a Wallis-jelentést, a López-Istúriz White-jelentést és a Medina Ortega-jelentést. Szeretnék azonban néhány részletet tisztázni képviselőcsoportunknak a Medina Ortega-jelentéssel kapcsolatos álláspontjáról – megjegyzem, hogy az előadóval egyébként szoros együttműködésben dolgoztam.

Miként Rachida Dati és Jacques Barrot is elmondta, a jelentés azt javasolja, hogy tegyünk komoly erőfeszítéseket a közokiratok kölcsönös elismerése érdekében. A jelentés közzétételekor vita alakult ki a terminológiával kapcsolatban.

Mi a magunk részéről azt gondoljuk, hogy ez a jelentés a közokiratokról szól, melyek jellegzetességeit az esetjog lefekteti; ezért figyelmünknek csak a közokiratokra kellene korlátozódnia, elkerülve a jogi zavarokat, melyeket az okozhat, ha szerencsétlen kifejezésekkel próbáljuk kitágítani a közokirat fogalmát.

Dati asszony és Barrot úr elmondta a közokiratok jellegzetességeit, nem kívánom elismételni az elhangzottakat. Annyit szeretnék csak elmondani, hogy ha vita alakul ki más iratokkal kapcsolatban, amelyek gyakorlatilag személyek közötti szerződésnek tekinthetők, az nem képezi a saját kezdeményezésű jelentés témáját, amely

csakis az esetjogban közokiratnak tekintett dokumentumok kölcsönös elismerésével foglalkozik. Végül pedig még egyszer szeretnék köszönetet mondani Medina Ortega úrnak remek munkájáért.

Manuel Medina Ortega, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, hirtelen új szerepben találtam magam, hiszen most nem jelentésem előadójaként beszélek, hanem a szocialista képviselőcsoport nevében mondok véleményt mindhárom jelentésről.

Egy dolog mind a háromban közös: mindegyik célja a polgárok helyzetének javítása. Az igazságügy területén a polgárok helyzetét csak bizonyos egyensúlyi elvek alapján lehet javítani, bizonyos tényezők figyelembevételével. Az elektronikus igazságszolgáltatás területén például az új technológiák iránti lelkesedésünkben nem szabad túlzott elragadtatásba esnünk, ha ezek a polgároknak nyújtott garanciákat fenyegetik. Más szóval, ha például mindenkinek email-címet szeretnénk adni, azzal kizárhatjuk az igazságszolgáltatásból azokat, akiknek nincs internet-hozzáférése.

Ami a közokiratokról szóló jelentésemet illeti, mind a Tanács hivatalban lévő elnöke, Rachida Dati, mind Barrot úr kiemelte a jogi garanciák fontosságát. A jogi erővel rendelkező dokumentumok több országban történő elfogadása a cél, de nem fogadhatunk el bármilyen dokumentumot, ha annak hatályosságával kapcsolatban kételyek merülnek fel. Tehát, még ha egy magánokiratot közjegyző hitelesít is egy olyan országban, ahol nincsenek közokiratok, az nem lehet olyan végrehajtható értékű, mint a kontinentális jogban a közjegyzői dokumentumok, hiszen ezeknek teljesen más kötelező végrehajtható értéke van.

Az a fontos tehát, hogy a piacok hatékony működésének igénye és az Európai Unión belüli szabad mozgás igénye közötti egyensúly keresése során nem szabad megfeledkeznünk a kulcsfontosságú jogi garanciákról. Jogi garanciák nélkül, az embereknek nyújtott garanciák nélkül nincs törvény. Ez tehát az oka annak, hogy a jelentésekről való szavazáskor a szocialista képviselőcsoport tovább fogja finomítani álláspontját, elsősorban a polgárok – az átlagpolgár, nem pedig a legnagyobb hatalmúak – érdekeinek védelmében.

Diana Wallis, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, úgy gondolom és remélem, hogy képviselőcsoportom támogatni fogja jómagam és López-Istúriz White úr jelentését is.

Most a Medina Ortega-jelentésről szeretnék szólni, mert azzal kapcsolatban jónéhány képviselőnek vannak ellenvetései. Mindannyiunk szeme előtt ugyanaz a cél lebeg: mivel az ítéletek szabad mozgása, elismerése már megvalósult, most a közokiratok szabad mozgását szeretnénk elérni. Ez utóbbihoz hozzátenném: „és az azokkal egyenértékű dokumentumokét”. Sokan beszéltek ma a polgárok életének megkönnyítéséről. Számomra ez azt jelenti, hogy könnyítsük meg az összes európai polgár életét; nem lenne helyes, ha több ország és jogi hagyomány ki lenne zárva a közös igazságügyi térségből. Ez történik majd akkor, ha nem vagyunk nyitottak, türelmesek és toleránsak az olyan jogrendszerek iránt, amelyek első ránézésre nagyon különbözőnek tűnnek, de valójában eléggé hasonló módon működnek.

Sikerült elérni például az okmányok kölcsönös elismerését. Nincs racionális oka, hogy a közokiratokat miért ne lehetne kölcsönösen elismerni, amikor mindegyik szerződés vagy közjegyzői eljárás útján jön létre, csak némileg más módon és formában.

Annyit kérek, hogy fogadják el a ma benyújtott módosító indítványokat. Lehet, hogy ezek nem kerülnek elfogadásra, de valamennyi azon az eszmén alapul, hogy Európa minden polgárának és minden jogi kultúrájának igazságos bánásmódot kell biztosítani. Senkit sem szabad kizárunk.

Ryszard Czarnecki, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, három nagyon fontos jelentés fekszik előttünk. Külön köszönetet szeretnék mondani Diana Wallisnak rendkívül széles körű, alapos, hozzáértő és magas színvonalú jeletéséért, amely a probléma minden aspektusára kitér. A Parlament egyetért Diana Wallisszal abban, hogy milyen fontos ez a probléma, amely az uniós tagállamok polgárainak legalább 2%-át érinti. Az Európai Unió 500 millió polgára közül 10 millió érintett valamilyen, a határokon átnyúló peres ügyben. Az ő számukra a legmodernebb IT rendszerek alkalmazása az igazságszolgáltatásban döntő jelentőségű lehet, hiszen ez a jogi eljárásokat hatékonyabbá, egyszerűbbé és gyorsabbá teheti.

A javaslataink, amennyiben az Európai Bizottság azokat elfogadja, megkönnyíthetik az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, és ezenkívül csökkentik majd a bírósági eljárások költségeit is, ami minden polgár számára fontos eredmény. Indokoltnak tűnik az igény, hogy két e-igazságszolgáltatási portált hozzunk létre. Az első a polgárokat szolgálná és biztosítaná, hogy az üzletemberek több nyelven kaphassanak jogi tanácsokat. A másik portál a jogi szakma képviselői számára készülne: jogászoknak, bíróknak, ügyészeknek, ügyvédeknek és az igazságszolgáltatásban dolgozó tisztviselőknek.

Az új technológiák segíthetnek a nemzetközi bűnözés elleni küzdelemben és a bűnmegelőzésben is, arról már nem is szólva, hogy a videokonferenciáknak a bírósági eljárások során történő széles körű alkalmazása milyen kézenfekvő módon segítheti a vallomástételt.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Létfontosságú, hogy az új technológiákat a lehető legszélesebb körben alkalmazzák az igazságszolgáltatásban. Nem hagyhatjuk, hogy az igazságszolgáltatás ebből a szempontból ilyen messzire lemaradjon a többi terület mögött. Azt már szinte mondanom sem kell, hogy ebben a témában nagyon alaposan át kell gondolnunk a követendő stratégiát. A jelenlegi helyzetet vizsgálva azonban a realitások talaján kell maradnunk.

A XXI. század Európájában – ahogy a jelentés is rámutat – még vannak olyan bíróságok, ahol nincs számítógép, nincs internetkapcsolat. Bármilyen keresési módszert alkalmazunk is, még mindig eléggé nehéz hozzájutni a jogi információkhoz, és ez érvényes a jog területén dolgozókra és a jogaikat védeni kívánó polgárookra egyaránt. Meg vagyok győződve arról, hogy ezen hiányosságok pótlására további források állnak majd rendelkezésre, mind a polgári, mind a büntügyi igazságszolgáltatás európai finanszírozási rendszerében. Hasonlóképpen a tagállamok részéről további erőfeszítésekre lesz szükség a jelenleg is elérhető források hatékonyabb felhasználása érdekében.

A jelentés kiemeli azt is, hogy nagyon hasonló problémák állnak fenn a polgári és kereskedelmi ügyek kapcsán az Európai Igazságügyi Hálózatban, amelyről mindössze két napja szavaztunk. Sajnálom, hogy erről a jelentésről nem volt vita. A hálózat működésének javítása kétségtelenül fontos, és Európa polgárai számára hozzáadott értéket jelent. Mindennek dacára ezen a területen az általam említett problémák továbbra is fennállnak: nem áll rendelkezésre elég információ, a fordítások nem érhetőek el minden hivatalos nyelven, és általában véve a határokon átnyúló ügyekben nehezen hozzáférhető az igazságszolgáltatási rendszer.

Köszönöm a figyelmet. Remélem, hogy ezek a problémák, amelyeket a Parlament kiemelten kezel, a jövőben a Bizottság és a Tanács programjában is magasabb prioritást kapnak, már csak azért is, mert a polgárok konkrét intézkedéseket várnak az Európai Uniótól – olyan intézkedéseket, amelyek megkönnyítik mindennapi életüket.

Neena Gill (PSE). - Elnök úr, én mindhárom jelentést támogatom, de először is a gyámságról szeretnék beszélni. A legkiszolgáltatottabb polgárok védelmét rendkívül fontosnak érzem. Mindannyian tudjuk, hogy Európa lakossága egyre öregszik: mára a születéskor várható élettartam 80 évre nőtt, és 2050-re a lakosság 37%-a lesz 60 éven felüli. A lakosság egyre mobilisabb. Tavaly 400 000 ember vándorolt ki szülőhazámból, hogy nyugdíjas éveire más országban telepedjen le; fontos tehát, hogy nekik ugyanazt a védelmet biztosítsunk, mint amelyet otthon élveznének.

Ezek a demográfiai változások sok kihívás elé állítják az európai társadalmat; az egészségügyi és szociális ellátással kapcsolatos kérdéseket már korábban érintettük. Én úgy gondolom, hogy az idősebb generáció számára mindenképpen lehetővé kell tenni, hogy függetlenül, méltósággal élhessen.

Tavaly egy jelentés előadója voltam, amely annak biztosítására volt hivatott, hogy az idősebb polgárok hosszabb ideig megőrizzék egészségüket, és tovább élhessenek függetlenül. A ma megvitatásra kerülő jelentés véleményem szerint nagyon jól illik azokhoz a javaslatokhoz, amelyek azt célozzák, hogy az idősek, akárhol éljenek is, képesek maradjanak vigyázni tulajdonukra és gondoskodni magukról, anélkül, hogy kihasználnák őket, vagy visszaélnének a helyzetükkel. Aggódom azonban a Hágai Egyezmény miatt. Üdvözlöm a miniszter asszony ebben a kérdésben tett lépéseit, ugyanakkor viszont nem csak azt kell elérni, hogy a meglévő rendelkezéseket ratifikálják, hanem azt is, hogy azok valóban hatékonyak legyenek.

Hadd szóljak néhány szót a közokiratokról is. Örömmel látom a polgárookra nehezedő adminisztratív terhek csökkentésére irányuló kezdeményezéseket, de engem is aggaszt, hogy ez a jelentés nem veszi figyelembe, hogy az unióban mennyire különböző jogi hagyományok vannak, ideértve az eltérő jogi eszközöket, mint például az angliai közjegyzői okiratok, vagy éppen azt, hogy Angliában többféle közjegyzői szakma létezik. Úgy vélem, hogy a jelentés jelenlegi formájában alááshatja egyes tagállamok – különösen a saját országom – nemzeti jogát a vagyonok kezelése terén. Úgy gondolom, hogy az ilyen különbségek figyelmen kívül hagyása ellenkezik a kölcsönös elismerés elvével és azzal a céllal, hogy az igazságszolgáltatáshoz való jog minden polgár esetében érvényesülhessen. Ezért jómagam és delegációm támogatjuk Diana Wallis módosító indítványait.

Diana Wallisnak az e-igazságszolgáltatásról szóló jelentését támogatom. Úgy gondolom, hogy a másik két jelentésben felmerülő néhány kérdés is kapcsolódik ehhez a témához: arról van szó, hogy az Európai Unió polgárai az Unión belül mindenhol hozzáférhessenek az igazságszolgáltatáshoz.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Szeretnék gratulálni az előadóknek, Diana Wallisnak, Manuel Medina Ortégának és Antonio López-Istúriz White-nak kiváló jelentéseikhez. Az e-igazságszolgáltatásra egyértelműen szükség van, hiszen a becslések szerint 10 millió európai érintett valamilyen határokon átnyúló bírósági ügyben. Az információtechnológia használata az igazságszolgáltatásban igen nagy mértékben hozzájárulhat az európai jog és igazságszolgáltatás hozzáférhetőségének és hatékonyságának javításához. Ezért érdemel figyelmet Diana Wallis jelentése és munkája.

Ezenkívül úgy gondolom, hogy a közokiratokról szóló állásfoglalás különösen fontos. Román jogásként ki kell emelnem, hogy milyen hatalmas előnyökkel járhatna a közös közokiratok használata és a baráti, súrlódások nélkül működő igazságszolgáltatás. Igazság szerint Romániában – mint ahogy más, polgári jogot alkalmazó európai országokban is – a megelőző igazságszolgáltatás fő eszköze a közjegyző által kiállított közokirat. Megértem tehát, hogy Medina Ortega úr kizárólag a közokiratokkal kíván foglalkozni, és különbséget tenni a hatóságot képviselő szakértő által kiadott közokiratok és a magánszemélyek által aláírt iratok között.

Mindazonáltal, függetlenül a viták kimenetelétől és attól, hogy az egyenértékű iratok bekerülnek-e a javaslatba vagy egy másik kezdeményezés foglalkozik-e velük, úgy gondolom, hogy ennek a jelentésnek a polgárok és jogi biztonságuk védelmét, valamint a határokon átnyúló család- és tulajdonjogi kérdések rendezését kellene célul kitűznie, mégpedig a közokiratok kölcsönös elismerése útján.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Elnök úr, az Európai Uniónak foglalkoznia kell a lakosság elöregedésének problémájával, melynek forrása a születéskor várható élettartam számottevő növekedése. A folyamat eredményeképpen 2050-re az európai lakosság körülbelül 40%-a lesz 60 év feletti, 10%-a pedig 80 év feletti.

Ezek a demográfiai változások komoly kihatással lesznek a gazdaságra, a társadalomra, az egészségügyre és a költségvetésre. Ezért meg kell találnunk a megfelelő, konkrét védő mechanizmusokat, amelyek egyenlő jogokat garantálnak mindenkinek. A védelmet élvező személyek egyre több időt töltenek a lakóhelyük szerinti országon kívül, vagy kapnak kórházi kezelést külföldön; más országban tartózkodnak tehát, mint ahol tulajdonaik vannak. Ezért kell a jogi védelmi rendszernek biztosítania a bírósági döntések, a közigazgatási határozatok és az érintett személyek döntéseinek folyamatos érvényességét. Ez különösen a jövőbeni jogi védelemhez kötődő meghatalmazások szempontjából fontos, amelyeket minden tagállamban érvényesíteni kell.

Létre kell hozni tehát egy, a dokumentumok mozgását hatékonyan biztosító rendszert, különösen vészhelyzetek esetére, például arra az esetre, ha egy védelmet élvező személynek egy rövidebb külföldi tartózkodás alatt kórházi kezelésre van szüksége. Így az európaiak akadály nélkül élhetnének más tagállamokban, anélkül, hogy az orvosi kezeléshez való hatékony és gyors hozzáférés lehetőségét elveszítenék.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Miniszter asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim! Szeretném biztosítani Önöket arról, hogy a mai vitát igen fontosnak tartják mind az Európai Unió polgárai általában, mind jogásztársaim. Ezért is szeretnék gratulálni a jelentések előadóinak.

Egészen mostanáig karrierem az igazságügyben zajlott: az egyik legnagyobb bolgár bíróság elnöke voltam, ahol egyébként elsőként vezettük be az online technológiát az ügyek feldolgozásában; majd 2000-ig az Európa Tanácsban voltam az Információs és Jogi Szakértők Bizottságának elnöke. Ezért nagyon jól ismerem az e-igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó kérdéseket. Amikor 1995-ben bevezettük az információtechnológiát, nem is gondoltam volna, hogy erre a témára felfigyel majd az Európai Parlament is. Ezért aztán nagy öröömre szolgál, hogy ma lehetőségem van ebben a témában felszólalni.

Külön szeretnék gratulálni Wallis asszonynak az e-igazságszolgáltatásról szóló jelentéséhez, mert úgy gondolom, hogy az információtechnológia és az új kommunikációs technológiák használata az igazságügyben a határokon átnyúló igazságügyi együttműködés további fejlődését hozza majd magával, s ugyanakkor megkönnyíti majd az Európai Unió polgárai számára az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést.

Szeretném azonban aláhúzni, hogy ezen a területen egy hatékony európai térség kialakításához létfontosságú, hogy intézményi szinten kidolgozásra kerüljön egy általános stratégia, és kidolgozásra kerüljenek a nemzetek közötti hatékony kommunikációt segítő általános szabványok is. Arról sem szabad megfeledkezni, hogy sok magasan képzett szakértőre is szükség lesz.

Csak ezen előfeltételek teljesítése esetén leszünk képesek kihasználni az új technológiák nyújtotta előnyöket a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemben; és ugyanerre van szükség ahhoz is, hogy az

igazságszolgáltatást mind a polgári, mind a kereskedelmi ügyekben hozzáférhetőbbé tehesük a polgárok számára.

Ennek tudatában azt kérem, hogy minden ide vonatkozó projekt kapjon támogatást: az online bünygyi nyilvántartások rendszere, a fizetésképtelenségi nyilvántartások, vagy éppen a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat. Csak így érhetjük el az Európai Unió egyik fő célját: a szorosabb kapcsolatot a polgárokkal.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Elnök úr, egy 2005. május 10-ei, a Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, a hágai programról szóló közleményben a Bizottság leszögezte annak elsőrendű fontosságát, hogy 2011-re garantálni kell egy hatékonyan működő európai polgári jogi térség kialakítását a bírósági ítéletek elismerése és végrehajtása, valamint a kölcsönös elismerés elve tekintetében, hiszen az Európai Unió polgárai számára ezek az intézkedések jelentik a határokon átnyúló jogi védelem valódi eszközét.

Az Európai Unió egyre bővül, és polgárai egyre jobban hajlanak a mobilitásra. Mindeközben a közokiratok szempontjából a közösségi területen belüli mozgások problémákat okoznak. A tagállamok a közokiratok kölcsönös elismerésének problémájára sokféle megoldást alkalmaznak, emiatt azok mozgása igen bonyolult kérdéssé vált, s az átvihető dokumentumok száma és típusa korlátozódott.

A Bizottságnak azonnali és konkrét lépéseket kell tennie a közokiratoknak a tagállamokban történő végrehajtása és kölcsönös elismerése terén egy egységes, külön erre a célra tervezett rendszer bevezetésére, amely a polgárok és a vállalkozások mindennapi életét egyaránt megkönnyíti majd.

Ugyanakkor az ingatlanulajdon-regisztrációs rendszerek szerkezete és szerveződése az egyes tagállamokban oly mértékben eltér, hogy az ilyen bejegyzéseket ebbe a közösségi rendszerbe nem szabad bevonni. Ettől a kivételtől eltekintve fontos, hogy a közokiratok hitelességének, bizonyító erejének és végrehajthatóságának az adott tagállambeli felhasználás céljából történő elismerése csak olyan esetben legyen visszautasítható, ha komoly és megalapozott gyanú merül fel a közokirat hitelességét illetően, vagy elismerése ellenkezik az érintett tagállam közrendjével.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Medina Ortega úrnak alapos munkájáért.

Toomas Savi (ALDE). - Elnök úr, nagy örömmel fogadom azt a gondolatot, hogy a Bizottság dolgozzon ki egy e-igazságszolgáltatási cselekvési tervet. Igen nagy meglepetéssel hallottam, hogy ilyen irányú kezdeményezés eddig nem volt. Szeretnék köszönetet mondani Diana Wallis kollégámnak, hogy jelentésében ilyen kiválóan kezelte ezt a sürgős kérdést. A gyors technológiai fejlődés hatékony eszközöket ad a kezünkbe, amelyeket ki kell használni.

Sajnos azonban a fejlődés új kihívásokkal is jár, ideértve az elektronikus bűnözést, például a nem engedélyezett megfigyeléseket, a csalásokat, a kiberhadviselést és sok más jelenséget. Rég itt volt már az ideje, hogy az Európai Unió jogi eszközt hozzon létre az e-bűncselekmények definíciójáról, nyomozásáról és büntetéséről. Az e-bűnözés átlépi a határokat, ezért szupranacionális szinten kell foglalkozni vele. Bízom benne, hogy a Bizottság hamarosan jogalkotási kezdeményezéssel áll elő ezen a téren.

Costas Botopoulos (PSE). - Elnök úr, az e-igazságszolgáltatás – az elektronikus igazságszolgáltatás – a témánk; de vajon lehetséges-e egyáltalán ilyesmi egy olyan területen, amelyet alapvetően meghatároznak az emberi gyengeségek és erények, vagyis a mélyen emberi tulajdonságok? Nem! Lehetséges-e határok nélküli igazságszolgáltatás? Ahogy mondták, nem! Ez egy emberi tevékenység, amely a világ minden táján másképp zajlik.

De ez a két „nem” vajon azt is jelenti, hogy hátat kell fordítanunk a technológia fejlődésének? Természetesen nem! Ki kell használnunk az emberi innováció adta lehetőségeket. Információs portálra szükség van, adatcserére úgyszintén, akárcsak az igazságszolgáltatási rendszerek kölcsönös függetlenségének tudomásul vételére. Egy európai démosz létrehozása szintén kívánatos. De egy közös arctalan igazságszolgáltatás – bár nem állítom, hogy a jelentés ezt célozná – azt már nem!

Édesapám, aki bíró volt, nem örülne, ha az Európai Parlamentben én az elektronikus igazságszolgáltatást védelmezném. Ha innen kellene szólnom édesapámhoz, aki már a mennyben van, azt mondanám, hogy tudom, hogy az igazságszolgáltatásban mindig egy ember, a védője és a bíró áll – nem Isten színe előtt, hanem a saját lelkiismerete előtt.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Szeretnék gratulálni a közokiratok Európán belüli mozgásáról szóló kezdeményezéshez, mivel ez tovább javítja majd a személyek és üzleti vállalkozások szabad mozgását az Európai Unióban. Habár a fizikai határok megszűntek, jogi határok továbbra is vannak, ezt mutatják azok a komplex, a hatóságok előtt aláírt szerződések alkalmazásához szükséges eljárások is, amelyek minden országban másképpen zajlanak.

Minden polgár számára meg kell adnunk annak lehetőségét, hogy az Európai Unió valamely tagállamában kiállított európai közokiratok rendelkezései további eljárások nélkül érvényesek legyenek a többi tagállamban is.

Üdvözlöm Wallis asszony e-igazságszolgáltatásról szóló kezdeményezését és jelentését, mivel úgy gondolom, hogy ennek a jelentésnek az elfogadása biztosítja majd, hogy Európa polgárai az információs és kommunikációs technológia segítségével is hozzáférhessenek az európai jogi és igazságszolgáltatási rendszerhez. A bizonyítékok gyors és minimális költségű feldolgozása és az igazságügyi eljárások egyszerű, gyakorlatias eszközök útján történő leegyszerűsítése megkönnyíti majd az igazságszolgáltatás rendszeréhez való hozzáférést a polgárok számára a határokon átnyúló peres ügyek esetén. Ennek elérése érdekében...

Armando França (PSE). – (PT) Elnök úr, biztos úr, Dati asszony! Az e-igazságszolgáltatás fontos lépés a joghoz, igazságszolgáltatáshoz és a bírósági eljáráshoz való hozzáférés biztosításában. Üdvözlöm ezt a kezdeményezést és gratulálok az előadónak és a francia elnökségnek. Az e-igazságszolgáltatási projekt a portugál elnökség alatt is megvitatásra került, így Portugáliáé lett a feladat, hogy irányítsa a mintaprojekt kidolgozását és végrehajtását, amely lehetőséget ad majd a polgároknak arra, hogy a szolgáltatásokat más tagállamokból is elérjék, a saját nyelvükön, ráadásul egyszerűbben, olcsóbban és kényelmesebben.

Ezt a többnyelvű portált úgy kell kialakítani, hogy tájékoztatást nyújtson a jogi segítséget és általános jogi tanácsokat kereső polgároknak és vállalkozásoknak a határokon átnyúló jogi problémák kapcsán. Az e-igazságszolgáltatási portált egy olyan egységnek kellene koordinálnia és kezelnie, amely a különböző tagállamokból érkező hozzájárulásokat is koordinálja, biztosítva azok interoperabilitását. Az e-igazságszolgáltatási projekt segítséget jelent majd a polgároknak és megerősíti demokratikus értékeinket. Nagy örömmel hallottam a hírt, hogy a portál 2009 decemberére beindul.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Elnök úr, először is szeretnék gratulálni Wallis asszonynak remek jelentéséhez, és egyben felhívnom a figyelmet néhány kérdésre. A Petíciós Bizottság elnökeként feltűnt nekem, hogy az Európai Unió polgárai milyen sok esetben nincsenek tisztában a jogaikkal; más esetekben pedig azt gondolják, hogy beavatkozhatnak egy-egy olyan ügybe, amelybe valójában nincs joguk beleszólni. Ezért ez az internetes portál, az e-igazságszolgáltatási portál kétségtelenül hasznos lehet majd; segíthet az Európai Unió polgárainak kapcsolatba lépni az Európai Parlamenttel és a Petíciós Bizottsággal.

Szeretném felhívni a figyelmet egy másik kérdésre is, amelyet Wallis asszony a beszédében megemlített: arra, hogy a helyi törvényeket tiszteletben kell tartanunk. Ezt a kérdést 250 éve is felvetette a nagy francia filozófus, Charles de Montesquieu, aki azt mondta, hogy a magasabb területi szintű törvényhozás folyamán sohasem szabad elfelejteni, hogy a kis régiók, a kisebb területek – ebben az esetben az Európai Unió tagállamai – saját hagyományokkal rendelkeznek, amelyeket tiszteletben kell tartani.

Elnök. – Hölgyeim és uraim, az Európai Parlament Elnökségében néhány napja zajlott vita során az a vélemény alakult ki, hogy azok a képviselők, akik egy vitában már felszólaltak, még egyszer ne kapjanak szót. Ennek dacára, a karácsony szellemében – ahogy Spanyolországban mondjuk – most kivételt teszok, és megadom a szót Luca Romagnolinak.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Nem szólhatok mindenki nevében, de remélem, hogy a független képviselők egyetérteneek velem abban, hogy a közös igazságügyi térség vitathatatlan előnyt jelent az uniós polgárok számára, és ennek megfelelően támogatni fogják a kezdeményezést.

Hölgyeim és uraim, majdnem mindannyian jelen voltunk a teremben néhány perccel ezelőtt, így nem kívánom még egyszer elismételni, ami az imént elhangzott. Inkább mindannyiuknak, és külön Európának és az unió sok-sok polgárának, akik életminőségüket veszélyben érzik, jólétet és főleg igazságot kívánok az újvegre.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, jó, hogy az Európai Unióban folyamatosan halad az igazságszolgáltatás integrációja, jóllehet ez a terület eddig hagyományosan a nemzetállamok hatáskörébe tartozott. Ez a trend összességében az unió polgárainak életkörülményeiben beállt változásokkal. De – és ezt ma már több alkalommal is megjegyezték – ez az integráció nem befolyásolhatja túlzottan nagy mértékben a hagyományos, és ami még fontosabb, jól működő, meglévő szerkezeteket. Nem lehet mindent szabványosítani.

A közokiratok és állami nyilvántartások rendszere sok tagállamban teljesen eltér. Ausztriában és máshol is a közjegyzői hivatal nagy hagyományokkal rendelkező, megbízható, elismert nyilvántartó intézmény is egyben. Ezt nyomós ok nélkül nem szabad veszélybe sodorni; amiatt semmiképpen, hogy más országokban más a gyakorlat. Ezért tehát én igent mondom az integrációra és a kölcsönös nyitásra, de mindezt kiegyensúlyozott módon kell végrehajtani.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, minden tagállamban más a jogrendszer, és mások az adminisztratív dokumentumok elismerésének elvei. Ezért a közokiratok lehető legegyszerűbb módon megvalósítható, határokon átnyúló elismerését kell megcéloznunk. Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy a helyzetek és okiratok bizonyossága és biztonsága elsőbbséget élvez a dokumentumok mozgásának megkönnyítésével szemben.

Harmonizálni kell az közigazgatási dokumentumok elismerésének elveit is annak érdekében, hogy a polgárok mindennapi élete és az üzleti vállalkozások működése könnyebbé váljon. Ezt el is várják tőlünk. Bizonyos, hogy ezen szabályok a polgárok számára idő- és pénzmegtakarítással járnak. Ki kell dolgoznunk a közokiratok kölcsönös elismerésének harmonizált alapjait, de ezt a rendszert semmiképpen sem szabad kiterjeszteni azokra a dokumentumokra, amelyek nem felelnek meg az alapvető elvárásoknak.

Rachida Dati, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Az elnökség nagy figyelemmel követte az Önök munkáját ebben a három témában.

Jelentéseik mindenekelőtt azt mutatják, hogy milyen fontosnak tartják ezeket a témákat, és tudom, hogy máskor is lesz még alkalmunk megvitatni őket. Még egyszer szeretnék köszönetet mondani Medina Ortega úrnak az általa elmondottakért. A közokiratok mozgása és elismerése terén előrelépésekre van szükség.

Joggal hivatkozott az Unibank-ítéletre, amely valóban meghatározza a közokiratok definícióját és kijelöli az új intézkedések keretét. Ahogy azt Gauzès úr az imént elmondta, ez a kiváló jelentés hozzájárul majd az igazságügyi együttműködés javításához. Egyvalamit elmondanék azonban Wallis asszonynak: ennek az intézkedésnek minden európai polgárra vonatkoznia kell, de ehhez a valódi, kölcsönös bizalom feltételeit is meg kell teremtenünk. Ez a jogbiztonság előfeltétele.

Szeretném kiemelni Wallis asszony elektronikus igazságszolgáltatás terén végzett munkáját is. Igaza van abban, hogy ez az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés javítását eredményezheti. Ne felejtjük el azonban, hogy a becslések szerint 10 millió ember érintett határokon átnyúló jogvitákban; szükség van tehát a hatékony kommunikációs módszerekre. Egyetértek Barrot úrral; tovább fogunk dolgozni ezért a célért. Zdravkova asszony is hasonló szellemben szólalt fel, hiszen az igazságügyi rendszerek összekapcsolása sok új lehetőséget nyit majd meg előttünk.

Egyetértek López-Istúriz White úrral is: többet kell tennünk a kiszolgáltatott felnőttek, s különösen az idősek védelméért, és üdvözlöm a jelentés elfogadását, ami teljesen egybevág az ajánlásokkal és saját ambícióinkkal is. Hálás vagyok Gill asszony felszólalásáért is, hiszem hozzájárulása rendkívül nagy gyakorlati értékkel ruházta fel a jelentést.

Biztos úr, Ön is nagy érdeklődést mutatott a témák iránt, és remélem, hogy a mai vita gazdagítja majd azt a konzultációt, melyet, ha jól tudom, éppen jelenleg szervez.

Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Az elnökség nevében szeretnék köszönetet mondani az összes mai felszólalónak. Kiváló színvonalú és nagyon gyakorlatias felszólalásokat hallhattunk. Sőt, mi több: ezen felszólalások a jövőre nézve nagyon biztatóak, és mutatják, hogy az EU milyen fontosnak tartja az európai polgárok védelmét.

Véleményem szerint a francia elnökség az igazságügyben gyakorlati szempontok szerint járt el: a döntések és különösen a kitűzött célok gyakorlatiasak voltak. Nagyra értékelem a mai párbeszédet a Parlamenttel; ez nem csupán az Önök plenáris üléseken és a bizottságokban végzett munkájának továbbvitele, hanem egybevág a Franciaországban ilyen kérdésekben rendezett tematikus konferenciák témájával is.

Hálás vagyok a Tanács és a Parlament között kialakult remek együttműködésért, amely igen gyors előrelépéseket tett lehetővé. Emlékszem az elnökség elejére, amikor a célokról és a prioritásokról folyt a vita. A célokat sikerült elérni, a prioritásokat megerősíteni, és úgy gondolom, hogy a francia elnökséget követő elnökségek mindenképpen folytatni fogják ezt a munkát.

Elnök. – Kedves Dati asszony, elnökként köszönettel tartozom Önnek és a Tanács elnökségének az elmúlt hat hónapban tett erőfeszítéseikért és az elért eredményekért; de külön személyesen Önnek is szeretnék köszönetet mondani.

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, Dati asszony, hölgyeim és uraim! Először is a Medina Ortega-jelentéssel kapcsolatban arra szeretnék rámutatni, hogy a Brüsszel-I rendelet keretében a közokiratok elismeréséről külön üléseket fogunk tartani. A rendelet végrehajtásáról szóló jelentést 2009 elején fogjuk elfogadni, és akkor megvizsgáljuk majd az esetlegesen a 2009. év során történő későbbi felülvizsgálat lehetőségét is.

Másodszor pedig, ahogy elmondtam, az örökléssel és a házassággal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó rendelkezésről szintén lesz egy ülés. A közokiratok kérdése így napirendre kerül majd a zöld könyv kapcsán is, amely a tervek szerint általában véve minden hivatalos irattal foglalkozik majd, és várhatóan 2009 végére készül majd el.

Nem is lehet kérdés, hogy az okiratok és dokumentumok szabad mozgásán javítani kell, de – ahogy Rachida Dati nagyon helyesen mondta –, garantálni kell a jogbiztonságot is, ami csak a kölcsönös bizalom megléte mellett lehetséges. Ennyit szeretnék elmondani a közokiratokról szóló ülésekről, amelyekre igen nagy figyelmet fogunk fordítani az előttünk álló 2009-es évben.

Az e-igazságszolgáltatással kapcsolatban megerősíthetem, hogy a Bizottság jelenleg valósítja meg azokat a szerződéseket, amelyek alapján a megegyezés szerinti időkereten belül kifejleszthető az európai e-igazságszolgáltatási portál első változata; és, amint az korábban elhangzott, a bünyügyi nyilvántartások hálózatba kapcsolása már most igen jó előjel a jövőbeni e-igazságszolgáltatási kezdeményezés sikerére nézve.

Végül pedig, ahogy mondtam, nagy figyelemmel fogjuk követni a kiszolgáltatott személyek védelméről szóló Hágai Egyezmény végrehajtását. A 2009-es év során kiderül majd, hogy milyen javításokra lehet szükség, és hogy szükség lesz-e egy közösségi kezdeményezésre a Hágai Egyezményben foglalt rendelkezések formális végrehajtásának megkönnyítésére. Itt elsősorban a kiszolgáltatott személyek jogaival kapcsolatos iratoknak és információknak az érintettekhez való eljuttatására gondolok. Ennyi a Bizottság válasza.

Engedjenek meg még egy személyes megjegyzést is: ha lehet, elnök úr, gratulálnék Rachida Datinak, mivel a francia elnökség rendkívül aktív tevékenységet folytatott az igazságügy területén; ott voltak például a szemináriumok, amelyekre minket, a Parlament és a Bizottság képviselőit is meghívták. Ezek a szemináriumok nagyban gazdagították a vitát, és véleményem szerint ezek fektették le a stockholmi program alapjait.

Rendkívül hálás vagyok Önnek személyes elkötelezettségéért, a francia elnökség nyitottságáért és azért a munkáért, amelyet a tartási kötelezettséggel, a bünyügyi nyilvántartások megosztásával és az Eurojust megerősítésével kapcsolatban végzett. Szép munka volt, tiszta szívből gratulálok!

Manuel Medina Ortega, előadó. – (ES) Habár a Parlamentben szükségszerűen nem áll rendelkezésre sok idő a felszólalásokra, azért az igazságügyre szánt egy óra alatt sikerült megvitatni a legfontosabb függőben lévő ügyek jó részét. A közokiratokkal kapcsolatban azt hiszem, egy dolgot mindenképpen tisztázni kell. A közokiratok az egy dolog, a magánokirat egész más, még akkor is, ha közjegyző közreműködésével készül.

A közjegyző közreműködésével készült magánokirat elismerhető, mint a felek akaratnyilatkozata. Vannak olyan jogrendszerek, ahol a közjegyző hatásköre erre is korlátozódik. Ez általánosan elismert dolog a szabad akarat elve és létezésének elismerése alapján.

Itt viszont egy egészen más fogalomról van szó. Közokiratokra, azaz olyan dokumentumokra vonatkozik a jelentés, amelyek hivatalos személy beavatkozásával jöttek létre – a kontinentális jogban ez általában közjegyzőt jelent. Ez az eljárás dokumentumot a bírósági ítélethez hasonló szintre emeli.

Szó sincsen az országok közötti diszkriminációról. Ha az európai közokiratokról szabályozás születik, akkor bármely európai ország elérheti egy ilyen dokumentum elismerését, de ehhez az kell, hogy az érintett jogrendszerben az irat ugyanolyan elismerést kapjon, mint a többiben.

Más szóval a közokiratok elismeréséhez szükséges harmadik elem az, hogy az nem járhat más jogi következményekkel származási országán kívül, mint azon belül. Eszerint tehát egy angol közjegyzői dokumentumot elismernének a kontinensen is, de csak ugyanabban a mértékben és módon, ahogyan az az angol jogban szerepel. Azon túlmenő elismerés nem lehetséges. Egy angol jogi dokumentum nem ismerhető el például Franciaországban úgy, mintha francia közokirat lenne, mivel teljesen más jellegű és nem rendelkezik a francia közokiratokéval azonos tulajdonságokkal.

Ez tehát nem jelent diszkriminációt. Csak arról van szó, hogy közös rendszert szeretnénk bevezetni az egész Európai Unióban, és véleményem szerint lehetséges az is, hogy néhány olyan országban, ahol jelenleg nincs ilyen dokumentum, azt bevezessék. Ebből a szempontból nagy előrelépést jelentene az egységes európai közokirat bevezetése.

Diana Wallis, előadó. – Elnök úr, sajnos már nem állom meg, hogy fel ne szólaljak. Medina úr azt mondja, hogy a közokirat hivatalos személy által kiállított irat kell hogy legyen. Én magam is ezért emeltem ki, hogy a közokirattal kapcsolatban különleges körültekintéssel kell eljárni. Viszont, ha alaposan megvizsgáljuk az angol jogot, akkor kiderül, hogy az angol okiratokat kiállító ügyvéd a bíróság képviselőjeként és felhatalmazásával jár el, tehát igenis készíthet hivatalos iratnak számító iratot. Értsék meg kérem, így van. Vannak olyan dolgok, amelyek a különböző jogrendszerekben és jogi kultúrákban közösek, s emiatt több utánajárást és megfontolást igényelnek.

A jogi érvelésem után a francia elnökséghez fordulok: miniszter asszony, nagyon köszönöm együttműködését és a munkát, amelyet beosztottai és mások az elnökség alatt elvégeztek. Fantasztikus teljesítményt nyújtottak. Sok mindenben mentünk keresztül ez idő alatt, és nagyra értékelem az Ön elszántságát, elhivatottságát arra nézve, hogy az igazságszolgáltatás segítségével javítson a polgárok életén. Köszönöm. Hiányozni fog.

Elnök. – Most López-Istúriz White úrnak járna a szó, de honfitársam azt mondja, hogy idejéből egy percet át szeretne adni Toubon úrnak.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, igazságügy-miniszter asszony! Pontosan ez utóbbi minőségemben szeretnék Önökhöz szólni a vita végén. Úgy gondolom – és ezt egykori igazságügy-miniszterként szerzett tapasztalataim alapján mondom –, hogy a portugál, a szlovén és a mostani, Rachida Dati által vezetett francia elnökség alatt Európa mérföldkőhöz érkezett, ahonnan már nem fog visszakanyarodni a korábbi állapothoz.

Ma arra teszünk kísérletet, hogy a jog- és az igazságügyi rendszert, amelyek természetükből adódóan gyanakvóak egymás felé, közelebb hozzuk, elismertessük egymással és harmonizáljuk. Egyes pontokon olyan jogszabályok meghozatalára is törekszünk, amelyek részben vagy egészében közösségi jellegűek, mint például a tartási kötelezettségre vonatkozó jogszabályok. Ebből következik, hogy most túllépünk azon, amit eddig elértünk, mert így kívánja a szükség: a biztonság, a büntetőjog vagy a terror elleni küzdelem terén egyaránt. Most olyan kérdésekkel foglalkozunk, amelyek kapcsán egész Európában érvényes szabályokat, a jogviták rendezésének módját kell lefektetnünk; mivel a polgárok egy része nem csak eredeti lakóhelyén él, hanem máshol is, vagy külföldön dolgozik, és egész Európában mindenkivel kapcsolatban áll.

Ezt ki kell emelni, elnök úr. Nem kétséges, hogy ez a francia elnökség védjegye. Ahogy az összes képviselőtársam elmondta, az igazságügyi együttműködésben és a jogalkotásban történelmi pillanathoz érkeztünk. Európa véleményem szerint teljesen megváltozik, ha az emberek valóban azt érzik majd, hogy az európai igazságügyi térség már több a pusztá szép szavaknál.

Antonio López-Istúriz White, előadó. – (ES) Elnök úr, azt hiszem, nagyon jó megoldás született, és hálás vagyok az Ön jómagam és a kollégám felé mutatott udvariasságáért.

A magam részéről köszönetet mondok az elhangzott felszólalásokért, és különösen azokért a kedves szavakért, amelyekkel néhányan jelentésemet méltatták. Köszönöm az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság tagjainak a jelentésem készítése során nyújtott együttműködését.

Külön szeretném megemlíteni Rogalski úr felszólalását. Spanyol és Baleár-szigeteki képviselőként a jelentésemet egyértelműen azon idősebb emberek megsegítése céljából írtam, akik helyi lakosként vagy turistaként Spanyolországban, a mi szigeteinken élnek. Rendkívül fontosnak érzem, hogy ők megkapják ezt a védelmet.

Bizonyára senkinek nem került el a figyelmét, hogy saját országomat említettem, mint olyan országot, amely szeretném, ha hamarosan aláírná és ratifikálná a Hágai Egyezményt.

A miniszter asszonytól csak egyvalamiben különbözik a véleményem. Ahogy hallhatta, nem említettem meg más elnökségeket. Csatlakozom mindazokhoz, akik azt mondták, hogy szerettük volna, ha ez a francia elnökség jóval tovább tart. Sokunknak túl rövidnek tűnt.

Csak ennyi a véleménykülönbségünk.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma délelőtt 11:30-kor kerül majd sor.

(Az ülést 11.00-kor felfüggesztik, és 11.35-kor újra megnyitják.)

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Louis Grech (PSE), írásban. – Ez a kezdeményezés világos és átfogó jogi keretet kíván létrehozni a közokiratok elismerésének általánosság tétele és végrehajtásuk elősegítése érdekében.

Eddig a közokiratok elismerése a tagállamok között rendszertelenül zajlott, bizonytalan jogi helyzetet, kiszámíthatatlanságot teremtve a polgárok és az üzleti vállalkozások számára.

A közokiratok kölcsönös elismerését és végrehajtását biztosító európai uniós rendszer létrehozása idő- és pénzmegtakarítást, sőt, ami még fontosabb, egyszerűbb eljárásokat jelent majd. Ez a lépés a közokiratok mozgását azáltal is megkönnyítené, hogy azokat biztonságosabbá tenné.

A közokiratok végrehajthatósága és nagyobb bizonyító ereje az áruk és szolgáltatások mozgásának elősegítésével hozzájárulna az unió gazdasági fejlődéséhez és integrációjához. Ez gazdasági válság idején különösen fontos; annál jobb, minél hamarabb sikerül alkalmazni ezt a jogszabályt.

Az is nagy meglepetésemre szolgál, hogy a jelentés hatóköre a közokiratokra korlátozódik, tiszteletben tartva a magánszemélyek közötti megállapodások és más köztes dokumentumkategóriák sajátosságait.

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

Elnök

4. Köszöntés

Elnök. – Örömmel tájékoztatok mindenkit arról, hogy a ma, hetedik EP-Vietnam parlamentközi találkozó keretében itt van körünkben a vietnami parlament egy delegációja. Szeretettel üdvözlöm mindannyiukat!

(Taps)

Ez a találkozó kapcsolatunk nagyon fontos pillanatában érkezett el. Vietnam jelenleg egy partnerségi és együttműködési megállapodásról tárgyal az EU-val, és fontos szerepet játszik az ASEAN-ban, a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségében is, amellyel az EU egy szabadkereskedelmi övezet kialakításáról folytat tárgyalásokat. Mint tudják, a mi küldöttségünk vezetője Nassauer úr.

Nagy szeretettel köszöntöm a Nguyen Van Son úr, a Vietnami parlament Külügyi Bizottságának elnöke által vezetett küldöttséget, és gyümölcsöző tárgyalásokat kívánok. Természetesen mi tegnap már találkoztunk.

Még egyszer, üdvözljük Önöket!

5. A képviselőcsoportok tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

*
* *

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani minden kollégának, aki támogatta a fibromyalgiával kapcsolatos írásbeli nyilatkozatot. Szép karácsonyi ajándék ez a több millió fibromyalgia-betegnek. Köszönöm mindannyiuknak.

(Taps)

6. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazások órája.

(Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet.)

6.1. A költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodás módosítása (A6-0509/2008, Jo Leinen) (szavazás)

6.2. A költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodás módosítása (A6-0504/2008, Reimer Böge) (szavazás)

6.3. Az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevétele (A6-0474/2008, Reimer Böge) (szavazás)

6.4. A rugalmassági eszköz igénybevétele (A6-0493/2008, Reimer Böge) (szavazás)

6.5. 10/2008. sz. költségvetési módosítástervezet (A6-0481/2008, Kyösti Virrankoski) (szavazás)

6.6. A Tanács módosításai a 2009-es évre vonatkozóan (szavazás)

– A szavazás után:

Éric Woerth, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A költségvetési tervezet második olvasatakor zajló szavazás a költségvetési hatóság két ága és a Bizottság magas szintű együttműködésével zajlott eljárás utolsó lépése. Szeretnék köszönetet mondani minden érintettnek, különösen a Költségvetési Bizottság elnökének, Böge úrnak, az előadóknak, Haug asszonynak és Lewandowsky úrnak, valamint Grybauskaitė biztos asszonynak.

November 21-i konzultációs találkozónkon együtt dolgoztunk egy kiegyensúlyozott 2009-es költségvetésen, amely garantálja az uniós politikák finanszírozásának megfelelő kiértékelését, és ugyanakkor az európai adófizetők érdekeinek védelmét. Együtt sikerült megtalálni az élelmezésfinanszírozási eszköz támogatásának módját, így teljesítve a fejlődő országokkal szembeni kötelezettségeinket; és olyan gyakorlati intézkedéseket is kidolgoztunk, amelyek segítségével feloldható a kohéziós politikában kialakult patthelyzet, és beindulhatnak a 2007–2013-as időszak programjai.

Az Európai Tanácsban az állam- és kormányfők is hangsúlyozták a kezdeményezés fontosságát, és ez az egyik fő elem Európa gazdasági válságra adott válaszában is, amelyen késlekedés nélkül tovább kell dolgoznunk. Az Önök szavazata biztosítja majd, hogy a konzultáció eredményei a szerződésben leírt eljárásnak megfelelően teljes egészében megvalósulhassanak; így tehát megerősíthetem, hogy a Tanács elfogadja a második parlamenti olvasatban megadott maximális emelési mértéket.

Elnök. – Köszönöm nyilatkozatát, Woerth úr.

Mivel a Bizottság nem kíván szólni, megjegyezném, hogy a költségvetési eljárás a szerződésnek és a 2006. május 17-i intézményközi megállapodásnak megfelelően zajlott, és a megállapodás 13. cikke értelmében a Tanács és a Parlament megállapította, hogy a Parlament második olvasata eredményeként egyetértenek a nem kötelező kiadások emelésének megengedett legnagyobb mértéke tekintetében.

A költségvetési eljárás így lezártnak, a költségvetés pedig elfogadottnak tekinthető. Most következnek a nyilatkozatok aláírása, de egy perc múlva szavazunk egy újabb állásfoglalásról.

(Az elnök felkéri Woerth urat, Grybauskaitė biztos asszonyt, Böge urat (a Költségvetési Bizottság elnökét) és Haug és Lewandowski előadókat, hogy csatlakozzanak hozzá.)

(A költségvetést aláírják)

Most tudtam meg, hogy ma van Böge úr születésnapja, szeretnék neki tiszta szívből sok boldogságot kívánni.

6.7. 2009. évi általános költségvetési tervezet, a Tanács által módosított formában (minden szakasz) (A6-0486/2008, Jutta Haug/Janusz Lewandowski) (szavazás)

– Az 1. módosításra vonatkozó szavazás után:

Jutta Haug, előadó. – (DE) Elnök úr, szóbeli módosításunkban természetesen igyekeztünk figyelembe venni az új helyzetet. Szeretnénk megismételni a Tanács felé, hogy a Parlament nyitott a Bizottság által felülvizsgálatra javasolt ötmilliárd euróval kapcsolatos tárgyalásokra. Módosításunk így hangzik tehát (angolul olvasom fel, mivel angolul dolgoztuk ki, hogy minden képviselő a lehető leghamarabb bekapcsolódhasson a munkába):

„Kinyilvánítja arra vonatkozó elkötelezettségét, hogy a Bizottságnak a 2007–2013 közötti TPK felülvizsgálatára vonatkozó javaslata alapján a javasolt európai gazdasági fellendülési terv keretében tárgyalásokat kezdjen a Tanáccsal 5 milliárd euróról; valamint e tekintetben tudomásul veszi a 2008. decemberi Európai Tanács következtetéseit.”.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

– A 15. módosításra vonatkozó szavazás után:

Jutta Haug, előadó. – (DE) Elnök úr, ez a brüsszeli európai iskolákra vonatkozik. A kérdésről sok alkalommal hosszú vita folyt. A szöveg korábbi számaint némileg csökkentették, mivel azt szeretnénk, ha a Bizottság valóban lépne ebben az ügyben. Ezért az új szöveg erre határidőt is megad. Megint csak angolul olvasom fel:

„aggodalommal veszi tudomásul a brüsszeli európai iskolák jelenlegi és jövőbeli fiatal tanulóinak helyzetét, amely a laeken-i negyedik iskola elhalasztott és még függőben lévő megnyitásának és a – gyermekek számára hosszú és elfogadhatatlan utazási időt eredményező – elhúzódozó felvételi eljárásnak a következménye; elvárja a Bizottságtól, hogy a brüsszeli Európai Iskolák Főtitkárságával együttműködve 2009. március végéig javasoljon egy objektív és érthető (a lakóhelyet és a már beiratkozott testvérek szempontjait is tekintetbe vevő) feltételeket tartalmazó, felülvizsgált felvételi eljárást, amely a következő felvételi időszakban lép életbe;”.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

– A végső szavazás után:

Robert Goebbels (PSE). – Helyes, ez is nagyon helyes!

6.8. A mobil berendezésekkel kapcsolatos nemzetközi érdekekről szóló egyezmény és az egyezmény légi járművekkel kapcsolatos kérdéseiről szóló, ahhoz csatolt jegyzőkönyv (A6-0506/2008, Georgios Papastamkos) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Georgios Papastamkos, előadó. – (EL) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A légi járművek berendezéseinek határokon átnyúló kereskedelme eddig jogilag bizonytalan helyzetben zajlott. Az új nemzetközi jogi keretek célja a légi járművek berendezései – légi járművek, légi jármű hajtómotorok és tartozékok – finanszírozásának megkönnyítése azáltal, hogy különösen erős nemzetközi garanciát biztosít a hitelnyújtónak, legyen az maga az eladó vagy az ilyen vásárlásokhoz hitelt folyósító intézmény. Az új jogi szabályozás globális szinten csökkenteni fogja a légi járművek berendezéseinek finanszírozási költségeit, és lehetővé teszi a légiipar számára, hogy évente több milliárd eurót spóroljon meg. Végezetül, a légiipari pénzügyi jogszabályok történetének legfejlettebb szabályozása nem csak a hitelezők és a gyártók számára jár majd pozitív hatásokkal, hanem a légitársaságokra, azok alkalmazottaira és az utasokra nézve is.

Elnök. – Erről a jelentésről nem zajlott vita, így az előadónak jár két perc felszólalási idő. Köszönöm, Papastamkos úr.

6.9. Az európai foglalkoztatási mobilitási cselekvési terv (2007-2010) (A6-0463/2008, Monica Maria Iacob-Ridzi) (szavazás)

6.10. Az egész életen át tartó tanulás megvalósítása a tudás, a kreativitás és az innováció fejlesztése érdekében: az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósítása (A6-0455/2008, Ljudmila Novak) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Ljudmila Novak, előadó. – (SL) A Tanács és a Bizottság 2008-as közös jelentéséből egyértelműen kitűnik, hogy volt némi előrelépés az egész életen át tartó tanulás terén, de sajnos nem érhetjük be az eddig elért eredményekkel.

Az legnagyobb kihívást jelentő problémák közé tartozik az, hogy a diákok fiatalon otthagyják az oktatást; az idősök és az alacsony képzettségűek nem kielégítő szinten részesednek az egész életen át tartó tanulás programjában és a migráns munkavállalók képzettségi szintje is igen alacsony. Márpedig a tudásalapú gazdaságban egyre jobban képzett munkaerőre lesz szükség.

Jelentésemben kiemelttem, hogy minden szinten javítani kell az oktatás színvonalán, hogy az képes legyen felkészíteni a gyermekeket és a fiatal felnőtteket az önálló, kreatív és innovatív gondolkodásra és tanulásra. A tanterveket folyamatosan frissíteni, az információtechnológia felhasználásának arányát pedig az idősök körében is javítani kell.

Az egész életen át tartó tanulási programoknak a gazdasághoz kell kötődniük, támogatva a vállalkozó szellemet és lehetővé téve, hogy a polgárok olyan tudást szerezzenek, amely segít a saját vállalkozásuk elindításában, működtetésében és fejlesztésében. Fontos, hogy figyelembe vegyünk a helyi és regionális igényeket, lehetőségeket és jellegzetességeket is.

Felkérem a tagállamok kormányait és az Európai Unió intézményeit, hogy a pénzügyi válság alatt ne csökkentsék az oktatásra fordított erőforrások nagyságát, mert a társadalom minden része számára elérhető, magas színvonalú oktatás a legjobb fegyver a szegénység ellen, és a válság megoldásának legjobb eszköze is egyben.

Köszönöm képviselőtársaim és az elnökség együttműködését.

(Taps)

6.11. A játékok biztonsága (A6-0441/2008, Marianne Thyssen) (szavazás)

– A 142. módosításra vonatkozó szavazás után:

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, egy eljárásrendhez kapcsolódó megjegyzésem lenne. Most egy döntés, egy irányelv elfogadásának folyamata zajlik, háromoldalú egyeztetéssel. Hasonló volt a helyzet tegnap a kibocsátáskereskedelem ügyében. Ma, a döntés elfogadása után külön szavazunk minden egyes módosításról, ami szerintem nagyon is helyénvaló. Ez tegnap nem így zajlott, és megmondom őszintén, nem tudom, miért. A helyzet akkor is ugyanilyen volt, de nem került sor külön szavazásra, amit elfogadhatatlannak tartok. Végtére is tegnap 40 képviselőtársammal nyújtottunk be módosító indítványokat, és azt gondolom, ezekről is kellene szavoznunk.

Elnök. – Én csak a munkámat végzem és ez csupán végrehajtói hatáskört jelent. Befolyásom van, de valós hatalmam nincsen.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Elnök úr, logikus lenne, ha az általános érvényű eljárás bevezetésének vizsgálata céljából összeülne az elnökök értekezlete. Én a tegnapi eljárást tartanám üdvözlendőnek, de a fontos az is, hogy ilyen esetekben mindig ugyanolyan szavazási rend legyen.

Elnök. – Ezt továbbítani fogom az elnökök értekezlete felé, és ott döntés fog születni.

Evelyn Gebhardt (PSE). – (DE) Elnök úr, a Parlament és a Tanács megállapodásának része volt a Bizottság nyilatkozata is, amelyet Verheugen biztos úr meg is ígért nekünk, azonban a hétfői nap folyamán ezt a nyilatkozatot nem tette meg. Feltételeztem, hogy Verheugen biztos úr – aki ma természetesen nincs jelen, de Barrot biztos úr képviseli – megteszi majd ezt a három – a Parlament számára fontos – kérdésre vonatkozó a nyilatkozatot itt, a Parlamentben, még a szavazás előtt, de nem hallottam, hogy erre sor került volna. Szeretném, ha késedelem nélkül tájékoztatnának az eljárás menetéről.

Elnök. – Elnökként erről nem tájékoztattak, de most feljegyeztem. Gebhardt asszony, mit tartana alkalmas időpontnak, ha a Bizottság meg kívánná tenni nyilatkozatát? Most vagy később?

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Elnök úr, az ilyen nyilatkozatra általában a szavazás előtt kerül sor, hiszen az a szöveg részét képezi, de a szöveg hivatalosan, írásos formában még nem került beterjesztésre. Ezért természetesen először a szöveg hivatalos benyújtására van szükség.

Elnök. – Gebhardt asszony azt mondja, erre általában a kezdéskor szokott sor kerülni, de erről ma már lekéstünk.

Barrot alelnök úr, meg kívánja tenni most a nyilatkozatot?

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, Gebhardt képviselő asszony felvetésére válaszolva: eljuttatom Önökhöz a három nyilatkozatot, így azok az aktához csatolhatók.

Elnök. – Alelnök úr, milyen hosszú a nyilatkozat? Ha nem túl hosszú, akkor megkérhetem arra, hogy olvassa fel, ahogy Gebhardt asszony azt kérte?

Jacques Barrot, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr, három nyilatkozat van: az Európai Bizottság nyilatkozata a biztonsági kérdések figyelemmel kíséréséről; az Európai Bizottság nyilatkozata a hangot kiadó játékokkal kapcsolatos előírásokról; és az Európai Bizottság nyilatkozata a könyvek besorolásáról.

(FR) Szívesen felolvasom őket, ha kéri.

Elnök. – Ez technikai jellegű magyarázat volt.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Elnök úr, ennek fényében kérhetem, hogy lépjünk tovább a szavazásra, de ne tartsuk meg a záró szavazást? Ezáltal lehetőségünk lesz megnézni a szöveget, majd pedig, ha a feltételek teljesülnek, januárban sor kerülhet a záró szavazásra.

(A képviselők egyetértésüket az asztalon kopogva fejezik ki)

Elnök. – Úgy látom, hogy támogatják Swoboda úr javaslatát. Ebben az esetben következzen a szavazás, de nem tartunk záró szavazást.

A módosított javaslatról való szavazás után:

A végső szavazást elhalasztjuk addig, amíg a Bizottság álláspontját teljes egészében meg nem ismerhettük.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, az összes vitát teljes hosszában végighallgattam, a hétfő estit különösen nagy érdeklődéssel. Felelősségteljes hozzáállást kell tanúsítanunk polgártársaink biztonsága ügyében, akik sürgősen várják ezt a jogalkotási lépést, amely növeli a gyermekek és a családok biztonságát. Nem késlekedhetünk.

Hétfő este Verhaugen úr nagyon pontosan beszámolt a Barrot úr által átadott három nyilatkozat tartalmáról. Ez pusztán a nyilatkozatok formális közlése volt. Ahogy Verheugen biztos úr hétfő este elmondta, szavaznunk lehet és kell is; ezzel tartozunk az európai fogyasztóknak.

(Taps)

Elnök. – Hölgyeim és uraim, egy perccel ezelőtt még ellenkező véleményen voltak. Akkor most szavazzunk arról, hogy sor kerüljön-e a záró szavazásra.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, tisztelettel megkérdezném, hogy a biztos úr miért nem olvassa fel a nála lévő szövegeket. Van ennek valamilyen komoly oka?

Elnök. – A biztos úr nem tud vagy nem kíván választ adni, Posselt úr. A magam részéről ehhez nem fűzök megjegyzést, mivel nem ez a feladatom.

6.12. A szakképzés európai minőségbiztosítási referenciakerete (A6-0438/2008, Jan Andersson) (szavazás)

6.13. Az európai szakoktatási és szakképzési kreditrendszer (ECVET) (A6-0424/2008, Thomas Mann) (szavazás)

6.14. Az elszámolások véglegessége és a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások (A6-0480/2008, Piia-Noora Kauppi) (szavazás)

6.15. A betétbiztosítási rendszerek a fedezeti szint és a kifizetési határidő vonatkozásában (A6-0494/2008, Christian Ehler) (szavazás)

6.16. A közép vállalkozások közzétételre és összevont beszámoló készítésére vonatkozó kötelezettségei (A6-0462/2008, Ieke van den Burg) (szavazás)

6.17. A Tanács által elfogadott szabályok az OLAF rendelet felülvizsgálatára (szavazás)

6.18. A Frontex ügynökség és az európai határőrizeti rendszer (EUROSUR) értékelése és jövőbeni fejlesztése (A6-0437/2008, Javier Moreno Sánchez) (szavazás)

– A 4. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Javier Moreno Sánchez, előadó. – (ES) Elnök úr, a 12a bekezdéshez az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja által benyújtott 4. módosító indítvánnyal kapcsolatban szeretnék felszólalni.

A GUE/NGL képviselőcsoport beleegyezésével szóbeli módosítást javasolok bizonyos, a különböző nyelvi változatokban felbukkanó pontatlanságok megoldására. Lassan fogom felolvasni, spanyolul:

Arról van szó, hogy kicseréljük a következő részt: „Rámutat arra, hogy az EU harmadik országokkal folytatott együttműködése során eleget kell tenni a nemzetközi kötelezettségeknek”, erre: „Rámutat arra, hogy az EU harmadik országokkal folytatott együttműködésének a nemzetközi kötelezettségvállalásokon kell alapulnia.”

Ezzel a szóbeli módosítással képviselőcsoportom – és, úgy gondolom, több másik képviselőcsoport is – támogathatja majd a GUE/NGL képviselőcsoport módosítását.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

– A 7. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Weber, Renate (ALDE). – Elnök úr, angolul olvasom fel a módosított szöveget: „whereas the effect of the joint operations coordinated by FRONTEX is to create an ‘externalisation of borders’, which could call into question Member States’ compliance with the EU’s obligations concerning the protection of asylum-seekers and refugees”.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

6.19. A hamisítás hatása a nemzetközi kereskedelemre (A6-0447/2008, Gianluca Susta) (szavazás)

– Az 1. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Carl Schlyter (Verts/ALE). – Elnök úr, sok kollégánk szeretne igennel szavazni a Zöldek állásfoglalására arról, hogy az internet- és telekommunikációs szolgáltatók ne legyenek felelősek az interneten és hasonló módokon terjesztett tartalmakért; de sok, az állásfoglalást támogató képviselő nem ért egyet a 15. bekezdéssel, amely egy másik témáról szól. A karácsony szellemében, kompromisszumként egy szóbeli módosítást javasolnánk a 15. bekezdés törléséről, hogy többen szavazhassanak az állásfoglalásra.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

6.20. A közép vállalkozások számviteli kötelezettségei (szavazás)

6.21. Európai közokirat (A6-0451/2008, Manuel Medina Ortega) (szavazás)

– A szavazás után:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, a Susta-jelentés záró szavazásához szeretnék visszatérni. A zárószavazásban véletlenül nemmel szavaztunk, pedig igennel akartunk. Emiatt a szóbeli módosító indítvánnyal kapcsolatban volt egy kis kavarodás. Arra szeretném kérni, hogy rögzítse, hogy a záró szavazásban igennel kívántunk szavazni.

6.22. E-igazságszolgáltatás (A6-0467/2008, Diana Wallis) (szavazás)

– A szavazás után:

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, hadd hivatkozzak az Eljárási szabályzat vonatkozó cikkére. Néhány hónapja, amikor a Bauer-jelentésről szavaztunk, a szavazás után én írásban kértem tájékoztatást arról, hogy hogyan kell zajlania a jelentések módosításairól történő szavazásnak.

Nem kétséges, hogy minősített többséggel kell szavaznunk a záró szavazáson, ha a Bizottságot jogalkotási lépésekre kívánjuk felszólítani, de azt nem látom be, hogy miért kéne már előre minősített többséggel szavazni a módosításokról. Sajnos választ nem kaptam.

Most megint egy ilyen jelentés van napirenden. A szolgálattól kérném, hogy tisztázza ezt a kérdést.

Elnök. – Caspary úr, az imént tájékoztattak arról, hogy a Bauer-jelentéssel kapcsolatos válasz útban van. Remélem, még karácsony előtt eljut Önhöz.

6.23. A felnőttek jogi védelme: határokon átnyúló kérdések (A6-0460/2008, Antonio López-Istúriz White) (szavazás)

6.24. A béke megszilárdulásának és egy állam építésének kilátásai a konfliktus utáni helyzetekben (A6-0445/2008, Nirj Deva) (szavazás)

ELNÖKÖL: ROURE ASSZONY

alelnök

7. A Parlament tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

8. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

9. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- **Jelentés: Jutta Haug, Janusz Lewandowski (A6-0486/2008)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) A nemrég elfogadott 2009-es költségvetés egyik pozitív eleme az egyértelmű prioritások szerepeltetése, mint például a kis- és középvállalkozások támogatása, a klímavédelem és a legszegényebb országok segítése az élelmiszer válság során. Sajnos nincs sok lehetőségünk arra, hogy a költségvetést felhasználjuk a pénzügyi válság megoldásában, nem csak azért, mert az igen csekély összeget jelent a tagállami költségvetésekhez viszonyítva – azok 1%-a – hanem azért is, mert a 2007–2013-as időszak keretszabályai igen merevek. Nagyra értékelem azon képviselők munkáját, akik egyeztetésekbe kezdtek a Bizottsággal arról, hogy legalább globális problémák esetére legyen lehetőség módosításokkal élni. Sajnos a Tanács nem hajlott a nagyobb rugalmasság elfogadására. A Lisszaboni Szerződés ratifikálása után az Európai Parlamentnek majd több hatalma lesz.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Elnök asszony, én természetemből adódóan kritikusan szemlélem az Európai Unió intézményeinek működését, tehát szinte mondanom sem kell, hogy a 2009-es költségvetésről szóló

jelentés ellen szavaztam. Először is, egyáltalán nem vagyok róla meggyőződve, hogy az európai intézmények bölcsen költik el azokat a hatalmas, az adókból származó összegeket, amelyek felett rendelkeznek.

Másodszor pedig, véleményem szerint a szakpolitika túl sok területébe avatkozunk be; ráadásul a tagállamok a kifizetett támogatásokat mindig egyfajta európai pénzforrásnak tekintik, amelyhez nekik maguknak semmi közük, így aztán ezeket a forrásokat rosszul, kis hatékonysággal használják fel.

Ezenkívül feltűnt az is, hogy alig kapok válaszokat az EU számos testvérintézménye és ügynöksége működési költségeivel kapcsolatos parlamenti kérdéseimre. Ez igen gyanús nekem, és még jobban megerősíti a költségvetésre leadott „nem” szavazatomat.

- Jelentés: Marianne Thyssen (A6-0441/2008)

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Elnök asszony, először is röviden megemlíteném, hogy tartózkodtam Marianne Thyssen játékbiztonsági jelentésének szavazásánál.

Természetesen egyetértek az előadóval és képviselőtársaim többségével abban, hogy a gyermekek biztonságát meg kell védeni, és általánosságban véve biztosítani kell a fogyasztók biztonságát. Úgy gondolom azonban, hogy a tagállamok kulturális hagyományait tiszteletben kell tartani, és – ami a legfontosabb – a biztonságról szóló vita nem vezethet olyan szélsőséges jogalkotási lépésekhez, amelyek – mint ebben az esetben is – már-már a nevetségesség határát súrolják.

Az irányelv által bevezetett biztonsági követelmények némelyike egyértelműen a nevetségesség határán egyensúlyoz. Ez különösen a vita alatt tűnt így, bár végül sikerült kimenteni az irányelvet a komolytalanság csapdájából. Előbb-utóbb azonban mégis elfogadjuk majd egy olyan irányelvet is, amely kötelezővé teszi, hogy a gyerekek mindig sisakban menjenek el otthonról, vagy hordjanak kesztyűt, ha hideg van. Ennek véleményem szerint semmi értelme, de sajnos efelé tartunk.

Úgy gondolom tehát, hogy az irányelvnek vannak értékei, de több helyen túl messzire megy, ezért tartózkodtam.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Nagy örömmel nyugtáztam, hogy a játékok biztonságáról szóló irányelv átment az első olvasaton, és hogy elutasítottuk a Zöldek és néhány szocialista abszurd javaslatát arról, hogy minden játékot kötelező jelleggel független szervek vizsgáljanak be. Ezzel a módosítással próbáltak akadályt gördíteni a dolog elé, annak dacára, hogy az amerikai és kínai tapasztalatok is megmutatták, hogy az európai piacon a tesztelés ellenére is előfordulnak hibás játékok. A célunk az, hogy a gyártókra és az importőrökre a biztonság szempontjából teljes felelősség háruljon. A gyártóknak kell igazolniuk, hogy a termékeik megfelelnek az előírásoknak, azonban ha ilyen előírások nem léteznek, az irányelv 18. cikke vizsgálatot ír elő. A külső vizsgálatok költsége a Cseh Köztársaságban átlagosan kb. 3 000 euró. Ez a lépés az EU-n belüli kis cégeket tönkretenné, ugyanakkor pedig a játékok Kínában történő bevizsgálása nem garantálná a biztonságot. A felelősséget az importőrökre és a gyártókra kell terhelni, de semmiképpen sem a világ távoli pontjain elhelyezkedő, szabályozatlan tesztközpontok bevonásával. Boldog Karácsonyt kívánok a szülőknek, akik ezt az ajándékot kapják tőlünk...

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Elnök asszony, én nem támogattam a játékokról szóló kompromisszumos módosító javaslatot. Túl sok biztonsági kiskapu marad, különösen a vegyszereket illetően. A mérgeanyagok nem valók gyerekek kezébe, még a legkisebb mennyiségben sem. A mai döntés csalódást keltett bennem, és ráadásul nem is elég ambiciózus. Azon kívül, hogy túl sok kiskapu van benne, az összes nehézfém és allergén illatanyag teljes, határozott betiltása is hiányzik belőle; a zajcsökkentés terén kitűzött egyértelmű célok szintűgy. Gyalázat, hogy milyen határozatlanul próbáljuk itt védeni a gyermekeink biztonságát.

Az őrült sietségben, hogy minél hamarabb egyetértés legyen, elmaradt az első olvasat, csak azért, hogy úgy tűnjön, hogy ettől majd jövő héten a karácsonyfa alatt a játékok biztonságosak lesznek. Az egész dolog abszurd, teljesen értelmetlen. Történtek előrelépések, de ez egyébként is minimálisan elvárható egy 20 éves, a felülvizsgálatra rég megérett irányelv esetében. Összességében túl sok volt itt a feltűnősködés és túl kevés a komoly tartalom. A felelősséget nem lehet az iparágra hárítani; az egyértelmű jogalkotás felelőssége minket terhel!

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Marianne Thyssen jelentése mellett szavaztam.

A RAPEX nem pusztán öt betű, hanem egy európai szintű gyors riasztási rendszer, amely a fogyasztókat figyelmezteti a veszélyes termékekre.

2006-ban a tagállamok közötti gyors információcserének köszönhetően a rendszerbe 221 játékkal kapcsolatos figyelmeztetés került be, összesen pedig 924 figyelmeztetés volt. A játékokkal kapcsolatos figyelmeztetések javarészt sérülésveszélyről, vagy valamilyen allergia vagy más egészségügyi probléma veszélyéről szóltak; különösen fontos ez az allergiások esetében.

Örülök, hogy a Parlament ma az irányelv mellett szavazott, mivel ezek a tények is mutatják, hogy egyértelműen nagy szükség van rá. A mai szavazással, a 20 éves játékbiztonsági irányelv modernizálásával az Európai Parlament nagy lépést tett a játékok biztonsága, valamint a gyermekek egészsége és biztonsága terén.

Nagy örömmel látom, hogy az Európai Parlamentben ezt a folyamatot egy szlovákiai látogatócsoport is nyomon követi. Őket nagy szeretettel üdvözlöm, és kellemes tartózkodást kívánok nekik az európai demokrácia központjában.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Elnök asszony, nagy örömmel nyugtáztam, hogy sor került a játékbiztonsági irányelv szavazására, egyszerűen azért, mert ha határozott üzenetet akarunk küldeni a játékokról és a játékok biztonságáról a világnak, akkor azt karácsonykor kell megtenni. A halogatással gyengítettük volna az üzenet értékét. Ilyenkor az emberek a játékokkal foglalkoznak.

Idén megint csak több millió kínai játékot vontak be a piacról, mint ahogy tavaly is. Az okok – ólom, arzén, higany és PCB-anyagok – nagyon súlyosak, és akármilyen játékról is van szó, hintalóról vagy mesekönyvről, anyaként tudom, hogy az előbb vagy utóbb jó eséllyel a gyerek szájában köt ki. A játékokkal tehát nem lehetünk elég óvatosak, és örülök, hogy erre a lépésre sor került.

- Jelentés: Thomas Mann (A6-0424/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Szeretnék köszönetet mondani Mann képviselő úrnak a jelentéséért. Mindannyian tudjuk, milyen fontos szabályokat lefektetni és felszámolni a diákok, valamint az uniós munkaerőpiac kereslet-kínálati viszonyainak megfelelően költöző munkavállalók mobilitása előtti akadályokat.

A szakoktatás és -képzés európai kreditrendszerének bevezetése megkönnyíti majd a képzés során a szakképesítések átvitelét, elismerését és megszerzését. Ez az egész életen át tartó tanulás Európai Képesítési Keretrendszerének minden szintjén elérhető képesítésekre és az összes képzési lehetőségre vonatkozik majd.

Jóváhagyásunkkal komoly lépést tettünk az egész életen át tartó tanulás szélesebb körű támogatása és a magasabb foglalkoztatási szint felé; a nyitottság, a mobilitás, a munkavállalók és az oktatásban résztvevők jobb társadalmi integrációja felé. Ez a lépés tehát meg fogja könnyíteni a rugalmas, egyedi megközelítések kifejlesztését és a szakképesítések elismerését, mind a formális, mind az informális oktatás esetében.

- Jelentés: Marianne Thyssen (A6-0441/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Először is szeretnék köszönetet mondani Marianne Thyssennek; neki köszönhető az, hogy ilyen dicséretes kompromisszumot sikerült elérnünk, melynek eredményeként gyermekeink védve lesznek majd a játékokban esetleg előforduló nemkívánatos anyagoktól – anélkül, hogy az ipari cégeknek ezzel kárt okoztunk volna.

Talán tudják, hogy jómagam teljes mértékben támogattam az allergének játékokban történő használatának korlátozását – nekem is négy gyerekem van, és nem mindig gondoltam bele külön, hogy a játék, ami a kezükben van, vajon biztonságos-e. Az európai szülők gyakran arra a feltételezésre építenek, hogy a boltokban kapható játékok nyilván nem árthatnak gyermeiknek. Örülök tehát, hogy közösen megszigorítottuk a szabályozást annak biztosítására, hogy csak a gyermekek számára biztonságos játékok kerülhessenek a boltokba, mivel a gyermekek a legkiszolgáltatottabb fogyasztók.

Az EU piacon árult játékok közel 80%-a importból származik, és 2007-ben több millió Kínában gyártott játékot kellett visszavonni a piacról, mert nem feleltek meg az európai előírásoknak. Az áruk szabad áramlása miatt felül kell vizsgálni a piacra bocsátás és a szabványoknak való megfelelés szabályait.

- Jelentés: Christian Ehler (A6-0494/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) *(a felszólalás eleje nem hallható)* betétbiztosítás, amelyet az Európai Parlament igen rugalmas módon javasolt, és amelyet jómagam is támogatok. Harmonizálni kívánjuk a kis megtakarítások minimális védelmének szintjét azáltal, hogy 50 000 euróig biztosítjuk a betéteket; valamint a betétek kifizetésére rövid határidőt kívánunk megadni, hogy a betétesek a válság alatt is egyértelmű, gyors és pontos információt kapjanak bankbetétjeik helyzetéről. Erre a lépésre szükség van, mivel a betétesek

kaotikus módon helyezgetik át betétjeiket a jó helyzetben lévő bankokból olyan bankokba, amelyeket csak kormánygaranciával sikerült megmenteni. Ez a javaslat az egyetlen módja annak, hogy visszaállítsuk a kis betétesek bizalmát és stabilizáljuk a banki szolgáltatások piacát. Azt szeretném, ha a garancia a kis- és középvállalkozásokra is vonatkozna, hiszen azok pótolhatatlan szerepet játszanak az európai társadalomban, de a válságok idején mégis ezek a vállalkozások vannak a leginkább veszélyben.

- Állásfoglalási indítvány: Az OLAF-rendelet felülvizsgálatára vonatkozó tanácsi megközelítés (B6-0627/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Elnök asszony, én az OLAF-ról szóló állásfoglalás mellett szavaztam, mert teljes mértékben egyetértek a Parlament azon szándékával, hogy növeljük az OLAF függetlenségét. Valamit tenni kell, mégpedig sürgősen. Jelenleg az OLAF alig több, mint a Bizottság egyik főigazgatósága, és a hivatallal kapcsolatos politikai felelősséget a Bizottság alelnöke viseli. Ez nem egy jó megoldás. Az OLAF működése független, de csak afféle hibrid státusza van, és ezen változtatni kell. Ez eddig rendben is van.

Általánosságban úgy gondolom, hogy az európai intézmények az adófizetők pénzét igencsak könnyedén kezelik. Az OLAF-nak legalább rendelkeznie kellene az arra elégséges eszközökkel, létszámmal és felelősséggel, hogy ennek a jelenségnek a nyilvánvalóan bűncselekménynek számító megnyilvánulásait meggátolja. A másik oldal, a pénzek nagyvonalú elköltésének legális esetei – nos, ránk vár, hogy ennek véget vessünk.

- Jelentés: Javier Moreno Sánchez (A6-0437/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Elnök asszony, én a FRONTEX-ről szóló, meglepően kiváló jelentés mellett szavaztam, mivel csak támogatni tudom az intézmény megerősítését célzó felvetést. A magam részéről úgy gondolom, hogy az illegális bevándorlás elleni küzdelemnek az unió fő prioritásának kellene lennie, és ennek megfelelően nagyon fontosak a FRONTEX és a harmadik államok hatóságai között létrejött megállapodások. A jelentés – hála istennek! – a nevén nevezi a dolgokat, és rámutat a tagjelölt Törökország elfogadhatatlan hozzáállására is.

Véleményem szerint éppen eléggé egyértelmű, hogy egy harmadik ország, történetesen egy tagjelölt állam, Törökország hatóságai aktívan visszautasítják a FRONTEX-szel való együttműködést. Ennek közvetlen hatással kellene lennie az unió és ezen állam politikai és gazdasági kapcsolataira, azaz fel kellene függeszteni a csatlakozási tárgyalásokat Törökországgal, ezzel a nem európai országgal.

Philip Claeys (NI). - (NL) Elnök asszony, a Moreno Sánchez-jelentés mellett szavaztam, bár van néhány fenntartásom. Őszintén szólva nem vártam sokat a jelentéstől, figyelembe véve az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságban jellemző politikailag korrektséget. Meg kell mondanom azonban, hogy a jelentés kiegyensúlyozottan foglalkozik több kényes kérdéssel is, köztük a harmadik országok, például Líbia és Törökország együttműködésének hiányával, amit nevezhetünk akár szabotázsnek is.

Törökország esetében szégyenletes, hogy egy tagjelölt ország ilyen nyilvánvalóan nem teljesíti kötelezettségeit. A FRONTEX-et – és ebben a kérdésben a jelentés hagy némi kívánnivalót maga után – hatékony eszközzé kellene tenni az illegális bevándorlás elleni küzdelemben, s ugyanakkor a nemzetközi bűnözés, a drog- és fegyverkereskedelem elleni küzdelemben is.

- Jelentés: Gianluca Susta (A6-0447/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Elnök asszony, én a Susta-jelentés mellett szavaztam, mert a hamisítás természetesen komoly probléma, és az előttünk fekvő szöveg józan megfontolások alapján készült.

Teljes egészében egyetértek a jelentés 30. cikkével, amely arra emlékeztet, hogy, idézem, „Törökország csak akkor lesz hiteles tagjelölt, ha a közösségi vívmányok vállalására alkalmas helyzetben van, és képes garantálni a szellemi tulajdonjogok teljes körű tiszteletben tartását határain belül”. Ebből az derül ki, hogy Törökország még nem teljesen kész az EU-tagságra, és ezt tudomásul vettem.

Syed Kamall (PPE-DE). - Elnök asszony, én azt gondolom, hogy rengeteg jelen lévő képviselőtársam mind egyetért velem a szellemi tulajdonjogok fontosságát illetően, nem csak a tudásalapú gazdaságok szempontjából, hanem amiatt is, hogy az európai fogyasztóknak igen komoly károkat okozhatnak például a hamis gyógyszerek, élelmiszerek vagy autóalkatrészek.

Komoly fenntartásaim voltak az eredeti állásfoglalással kapcsolatban, amely túlzottan nagy hangsúlyt fektetett a fogyasztókra. Az a nevéstéges helyzet alakulhatott volna ki, hogy a beutazókat a határon átkutatják, és hamisított termékeket keresve elveszik tőlük számítógépeiket, MP3-lejátszóikat és iPodjaikat. Szerencsére

a Zöldek előálltak egy jóval értelmesebb alternatívával, és a Karácsony kompromisszumkész légkörében hajlandók voltak visszavonni a vállalatokra vonatkozó indokolatlan bírálatokat. Összességében nagyon elégedettek voltunk az állásfoglalással; igennel szavaztunk.

Teljesült az álmom, hogy az üres teremhez szólhattam... Végezetül mindenkinek, aki még itt van, Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánok!

- Jelentés: Antonio López-Istúriz White (A6-0460/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Elnök asszony, én is szeretnék Kellemes Karácsonyt kívánni. A terem azért nem teljesen üres.

Én a felnőttek védelméről szóló López-jelentés mellett szavaztam, különösen a határokon átnyúló vonatkozások miatt, mert tapasztalatból tudom, hogy ezekre az intézkedésekre milyen nagy szükség van, és azért is, mert remélem, hogy ez egy lépéssel közelebb visz minket a valódi európai mobilitáshoz. Itt olyan felnőttekről van szó, akiknek valamilyen bírósági ügye van. Sok esetben nagyon kiszolgáltatott emberek ezek, akik közül sok a bíróságilag gyámság alá helyezett vagy fogyatékkal élő. De ha ezt továbbgondoljuk, a logikus következő lépés az, hogy a szociális ellátást kapó személyek ezt a támogatást magukkal vihessék, hogy ugyanúgy mozoghassanak Európában, mint a munkavállalók.

- Jelentés: Nirj Deva (A6-0445/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Elnök asszony, én „a béke megszilárdulásának és államépítésének kilátásairól” szóló Deva-jelentés ellen szavaztam, az egyik cikke miatt, amelyben az szerepel, hogy nem elégséges csupán reagálnunk, hanem megelőző intézkedéseket is kellene tennünk, akár kényszerítő katonai erővel is, ha nincs más megoldás.

Ez a Bush-doktrína. Képviselőtársaim talán nem ismerték fel, hogy ez az a Bush-doktrína, amelynek Irakot is köszönhetjük, de így van. Sarah Palint azért kritizálták, mert nem tudta, mi az a Bush-doktrína; de nem tudom, hogy képviselőtársaim valójában tudatában vannak-e annak, hogy ma emellett szavaztunk.

Luisa Morgantini, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Általában nem használom fel a szavazáshoz fűzött indokolás eszközét. Ma ezt először teszem, képviselőcsoportom nevében.

Sajnos egy olyan jelentés ellen szavaztunk, amelyet – a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményének előadójaként és a Fejlesztési Bizottság tagjaként – jómagam is segítettem kidolgozni. Ez egy jó jelentés, és köszönettel tartozom Nirj Devának és a Fejlesztési Bizottságnak a jelentésen végzett munkájukért.

A szöveg nagy részével kapcsolatban egyetértés is van: ilyen a konfliktuselemzés beépítése az együttműködésbe; a civil társadalom és a helyi társadalom támogatása; a könnyűfegyverek terjedése elleni harc; a katonák és rendőrök magatartási kódexének szükségessége; a reprodukciós egészség; a természeti erőforrások felhasználásának átláthatósága és a menekültek támogatása. A jelentés külön kiemeli a nemek egyenjogúságának érvényesítését is. Akkor miért szavazna ellene bárki? Az ok egyszerű: mert egyes részeiben a fejlesztési segítségnyújtásba bevonná a hadsereget is.

Ez a Parlament, a Fejlesztési Bizottság és a Mitchell-jelentés a rendelet és a fejlesztési együttműködési eszköz bevezetésekor egyértelműen kimondta, hogy azt nem lehet katonai költségek fedezésére felhasználni. Ezért a Parlament az országstratégiai dokumentumokban is igyekezett biztosítani, hogy a fejlesztési erőforrásokból ne irányozhassanak elő összegeket biztonsági intézkedésekre.

Vajon miért vannak ilyen ellentmondások a különböző állásfoglalásokban? A fejlesztési alapokat fejlesztésre kell használni: oktatásra, egészségügyre, mezőgazdaságra, a helyi közösségek és a nőszervezetek támogatására. Az együttműködési erőforrások a szegénység és az igazságtalanságok felszámolására sem elegendők, ezért katonai kiadásokat végképp nem lehet belőlük finanszírozni.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Jelentés: Reimer Böge (A6-0504/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az EU úgy döntött, hogy új eszközt vezet be „a fejlődő országokban emelkedő élelmiszerárakra adott gyors reakció érdekében”. Ez az élelmiszerfinanszírozási eszköz, amelyhez egy 1 milliárd eurós keretösszeg is elfogadásra került, három éves periódusra.

Az eredeti javaslat az volt, hogy az „élelmezésfinanszírozási eszközt” a többéves pénzügyi keret második (Mezőgazdasági) fejezetének tartalékából fedezik, valamint a negyedik fejezet (Külső tevékenységek) plafonjának felülvizsgálatából. De végül az a döntés született, hogy a források a rugalmassági eszközökből, a sürgősségi segélyre képzett tartalékból és a negyedik fejezeten belül a stabilitási eszközökből történő átcsoportosításból származzanak.

A kezdeményezés finanszírozásához módosítani kell intézményközi megállapodást, hogy nagyobb összeg, (jelenlegi árfolyamon) 479 218 000 euró álljon rendelkezésre a 2008-as sürgősségi segélyre képzett tartalékban.

A kezdeményezés bejelentett céljait pozitívnak tartjuk, de szeretnénk megismételni, hogy nem szabadna azt egyszerűen egy olyan „ellensúlynak” vagy feltételnek tekinteni, amelynek segítségével az EU kikényszeríthet egy megegyezést a Kereskedelmi Világszervezetben; vagy éppen egy gazdasági partnerségi megállapodást az AKCS-országokkal. Nem szabad felhasználni az uniós fejlesztési segélyek csökkentésének álcázására sem; sem annak leplezésére, hogy az EU hatalmas összegeket kíván hozzáférhetővé tenni a fegyverkezési verseny újraindítása és a nemzetközi kapcsolatok militarizálása érdekében.

- Jelentés: Reimer Böge (A6-0474/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez az új költségvetésmódosítás-tervezet az EU Szolidaritási Alapjának mobilizálásához kapcsolódik, amelyre Cipruson a súlyos aszály miatt van szükség (7,6 millió euróról van szó, az összesen 176 millió euró kitevő károk enyhítésére).

A Bizottság azonban rámutat, hogy „Figyelembe véve a 13 04 02. Kohéziós Alap költségvetési tétel kifizetési előirányzatainak többletét, nem lesz szükség újabb kifizetési előirányzatokra az EU Szolidaritási Alapjából Ciprus részére történő kifizetések finanszírozásához”. Más szóval, a természeti katasztrófa kezeléséhez szükséges források a kohéziós politika forrásaiból is rendelkezésre állnak.

A „kifizetési előirányzatok többlete” a Kohéziós Alapban – több más ok mellett – abból származik, hogy a „kohéziós országokban” egyre kevésbé a programok megvalósítása. Emiatt tehát ahelyett, hogy a „szolidaritás” elvét alkalmazzunk, ami hátrányos lehet a gazdaságilag fejletlenebb országok számára, a strukturális és kohéziós politikák folyamatos alulteljesítését megelőző döntést kellett volna hozni.

Arra is fel szeretném hívni a figyelmet – ahogy ezt korábban is megtettük – hogy fel kell gyorsítani a Szolidaritási Alap mobilizálásának eljárásait annak biztosítására, hogy az a regionális katasztrófák esetén is felhasználható legyen, mivel így végre a gyakorlatban is hasznosítható módon elismernénk a földközi-tengeri régió természeti csapásainak, például az aszályoknak és tüzeknek a sajátosságait.

- Jelentés: Reimer Böge (A6-0493/2008)

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A fejlődő országok élelmiszerárainak emelkedése rendkívül fontos kérdés, hiszen az EU-nak azonnali lépéseket kell tennie a legrászorulóbbakat érintő káros hatások ellensúlyozására. Ezért a Parlament ebben a jelentésben a helyzet azonnali kezelésének finanszírozását javasolja, 420 millió euró összeggel. A konkrét terv a rugalmassági eszköz felhasználása, amelyről a 2006-os intézményközi megállapodás rendelkezik. Ebben az EU lehetővé tette a rugalmassági eszköz felhasználását olyan konkrét kiadások finanszírozására, amelyek nem fedezhetők a többéves pénzügyi keret egy vagy több fejezetének plafonjain belül.

A jelenlegi helyzet teljes egészében megfelel az intézményi követelményeknek, és az EU szolidaritási politikája értelmében finanszírozása kétségtelenül indokolt. A döntéshozók így, a helyzet súlyosságának ismeretében nem is kérdőjelezték meg az intézkedést.

Az idő sürget; a gyors cselekvésen múlhat az, hogy egyszerű balesetként, vagy az érintett társadalmak jövőbeni fejlődését ma még átláthatatlan mértékben befolyásoló emberi tragédiaként fogunk visszatekinteni erre a helyzetre.

- Jelentés: Kyösti Virrankoski (A6-0481/2008)

Derek Roland Clark (IND/DEM), írásban. – A UKIP párt a jelentés mellett szavazott, mert a 4,9 milliárd eurós el nem költött előirányzat így visszakérül a nemzeti kormányokhoz.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) A jelenlegi pénzügyi időszakban (2007–2008) a Szolidaritási Alapot kilencszer használták fel (Németország: 166,9 millió euró; Egyesült Királyság: 162,3 millió euró,

Görögország: 99 millió euró; Franciaország: 17,1 millió euró; Magyarország: 15 millió euró; Szlovénia: 8,2 millió euró és Ciprus: 7,6 millió euró). A végösszeg körülbelül 477,3 millió euró az évi 1 milliárd eurós felső határból.

A támogatásra természetesen szükség van, ezt nem is kérdőjelezem meg – és most abba sem mennék bele, hogy az aktiválás és a támogatás elérhetővé tétele túl hosszú időbe telik –, a kérdés a mobilizált források eredete, különösen a jelen költségvetésmódosítás-tervezet ismeretében.

Más szóval, a természeti csapások idején sürgős támogatásra van szükség, ez nem vitás, de ezen források eredete megkérdőjelezhető, főleg, ha azokat a kohéziós politikától vonják el és nem például az EU egyre erősebb militarizálását célzó előirányzatoktól. Úgy gondoljuk, hogy a kohéziós politikát meg kellene védeni.

Végül pedig, ahogy máskor is tettük, kiemeljük, hogy a Szolidaritási Alapban változtatásokra van szükség az Alap igénybe vételének felgyorsítására, annak biztosításával, hogy a regionális katasztrófák kezelése támogatható maradjon; a gyakorlatban is elismerve ezzel a földközi-tengeri régió természeti csapásainak, például az aszályoknak és tüzeknek a sajátosságait.

- 2009. évi általános költségvetési tervezet, a Tanács által módosított formában

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Junilistan úgy gondolja, hogy lehetséges az uniós tagállamok befizetéseinek megfelezése. Az EU pénzének nagy része fölösleges – vagy gazdaságilag, társadalmilag káros – tevékenységekre megy el, ideértve az agrárpolitikát, a Kohéziós Alapot, a halászati politikát és a különböző információs kampányok támogatását. Ezenkívül ott van még az Európai Parlament Strasbourg és Brüsszel közötti ingázásának költsége; valamint az olyan intézmények, mint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága, amelyeket azonnal fel kellene oszlatni.

Az agrárpolitika különösen kifogásolható. A pénz a fogyasztóktól kerül át a – gyakran nagyon gazdag – támogatottakhoz. A szegény országok mezőgazdasági termelői a dolog vesztesei: nekik az EU támogatott termelőivel kell versenyezniük.

Az EU legkülönbözőbb intézményei folyton arra figyelmeztetik a tagállamokat, hogy milyen fontos lefaragni az állami kiadásokat. Ugyanakkor a Parlament folyton magasabb uniós kiadásokat követel. Az egész helyzet teljesen abszurd. A tagállamok a közpénzt iskolákra, egészségügyi ellátásra, kutatásra, infrastruktúrára és a társadalom kiszolgáltatott csoportjainak támogatására költik; az EU kiadásainak nagy része pedig egy örült agrárpolitikára megy el, vagy éppen az elhibázott Strukturális Alapokra és az olyan EU-intézmények finanszírozására, amelyeket régen fel kellett volna számolni.

A költségvetési tervezetre adott nemleges szavazatunkat tekintsék az EU-költségvetés kiadásainak drámai csökkentésére és a tagállami befizetések megfelezésére való felszólításnak.

- Jelentés: Jutta Haug, Janusz Lewandowski (A6-0486/2008)

Kader Arif (PSE), írásban. – (FR) A 2009-es közösségi költségvetésben az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja egy, az európai szociális turizmus fejlesztését szolgáló előkészítő intézkedés elfogadását javasolta, sikerrel.

Ez a projekt arra a felismerésre épül, hogy sok polgár gazdasági okokból nem utazhat, és ezt az igazságtalanságot orvosolni kell, mindenkinek garantálva a nyaralás lehetőségét. De a dolog a területrendezés és a helyi fejlesztés szempontjából is hasznos.

A társadalmi keveredés és a helyi fejlesztés összekapcsolásával, valamint azzal, hogy a lakosság azon részének, amely nehezen jut el nyaralni, erre lehetőséget biztosítunk, a szociális turizmus növeli a turisztikai szektor nyereségét. Így aztán lehetőséget teremt a szezonon kívüli turizmus fejlesztésére, különösen az erős szezonális turizmussal rendelkező régiókban; és elősegíti az állandóbb munkahelyek megteremtését ebben a szektorban. A szociális és közösségi turizmus tehát azt példázza, hogy van átmeneti terület a nyaralási piac és a gazdaság nem hitelképes része között; és hogy a gazdasági relevancia összeférhet azzal, hogy a lehető legtöbb embernek adjunk hozzáférési lehetőséget. A szektor az európai polgárok kapcsolatain keresztül segít megerősíteni az uniós polgárságot is.

Ez is mutatja, hogy milyen fontos ez a szektor, mind a gazdasági profit, mind a társadalmi erőforrások szempontjából.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) A gazdasági előrejelzések több tagállamban recessziót mutatnak (néhányban már meg is kezdődött a recesszió), a Tanács és a Parlament pedig eközben olyan 2009-es EU-költségvetés elfogadásán dolgozik, amelyben a 2008-asnál kisebb kifizetések szerepelnek.

De ha a jelenlegi 2009-es költségvetési tervezetet összehasonlítjuk a 2007–2013-as többéves pénzügyi keretben szereplő, ugyanerre az évre vonatkozó összeggel – amelyet akkor a 27 tagúra bővített EU gazdasági és társadalmi kohéziójának garantálására elégtelennek ítéltünk – a helyzet még rosszabb: a költségvetésből hiányzik kb. 8 milliárd euró!

A 2009-es EU-költségvetés a legalacsonyabb összegű a közösségi GNI (bruttó nemzeti jövedelem) százalékarányában számítva (0,89%), amióta Portugália belépett az Európai Gazdasági Közösségbe.

A Parlament elsősorban a „recesszió európai polgárokra gyakorolt lehetséges hatásai” és a kohéziós politika „rendkívül alacsony” szinten álló kifizetései és előirányzat-végrehajtásai miatt kifejezett aggodalmai ellenére támogatja ezt a költségvetést. Ennek az az oka, hogy a Parlament igyekszik – az alapok megkérdőjelezése nélkül – javítani a róla a munkavállalók és a polgárok körében kialakult képet, hogy a jövő júniusi EP-választásokon minden a tervek szerint menjen.

Ezért szavaztunk nemmel.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), írásban. – (PL) A 2009-es költségvetés nem felel meg teljes egészében a várakozásainknak, és csak részben ad választ az új kihívásokra és az aktuális problémákra. A korábban elfogadott célokat és feltételezéseket tükrözi, és ebben a tekintetben teljesíti az elvárásokat. Az elfogadása mellett szavaztam. Szeretném azonban felhívni a figyelmet a következő kérdésekre:

1. Jó, hogy növeljük az élelmiszerhiánnyal küzdő fejlődő országok mezőgazdasági fejlesztésének támogatását. Azt azonban nem szabad elfelejteni, hogy az Európai Unióban közel 80 millió polgárt a szegénység, 43 milliót pedig az alultápláltság veszélye fenyeget.

2. A KAP (közös agrárpolitika) dacára a mezőgazdasági termelők családjainak jócskán alacsonyabbak a bevételei, mint azoké, akik más szektorban dolgoznak.

3. Európában a gazdaságok sorozatosan, tömegesen mennek csődbe. A mezőgazdasági termékek készletei egyre kisebbek, ami élelmiszerbiztonsági kockázatot jelent. Mindeközben egyesek csökkentenék a KAP-kiadásokat.

4. Mind a kohéziós politika, mind a strukturális politika megemlíti a területi, gazdasági és társadalmi kohéziót, a fejlődés szintjének összhangba hozását és az azonos fejlődési lehetőségek megteremtését, elsősorban a szegényebb régiók számára. A valóságban azonban azok a területek, ahol nehéz mezőgazdasági termelést folytatni, és ahol rossz az infrastruktúra, egyre inkább elnéptelenednek.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Én támogattam Jutta Haug és Janusz Lewandowski az EU 2009-es költségvetési tervezetéről szóló jelentésének elfogadását. Fontos, hogy az EP végül kompromisszumra jutott a Tanáccsal kiemelt céljai, például a gazdasági recesszió hatásai elleni harc, a gazdasági növekedést segítő intézkedések, a kohézió és a foglalkoztatás finanszírozása kapcsán.

A Parlament növelni fogja a szociál- és foglalkoztatáspolitikára, nevezetesen a verseny és a kohézió erősítésére szánt pénzügyi erőforrásokat. Ennek keretében a Szociális Alap további 135 millió eurót kap; és további forrásokhoz jut majd a Regionális Fejlesztési Alap és a Kohéziós Alap is. Az Európai Unió jelenlegi nehéz pénzügyi helyzetében a fejlesztést és foglalkoztatást célzó kezdeményezések kiemelten fontosak, és ezt a 2009-es költségvetésnek tükröznie kell. Dicséretes, hogy a költségvetés a KKV-k támogatására újabb forrásokat kíván elkülöníteni.

A fejlődő országok számíthatnak majd pénzügyi segélyre az élelmiszerárak hirtelen növekedése által kiváltott hatások enyhítésére; és további 1 milliárd euró kerül elkülönítésre az éhínség megelőzésére a fejlődő világban. Azt is örömmel látom, hogy a Parlament korlátozni kívánja saját adminisztratív kiadásait, az összes kiadás maximum 20%-ára.

- Jelentés: Monica Maria Iacob-Ridzi (A6-0463/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Én Maria Iacob-Ridzinek az európai foglalkoztatási mobilitási cselekvési tervről szóló jelentése mellett szavaztam.

Az a vágy, hogy valóban európai munkaerőpiacot hozzunk létre, szükségessé teszi a nemzeti jogszabályok módosítását és a bürokratikus akadályok elhárítását, hiszen ezek csökkentik a munkavállalók mobilitását. Az uniónak alapvetően fontos szerepe van a nemzeti társadalombiztosítási rendszerek harmonizációjában és a kiegészítő nyugdíjjogosultságok átvitelének lehetővé tételében. Ezenkívül fontos az is, hogy az EURES portál fejlesztésével és európai információs kampányokkal javítsuk a polgárok tájékozottságát.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A jelentésben sok olyan javaslat szerepel, amelyeket támogatunk, de ezek mind liberális kontextusban szerepelnek. Ez a helyzet a munkaerő mobilitásának gondolatával is, különösen a belső piac kiteljesedését célzó politikák terén: nem veszik figyelembe, hogy ezek a politikák nem védik megfelelően a munkavállalókat.

A jelentés a benne szereplő elfogadható javaslatok mellett kiemeli a lisszaboni stratégia gazdasági és társadalmi aspektusait, elfeledkezve arról, hogy ebben a stratégiában szerepel a legtöbb európai uniós neoliberalis politika, amelyekből viszont már olyan javaslatok származnak, mint a hírhedt Bolkestein-irányelv, az úgynevezett rugalmas biztonság; valamint a Tanács javaslata a munkaidő-irányelvről.

Ennek eredményeként a jelentés csak egy újabb propagandaanyag, amely igyekszik elrejteni az Európai Unió társadalomellenes politikáit, és figyelmen kívül hagyja a neoliberalizmus következményeit; mindezt annak dacára, hogy ezekre már régen fény derült. Elég egy pillantást vetni a 15. és 16. bekezdések ellentmondására, és látható, hogy miért tartózkodtunk.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Az előadó szerint a probléma nem az európai munkavállalók EU-n belüli mozgását megnehezítő jogi és adminisztratív akadályok eltávolításából, hanem – éppen ellenkezőleg – abból fakad, hogy a mobilitás nem elég elterjedt, és főleg nem kötelező. A lakosságok nagymértékű keveredését, az európai nemzetek végét vetíti előre ez a jelentés. A bérverseny, a szociális dömping és a bérek lefelé történő harmonizációja rajzolódik ki a javaslatból. Az európai társadalombiztosítási kártya létrehozása, ezekkel a nagyon elmosódott határokkal együtt aláássa, tönkreteszi a nemzeti társadalombiztosítási rendszereket.

Kérdezzék csak meg azokat a francia munkavállalókat, akiknek pár éve azt mondták, hogy akkor lesz biztos állásuk, ha mindent otthagynak és Romániába mennek dolgozni havi pár száz euróért. Kérdezzék meg, mit gondolnak a mobilitásról!

Valóban az Európai Unió dolga megoldani a határ menti ingázók és a több tagállamban dolgozó munkavállalók adózással és szociális ellátásra való jogosultsággal kapcsolatos problémáit. Ez viszont nem történhet a szociális bizonytalanság árán.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) A munkaerő mobilitása a lisszaboni stratégiában foglalt célok elérésének egyik kulcsa, mégis folyamatosan adminisztratív, jogi, adóügyi és szociális akadályokat gördítenek elé. Az adminisztratív akadályokat főleg a tagállamok közötti munkaerő-piaci törvények különbségei okozzák, és ezért a tagállamokat terheli a felelősség.

Először is csalódásomnak kell hangot adnom amiatt, hogy az EU-15 néhány állama még mindig munkaerő-piaci korlátozásokat alkalmaz az új tagállamokból érkező munkavállalókkal szemben; annak ellenére, hogy ezen országok polgárainak és kormányainak félelmeit sem a gazdasági elemzések, sem a statisztikai adatok nem igazolják.

Az emberek sokféle problémával keresnek meg, amelyek mind a származási országukon kívüli mobilitás jogának gyakorlása során vetődnek fel. A szakmai fejlődésük szempontjából nem ismerik el a mobilitással kapcsolatos tapasztalatokat; és problémáik vannak a társadalombiztosítással és a nyugdíjjal, különösen kis- és közepes méretű cégeknél. A nyelvi korlátok szintén a munkavállalók és családjaik mobilitásának fő akadályai közé tartoznak; ezért a tagállamoknak aktívan támogatniuk kell az idegen nyelvek oktatását, különösen felnőttek számára.

Hiszek abban, hogy eredményes médiakampányokkal az emberekhez releváns információkat juttathatunk el az EURES-hálózatról, amely minden információt megad az európai munkavállalók mobilitásáról; a TRESS-hálózatról és a SOLVIT eszközről, amelyek segítenek megoldani a belső piaccal és a munkavállalói mobilitással kapcsolatos problémákat

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelentés mellett szavaztam, mert a munkaerő mobilitása alapvető jog, amelyet az EU polgárai számára szerződés garantál. Ez tehát az európai szociális modell egyik pillére, és a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek eléréséhez is szükséges.

Gratulálok a jelentéshez, mert azon kívül, hogy felhívja a figyelmet az új tagállamok munkavállalóinak szabad mozgását akadályozó tényezőkre, az Európai Bizottság által bemutatott európai foglalkoztatási mobilitási cselekvési terv kiegészítését célzó fontos elemeket is tartalmaz, például az oktatást a munkaerőpiacra összekapcsoló programok támogatását, a képzések kölcsönös elismerését és az EURES-hálózat kiterjesztését.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim!

Maria Iacob-Ridzinek az európai foglalkoztatási mobilitási cselekvési terv 2007–2010-es időszakáról szóló jelentése mellett szavaztam. Egyetértek azzal, hogy a tagállamok közötti foglalkoztatási mobilitás hasznos az európai integráció szempontjából: például ma a korábbinál könnyebben lehet munka céljából egy másik tagállamba költözni, és egyre könnyebb hozzáférni más államok munkalehetőségeihez is. Most meg kell próbálnunk javítani a jogalkotási, adminisztratív, adóügyi és szociális ellátásbeli helyzetet, csökkentve a bürokratikus akadályokat. Azt azonban nem szabad elfelejteni, hogy az Európai Unió intézkedései során a tagállamok szociális és gazdasági különbségeit figyelembe kell venni.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Az Európai Parlament decemberi ülésén szavazás volt a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság által javasolt, a készségfejlesztésre és mobilitásra vonatkozó cselekvési tervről.

A munkavállalói mobilitás a személyek belső piacon belüli szabad mozgásának alapelvéből fakad, az Európai Közösséget létrehozó szerződés alapján. A bizottság mellett ez is az Európai Unió polgárainak kijáró négy alapvető szabadságjog egyike.

A közösségi jogszabályoknak biztosítaniuk kell a migráns munkavállalók számára a nekik járó szociális védelmet. Ebben a tekintetben komoly előrelépés történt, de tovább kell dolgoznunk azon adminisztratív és jogi akadályok elhárításán, amelyek az egyes tagállamok jogrendszerének bizonyos rendelkezéseiből fakadnak.

A foglalkoztatási mobilitás segíthet megerősíteni a lisszaboni stratégia gazdasági és társadalmi aspektusait. A mobilitás új lendületet adhat az Európai Unió társadalmi célkitűzéseinek és segíthet sok új kihívás kezelésében is: ilyen például a demográfiai átalakulás, a globalizáció vagy a technológiai fejlődés.

Támogatom a készségekre és mobilitásra vonatkozó cselekvési tervet, beleértve a tájékoztató és tanácsadó portál létrehozását, amely a foglalkozási mobilitás minden aspektusáról tartalmazna tanácsokat: például az álláslehetőségekről, az egészségügyi ellátásról, a társadalombiztosításról és a képzések és képzések kölcsönös elismeréséről.

- Jelentés: Ljudmila Novak (A6-0455/2008)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – Habár számos stratégiát dolgoztunk ki az egész életen át tartó tanulásra, azok végrehajtása még sok kívánnivalót hagy maga után. A kötelezettségvállalás és a források szintje országoként eltérő. Sajnos az oktatásra fordított források növekedésének ígéretes tendenciája megállt. A költségvetés megfelelő részét a felnőttoktatásra kellene fordítani. Erre szükség van, hiszen a felnőttek részvétele az egész életen át tartó tanulásban nem megfelelő szintű. Többet kell tenni a felnőtt lakosság készségeinek fejlesztéséért és a munkaerő-piaci rugalmasság és biztonság eléréséért.

A munkaadókat arra kellene bátorítani, hogy szervezzenek oktatást és képzést az alkalmazottaik számára. Ajánlatos lenne az alacsony képzettségű munkavállalók képzési programokban való részvételét szolgáló ösztönző tényezők bevezetése is. Kiemelt hangsúlyt kell fektetni a tartósan munkanélküliek ügyére, különös tekintettel a hátrányos szociális helyzetűekre, a fogyatékkal élőkre, az állami gondozott fiatalokra, a volt rabokra és az egykori drogfogyasztókra.

Charlotte Cederschiöld, Christoffer Fjellner, Gunnar Hökmark és Anna Ibrisagic (PPE-DE), írásban. – (SV) A szavazáshoz fűzött indoklás az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram végrehajtásáról szóló jelentéssel kapcsolatban.

Ma Novak asszony (Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták képviselőcsoportja) saját kezdeményezésű jelentése (a6-0455/2008) mellett szavaztunk, melynek témája az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram végrehajtása volt. A jelentésben sok konstruktív javaslat van, ilyenek például a diákok és a munkavállalók tagállamok közötti mobilitását megkönnyíteni hivatott intézkedések.

Másrészről azonban véleményünk szerint azon javaslatok, amelyek a tagállamok tantervét próbálják befolyásolni, nem egyeztethetők össze a szubszidiaritás elvével. Azt, hogy hány óra sport legyen egy iskolai héten, vagy hogy legyen-e médiaoktatás a nemzeti tantervben, legjobb, ha maguk a tagállamok döntenek el.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – A Bizottság 2007-es „Az egész életen át tartó tanulás megvalósítása a tudás, a kreativitás és az innováció fejlesztése érdekében” című közleménye egy kétévente kiadott időközi jelentés-sorozat része, amelyek az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram végrehajtásáról számolnak be. Ennek megfelelően a jelentés az elért eredményeket, valamint az oktatás és képzés koordinációját tekinti át a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek fényében, amelyek szerint 2010-re Európát a világ legversenyképesebb gazdaságává, és egyben teljes foglalkoztatottságot nyújtó térséggé kell tenni.

A jelentés értékes betekintést nyújt a különböző oktatási kezdeményezésekbe, a sikeresekbe és a sikertelenekbe egyaránt; valamint dokumentálja a további előrelépés lehetséges módjait és eszközeit. Egyértelmű célokat tűz ki és világos statisztikai mutatószámokat, célértékeket ad meg.

Teljes mértékben pártolom az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy elérjük a lisszaboni stratégia célkitűzéseit, ezért a jelentést is támogatom.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ebben a jelentésben fontos és elfogadható javaslatok szerepelnek a nagyobb gazdasági és társadalmi támogatással, a kiegészítő intézkedésekkel, valamint a migránsok és kisebbségek beilleszkedésével kapcsolatban. Helyesnek tartom azt is, hogy a jelentés kiemeli a sport jelentőségét az oktatásban és képzésben; rámutat, hogy az általános iskola előtti oktatást jobban kell támogatni; és úgyszintén több támogatást javasol a tanároknak és a diákoknak, különösen az általános iskolai és a középfokú oktatásban. De a jelentés támogatja az Európai Bizottság javaslatait is, ideértve a lisszaboni stratégiát; és ragaszkodik a bolognai folyamat alkalmazásához, teljes mértékben figyelmen kívül hagyva annak gyakorlati következményeit.

A Bizottság „Az egész életen át tartó tanulás megvalósítása a tudás, a kreativitás és az innováció fejlesztése érdekében” című közleménye alapján a jelentés elfogadja, hogy előrelépés történt olyan területeken, ahol valójában erről szó sincsen; és sok esetben megkérdőjelezhető, a neoliberalizmus oktatásban történő alkalmazását célzó elképzeléseket támogató intézkedéseket javasol. Ezért ez olyan politikai dokumentumnak tekinthető, amely a következő évekre vonatkozó terveket alapoz meg. Alapvetően ez az oka annak, hogy nem értünk egyet vele.

Nem fogadhatjuk el például azt, hogy a felsőoktatás modernizálásához tovább kellene bővíteni a bolognai reformokat, és növelni kellene a magánszektor szponzori részesedését; különösen nem most, amikor – például Portugáliában – az állami felsőoktatást fokozatosan ellehetetlenítik.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az Európai Parlament Kulturális és Oktatási Bizottsága megint be akar avatkozni az oktatásba. A Junilistan párt szeretné újra elismételni itt a Parlamentben, hogy az oktatáspolitikát a tagállamok hatáskörébe tartozik.

Mint mindig, az Európai Parlament Kulturális és Oktatási Bizottsága a jelentésében most is elragadtatta magát. A jelentés megint az iskolai sporttal foglalkozik, a tervezet 4. bekezdése azt írja, hogy hetente legalább három tanórát kellene a sportnak szentelni.

Ez is azt mutatja, hogy az EU politikusai és tisztviselői annyira centralizálni akarják a politikai hatalmat, hogy készek bármilyen területbe beleavatkozni, bármilyen mélységben. A szubszidiaritásról sokat beszélnek, de sosem tartják tiszteletben, amikor a gyakorlati politikák kialakításáról van szó.

Úgy gondoljuk, hogy ehhez a területhez az Európai Parlamentnek semmi köze, ezért a jelentés ellen szavaztunk.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), írásban. – (SK) Az oktatás és a szakképzés a lisszaboni stratégia egyik mozgatórugója. A tagállamokban következetesebben kellene alkalmazni az egész életen át tartó tanulás átfogó stratégiáit és eszközeit, különösen az Európai Képesítési Keretrendszert, az Europass-t, a Kulcskompetenciák Keretrendszerét; valamint a mobilitás és a felsőoktatás minőségének biztosítását szolgáló javaslatokat. A tagállami kormányoknak dinamikus szerepet kellene játszania az oktatással foglalkozó politikákban. Az európai képesítési rendszerek harmonizációja 2010-ig nem fog megtörténni, de az Európai Képesítési Keretrendszer minden tagállamban történő gyorsított alkalmazása így is segíthetne csökkenteni az EU polgárai által jelenleg tapasztalt nehézségeket.

A diákok és a tanárok mobilitása a szakmai mobilitás egyik kulcsa. Több figyelmet kellene fordítani az olyan kezdeményezésekre, mint a bolognai folyamat és a Comenius, az Erasmus és a Leonardo da Vinci programok, amelyek lehetővé teszik a külföldön tanulást és hangsúlyozzák a szakmai mobilitás fontosságát a jövő szempontjából.

Az oktatási rendszer sikere mindenekelőtt a tantervek és az oktatás színvonalán múlik. A tantervbe minél hamarabb be kell vezetni az európai polgárság témáját, az idegen nyelv oktatását, a fogyasztóvédelmet, környezetvédelmet és a klímaváltozás elleni küzdelmet célzó programokat. Fontos, hogy a tagállamok megfelelő erőforrásokat különítsenek el a tanárok társadalombiztosítására, és különösen az idegen nyelveket oktató tanárok toborzására és képzésére.

Szilárdan hiszem, hogy ha nem sikerül vonzóbbá tenni a tanári pályát, akkor hiány lesz a jó tanárokból.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Én a tudás, a kreativitás és az innováció fejlesztése érdekében történő, egész életen át tartó tanulásról és különösen az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogramról szóló Novak-jelentés mellett szavaztam.

Egyetértek a jelentés azon állításával, hogy az oktatás és képzés területén történő intézkedésekhez az Európai Unió folyamatos támogatására van szükség, különösen azokban a szektorokban, amelyekben az Európai Bizottság 2007-es jelentése szerint további fejlődés lenne indokolt. Ezek közé tartozik az egész életen át tartó tanulás; a kiadványok és a magánberuházások az oktatásban; az iskolaelhagyók (már a középiskola szintjén túl magas) számának növekedése és az oktatás relevánsabbá tétele a munkaerőpiac számára. Ezenkívül ki szeretném emelni azt a tényt, hogy a képzés és az oktatás, a kutatás, az innováció és a tudás átadása létfontosságú a ma és a holnap Európája számára, és ezért közös nemzeti és közösségi szintű erőfeszítéseket kíván.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE), írásban. – (CS) Elnök asszony, én az „Oktatás és képzés 2010” témájáról szóló Novak-jelentés mellett szavaztam. Egyetértek azzal, hogy támogatni kell a különböző oktatási rendszerek hatékonyságát és eredményességét célzó intézkedéseket. Az egész életen át tartó tanulás lehetőségét például úgy lehet biztosítani minden gyermek számára, ideértve a hátrányos helyzetű gyermekeket is, ha emeljük az óvodai nevelés színvonalát. Az ezt követő általános iskolai és középfokú oktatásnak fejlesztenie kell a gyermekek kreatív gondolkodását, és támogatnia kell őket abban, hogy kibontakoztathassák magukban azokat a képességeket és tehetségeket, amelyek a későbbiekben segítenek nekik munkát találni.

A szakképzés terén emelni kell a képzések színvonalát és vonzóbbá kell tenni őket; és mindenekelőtt kapcsolatot kell teremteni a képzés és a gazdaság között, hogy a képzési folyamat megfeleljen a munkaerőpiac igényeinek – itt nem csak az unió munkaerőpiacára gondolok, hanem elsősorban egy adott régióra. Az egyetemi oktatásban támogatom a képzési területek modernizálását, hogy azok megfeleljenek a jelenlegi és jövőbeni társadalmi és gazdasági követelményeknek. A felnőttoktatási programoknak elsősorban a munkaerőpiacon leghátrányosabb helyzetben lévők támogatására kellene koncentrálniuk, és segíteniük kellene azokat a munkaadókat, akik az egész életen át tartó tanulás jegyében képzési lehetőséget nyújtanak az alkalmazottaiknak.

- Jelentés: Marianne Thyssen (A6-0441/2008)

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose és Britta Thomsen (PSE), írásban. – (DA) Az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjának dán tagjai elvből támogatják azt, hogy bizonyos típusú játékoknak harmadik fél által kiadott tanúsítvánnyal kelljen rendelkeznie annak biztosítása érdekében, hogy ezek a termékek megfeleljenek az EU szabályozásának. Az erre irányuló módosítás azonban nem megfelelően van megfogalmazva, és ráadásul a módosítás elfogadása az egész kompromisszum vesztét vonná maga után. Javítani kívánunk a játékok biztonsági előírásain és hisszük, hogy összességében ezt a legjobban azzal lehet elérni, ha elfogadjuk az Európai Parlament és a Tanács kompromisszumát.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) A játékbiztonsági irányelv rendkívül fontos lépés a gyermekek biztonságának garantálása felé. Létfontosságú, hogy ebben a kényes témában kiterjesszük a jogszabályok hatókörét, és egyértelműbbé tegyük őket. Az olyan intézkedések, mint a gyártók és importőrök felelősségének növelése és a tiltott anyagok körének indokolt kibővítése, mutatják, hogy milyen alaposan vizsgálták meg ezt a kérdést.

Gratulálok az előadónak, aki sikeresen lefektette a gyermekek biztonságát garantáló szabályokat, és közben figyelembe vette a szektorban működő kis- és középvállalkozások fennmaradásának és stabilitásának kérdését is.

Bele kell azonban gondolnunk abba is, hogy ez a jogszabály növeli a tagállamok felelősségét ezen a területen. Az irányelv céljának eléréséhez – gyermekeink biztonságához – a tagállamoknak teljesíteniük kell kötelezettségeiket, amelyeket most a piacfelügyelet területén megnövelünk.

Figyelembe véve Portugália helyzetét, és a kérdésért felelős állami szerv sorozatos kudarcait, felszólítom a tagállamokat, hogy lássák el megfelelően feladataikat. Az irányelv előrelépést jelent a biztonság terén, de a sikerhez a tagállamok hatásos és felelős felügyeleti intézkedései is szükségesek.

Gérard Deprez (ALDE), írásban. – (FR) A játékoknak biztonságosabbnak kell lenniük a többi terméknél, mivel a gyermekek nagyon kiszolgáltatott fogyasztók. Jelenleg is vannak azonban veszélyes játékok az Unióban. Ezért örömmel fogadtam a Parlament és a Tanács kompromisszumát a szövegről, amely a játékipar számára egész sor új biztonsági előírást fektet le a játékok európai piacra való behozását illetően.

Mint sok kompromisszum esetében, itt is vannak sikerek, és vannak csalódást okozó részek.

Sikerként emelném ki annak előírását, hogy a gyártók garantálják, hogy játékaik nem károsítják a gyermekek egészségét vagy biztonságát; a mérgező fémek határértékeinek megváltoztatását; a kis leszedhető alkatrészek által okozott fulladásveszély elleni határozottabb lépéseket és a játékok csomagolásán szereplő figyelmeztetések egyértelműsítését.

Ezek miatt szavaztam igennel a végső szövegre.

Csalódást okozott azonban – számos, a rákkeltő, mutációt okozó és toxikus anyagokra vonatkozó tiltás visszavonásán kívül – az, hogy elvetették a független harmadik fél általi tanúsítás gondolatát. Támogattam ezt az intézkedést, de sajnos nem került elfogadásra.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Thyssen képviselő asszonynak az Európai Parlament és a Tanács játékbiztonsági irányelvről szóló javaslata megerősítené a biztonsági intézkedéseket, és korlátozná a veszélyes nehézfémek felhasználását a gyermekjátékok gyártásában. A javaslat a jelenlegi irányelv (88/378/EGK) átfogó módosítását kéri, ami összhangba hozható a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről szóló határozat előírásaival.

A javaslat kiterjesztené az irányelv hatókörét a „kettős felhasználású” – tehát játékként és más célra is használt – termékekre, bővítve ezzel az irányelv által szabályozott termékek körét. A javaslat a gyermekek védelmében konkrét intézkedéseket tartalmaz a fulladásveszély csökkentésére és a gyártási folyamatban használható vegyszerek szabályozására. Ezért ez az időszzerű javaslat teljes támogatásomat élvezi.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Marianne Thyssennek a játékok biztonságáról szóló jelentése mellett szavaztam, mivel úgy érzem, hogy az elfogadott kompromisszumos szöveg segít majd megszigorítani a játékokra vonatkozó biztonsági előírásokat, növelve a gyártók és importőrök felelősségét a termékek forgalomba hozatala során, és növelve a tagállamok piacfelügyeleti kötelezettségeit is.

Sajnálom azonban a 142. módosítás elutasítását, amely azt írta volna elő, hogy a játékokat a szabályozás betartásának ellenőrzése céljából egy független labor vizsgálja be a forgalomba hozatal előtt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az irányelvjavaslat célja a jobb játékbiztonsági előírások bevezetése, főleg a vegyszerek használata és az elektromos tulajdonságok terén. Az új jogszabály ezenkívül a fulladásveszély csökkentése érdekében szabályozza a fizikai és mechanikai tulajdonságokat is; valamint rögzíti a tagállami piacfelügyelet megerősítését szolgáló intézkedéseket és a gyártók kötelezettségeit.

A cél tehát a meglévő irányelv javítása volt, figyelembe véve azt is, hogy új típusú játékok, esetleg új anyagokból készülő játékok kifejlesztése és piacra dobása következtében is kialakulhatnak veszélyes helyzetek.

Sok kérdés vetődött azonban fel a vita és az irányelv javaslatairól történő szavazás során. A szavazás során nem álltak rendelkezésre az Európai Bizottság garanciái, ami miatt volt egy kisebb incidens.

Ezenkívül vannak olyan szakértők, akik aggódnak az olyan előírások fenntartása miatt, amelyek nem zárják ki teljesen a rákkeltő, mutációt okozó vagy a reprodukciót károsító (CMR) anyagok használatát, bár tény, hogy szerepelnek újabb korlátozások.

Véleménykülönbség alakult ki a fémek határértékeivel kapcsolatban is, különösen az arzén, a kadmium, a króm, az ólom, a higany és az ón esetében, amelyek erősen mérgezőek és amelyeket ezért nem szabadna a gyerekek kezébe kerülő játékok alkatrészeiben felhasználni.

A fentiek alapján képviselőcsoportunk nemmel szavazott.

Robert Goebbels (PSE), írásban. – (FR) Tartózkodtam a játékbiztonsági irányelv szavazásánál, így tiltakozva az antidemokratikus eljárás ellen, amelynek során az Európai Parlament elé olyan jelentés került, melyet informális háromoldalú megegyezés során alakítottak ki, megakadályozva, hogy a Parlament a szokásos módon végezze munkáját.

Ráadásul a javasolt irányelv is mutatja, hogy az elővigyázatosság elve milyen abszurd. A törvényhozók szabályt-szabályra, tiltást-tiltásra halmoznak, a gyerekek pedig azzal, hogy játszanak, az egészet nevetségessé teszik.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) A Parlament elfogadta a játékbiztonsági irányelvet. Kiváló irányelvről van szó, amely javítja a gyermekeink kezébe kerülő játékok biztonságát. Különösen fontos lépés ez most, amikor egyre több játékokkal kapcsolatos balesetről lehet hallani, például olyan esetekről, amikor a gyerekek lenyelték a rosszul összeszerelt játékok alkatrészeit. Érdemes kiemelni, hogy az európai piacon lévő játékok jó része (úgy 80%-a) kínai importból származik.

Az irányelvben sikerült összebékíteni a fogyasztói érdekvédelmi csoportok érdekeit a játékipar képviselőinek érdekeivel. Örülök, hogy megoldás született ezen a területen, melyet szülőként oly fontosnak tartok. Mind a két oldalnak hasznára fog válni ez az irányelv. A fogyasztók biztosak lehetnek abban, hogy az európai piacra kijutó, gyermekeink kezébe kerülő játékok megfelelnek a szigorú biztonsági előírásoknak, nem tartalmaznak toxikus anyagokat és egyértelmű figyelmeztetések vannak rajtuk a vásárlók tájékoztatására.

A játékipar pedig sokszor felhívta már a figyelmet arra, hogy nem szabad kockáztatni gyermeink biztonságát; éppen ezért támogatják a javasolt változtatásokat. Ez utóbbiak azonban nem jelenthetnek veszélyt a játékgyártók európai piaci pozíciójára. A megállapodás további két évet biztosít ezeknek a vállalkozásoknak, hogy alkalmazzák a vegyi anyagokról szóló új jogszabályokat.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), írásban. – (FI) Elnök asszony, a játékbiztonsági irányelv mellett szavaztam, mert az fontos előrelépést jelent. Az allergén anyagok, a CMR-anyagok, a nehézfémek és a fulladásveszélyt okozó alkatrészek betiltásával sokat tesz a játékok biztonságáért és ezáltal a gyermekek egészségéért.

Ezenkívül sikeres, kiegyensúlyozott kompromisszumnak számít az is, hogy az irányelv figyelembe veszi, hogy az EU 2 000 játékgyártója közül igen sok megfelelő óvatossággal jár el, és elismeri gyártói felelősségét. Nekik nem szabad egyes importőrök felelőtlensége miatt szenvedniük.

A játékbiztonsági irányelv fontos üzenetet hordoz, különösen Karácsony táján: érezteti, hogy az Unió kész és képes hatékonyabban megvédeni a fogyasztókat és legnagyobb kincseiket, a gyermekeiket. Azt azonban nem szabad elfelejteni, hogy nincs olyan jogszabály, amely felmenthetné a szülőket a felelősség alól. A játékbiztonsági irányelv önmagában nem garantálhatja azt, hogy az ajándékok kivétel nélkül mind a gyerek javát szolgálják.

Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – A Thyssen-jelentés mellett szavaztam, és boldogan tettem ezt, még akkor is, ha bizonyos eljárásbeli tényezők majdnem megakadályozták a végső szavazást.

A játékoknak mindenképpen biztonságosaknak kell lenniük, és az EU-nak vezető szerepet kell játszania a biztonság szavatolásában – és ezt meg is teszi.

A rákkeltő, mutációt okozó és a reprodukciót károsító anyagok teljes betiltása elengedhetetlen. Van ugyan rendelkezés az eseti alapon biztosított kivételekről, de ezt csak az Európai Tudományos Bizottság javaslata alapján szabad alkalmazni.

Az is helyes, hogy az allergén illatanyagokat betiltják, és 55 ilyen típusú anyag mostantól nem kerülhet a játékokba.

Ugyanígy nagyon szigorú szabályok vonatkoznak majd a nehézfémekre, előírt maximális értékekkel.

Az idén karácsonykor ajándékokat vásárló szülők feltételezik, hogy azok biztonságosak. A felülvizsgált játékbiztonsági irányelv sokat fog javítani a helyzeten... bárcsak már az idei karácsonyra érvénybe lépne.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), írásban. – (RO) A tudományos adatoknál nincs jobb bizonyíték. A román sajtó épp ma adta közre egy, a román Fogyasztóvédelmi Hivatal által végzett vizsgálat eredményeit. Az ellenőrök egy friss ellenőrzés során arra jutottak, hogy a megvizsgált játékok 90%-a nem felel meg az előírásoknak.

Egyes játékokhoz nem volt használati útmutató, és nem volt megadva, hogy milyen korú gyermekek számára ajánlottak. Az ellenőrök veszélyesnek minősülő játékgyerekeket és -kardokat is találtak; más játékokon pedig könnyen leszedhető kis alkatrészek voltak.

Az ellenőrzés eredménye szerint továbbra is Kína a veszélyes játékok fő származási országa, és ugyanakkor az Európai Unió fő játékelátója is. Gyermekeink biztonsága érdekében radikális intézkedésekre van szükség ebben a kérdésben.

Bart Staes (Verts/ALE), írásban. – (NL) Az új játékbiztonsági szabályozás a jó irányba tett lépés, de egyben kihagyott lehetőség is. Ezért nem támogattam a jelentést.

Korlátozza például egyebek között egyes allergiát kiváltó illatanyagok és egyes rákkeltő, mutációt okozó vagy a reprodukciót károsító anyagok használatát, de ezek nem azonnal, hanem csak fokozatosan lesznek betiltva. A zajkeltésre sem vonatkozik kötelező előírás.

Pozitív mindenestre az, hogy a törvény szemében az importőrök a gyártókkal azonos kategóriába kerülnek. Kevésbé örömteli viszont, hogy az irányelv a játékokra vonatkozó előírások ellenőrzését elég lagymatagon kezeli, hiszen a játékbiztonsági kérdésekért maguk a gyártók lesznek felelősek.

Az irányelv leszögezi, hogy a tagállamok kötelesek szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végezni, de attól tartok, hogy ez túl laza megkötés.

A biztonság nyomon követése szűrőpróbaszerűen zajlik, és eddig nem jött létre olyan európai, a minőséget tanúsító címke, amely alapján a szülők tájékozott döntést hozhatnak, elkerülve azokat a játékokat, amelyek károsíthatják gyermekeik egészségét. A független szervek által végzett kötelező tanúsítás megoldhatná ezt a problémát. Mind az USA, mind Kína nagyon komolyan veszi a termékbiztonságot, és nemrégiben az ilyen ellenőrzéseket kötelezővé tévő jogszabályokat szavaztak meg. Európa miért van ebben lemaradva?

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Régóta időszerű a játékok biztonságáról szóló szabályok módosítása. Örömmel üdvözlöm a mai szavazás eredményét. A gyermekek biztonságának kell a legfontosabb szempontnak lennie, és remélem, hogy a játékipar követi majd a ma megszabott előírásokat.

Bernadette Vergnaud (PSE), írásban. – (FR) Úgy gondolom, hogy a Thyssen-jelentésről született kompromisszum a biztonsági szabályok és a játékokban előforduló vegyi anyagok szempontjából túl gyenge megoldás. Ráadásul az a módosítás, amely a szabályoknak való megfelelés független szerv általi ellenőrzését írta volna elő, megbukott, pedig egyértelmű, hogy a gyermekek biztonságát kéne előtérbe helyezni egy vagy két nagy ipari csoport érdekeivel szemben. Mindig is támogattam az áruk szigorúbb ellenőrzését általában véve is, a gyermekeknek szánt termékeknél pedig különösen. Ebből következik, hogy a szöveg csalódást keltő tartalma miatt – tartalmaz ugyan néhány előrelépést, de elmarad az eredeti céloktól – tartózkodtam a szavazásnál.

- Jelentés: Thomas Mann (A6-0424/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – A szakoktatás és -képzés európai kreditrendszerének célja a diákok nemzetközi mobilitásának és az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférésnek az erősítése és támogatása. Az ECVET-rendszer segítségével javul majd a képzési eredmények átvitele, elismerése és gyűjtése. Az Európai Képesítési Keretrendszer már most is lehetővé teszi a különböző európai képesítések „lefordítását”. Az ECVET egy közös módszertani keretrendszer használata révén további hasonló lehetőségeket nyit meg, megkönnyítve a megszerzett képesítések és eredmények rendszerek közötti átvitelét. A tudásgazdaság jövőjébe való befektetés fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni, és ez a lépés, az oktatási eredmények nemzetközi elismerése éppen ezt segíti elő. Teljes mértékben támogatom a kreditrendszer létrehozásáról szóló javaslatot.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) A szakoktatás és képzés területe az elmúlt években különösen fontossá vált.

A szakoktatás és -képzés európai kreditrendszerének bevezetése segít majd fejleszteni az európai együttműködést az oktatás területén.

Szintén hozzájárul majd a nemzeti képesítések mobilitásának és hordozhatóságának fejlődéséhez a munkaerőpiacon belül, a gazdaság különböző szektorai között.

A szakoktatás és -képzés az elöregedő európai társadalmakban keletkező új kihívások egyik fő megoldása, amely segít újrapozicionálni Európát a világgazdaságban, és hozzájárul a gazdasági válság megoldásához.

Ezért fontosnak érzem, hogy a tagállamok támogassák a formális és a nem formális oktatást, különösen most, hiszen 2009 és 2015 között drámaian csökkenni fog a szakoktatásban és -képzésben végzettek száma. Ugyanakkor azonban számottevő mértékben nőni fog a szakképesítéssel rendelkező munkaerő iránti kereslet. Ezért tehát úgy gondolom, hogy különösen fontos, hogy az európai ügynökségek a költségek megosztása érdekében aktívan támogassák a tagállamok és európai vállalkozások közötti partnerséget ezen a területen.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. A szakképzés javítása a lisszaboni stratégiában foglalt célkitűzések – gazdasági növekedés, versenyképesség, foglalkoztatás, társadalmi kohézió – elérésének egyik kulcsa.

A javasolt szakoktatási és -képzési európai kreditrendszer (ECVET) a képzés területén most zajló számos európai kezdeményezés egyike. A tanulmányok eredménye országonként változó, hiszen sokféle nemzeti szintű oktatási és szakképzési rendszer létezik. Az ECVET metodológiai keretrendszert nyújt, amely leírja a megszerzett tudást, készségeket és kompetenciákat, valamint a képesítések összefüggésének szempontjából foglalkozik a kreditek átvitelének és gyűjtésének kérdésével is. Ez a rendszer megkönnyíti a munkavállalók határokon átnyúló mobilitását, és nagyobb átláthatóságot biztosít a külföldön szerzett szakmai képesítések terén.

Az ECVET értékes eszköze lehet a szakképzés és szakoktatás a munkaerőpiac igényei szerint történő átalakításának, feltéve, hogy figyelembe veszi a sajátos nemzeti körülményeket. Meg kell felelnie a felhasználók, nevezetesen a munkavállalók és a vállalkozások igényeinek is, ideértve a KKV-kat és más kisebb európai munkahelyeket is. Ez a rendszer megkönnyíti a határokon átnyúló mobilitást és az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférést a szakoktatás és -képzés területén, illetve segíthet majd a képzésen részt vevő embereknek a saját karrierük irányításában.

Úgy gondolom, hogy az ECVET bevezetése nagymértékben hozzá fog járulni az európai munkaerőpiac kialakításához, feltéve, hogy sikerül könnyíteni a vele járó adminisztratív terheken.

- Jelentés: Christian Ehler (A6-0494/2008)

Peter Skinner (PSE), írásban. – Egyetértek az előadó által alkalmazott megközelítéssel, amely sok európai polgár jelenlegi aggodalmait tükrözi.

Az, hogy ebben a kérdésben összehangolt európai fellépésre került sor, önmagában is mutatja, hogy Európa képes javítani polgárai helyzetén, még olyan körülmények között is, mint amilyen a mostani pénzügyi válság.

Az előadó megértette a konkrét, gyakorlati lépések szükségességét, és reális javaslattal állt elő.

- Jelentés: Ieke van den Burg (A6-0462/2008)

David Martin (PSE), írásban. – A kis- és középvállalkozások számviteli kötelezettségeit egyszerűsítő, adminisztratív terheket csökkentő jelentés mellett szavaztam.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) A Bizottságnak az EU-ban érvényes társasági jog leegyszerűsítésére és harmonizációjára irányuló intézkedése azt a közvetlen célt is hordozza, hogy 2012-re 25%-kal csökkenjenek az adminisztratív terhek. Mindez az európai vállalkozások hatékonyabbá és a közösségi üzleti környezet vonzóbbá tételének szükségszerű előfeltétele is egyben, és ráadásul 150 milliárd eurós megtakarítással is jár.

A 4. és 7. társasági jogi irányelv rendelkezéseinek felülvizsgálatát célzó kezdeményezés – amely nem csupán a kisvállalkozások, hanem a középvállalkozások és a jelentéktelen leányvállalatokkal rendelkező anyavállalatok számára is felmentést adna a számviteli információk nyilvánosságra hozatala és a konszolidált beszámoló készítése alól – az előadó részvételével készült és élvezzi az előadó támogatását; és garantálja az EU ezen fontos munkahelyteremtő szektorának a jövőbeni jogi stabilitást és biztonságot.

Annak is örülök, hogy az előadó ilyen nagy hangsúlyt helyezett az átláthatóság szükségességére és az érintettek megfelelő informálására; különösen az infokommunikációs technológiákra épülő gazdasági és pénzügyi beszámolóképzési rendszerek széles körű alkalmazása révén.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Ieke van den Burgnak a középvállalkozások bizonyos közzétételi és konszolidált beszámoló készítésére vonatkozó kötelezettségeinek módosításáról szóló jelentése kiváló dokumentum.

A Jogi Bizottság jelentése rövid távon igyekszik egyszerűsíteni a kis európai vállalkozások működési feltételeit. Legfőképpen az a célja, hogy megszüntesse az a vállalkozás beindításához kötődő eszközként kezelt alapítási

költségekkel kapcsolatos információ-közzétételi terheket és az összevont beszámoló készítésének kötelezettségét azokban az esetekben, amikor az anyacégnek csak jelentéktelen leányvállalatai vannak.

Úgy gondolom, hogy a társasági jogi jogszabályok harmonizálásának keretein belül az, ha nem csak a kisvállalkozások, hanem a közép vállalkozások is mentességeket élveznek, nem jelent fenyegetést az átláthatóság szempontjából. Valójában szerintem éppen ellenkező hatással bír, hiszen ez a lépés számottevően csökkentheti az adminisztratív és pénzügyi terheket.

- Jelentés: Javier Moreno Sánchez (A6-0437/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, az Európai Parlament négy svéd szociáldemokrata képviselője, végül úgy döntöttünk, hogy támogatjuk a Moreno Sánchez-jelentést. Osztjuk azonban a FRONTEX fejlődésének irányával kapcsolatos aggodalmakat: véleményünk szerint nem szabad a FRONTEX-et militarizálni, és ezért a 2. módosító indítvány mellett szavaztunk. A FRONTEX nem járhat azzal sem, hogy az EU külső falai még magasabbra emelkedjenek. Azt tartjuk fontosnak, hogy az EU ehelyett inkább folytasson nagyvonalú menekültügyi és migrációs politikát. Üdvözljük azonban azt a tényt, hogy emiatt az ügy miatt vita indult a FRONTEX-ről az Európai Parlamentben. Jó, hogy az Európai Parlament felkérte a FRONTEX-et, hogy feladatai közé vegye fel az embercsempészet elleni küzdelmet; és hogy felülvizsgálják majd azt is, hogy az EU a nemzetközi jog minden, ide vonatkozó rendelkezését betartja-e, annak érdekében, hogy az EU a rászorulókat a lehető leghatásosabb intézkedésekkel tudja segíteni.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) A FRONTEX ügynökség, amely az Európai Unió külső határainak társ-ellenőrzéséért és főleg az illegális bevándorlás elleni küzdelemért felelős, létezését kizárólag a belső határellenőrzések megszüntetésének köszönheti, és annak, hogy Brüsszel és a tagállamok Európája aktívabb bevándorláspolitikát kíván követni. Nem szükségszerű, hogy egy ilyen közösségi ügynökség valódi hozzáadott értéket képviseljen a hagyományos államközi együttműködéshez képest – ennek megértéséhez elég az Europol és az Interpol hatékonyságának és hasznosságának különbségeire gondolnunk.

Ráadásul az ügynökség feladatai, úgy tűnik, bővülni fognak, egyre összetettebbek lesznek, és – ha a probléma gyökerét nem kezelik – megoldhatatlanná is válhatnak. Egyfelől Európa az illegális bevándorlást fontolgatók számára továbbra is egy szociális és pénzügyi Eldorádónak számít, az út veszélyei és az itt rájuk váró problémák dacára is; másfelől az együttműködési politika, akármilyen tökéletes is, veszélybe került azáltal, hogy maga az EU szervezte meg a képzett szakemberek bevándorlását. Ezért létfontosságú, hogy felszámoljuk a bevándorlást kiváltó szivattyú-hatást és az ehhez kötődő jelenlegi politikákat.

Végezetül kiemelném, hogy vannak az illegális bevándorlás ellen harcoló helyi szervezetek. Ott van például Emile Bomba ALCEC nevű szervezete Kamerunban; ezeket a szervezeteket segíteni és támogatni kell.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az Európai Parlament nem is emlékezhetett volna meg rosszabbul az Emigránsok Nemzetközi Napjáról, mint hogy elfogad egy, a FRONTEX megerősítése mellett érvelő jelentést, amely, idézem: „üdvözlí az európai bevándorlási és menekültügyi egyezménynek a Tanács általi elfogadását”.

Akárcsak maga a FRONTEX, az embertelen „kiutasítási irányelv” is az EU kriminalizáló, biztonságközpontú, másokat kihasználó és elitista bevándorláspolitikájának egyik fő oszlopa.

Parlamenti elfogadása után a Közlekedési, Távközlési és Energiaügyi Tanács titokban, különösebb hírverés nélkül december 9-én szintén elfogadta ezt az irányelvet, a portugál kormány támogató szavazatának köszönhetően.

Könnyen lehet, hogy a Portugál Szocialista Párt EP-képviselői megpróbálják majd elleplezni pártjuk és kormányuk viselkedését. Az igazság az, hogy a kormány az EU Tanácsában emellett a szegyenletes irányelv mellett szavazott.

Most létfontosságú megakadályozni ennek az irányelvnek a portugál nemzeti jogba történő átültetését. Ez azt jelenti, hogy fel kell lépünk az embertelenségekkel és az emberi jogok megsértésével szemben, és mozgósítanunk kell mindazokat, akik a bevándorlók emberi méltóságát igyekeznek megvédeni.

A Portugál Kommunista Párt továbbra is ennek a harcnak a frontvonalában lesz, és tovább küzd majd az irányelv alantas rendelkezései ellen, és a vendégmunkások és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezmény ratifikálása mellett.

Carl Lang és Fernand Le Rachinel (NI), írásban. – (FR) A jelentés B preambulumbekzdésében az áll, hogy „az illegális bevándorlás Európa szerte általános kihívást jelent”. Valóban, ez annál is inkább igaz, mivel az európai Eldorádót kereső illegális bevándorlók minden hónapban ezrével jelennek meg az olasz, görög és spanyol partokon.

Erre a – főleg a tagállamok belső határain történő ellenőrzéseket eltörlő Schengeni Egyezményből eredő – kihívásra az Unió válasza egy Európa külső határainak ellenőrzéséért felelős ügynökség létrehozása volt; ez a FRONTEX.

A FRONTEX nemrég még csak egy látszat-szerv volt, erőforrások, számottevő létszámú személyzet és hatalom nélkül; de úgy tűnik, hogy most megbízatása már lehetővé teszi a közös kiutasítási intézkedések támogatását, sőt a FRONTEX részt vesz – ha csak kis mértékben is – az illegális bevándorlás elleni napi küzdelemben is.

Azt azonban nem szabad elfelejteni, hogy nincs értelme egy-két, illegális bevándorlást lehetővé tévő rés lezárásának, ha a tagállamok nem utasítják el egyhangúlag a Schengeni Egyezményt, és nem állítják vissza a valódi ellenőrzést minden határon, szárazföldön és tengeren egyaránt.

- Jelentés: Gianluca Susta (A6-0447/2008)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Piacainkat előnti a hamisított termékek egyre növekvő áradata. Ezek komoly problémát jelentenek a legálisan működő és a biztonsági előírásokat betartó európai vállalkozások számára, amelyek nem képesek versenyezni az olcsóbb, hamisított termékekkel. Ráadásul a hamisított élelmiszerek, autóalkatrészek, kozmetikumok, játékok és különösen a gyógyszerek valós veszélyt jelentenek a fogyasztók egészségére és életére.

A jelenlegi szabályozásban vannak kiskapuk, amelyek kihasználásával a hamisított termékek könnyen eljuthatnak piacainkra. Például a lengyel jogszabályokban nem szerepel a hamis orvosi termék definíciója és tulajdonságai. A hamis gyógyszer márpedig messze nem ugyanaz a kategória, mint a hamis parfüm. Ha az emberek nem tudnak a problémáról és hamis gyógyászati termékeket használnak, annak tragikus következményei lehetnek.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Támogattam a Susta-jelentést. A hamisítás munkahelyek elvesztésével járhat, egészségügyi problémákat okozhat és hozzájárulhat a nemzetközi bűnszervezetek és a terroristák pénzeléséhez. Emiatt létfontosságú, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság megtegye a szükséges lépéseket.

Sajnos a profitmaximalizálásra törekvő multinacionális cégek olyan körülményeket teremtenek, amelyek a hamisított termékek gyártásához és a folyamat általános elfogadottságához vezetnek. Mondok egy példát: a DVD-lemezek régiók szerinti kódolása miatt hatalmas a különbség a különböző régiókba szánt lemezek ára között, és a fogyasztók az olcsóbbakhoz csak úgy férhetnek hozzá, ha illegálisan átalakítják a DVD-lejátszójukat, vagy szintén illegálisan kalózmásolatokat vesznek, mivel ennek a terméknek a technológiai ügyeskedés miatt nincsen globálisan egységes piaca. Képzeljék el, mi lenne, ha más cégek is így hajszolnák a profitot minden termékkategóriában.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) A hamisítás nem csak a szellemi tulajdonjogok tisztelete miatt okoz problémát. Ahogy azt az előadó kiemeli, ez a jelenség minden motivációjától megfosztja az innovációt, Európa-szerte több ezer szakképzett és szakképzetlen munkás állásának megszűnéséhez vezet és a szervezett bűnözők által irányított feketegazdasági hálózat alapjait is lefekteti. Ezek az illegális tevékenységek a fogyasztók egészségét és biztonságát is veszélyeztetik, és komoly környezeti károkat okozhatnak.

Az importált termékek minőségének és esetleges veszélyeinek problémája, melyet a hamisítás a fogyasztók félrevezetése révén még súlyosbít is, ennél kiterjedtebb. Ezen termékek származási országai egyértelműen azonosíthatók: köztük Kína áll az első helyen. Az Unió időnként még abba is belemegy, hogy megnyissa piacait a saját termelőire érvényes előírásokat nem teljesítő termékek, mint például a klórozott csirke előtt, amelynek az előállítása olcsóbb, mint az állatorvosi ellenőrzés mellett tenyésztett csirkehúsé.

Az előadó számos intézkedést javasol (bilaterális és többoldalú megállapodásokat, a származási országokkal való együttműködést, az érintett európai szolgálatok együttműködését stb.), de ezek közül hiányzik két kézenfekvő dolog: az ilyen tevékenységeket elfogadó államok elleni kereskedelmi szankciók, és egy általános érvényű nemzeti és európai preferenciarendszer bevezetése.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Junilistan támogatja a szabad belső piacot és üdvözlöi a piacot megzavaró jelenségek, köztük a védjegyhamisítás elleni fellépésről szóló konstruktív javaslatokat.

Azonban mind a Bizottság jelentése, mind az alternatív állásfoglalás-javaslat olyan uniós szintű jogalkotást javasol, amely messze túlmutat a védjegyhamisítás által okozott problémák kezelésén.

A Junilistan különösen ellenzi az igazságszolgáltatási és rendőri hatóságok tevékenységének javasolt koordinációját és az egyes tagállamok büntetőjogának harmonizációját.

Ezen okok miatt a jelentés ellen kellett szavaznunk.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), írásban. – (PT) Egyértelmű, hogy miből fakad a szellemi tulajdonjogok egyre növekvő fontossága: a modern gazdaság nagyra értékeli és védi a tudást, amelyen alapul. A különböző iparágak mind nagymértékben függenek az adott know-how használatához fűződő jogoktól. A hamisítás azért elítélendő, mert a tisztességesen működő munkaadóknak, kutatóknak és fejlesztőknek komoly károkat okoz. Ezek a hatások különösen aggasztóak a saját országomban.

A hamisításhoz kapcsolódó problémák azonban ma az okozott gazdasági károknál sokrétűbbek. A hamisítás által okozott kár új szintre emelkedett: korábban volt hamisított ruházat, de most vannak hamis orvosi és élelmiszeripari termékek, amelyek viszont ártalmasak lehetnek. A mit sem sejtő fogyasztó nem is tudja, milyen veszélyeknek van kitéve.

Ezért kell fellépniünk a hamisítás ellen. Ezért szükségesek a szigorúbb szankciók, az illetékes hatóságok közötti koordináció és együttműködés, valamint a partner-jogrendszerek jogi elveinek harmonizációja.

Az esetleges viták és peres ügyek rendezésére szolgáló hatékony mechanizmusokon kívül szükség van valamiféle „hamisításellenes kereskedelmi egyezményre” is. Ez egy multilaterális nemzetközi megállapodás lenne, amelyről jelenleg is folynak a tárgyalások. Az egyezmény lefektetné a hatékony ellenőrzési és szankciós intézkedések jogi alapjait is.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az Európai Parlament által elfogadott állásfoglalásban vannak olyan aggodalmak és javaslatok, amelyekkel egyetértünk, más részeivel viszont nem tudunk azonosulni.

Nem vitás, hogy a hamisítás elleni harc kiemelten kezelendő. A jelentés elismeri, hogy „a szellemi tulajdonjogokat – beleértve földrajzi jelzéseket és az eredetmegjelöléseket is – az Európai Unió kereskedelmi partnerei nem mindig óvják hatékonyan”, de azt is ki kellene emelni, hogy maga az EU sem jár elől a jó példával. A Tanács jelenleg is akadályozza a „Made in” rendelet kidolgozásáról szóló javaslat elfogadását, és nem fogadott el semmilyen más intézkedést sem a harmadik országokból származó importra, vagy éppen a termékek eredetének megjelölésére vonatkozó kötelező szabályokról.

A magunk részéről mi továbbra is támogatni fogjuk azon közösségi intézkedések elfogadását, amelyek az országokat arra biztatják, hogy fogadjanak el és alkalmazzanak a védjegyhamisítás és a csempészség elleni intézkedéseket, és vezessenek be a hamis származási nyilatkozattal szállított, illetve a védjegyekkel kapcsolatos szabályokat megszegő termékek kiszűrését szolgáló konkrét vámellenőrzéseket.

Minden országnak intézkedéseket kellene bevezetnie az agresszív export elleni védekezés érdekében, rendszeresen ellenőrizve és figyelemmel kísérve az importált javakat, szükség esetén védzáradékok is alkalmazva.

David Martin (PSE), írásban. – A jelentés mellett szavaztam, amely igen fontos szerepet játszik a világkereskedelem 7-10%-át, azaz mintegy 500 milliárd eurót kitevő hamisítás elleni küzdelemben. A jelentés célja az, hogy konkrét, koherens javaslatokat adjon az EU számára a hamisítás elleni küzdelemhez, amelyet támogatok. A jelentés tiszteletben tartja az olyan alapvető jogokat, mint a magánélethez való jog és az adatok védelme; és emellett keretet biztosít a hamisítás visszaszorítását célzó nemzetközi erőfeszítésekhez, több ezer szakmunkás állását is védve ezzel.

- Jelentés: Manuel Medina Ortega (A6-0451/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Ortega képviselő úr a közokiratok kezelésére javasol megoldást. A közokiratok főleg azokban a tagállamokban gyakoriak, ahol írott jogi rendszer van, és a jogszabályok a jog elsődleges forrásai; nem pedig a „common law” alkalmazó országokban (pl. Írország és az Egyesült Királyság), amelyek a szokásjogra építik jogrendszerüket. Az írott jogi rendszerben a közokiratot a területtel foglalkozó

hivatalos személy vagy hatóság állítja ki, és ez nem csak az okiratra vonatkozik, hanem annak tartalmára is. A tartalom a pénzügyi tranzakcióktól egészen az állami nyilvántartásokig és azokhoz kapcsolódó dokumentumokig terjedhet.

A parlamenti állásfoglalási indítvány célja az ilyen okiratokat alkalmazó tagállamok jogrendszerébe való nagyobb beavatkozás, azok bizonyos területeken történő kölcsönös elismerése és alkalmazása útján. A javaslat további súlyt ad a már meglévő jogszabályoknak, ami az ilyen jogi hagyományokkal rendelkező országok számára előnyökkel járhat.

Carl Lang és Fernand Le Rachinel (NI), írásban. – (FR) A szóban forgó, a közokiratok határokon átnyúló alkalmazásáról és elismeréséről szóló jelentés több okból is zavart okozhat, és veszélyekkel járhat.

Ráadásul azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a közokirat fogalma nem létezik az esetjogra épülő jogrendszerekben. Angliában és Walesben a közjegyző szerepét az ügyvédek látják el. Vannak ezenkívül „scrivener notary”-nak nevezett „közjegyzők” is. Ők közokiratokat nem adhatnak ki, csak aláírásokat hitelesíthetnek.

A Bizottság a jogi szakma harmonizálására törekedve nem vette elég komolyan a tagállamok jogrendszereinek természetéből adódó különbségeket.

Sajnos ez a politikai szándék összességében nem növeli a jogbiztonságot.

Európának meg kell védenie népei identitását és az egyes országok értékeit és hagyományait. Hatalmas hiba lenne, ha a népeire káros hatást gyakorolva fejlődne tovább.

- Jelentés: Diana Wallis (A6-0467/2008)

David Casa (PPE-DE), írásban. – (MT) Ez egy rendkívül fontos jelentés, amely számos jövőbeli döntés alapjául szolgál majd. Az infokommunikációs technológiák felhasználása számottevő mértékben megkönnyíti az államigazgatás és az igazságszolgáltatás munkáját is. Európa – mind gazdaságilag, mind társadalmilag – egyre közelebb kerül az integrációhoz és az egységhez: ezen a területen is követnünk kell a változásokat. Az e-igazságszolgáltatás pontosan erről szól.

Nem szabad azonban elfelejteni, hogy a hagyományos, korábban használt rendszereknek is megvoltak a maguk előnyei. Ezért én úgy gondolom, hogy ha sikerül megtalálni a megfelelő egyensúlyt, akkor mindenki előnyére, összehangoltabb módon tudunk majd dolgozni. Ez különösen érvényes az igazságszolgáltatásra, hiszen az e-igazságszolgáltatási rendszer használata lehetővé teszi majd az igazságszolgáltatásban dolgozók számára, hogy az adminisztratív terhek alól felszabadulva kizárólag a munkára koncentráljanak.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Az európai igazságügyi térség azért jött létre (az ítéletek kölcsönös elismerésének és az illetékes hatóságok szakmai együttműködésének megteremtése révén), hogy segítse a polgárok szabad mozgását egész Európában.

A becslések szerint Európában körülbelül 10 millió embert érintenek a határokon átnyúló peres ügyek, amelyek során szükségképpen problémát jelentenek a nyelvi kérdések, a távolság, a jogrendszerek különbségei stb.

Az infokommunikációs technológiáknak az igazságszolgáltatásban történő felhasználása új megoldásokat eredményezhet, javíthatja az igazságszolgáltatás működését (a jobb hozzáférhetőség és hatékonyság révén), és segíthet az eljárások racionalizálásában és a költségek csökkentésében.

Az e-igazságszolgáltatás terén javasolt stratégia alapvető célja az európai igazságszolgáltatás eredményesebbé tétele a polgárok érdekében. Az e-igazságszolgáltatás lehetséges alkalmazási területe azonban ennél sokkal nagyobb; ezért kell egyértelműen megszabni, hogy mely területeken kívánjuk alkalmazni, hogy az EU intézkedéseinek eredményessége és hitelessége kapcsán ne merüljenek fel kétségek.

Az esetleges változtatásokat fokozatosan kell végrehajtani, aszerint, hogy hogyan halad az európai igazságügyi térség kialakítása és a technológiai fejlődés.

Támogatom a Bizottság kérését, hogy készüljön cselekvési terv az e-igazságszolgáltatás európai szintű bevezetéséről, és hogy jöjjön létre egy európai e-igazságszolgáltatási portál.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – 2007-ben összeült az Igazság- és Belügyi Tanács, és az e-igazságszolgáltatással kapcsolatos tanácsi következtetéseket fogadott el: ezek témája az információs és

számítógépes technológiák határokön átnyúló használata az igazságszolgáltatásban. A Tanács úgy vélekedett, hogy folytatnunk kell a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének európai térségén belüli központosított rendszer kialakítására irányuló munkát. Az internet lassan szinte mindenkihez eljut, és az információs társadalom hatásai egyre nyilvánvalóbbakká válnak; az igazságszolgáltatás egyre erősebb technológiai támogatásának előnyei pedig mindenki számára egyértelműek. Fontos azonban felismerni, hogy a technológiai fejlődés szintje az Unión belül nem egységes, ezért ez a lépés választható lehetőség (opt-in) marad mindaddig, amíg a fejlődés nem lesz kiegyenlítettebb és a fejlett technológiai lehetőségek elérhetővé nem válnak.

Diana Wallis egy központosított e-igazságszolgáltatási rendszer létrehozását javasolja, meghatározva egy európai e-igazságszolgáltatási portál létrehozásának kereteit, amely portálon összegyűjthetők a polgári, büntügyi és kereskedelmi ügyek anyagai – például a büntügyi nyilvántartások, az ingatlan-nyilvántartások és a fizetéseképtelenségi nyilvántartások –, amelyek így minden tagállam számára elérhetővé válnak.

- Jelentés: Nirj Deva (A6-0445/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Köszönöm a szót, elnök asszony. „A béke megszilárdulásának és állam építésének kilátásai a konfliktus utáni helyzetekben” című Deva-jelentés mellett szavaztam, amely felhívja a figyelmet a nemzetközi közösségnek a háborús helyzetben lévő államokkal és helyi csoportokkal szembeni felelősségére. Örömmre szolgál, hogy az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja által benyújtott módosító indítványok a javaslat számottevő javulását eredményezték a konfliktusból kilábaló országokban zajló béketeremtési, humanitárius segítségnyújtási és fejlesztési folyamat jobb koordinációjának szempontjából. Szeretném azonban felhívni a figyelmet a konfliktusok környezetében élő gyermekek helyzetére, különösen azokéra, akik egyik vagy mindkét szülőjüket elvesztették. Ezenkívül a konfliktusok során gyakran a kórházakat és az iskolákat is támadások érik. A UNICEF-fel – amely sok veszélyeztetett zónában már most is jelen van – együttműködve törekednünk kell arra, hogy a gyermekek kilábalhassanak a traumából, hogy megfelelő oktatást kaphassanak és egy jobb jövő álljon előttük.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Junilistan párt véleménye szerint a fejlődő országokban történő béketeremtés és nemzetépítés nem az EU dolga, ezeket a feladatokat az ENSZ-nek kell megoldania.

Nagyon kritikusak vagyunk a jelentés minden olyan megfogalmazásával szemben, amely az EU katonai kapacitásainak további fejlesztését javasolja, ezért nemmel szavaztunk.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Mivel lehetetlen bármit mondani arról a (szándékosan) zavaros keverékről, amelyből a jelentés összeáll, csupán arra szorítkozunk, amit a jelentés fő céljának tartunk: ez a cél pedig annak elbátellizálása, hogy az EU fő hatalmai beavatkoznak a harmadik országok belügyeibe, s mindezt a „védelemre vonatkozó felelősség” (Responsibility to Protect) álarca mögé bújva próbálják megindokolni.

A jelentés kiemeli az államok szuverenitását, de „úgy véli azonban, hogy ott, ahol a kormányok nem képesek vagy nem akarnak ilyen védelmet nyújtani, a megfelelő fellépés felelősségét az egész nemzetközi közösség viseli”. Azután megjegyzi, hogy „az ilyen fellépésnek megelőző és reaktív természetűnek kell lennie, és kényszerítő katonai erő csakis a legvégső eszközként alkalmazható”. Nagyon igyekeztek homályosan fogalmazni.

Nem lehet azonban kétség a szándékok felől, hiszen a jelentés megjegyzi, hogy „a be nem avatkozás elve átadja helyét a nemzetközi védelemért való felelősség elvének”; és úgy véli, hogy „a béketeremtésnek és az államépítésnek két fázisa van: a stabilizációs fázis, amikor a hangsúly a biztonságon, a törvényes renden és az alapvető szolgáltatások biztosításán van; és az államépítés második fázisa, amely a kormányzásra és a feladatokat ellátó intézményekre összpontosít”.

A jelentés tehát a beavatkozás és a gyarmatosítás alapjait fekteti le.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), írásban. – (FI) „A béke megszilárdulásának és állam építésének kilátásai a konfliktus utáni helyzetekben” című Deva-jelentés mellett szavaztam, mert átfogó megközelítésben foglalkozik a sikeres újjáépítés fontos kérdéseivel. Nagyon fontos ez a téma, mivel a fegyveres konfliktuson átesett országok felében 5 éven belül újra konfliktus alakul ki. Az érintett országon kívül a nemzetközi közösség is fontos szereplője az állam kiépítésének. Úgy gondolom, hogy különösen fontos a helyi nőszervezetekkel és a nemzetközi békeszervezetekkel való konzultáció és azok támogatása, még inkább, mint korábban. Ragaszkodni kell ahhoz is, hogy a nemi erőszak áldozatainak igazságot szolgáltatassanak. Azt sem szabad elfelejteni, hogy a béke nem csak a háború hiányát jelenti. A sikeres újjáépítési politikához kezelni kell az

instabilitást kiváltó okokat is, mégpedig olyan szociális, gazdasági, politikai és kulturális intézkedésekkel, amelyek segítik a gazdasági fejlődést, valamint intézményi és adminisztratív kapacitásokat teremtenek.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Nirj Deva „A béke megszilárdulásának és állam építésének kilátásai a konfliktus utáni helyzetekben” című jelentése mellett szavaztam. A szerző kiválóan leírta a konfliktus utáni helyzetekből a normális társadalmi és gazdasági élet felé vivő átmenet legjobb útját.

Úgy gondolom, hogy ezt figyelembe kellene venni a – túl sok és túl erőszakos – belső konfliktus kezelésében, főleg az európai és nemzetközi közösség által betöltött szereppel kapcsolatban. Egyetértek Nirj Devával abban, hogy a konfliktusok megoldásának útját könnyű leírni, de nehezebb a gyakorlatban végigjárni. Ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy – legalábbis az Európai Unió esetében – tetteinkkel a nehéz helyzetbe került országokat kell érdemben támogatnunk; a kényelmességből fakadó vagy képmutató viselkedést pedig kerülni kell.

10. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

11. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 13.05-kor felfüggesztik, és 15.05-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

12. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

13. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (vita)

13.1. Zimbabwe

Elnök. - A napirend következő pontja hat, Zimbabwevel kapcsolatos állásfoglalási indítvány⁽²⁾.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, Zimbabwe politikai, gazdasági és humanitárius helyzete egyre rosszabb, és – más lehetséges járványok mellett – fenyeget egy általános kolerajárvány veszélye is, amely tovább ront majd a zimbabwei emberek már így is szörnyű helyzetén.

Mostanra teljesen egyértelmű, hogy Robert Mugabét nem érdekli honfitársai jóléte. Az már sokkal inkább fontos neki, hogy ő maga fényűző luxusban élhessen. Mugabe minden kétséget kizáróan bebizonyította, hogy teljesen alkalmatlan országa irányítására a modern világban. Politikai szerepére ürügyeket keres; úgy tesz, mintha a rég elmúlt brit gyarmati korszak szellemeivel harcolna.

Mi, európaiak semmilyen eszközzel sem vehetjük rá Robert Mugabét az ésszerű viselkedésre. Az egyetlen esély a lemondatására az, ha az Afrikai Unió drasztikusan változtat álláspontján. Szégyen, hogy ez a szervezet már korábban és sokkal határozottabban nem foglalt állást ebben az ügyben. Úgy gondolom, hogy figyelmünket az Afrikai Unió és tagországainak kormányai felé kell irányítanunk. A leghatározottabban értésükre kell adnunk, hogy őket tekintjük a szomorú zimbabwei állapotok felelőseinek, és azt várjuk tőlük, még most, így megkésve is, hogy tegyék meg a szükséges kemény lépéseket a Mugabe-rezsim lemondatására; ellenkező esetben súlyos következményeket, akár emberiség elleni bűncselekmények miatti törvényszék elé idézést is kilátásba helyezve.

Catherine Stihler, szerző. – Elnök asszony, ha képviselőtársaim egy pillanatra felidéznek legszörnyűbb rémálmukat... nos, az a közelében sem jár annak, ami Zimbabweban zajlik. Ezt az egykor jómódú országot az elnöke teljesen tönkretette. Az ország összeomlóban van – nincs kormányzás, nincs munka, jön a hiperinfláció, nincs étel, nincs egészségügyi ellátás – és a csatornarendszer pusztulása hamarosan kolerajárványhoz vezet.

⁽²⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Egy hete a zimbabwei elnök, Robert Mugabe azt nyilatkozta, hogy sikerült megfékezni a kolerajárványt. Azt mondta, hogy a nyugati hatalmak a járványt akarták felhasználni Zimbabwe megszállására és az ő eltávolítására. Dél-Afrika viszont a zimbabwei határ nagy részét katasztrófa sújtotta övezetté nyilvánította, mivel a betegség a menekültekkel Dél-Afrikába is áterjedhet. Az Oxfam arra figyelmeztet, hogy a zimbabwei helyzet még tovább romolhat.

A legfrissebb adatok szerint eddig 1 111 életet követelt a betegség, és tovább terjed: jelenleg 20 581 kolerás megbetegedést tartunk nyilván. A kolera erősen fertőző bakteriális bélfertőzés, a tünetei (egyebek között) hasmenés és kiszáradás. A legsúlyosabb esetekben az akut vizes hasmenés a súlyos kiszáradás és veseelégtelenség miatt halálhoz vezethet. Egy egészséges felnőttet órákon belül képes megölni.

Hadd mondjak egy példát arra, hogy a betegség milyen hatással van a lakosságra: Cynthia Hunde fiának, Munashénak a történetét fogom elmondani. Munashe az ötödik születésnapja előtt meghalt kolerában. Cynthia Dél-Afrikába ment dolgozni, hogy a fiának jobb jövőt biztosíthasson, mivel Zimbabweban nincs munka. Munashét az anyja gondjaira bízta. Amikor hazament az édesanyjához, a haldokló fiát az anyja karjaiban találta. Amikor a BBC interjút készített vele, azt mondta: „Olyan rosszul érzem magam... nehéz leírni. Amikor az embernek gyereke van, álmiai vannak vele kapcsolatban. Arra számítottam, hogy itt találom a ház körül szaladgálva, de nem így lett.”

Képviselőtársaim, kérem, támogassák a Zimbabwe elítélő állásfoglalást, és segítsenek a Munashéhoz hasonló ártatlan áldozatokon.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök asszony, Zimbabweval kapcsolatban sürgős vita zajlott 2005. július 7-én és 2008. április 24-én egyaránt, melyek során kifejtettem, hogy Robert Mugabe hogyan maradhatott hatalmon ilyen sokáig.

Az emberek emlékeznek az ország erőszakos múltjára. Sokak szemében ő továbbra is a szabadságharc hőse: e szerint a gondolkodás szerint Mugabe bármit tesz is, az *a priori* csak jó lehet. Minden ellenzője, mint régen is, más országok érdekeit szolgálja, vagy a kivételezett hazai fehér többség érdekeit védi. Ha Robert Mugabe elveszítené a hatalmat, akkor az országot újra gyarmatosítanák, és az emberek többsége újra a diszkrimináció áldozatává válna. A valóság azonban egészen más.

Néhány évvel ezelőtt, amikor a mezőgazdasági földterületek tulajdonjogának átszervezése kudarcot vallott és a szegények és gazdagok közötti szakadék tovább nőtt, Robert Mugabe hirtelen jött radikalizmusával új támogatókat próbált szerezni a fiatalok körében anélkül, hogy régi bajtársait még jobban elidegenítette volna magától.

Ezzel szerzett ugyan néhány új, fanatikus és erőszakos szövetségest, de honfitársai többségének támogatását egyáltalán nem nyerte meg. Európa és Amerika éveken át rosszul ítélte meg a zimbabwei helyzetet, és ezáltal gyanússá váltak: úgy tűnt, hátsó szándékaik vannak. Éppen ezek az ellenséges indulatok segítettek Mugabénak hatalmon maradni.

Most, hogy mindenki rájött, hogy mennyire rossz, sőt katasztrofális volt Mugabe politikája, egyre nő az ellenállás vele szemben. Gyilkosságok és megfélemlítés nélkül nem tudott volna elnökválasztást nyerni; az ellenzék kis parlamenti többsége elég lett volna a kormányzáshoz.

Most a korábbi sürgős vitákhoz képest újabb szakaszba léptünk. Az ivóvízkészletek tönkrementek, és a kolera szedi áldozatait. Nem a magától megbukó ellenfelet kell legyőzni, hanem segíteni kell a zimbabweieknek. Jobb kormányt érdemelnek, de ezt kívülről nem lehet rájuk erőszakolni. Annyit tehetünk, hogy megakadályozzuk, hogy Robert Mugabe külső támogatást kapjon.

Mikel Irujo Amezaga, szerző. – (ES) Ahogy a jelentés is írja, a 2007-es becslések szerint Zimbabwe lakossága 12 millió, és majdnem a fele éhezik. A születéskor várható élettartam 36 év. A tanároknak csak 40%-a dolgozik, és a diákoknak csak a harmada jár órákra. Ez is mutatja, hogy Robert Mugabe nem csak a jelent őli meg: a jövőt is.

Az elnyomás és az emberi jogok lábbal tiprása a napi rutin része. Azok, akik Zimbabweban az emberi jogokat védik, szisztematikus támadások áldozatai lettek: az önkényes fogvatartások, letartóztatások, kínzások mindennaposak. A kormány által hozott jogszabályok súlyosan korlátozzák a szólás, a gyülekezés, a mozgás és az egyesülés szabadságát.

Szeretnék néhány példát mondani arra, hogyan hozott a kormány egyre elnyomóbb törvényeket, amelyeket az emberi jogokat védő aktivisták ellen használnak fel. Ilyen az információhoz való hozzáférésről és a

magánélet védelméről szóló törvény, amelyet a kormány az újságírók elhallgattatására használ fel; a közrendről és a biztonságról szóló törvény, amely súlyosan korlátozza a gyülekezési szabadságot, és amelyre hivatkozva több száz emberi jogi aktivistát – köztük független szervezetek munkatársait – letartóztattak; az önkéntes magánszervezetekről szóló törvényt pedig feltehetőleg azért állította vissza a kormány 2002-ben, hogy ez alapján zaklathassa és megfélemlíthesse a civil szervezeteket.

Elnök asszony, anyanyelvemen, baszkul – ami nem számít hivatalos nyelvnek itt a Parlamentben – a „mugabe” szó azt jelenti, „gátlástalanul”... azt hiszem, ez kiváló jellemzést ad erről az emberről.

Ez az afrikai diktátor nem csak egy bolygónk sok-sok diktátora közül: véleményem szerint a tíz valaha volt legszörnyűbb elnyomó közé tartozik. Véleményem szerint itt, az EU-ban minden lehető meg kell tennünk a lemondatásáért, és azért, hogy végül az Emberi Jogok Bírósága elé kerüljön.

Zimbabwe-nak boldog, Mugabe-mentes 2009-es évet kívánok.

Andrzej Tomasz Zapalowski, szerző. – (PL) Elnök asszony, két hónappal ezelőtt szóba került az Ukrajnát az 1930-as években sújtó éhínség. Az emberek azt kérdezték, hogy ez hogyan történhetett meg. Miért nem tett semmit a világ? Ma, a zimbabwei eseményeket figyelve ugyanez a kérdés merül fel bennem. Hogyan lehetséges, hogy ma egy országot tönkretesz a saját vezetője? Hogyan fordulhat elő, hogy a világ alig tesz ellene valamit?

Az állásfoglalások nem fognak új vezetőt helyezni Zimbabwe élére. Tényleg tétlenül akarjuk végignézni, hogy a zimbabwei népet a pusztulásba taszítják, ahogy az ENSZ erői is végigkövették a ruandai mészárlást? Talán a zimbabwei helyzetre adott reakciónk határozottabb lenne, ha az ország bőséges nyersanyagkészletekkel rendelkezne. A mai állásfoglalás kiváló dokumentum, de annál sosem lesz több. Az emberek megmentéséhez határozottabb fellépésre van szükség. Ezért kell támogatnunk Zimbabwe szomszédait, hogy a szükséges segély a határokon rendelkezésre álljon.

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, az utóbbi években Zimbabwe annyiszor szerepelt vitáink napirendjén, hogy már nemigen lehet újat mondani a rezsim tetteinek elítéléséről. Mégis újra fel kell emelnünk a szavunkat, mert kegyetlen zsarnoka, Robert Mugabe miatt a régóta szenvedő zimbabwei nép ezt maga nem teheti meg.

Mugabét az emberi jogok, a politikai szabadságjogok és a jogállamiság sárba tiprása megfosztotta a demokratikus legitimitás utolsó morzsájától is. Nem sokkal ezelőtt lelőtték Perence Shirit, Mugabe egyik csatlósát; ez az eset is mutatja, hogy Zimbabweban egyre gyűlik a nép haragja. Shiri kezein 20 000 ember vére száradt. Az 1980-as évek elején, a kommunista Észak-Korea segítségével ő mészárolt le ártatlan civileket Matabeleföldön. Ha ez még nem lenne elég, Mugabe nemtörődomsége kolerajárványt okozott, pedig ezt a betegséget Zimbabweban korábban sikerült szinte teljesen kiirtani.

A nemzetközi aggodalmakra válaszul Mugabe botrányos módon annyit válaszolt, hogy a járvány az egykori gyarmatosító Nagy-Britannia, azaz saját hazám műve. Európa talán emiatt az – egyébként alaptalan – neokolonizációs vád miatt, és saját egykori gyarmatosítói büntudata miatt nem lép fel határozottabban.

De Afrikától hiába várjuk a megoldást: ott csak érdektelenséget és hatástalan megoldásokat láthatunk. A kenyai miniszterelnök és a botswanai elnök keményen elítélte Mugabét; ez szöges ellentétben áll a többi afrikai ország és vezetőik apátiájával, és különösen Dél-Afrika viselkedésével, habár ez utóbbi esetben most abban reménykedhetünk, hogy Jacob Zuma elnökként határozottabb irányvonalat képvisel majd.

Ha az Afrikai Unió a tekintély terén meg akarja közelíteni az Európai Uniót, akkor tennie kell Mugabe rémuralma ellen; meg kell fontolnia azt is, hogy erővel távolítsa el a hatalomból. Támogatnánk például azt a konkrét intézkedést, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának egy határozata alapján emeljenek vádat Mugabe ellen a Nemzetközi Büntetőbíróságon; ez hasznosnak bizonyult Darfúr kapcsán al-Bashir elnök esetében is. Remélem, hogy amikor legközelebb Zimbabwe lesz a témánk, már Mugabe bukását és hatalomból való távozását ünnepelem felszólalásomban.

Ioannis Kasoulides, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, Zimbabwe kezd működésképtelenné válni. A lakosság fele vagy külföldi segélyből él majd, vagy az éhhalál küszöbén tengődik. A csatornázás és a tiszta ivóvíz gyakorlatilag nem létező fogalmak, és ennek eredményeként pusztító kolerajárvány terjed Zimbabweban és a környező országokban.

Mindennek az az oka, hogy Robert Mugabe és cimborái meg akarják büntetni a népet, amiért ellenük szavaztak. A dél-afrikai közvetítés sikertelen volt, és az afrikai országok eddig nem tettek elég határozott lépéseket. A

fenti képből egy súlyos humanitárius katasztrófa rajzolódik ki. Első lépésben Robert Mugabét a Nemzetközi Büntetőbíróság elé kell állítani emberiség elleni bűncselekmények miatt, és nemzetközi elfogatóparancsot kell kiadni ellene.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, Zimbabwe már jó ideje egy nagyon súlyos humanitárius válsággal küzd: A lakosságnak majdnem a fele éhezik, folyóvíz gyakorlatilag nincs, és a csatornarendszer állapota borzalmas. Egy évtizeddel ezelőtt a születéskor várható átlag élettartam Zimbabweban mindkét nem számára 60 év volt; most a férfiaké 37 év, a nőké 34 év. A kolerajárvány már eddig is nyolcszáz áldozatot szedett, és több mint 16 000 embert fertőzött meg. A Médecins sans Frontières (MSF) szerint a kolera hamarosan másfélmillió embert is megfertőzhet.

Az ország gazdasága gyászos állapotban van. Az inflációs ráta régóta a legmagasabb a világon. A lakosságnak több, mint 80%-a él naponta kevesebb, mint egy dollárból. A zimbabwei hatóságok, úgy tűnik, nem veszik észre, milyen súlyos a helyzet, és nem tesznek semmit. Mugabe elnök nem teljesítette az ígéretét, hogy nemzeti egységkormányt alakít, és politikai ellenfeleit továbbra is üldözik.

Zimbabwe kritikus helyzete miatt az Európai Uniónak határozottan kell fellépnie, és mind a Tanácsnak, mind a Bizottságnak meg kell erősítenie elkötelezettségét azért, hogy továbbra is humanitárius segítséget nyújt a szenvedő lakosságnak. Nyomást kell gyakorolnunk a zimbabwei kormányra, hogy vonják vissza a segítségnyújtásra vonatkozó korlátozásokat és hagyjanak fel az emberi jogi aktivisták letartóztatásával. Ezenkívül támogatnunk kell az „Elders-csoportot”, a volt államférfiak szervezetét is, hogy engedélyt kapjanak az országba való beutazásra.

A zimbabwei demokratikus átalakulás előmozdításához más afrikai országok, regionális intézmények és a nemzetközi szervezetek kötelezettségvállalására is szükség van. A parlamenti választások tisztaságának biztosítása és az új kormány megalakulásának felügyelete lehetőséget kínál a helyzet stabilizálására. Ugyanakkor a nemzetközi közösségnek fel kell készülnie a pénzügyi segítségnyújtásra a jogállamiságon alapuló államszervezet újbóli felépítéséhez.

Zdzisław Zbigniew Podkański, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, a Zimbabwe-ről szóló állásfoglalás tartalma döbbenetes: 5,1 millió ember, a lakosság fele éhezik; több mint 300 000 embert fenyeget a kolerajárvány; 1,7 millió a HIV-fertőzött; és a születéskor várható élettartam 37 év. Ezt önmagában egyetlen kormány sem tudja kezelni.

Ezért kell teljes mértékben támogatnunk minden, a zimbabwei helyzet javítását célzó kezdeményezést. Az állásfoglalás szerzői joggal hívják fel a figyelmünket arra tényre, hogy meg kell könnyíteni és ki kell bővíteni a humanitárius segítségnyújtást; és a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Unió tagállamainak további intézkedéseket is vállalniuk kell, ideértve a diplomáciai lépéseket és Zimbabwe pénzügyi és gyakorlati támogatását is. Mindez egy konkrét programra alapozva nem csupán rövidtávú, hanem hosszútávú tervezést is igényel. Azt mondtam, hogy „joggal” hívják fel mindezekre a figyelmünket, hiszen egy újabb állásfoglalás valóban nem segít az éhező embereken. Gyakorlati segítségnyújtásra van szükség: ezt várja tőlünk a zimbabwei lakosság.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, a szenvedő Zimbabwe-ről szólva az az egyetlen jó hír az, hogy valószínűleg ezek a Mugabe-rezsim utolsó hónapjai.

Afrikából jó híreket kaptunk, hiszen egyre több állam ellenzi, ami az országban zajlik. Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés első alelnökeként jelenthetem, hogy afrikai partnereink három héttel ezelőtt, a Port Moresbyban tartott ülésen csatlakoztak a zimbabwei helyzetről alkotott kritikus álláspontunkhoz. Dél-Afrikában is egyre nő a kormányra nehezedő nyomás, hogy végre vonja meg támogatását a zimbabwei rezsimtól. A helyzetet rontja, hogy a menekültek betegségeket hurcolnak be Dél-Afrikába. Remélhetőleg a helyzet a világbajnokság idejére javul majd, és lehet, hogy Dél-Afrika éppen ezért változtat a politikáján: tartanak tőle, hogy az eseményre odalátogatók elmaradhatnak. Ez önmagában is elég ok lehet a Mugabe-rezsim védelmének feladására.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony, 2008. április 24-én megvitattuk a zimbabwei helyzetet. Akkor foglalkoztunk a választási eredmények problémájával, egész konkrétan azzal, hogy Mugabe elnök a választási eredmények dacára sem engedte ki kezéből a hatalmat. Ma az akkori események drámai következményeivel foglalkozunk. A kolerától szenvedő 12 500 ember várja hiába a kormány segítségét, 565 ember pedig sajnos már meghalt. A járvány a határon átnyúlva, Dél-Afrikában is terjed.

Az említett számok, amelyek a december eleji ENSZ-jelentésekből származnak, alacsonyabbak a humanitárius szervezetek által kiadott friss adatoknál. Szerintük ezernél is több haláleset volt, és több mint 20 000 a betegek száma. Több millió ember éhezik és nem jut ivóvízhez. Az Afrikai Unió nem tesz hatékony lépéseket a zimbabwei helyzet javítására. Mugabe elnöknek a Nemzetközi Büntetőbíróság előtt a helye; és sürgősen tenni kell a kolerajárvány visszaszorításáért és azért, hogy az élelmiszerszállítmányok és az orvosi segélyek eljuthassanak a zimbabwei emberekhez.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Elnök asszony, évek óta nézzük Zimbabwe lassú agóniáját. A politikai erőszak és az egyre súlyosabb szegénység spirálja felgyorsult; az éhezés és a betegségek elkerülhetetlenül lesújtanak az ország ötmillió lakosára. Segítenünk kell ezeken az embereken, biztosítanunk kell számukra az élelmiszert és az orvosi ellátást, és azt is, hogy végre kiélhessék szabadságvágyukat.

Az ő érdekükben vezetőjüket, Mugabét el kell szigetelni afrikai támogatóitól: rá kell venni minden afrikai vezetőt, hogy határolódjanak el tőle. Az Afrikán kívülről érkező nemzetközi támogatás megszüntetésén is dolgoznunk kell. Mint általában, most is Kínáról és Oroszországról van szó: ezeket az országokat fel kell szólítani arra, hogy szüntessék be Mugabe támogatását és a vele való kereskedelmet. Lelkiismeret-vizsgálatot is kell tartanunk, hiszen nem is olyan régen mi hívtuk meg Mugabét, hogy látogasson el Lisszabonba, az EU által rendezett EU-Afrika csúcsra.

Jacques Barrot, A Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, hálás vagyok minden képviselőnek, aki Zimbabwe érdekében cselekvést sürget, hiszen az ország példátlan, egyre mélyülő és az összes szektort érintő válságba került.

Politikai szempontból nézve a helyzetet: növekszik az erőszak, amint az önkényes letartóztatásokról és az emberi jogi aktivisták eltűnéséről szóló beszámolók is jól mutatják. A politikai erőszak első hulláma miatt kudarcba fulladhat a válság rendezésének kísérlete, és ez a feleket egymással összebékíthetetlen álláspontok irányába terelheti.

Humanitárius szempontból a helyzet egyre romlik, ezt mutatja a terjedő kolerajárvány, amely már a szomszédos országokat is fenyegeti.

A gazdasági helyzet katasztrofális: az alapvető cikkek ára folyamatosan emelkedik. A múlt héten az egy átlagos bolti bevásárlásra fordítandó összeg 1 293%-kal emelkedett.

A társadalmi robbanás veszélye napról napra nő; egy ilyen esemény hatása pedig az egész régió stabilitását veszélyeztethetné.

Mit tehetünk mindez ellen? Zimbabwe-nak rengeteg segítségre van szüksége, és a szükségletek egyre nőnek, javarészt a jelenlegi kormány hibájából.

Humanitárius szempontból a Bizottság eddig is aktív volt és az is marad. December 15 és 19 között egy küldöttség a helyszínen méri fel a humanitárius helyzetet. Az ő tapasztalataik alapján egyebek között gyors döntést hozhatunk majd arról is, hogy van-e szükség további intézkedésekre.

Politikai szempontból a Bizottság – sőt, az egész nemzetközi közösség – csak akkor segíthet az országon, ha szorosan együtt tud működni egy legitim kormánnyal, amely elég rugalmas ahhoz, hogy meghozza a szükséges politikai és gazdasági intézkedéseket.

Ez utóbbi azon múlik, hogy betartják-e a szeptember 15-i megállapodást, és létrejön-e a nemzeti egységkormány. Arra is szükség van, hogy a régióban érintett országok és az Afrikai Unió aktívabban lépjen fel. Minden lehetséges módon kifejezésre juttattuk, hogy az ilyen jellegű szerepvállalások őszinte és teljes támogatásunkat élvezik.

Zárásképpen biztosíthatom Önöket arról, hogy a Bizottság, amely jelenleg is folyamatosan – az országon belülről is – figyelemmel kíséri a zimbabwei helyzetet, továbbra is együttműködik majd minden tagállammal, valamint afrikai és nemzetközi partnereivel annak érdekében, hogy igazságos megoldást találjunk arra, hogyan segítsünk Zimbabwe-nak kilábalni a jelenlegi válságból, amely ellen Önök mindannyian határozottan felszólaltak.

Köszönöm a figyelmet. Most, az ünnepek alatt sem feledkezhetünk meg a zimbabwei szenvedőkről. Kétségtelen, hogy ma ők az egyik legrosszabb helyzetben lévő embercsoport.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

13.2. Nicaragua

Elnök. – A következő napirendi pont a hat, Nicaraguáról szóló állásfoglalási indítvány⁽³⁾.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, úgy tűnik, hogy ebben a latin-amerikai országban egyaránt veszélybe került a szólásszabadság, a bíróságok függetlensége és a demokrácia alapelveinek védelme. Az EU parlamenti képviselőiként az a feladatunk és kötelességünk, hogy kiálljunk a nicaraguai emberek jogai mellett, és egyértelmű üzenetet küldjünk a nicaraguai kormánynak arról, hogy nem tűrjük ezen jogok megsértését; valamint hogy elérjük, hogy az EU és az ENSZ megfelelő nyomást gyakoroljon a nicaraguai polgárok emberi jogainak védelme érdekében.

Remélem, hogy az állásfoglalási indítványban foglalt üzenet világos lesz az érintettek számára, és sürgősen megteszik a helyzet javítása érdekében szükséges lépéseket.

Manuel Medina Ortega, szerző. – (ES) Ebben a Nicaraguával kapcsolatos állásfoglalási indítványban több tényezőt is figyelembe kell venni. Először is ott vannak a csalással kapcsolatos állítások – legalábbis Nicaragua és León települések választásai kapcsán – és ez árnyékot vet a november 9-i választások eredményére. Más részből azonban van kormány, amely igyekezett megoldani azon problémák egy részét, melyek Latin-Amerikában az emberi jogok csorbulásához vezetnek: a szegénységet, az írástudatlanságot, a csecsemőhalandóságot, az ivóvízhiányt és az őslakosok földhöz fűződő jogának rendezetlenségét.

Ezért a helyzet vizsgálatakor egyértelműen el kell különíteni ezt a két témát. Egyfelől meg kell erősíteni, meg kell védeni az emberi jogokat, a hagyományos értelemben, azaz politikai jogokként; másfelől pedig arra kell bátorítani a nicaraguai kormányt, hogy továbbra is támogassa az ország legelmaradottabb vidékeit és néprétegeit. Ezenkívül biztosítanunk kell, hogy az ellenzék elláthassa szerepét; ki kell állnunk a csalás ellen és támogatnunk kell a civil szervezetek munkáját. A szövegben mindezeket egyensúlyba kell hoznunk.

Az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja több szóbeli módosító indítvánnyal is élt, arra törekedve, hogy a szöveg kiegyensúlyozottabb legyen az alapvető emberi jogok megsértésére vonatkozó vádakkal kapcsolatban; azzal kapcsolatban, hogy történjen-e bűnügyi nyomozás; illetve azzal kapcsolatban, hogy hány körzetben történt valamilyen szabálytalanság.

Elítéljük tehát az alapvető politikai jogok állítólagos megsértését, de anélkül, hogy a nicaraguai kormányt igyekeznénk a végtelenségig nehéz helyzetbe hozni, mivel az a cél, hogy a kormány tovább segíthesse a legelmaradottabb társadalmi rétegeket.

Pedro Guerreiro, szerző. – (PT) Elnök asszony, az Európai Parlament most Nicaragua esetében is egy ugyanannyira elfogadhatatlan beavatkozást fontolgat, mint ahogy tette azt más országok esetében, amelyek nemzeti szuverenitásukat és függetlenségüket próbálták érvényesíteni, és ezért a saját jelenükről és jövőjükről maguk akarván dönteni, az emancipáció, a társadalmi fejlődés és a világ népeivel való szolidaritás útjára léptek.

Nyilvánvaló, hogy ez a vita és ez az állásfoglalási indítvány egyszerűen csak támogatni akarja azokat, akik be kívánnak avatkozni Nicaragua – egy demokratikus és szuverén állam – ügyeibe, destabilizálva azt. Ahelyett, hogy eltorzítanánk a tényeket és a helyzetet, és kioktatnánk Nicaraguát a demokráciáról, az Európai Parlamentnek el kellene ítélnie az EU antidemokratikus kísérleteit, amelyek egy olyan európai szerződés kikényszerítésére irányulnak, amelyet már demokratikus módon elutasított a francia, holland és ír lakosság.

Ahelyett, hogy beleavatkoznánk azokba a dolgokba, amelyekről csakis a nicaraguai nép dönthet, az Európai Parlamentnek el kellett volna utasítania az embertelen kiutasítási irányelvet, amely sérti a – nagyrészt Latin-Amerikából származó – bevándorlók emberi jogait, és fel kellene lépnie az unió CIA-járatokkal szembeni bűnös elnézése ellen.

Ahelyett, hogy az Egyesült Államok beavatkozási politikáját másolná, az Európai Parlamentnek el kellene utasítania a Nicaraguával kapcsolatos elfogadhatatlan zsarolást, és követelnie kellene, hogy az EU teljesítse az ezen ország irányába tett vállalásait.

⁽³⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

A kezdeményezés támogatóit az is zavarja, hogy Nicaragua a leghátrányosabb helyzetűek támogatásával igyekszik javítani a lakosok életkörülményeit: az ellátásukat, az egészségüket és az oktatást. Az Európai Parlament beavatkozási kísérleteit úgy lehet a legjobban elutasítani, ahogy azt a latin-amerikai népek tették: a Nicaraguával vállalt szolidaritás és az ország elismerése útján. Hadd ismétljem el: ne tegyenek úgy, mintha leckéket adhatnának másoknak.

Leopold József Rutowicz, szerző. – (PL) Elnök asszony, Nicaragua egy nagyon kicsi, szegény, nagy adóssággal küzdő ország, ahol nagyon alacsony az egy főre jutó jövedelem.

Nem egy szerencsés ország. Többféle politikai irányultságú csoport vezette, volt amerikai megszállás alatt, és kereszttűzbe került Kuba, a Szovjetunió és az USA között. Ezenkívül az országot szörnyű aszályok és hurrikánok sújtották; az egyik – alighanem a világ egyik legpusztítóbb, legerősebb hurrikánja – 1999-ben 6 000 ember halálát okozta. A politikai változások és a hatalmi harcok aláásták Nicaragua fejlődését, Latin-Amerika és Afrika sok más országához hasonlóan. Ez a helyzet az emberi jogok megsértéséhez és a nemzetközi egyezményekkel ellentétes jogszabályok meghozatalához vezetett.

Az Európai Unió az ország lakosságának segítése kapcsán úgy gondolja, hogy az ország kormányzásában érvényesíteni kell a demokratikus elveket és a jogszabályokat összhangba kell hozni a nemzetközi egyezményekkel. Nicaragua, ha demokratikus kormánya lenne, a Dél-amerikai Nemzetek Uniójának tagja lehetne, amely később az Európai Unió szövetségesevé válhat a globális politikában. A demokratizálódási folyamat részeként fontos, hogy a nicaraguai politika kövesse az állásfoglalásban foglalt lépéseket; ezért az állásfoglalást támogatom.

Raül Romeva i Rueda, szerző. – (ES) Az emberi jogokért kiállók jogainak védelme véleményem szerint olyasmiről szól, amit politikai hovatartozásra való tekintet nélkül mindenkinek támogatnia kell. Itt, a Parlamentben túl gyakran mondunk keményen véleményt olyanokról, akikkel nem közösek a politikai ideáljaink, és hevesen védjük azokat, akiket szövetségeseinknek tekintünk.

Ki kell emelnem, hogy az emberi jogok területén univerzális nézőpontoknak kell érvényesülniük.

Az egyes képviselőcsoportok által beterjesztett, Nicaraguáról szóló állásfoglalásban is érződnek a ma már érintett veszélyek.

Nem szabad megfeledkezni a körülményekről, melyek a következők: egy országban súlyos a szegénység, amelyet gyorsan, strukturális intézkedések révén kezelni kell. Én úgy látom, hogy a nicaraguai kormány sok, a probléma kezeléséhez szükséges intézkedést már megtett.

Azt sem szabad elfelejteni, hogy a szegénység elleni küzdelem nem egyeztethető össze azoknak az üldözésével és zaklatásával, akik ilyen vagy olyan okból nem értenek egyet a hivatalos állásponttal.

Egy valódi demokráciában szabad más véleményen lenni, szabad vitát kezdeményezni; szólásszabadság van.

Voltak Nicaraguában olyan esetek, amelyekre fel kell hívni a figyelmet. Voltak pozitív események, mint például a büntető törvénykönyv 204. cikkének – amely bűncselekménynek nyilvánította a homoszexualitást – júliusi eltörlése. Az EP leszbikusok, melegek, biszexuálisok és transzneműek jogait védő, képviselőcsoportok közötti csoportosulásának (LGBT) alelnökeként ezt nagy örömmel vettem.

Vannak azonban negatív és súlyosan aggasztó körülmények is, mint például a nők helyzetének sajnálatos romlását példázó esetek sorozata. Külön kiemelném azon nők üldözését, akik kiállnak nemi és reprodukciós jogaikért; illetve azokat, akik azzal segítettek egy-egy erőszak áldozatává vált fiatal nőn, hogy életmentő abortuszhoz segítették őket.

Ezeket mindig észben kell tartanunk, és figyelembe kell vennünk a jelenlegi, társulási megállapodással kapcsolatos tárgyalások folyamán is. Mindenesetre felszólítom a Bizottságot, hogy a végső döntés előtt konzultáljon a Parlamenttel.

Fernando Fernández Martín, szerző. – (ES) A mai vitánk tárgya az a helyzet, amely az emberi jogok védelmezőit, az alapvető szabadságokat és a demokráciát érő támadások miatt alakult ki Nicaraguában.

Senkit nem kell emlékeztetnem Zoilamérica, Ernesto Cardenal, Carlos Mejía Godoy, Jarquín vagy Sergio Ramírez esetére, vagy a sok más nicaraguaiéra, akiknek a jobb Nicaraguával kapcsolatos reményei szertefoszlottak.

2006 novemberében Ortega új lehetőséget kért a nicaraguaiaktól, és a nicaraguai nép azt demokratikus módon megadta neki. Most már tudjuk, hogy mire kellett neki ez az új lehetőség. Azóta az önkény, a nepotizmus és a korrupció uralja az állami intézményeket. Mindez a november 9-i választási csalásban csúcsosodott ki. A csalás előtt nagyon súlyos döntések születtek, mint például egyes ellenzéki pártok jogállásának megszüntetése, vagy a civil társadalom, az újságírók és a média megfélemlítése, folyamatos fenyegetése.

Ortega elnök az Európai Unió kormányait a mocsokra odagyűlő legyekhez hasonlította, és az országának nyújtott külföldi segítyt alamizsnának nevezte. Hamar rá kellett azonban jönnie, hogy nem kap elég olajat Venezuelától ahhoz, hogy a fejlesztési segítyk nélkül is boldoguljon.

Most az Európai Unió és Közép-Amerika közötti társulási megállapodásról szóló tárgyalások döntő fázisához érkeztünk. A nicaraguai kormánynak meg kell értenie, hogy mi mindig készek leszünk a barátaivá és szövetségeseivé válni, de az emberi jogok, a szólásszabadság és a demokrácia tisztelete olyan feltételek, amelyekből sohasem fogunk engedni, mert hiszünk abban, hogy ezek fő haszonélvezője a nicaraguai nép.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Nicaraguában idén november 9-én helyhatósági választásokat tartottak. Ahogy korábban többször, a választás demokratikus legitimitásával kapcsolatban most is kételyek merültek fel. Felmerült a csalás vádja, demonstrációk következtek, amelyek során összecsaptak a különböző politikai pártok támogatói. Sokan megsebesültek, és az eseményekből eredő politikai válság egyre mélyül.

Két politikai párt nem is tudott jelöltet indítani a helyi választásokon. Ez elfogadhatatlan, mert csorbítja a polgárok alapvető jogát a politikai részvételhez.

Ezenkívül az emberi jogi szervezetek képviselőitől egyértelmű nyilatkozatokat kaptunk arról, hogy a civil társadalom nem bízik az igazságszolgáltatásban; hogy a hivatalos szervek nyomására 17 társadalmi szervezetet állítottak bíróság elé; hogy a független újságírók és még az Európai Bizottság küldöttsége is üldöztetést volt kénytelen elszenvedni.

Mindezen okokból fel kell emelnünk a szavunkat, először is felhívást intézve a politikai pártokhoz, hogy ítélik el a támogatóik által elkövetett erőszakos cselekményeket, másodsor a kormányhoz, hogy engedjen teret a demokratikus megnyilvánulásoknak, tartsa tiszteletben a szólásszabadságot, ne tiltsa be a demonstrációkat és tegye lehetővé, hogy a civil szervezetek nemzetközi együttműködési segítyhez juthassanak, és ne csak a kormányt támogató szervezetek kapjanak segítyt Venezuelából.

Mindezekon kívül vissza kell vonniuk az egészségügyi célú abortusz kriminalizálását is azon esetekre vonatkozóan, amikor az anya élete veszélyben van.

Végezetül, a Közép-Amerika és az EU közötti társulási megállapodási tárgyalások kapcsán felszólítjuk a Bizottságot, hogy emlékeztesse Nicaraguát arra, hogy tiszteletben kell tartania a jogállamiság, a demokrácia és az emberi jogok alapelveit. Ez azonban nem lehet akadály annak, hogy Európa továbbra is segítyt juttasson az országnak a nicaraguai nép fejlődése és jóléte érdekében, mert nekik a lehető legjobb jövőt kívánjuk.

Jacques Barrot, A Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, a nicaraguai politikai helyzet a november 9-i helyi választások előtt egyre romlott. Az unió és a Bizottság által az országba küldött delegációk, a nemzetközi közösség lépései és békéltető felhívásai sem hoztak eredményt.

A szavazás után a szavazatszámolás és az eredmények bejelentésének körülményei a legnagyobb ellenzéki párt és a kormány közötti feszültségekhez vezettek. Az alkotmányt védő liberális párt nem fogadta el az eredményeket, és a választást hatalmas csalásnak nyilvánította. A polgári mozgalmak, az egyház, a munkaadók szervezetei és a nemzetközi közösség mind újraszámolást vagy új választások kiírását követelték. Ráadásul a főbb politikai intézmények és különösen az ország parlamentje a két fő párt megállapodása hiányában működésképtelen maradt.

A nicaraguai misszióvezetők és a Bizottság által a helyszínre küldött választási szakértők jelentései szerint a szavazás során megszegtek a választási szabályokat és a nemzetközi egyezményeket. December 10-én a Bizottság – a tagállamokkal egyetértésben és a más partnerekkel történt konzultációk után – levelet küldött a nicaraguai hatóságoknak, támogatást ajánlva egy, az ország politikai erőinek egyetértésével elért közös megoldás megtalálásához, amely véget vethet a válságnak és visszaállíthatja a polgárok bizalmát a demokratikus intézményekben. A levél bejelentette azt is, hogy 2009. január 1-től felfüggesztésre kerülnek a költségvetési segítyprogramok kifizetései, és konzultáció kezdődik a nicaraguai hatóságokkal a jelenlegi helyzetről és az országgal folytatott európai együttműködés átalakításáról.

Felhívnom a figyelmet arra, hogy a Bizottság nem vonta meg Nicaraguától a 2008-as segélyeket: 20 millió euró ekkor már kifizetésre került, beleértve a vészhelyzetben kiadott humanitárius segélyt is. Minden, erre az évre előirányzott összeg kifizetésre kerül majd, amennyiben az egyes projektekben megszabott feltételek teljesülnek.

2009-re 57 millió euró költségvetési támogatás van előirányozva; ez nem került visszavonásra, csak felfüggesztésre. Az együttműködés azokra a programokra és tevékenységekre koncentrálódik majd, amelyek azt biztosítják, hogy a segély közvetlenül, a kormány beavatkozása nélkül jusson el a célcsoportokhoz – a nicaraguai emberekhez.

Hozzátenném még, hogy Samuel Santos külügyminiszter Ferrero-Waldner biztos asszonynak címzett december 12-i levelében egyet nem értését fejezte ki ezen intézkedéssel kapcsolatban. Megerősítette az eredmények érvényességét és közölte, hogy kész a lehető leghamarabb tárgyalni a Bizottság által tervezett együttműködéssel kapcsolatban.

Végül, az egyik felszólalásra válaszul elmondanám, hogy a Bizottság természetesen reméli, hogy a jelenlegi válság a lehető leghamarabb megoldódik, hiszen végtére is a felek az EU-Közép-Amerika társulási megállapodásban több alkalommal is rögzítették a demokratikus elvek és értékek, valamint a felelős kormányzás fontosságát. A társulási megállapodási tárgyalások jó lehetőséget adnak majd az ezen elvekről zajló párbeszédre, ideértve azok gyakorlati alkalmazását is.

Ennyi információt adhatok most. Tudom, hogy Ferrero-Waldner asszony a Bizottság szolgálataival együtt kiemelt figyelemmel követi az eseményeket.

Szeretnék köszönetet mondani a Parlamentnek és mindenkinek, aki felszólalt a nicaraguai helyzettel kapcsolatban.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Kathy Sinnott (IND/DEM), írásban. Nicaraguának sok sürgető problémája van. Ott a politikusok és a rendőrök közötti korrupció; a független bíróságok hiánya; a választási csalás gyanúja; az egyre növekvő szegénység, írástudatlanság és a rossz egészségügyi ellátás. De az nem Nicaragua hibája, hogy – Európával ellentétben – megvédi a meg nem született gyermekeket.

Itt Európában éppen elég jómódúak vagyunk ahhoz, hogy ellássuk az anyákat és a gyermekeket, de mégis hagyjuk, hogy évente több mint egymillió meg nem született gyermeket pusztítsanak el. Nicaragua szegény, de mégis védi a gyermekeket. Nicaraguának, minden problémája dacára, van demográfiai jövője, az országot kritizáló Európára viszont kemény demográfiai tél vár.

A mi feladatunk az, hogy támogassuk Nicaraguát egy erős demokrácia kiépítésében, amely erős, tiszta gazdasággal és hatékony oktatással és egészségüggyel rendelkezik; és hogy segítsünk a családok, nők és gyermekek ellátásában, nem pedig az, hogy az abortusz legalizálása révén tönkretegyük őket.

13.3. Oroszország: az emberi jogok védelmezőivel szembeni agresszió és eljárás Anna Politkovszkaja meggyilkolása ügyében

Elnök. – A következő napirendi pont a hat, Oroszországról szóló állásfoglalási indítvány⁽⁴⁾.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, Oroszország az EU egyik legfontosabb kereskedelmi partnere. Egyebek mellett az uniós tagállamok energiaigényének igen nagy százalékát fedezi. Ezenkívül a mai Oroszország már nem az az ország, amely régen volt. Ennek örülünk, mivel tiszta szívünkben kívánjuk, hogy Oroszország modern és demokratikus nemzet legyen, amellyel a világ békéje és jóléte érdekében együttműködhetünk. Sajnos kívánságainkat – és az épülő bizalmat – megrengette az emberi jogok többszöri megsértése és a jogállamiság sérülése. Ezek a körülmények továbbra is fennállnak Oroszországban, bár már sokkal kisebb gyakorisággal. Jó példa minderre az, hogy az orosz hatóságok Anna Politkovszkaja 2006-os brutális meggyilkolásának ügyét teljesen elfogadhatatlan módon kezelték.

⁽⁴⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Ebben az állásfoglalási indítványban felszólítjuk az orosz kormányt, hogy tegyen meg mindent annak biztosítására, hogy Oroszország demokratizálódását és az EU-val való együttműködését ne veszélyeztethessék az országában továbbra is fennálló emberi jogszértések.

József Pinior, szerző. – (PL) Elnök asszony, Jelena Bonner tegnap épp itt szólalt fel, a Szaharov-díj átadási ünnepségén, ahová lányával, Tatjana Jankeleviccsel érkezett. Szavai még itt visszhangzanak a teremben. Fontos szavak voltak, amelyek a mai Európának, a mai világnak üzennek; olyasvalaki szavai, aki túlélte az orosz önkényuralmat és aki ma Oroszország valódi hangját képviseli szerte a világban.

Mi az Európai Parlamentben aggasztónak tartjuk ennek a hatalmas országnak a helyzetét. Az ügyvédek és az emberi jogi aktivistákat üldözik, megfélemlítik, erőszakkal fenyegetik. Ezek az emberek féltik az életüket, s ez mind a mai orosz politikai rendszer része.

2008. december 4-én a rendőrség átkutatta a Memorial nevű, a totalitárius rendszerek bűneit rögzítő elismert emberi jogi szervezet irodájában tárolt aktákat. Meg kell mondjam, nem értem, hogy az orosz hatóságoknak mi oka lehetett a Memorial felszerelésének, számítógépeinek vagy a Gulág-korszakról szóló aktáinak lefoglalására. El sem tudom képzelni, hogy a mai Oroszországban ezek az anyagok miféle veszélyt jelenthetnének a közrendre.

Aggódunk Anna Politkovszkaja gyilkosainak tárgyalásával kapcsolatban is. Nem csak annak tisztázását várjuk a pertől, hogy ki követte el a gyilkosságot, ki volt a felelős és kinek a parancsára történt, hanem azt is, hogy a bíróság magyarázatot találjon ennek a döbbenetes gyilkosságnak a körülményeire is. Ezért kell a pernek az újságírók, a média és minden, az eljárás iránt érdeklődő ember számára hozzáférhető módon zajlania.

Ezenkívül úgy gondolom, hogy az Európai Unió és Oroszország minden fontos megállapodásában szerepelnie kell egy emberi jogi kitételnek is. A valódi Oroszország az, amelyet Bonner asszony tegnap az Európai Parlamentben leírt.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök asszony, 1991 után Oroszország egy darabig a politikai nézetkülönbségek kinyilvánításának országa, a többpártrendszer, a politikai viták és a jövővel kapcsolatos számos elképzelés országa volt. Sajnos ez a demokratikus korszak egyben az államigazgatási inkompetencia, a zavaros privatizációk és a korrupció időszaka is volt. A Jecsin elnök nevével fémjelzett 90-es években sokan kezdtek a régi időkbe, az erős központi hatalom idejébe visszavágyani, amikor az ellenzéknek vagy a kritikus oknyomozó újságírásnak nem volt sok mozgástere.

Most a kommunista időkkel ellentétben több párt indul a választásokon, de a hatalom újra csak egy párté; a többi szisztematikusan szabotálják, a kormányzó párt vezetőjét pedig szinte istenítik. A közvélemény jó része támogatja ezt a vezetőt és nem fogad el kritikát, alternatív megoldásokat vagy ellenkezést. Ez alighanem így is marad, amíg a gáz- és olajexport Oroszországot gazdaggá teszi. A valódi demokrácia tere ennek eredményeként meglehetősen beszűkült.

A többségi vélemény ellenzői rámutatnak a gazdagok és szegények közötti hatalmas szakadékra; a titkolózásra; az intoleranciára; az autonóm régiók korlátozott jogaira; az etnikai kisebbségekkel való bánásmódra; az Észak-Kaukázusi erőszakra; a gazdaságilag gyenge régiók elhanyagolására; a sorkatonákkal kapcsolatos visszaélésekre; a homoszexuálisok elleni diszkriminációra; egyes gyilkosok büntetlenségére; a rendőrség és az igazságszolgáltatás párt általi egyoldalú irányítására és a nem kormányzati szervezetek és a média szabadságának korlátozására is.

Egyetértünk a kritikus vélemények megfogalmazóival. Azzal segíthetjük őket, ha jó példával járunk elől, és támogatjuk az emberi jogi tevékenységeket, az eltűnések, megfélemlítések, titkok és gyilkosságok elleni harcot. A gyakorlatban a jól működő parlamentáris demokráciák önkéntelenül is ezek ellenkezőjéhez járulnak hozzá.

A kritikusokat nem azzal lehet segíteni, ha rakétavédelmi pajzsot hozunk létre, vagy támogatjuk Grúziát Abházia és Dél-Osztétia megszállásában. Ezek az ellenségesként érzékelt lépések csak növelik Putyin támogatottságát. Azzal sem segítünk – olaj- és gázszükségleteink ismeretében – ha elítéljük az emberi jogok oroszországi megsértését. Az állásfoglalás joggal szögezi le, hogy Oroszországgal való kapcsolatainkban az emberi jogoknak, a jogállamiságnak és a demokráciának mindig kiemelt helyen kell szerepelnie.

Tunne Kelam, szerző. – Elnök asszony, már rég időszerű volt ez a vita. Mindig egy kifejezéshez térünk vissza; ez a kölcsönös függőség. A kölcsönös függőség nem csak az energia és a kereskedelem terén igaz. Áll az

értékek, az igazság, az emberi méltóság és az igazság kérdéseire is. Oroszország elkötelezte magát ezen értékek mellett, amikor az Európa Tanács tagja lett.

Ez a vita emlékeztet arra is, hogy közös a felelősségünk arra vonatkozóan, hogy Oroszországban aggasztó visszalépések történtek a demokrácia és az emberi jogok területén.

2008. december 3-án 17 orosz emberi jogi csoport együttes nyilatkozatot küldött az EU-nak. Európának az oroszországi eseményekre és Oroszország szomszédos államokkal, például Ukrajnával és Grúziával kapcsolatos lépéseire adott reakciója szerintük nem volt megfelelő. Az EU nem ugyanazt várta el Moszkvától, amit más partnereitől elvár. Szerintük pontosan ez tette lehetővé, hogy az orosz hatóságok durván megsértse az emberi jogokat és a nemzetközi jogot.

Jelena Bonner tegnap elmondta nekünk, hogy mi Andrej Szaharov üzenetének lényege: tedd meg, amit meg kell tenned; amit a lelkiismereted diktál. Ha ezt nem tartjuk be, akkor részben a mi felelősségünk lehet az, ha a környezetünkben lábbal tiporják az igazságot és az emberi jogokat, miközben mi azon igyekszünk, hogy az energiaellátásunk biztosítva legyen.

Képesek vagyunk változásokat elérni? Mindazok, akik megélték a szovjet hatalom brutalitását és látszólagos mindenhatóságát, mind azt mondanák, hogy igenis képesek vagyunk rá, ha elég komolyan vesszük a saját értékeinket. Az orosz nép megérdemli, hogy ugyanolyan értékekkel és ugyanúgy igazságosságban éljen, mint mi.

Ewa Tomaszewska, szerző. – (PL) Elnök asszony, Oroszországban a gyilkosságokat továbbra is az emberi jogi aktivisták és a másként gondolkodók elhallgattatására fogják használni.

Október 28-án Moszkvában megölték Otto Messmert, az oroszországi jezsuiták vezetőjét és az ecuadori Victor Betancourt-t. Augusztus 31-én megölték Magomet Jevlojevet. Voltak gyilkossági kísérletek Ahmed Kotijev, Zurab Csecsojev, Dmitrij Krajucsin, Stanisław Dmitriewski és Karina Moskalenko ellen is. December 4-én az orosz ügyészség razziát tartott a Memorial nevű szervezet irodájában, amelynek során a Sztálin-rezsim több ezer áldozatának adatait tartalmazó adatbázist foglaltak le.

Az Anna Politkovszkaja és Alexander Litvinenko meggyilkolásával kapcsolatos perek mutatják, hogy az orosz hatóságok igyekeznek megakadályozni, hogy igazságos végeredmény szülessen, és azt is, hogy a világ megtudja, ki volt a megbízó. Oroszországban a békés tiltakozókat rendszeresen letartóztatják, a sorkatonák pedig a hatalmaskodók áldozatai.

A leghatározottabban tiltakozom az emberi jogok oroszországi megsértése ellen. Felszólítom az orosz hatóságokat, hogy hagyjanak fel az emberi jogi aktivisták üldözésével.

Michael Gahler, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, már sokszor hangot adtunk az Oroszországgal történő együttműködésre való hajlandóságunknak. Gazdasági kapcsolatokat és politikai párbeszédet szeretnénk fenntartani az országgal. Európának és Oroszországnak szüksége van egymásra. Ezért aztán különösen aggasztóak a jogállamisággal és a demokráciával kapcsolatos fejlemények ebben az országban, amelynek népe oly sok évtizeden át szenvedett a szovjet diktatúra alatt.

A demokrácia minden mérőszáma romlott, amióta Vlagyimir Putyin hivatalba lépett. Romlott a helyzet a sajtó és a média szabadságát, a szólásszabadságot, a – nem csak politikai – gyülekezési és egyesülési szabadságot, az igazságszolgáltatás függetlenségét és a kisebbségek tiszteletét illetően egyaránt.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága több alkalommal elítélte Oroszországot itt, Strasbourgban, ami nyomasztó bizonyítéka annak, hogy az országban milyen rossz a polgári jogi helyzet. A Memorial Kutató- és Információs Központ elleni december 4-i szentpétervári razzia mutatja, hogy a jelenlegi vezetés nyilvánvalóan meg akar szabadulni az ország sztálini örökségétől, és szőnyeg alá szeretné söpörni a sztálini terrort. Ez nem jó alap a demokratikus társadalom kifejlődéséhez, ez utóbbi viszont elengedhetetlen az ország sikeres gazdasági és társadalmi fejlődéséhez; ráadásul nem növeli a szomszéd európai államok Oroszországba, mint megbízható, békés partnerbe vetett bizalmát sem.

Közös érdekünk folyamatos nyomást gyakorolni a jogállamiság és a demokrácia oroszországi helyreállítása érdekében, amikor a kormánnyal, a civil társadalom képviselőivel vagy az ottani üzleti vállalkozásokkal kerülünk kapcsolatba.

Janusz Onyszkiewicz, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, Oroszország túl fontos számunkra ahhoz, hogy ne aggódjunk az ottani események miatt. A kommunizmus alatt nem a

szólásszabadsággal volt a gond. A probléma a szólás utáni szabadsággal volt. Úgy tűnik, ma a helyzet még rosszabb. Most nem csak a szabadság került veszélybe, hanem az emberek élete is.

Ez az állásfoglalás kiemeli, hogy megdöbbentő módon számos emberi jogi aktivistát, illetve a nemzeti vagy helyi hatóságok számára más okból kellemetlen egyént gyilkoltak meg. A gyilkosságok felelőseit hagyják eltűnni az országból, mint ahogyan az Anna Politkovszkaja gyilkosaival is történt; vagy hagyják, hogy parlamenti mentelmi jogukkal takarózzanak, mint Alexander Litvinenko gyilkosai. Ebben az aggasztó helyzetben nehéz lesz Oroszországot olyan országgént kezelni, amely valóban meg kívánja védeni a jogállamiság alapelveit.

Mikel Irujo Amezaga, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (ES) Sajnálom, hogy a felszólalási sorrenddel kapcsolatban korábban volt egy kis kavarodás.

Az emberi jogok és a szabadság az Európai Unió legfontosabb alappillérei, és ezeknek kell az Oroszországgal folytatott párbeszéd alapját képezniük.

Sajnos napról napra újabb jogsértésekről értesülünk, és az emberi jogi aktivisták egyre több nehézséggel szembesülnek.

Az emberi jogokat sok esetben sértették meg az elmúlt néhány hónapban, és ez még nem minden. Támadás érte Sztanyiszlav Dmitrijevszki, a Nyizsnyij Novgorod Alapítvány a Tolerancia Támogatásáért egyik tanácsadójának otthonát. Fegyveres katonák elrabolták és megverték Zurab Csecsojevet, egy ingusföldi emberi jogi aktivistát. Iljasz Tyimisev emberi jogi jogász rokonait őrizetbe vették, kikérdezték és bántalmazták.

Arra is emlékeztetnék mindenkit, hogy múlt héten, december 12-én a spanyol kormány úgy döntött, hogy kiadja Oroszországnak Murat Gaszajevet. Gaszajevet, aki csecsenföldi orosz állampolgár, az Amnesty International információi szerint az orosz titkosszolgálat 2004-ben letartóztatta és három napig kínoztta.

Gaszajev Spanyolországba menekült, ahol 2005-ben menedékjogért folyamodott. Kérelmét elutasították egy, a spanyol hatóságok által írt titkos jelentés alapján, amelybe sem ő, sem az ügyvédje nem nyert betekintést.

Spanyolország aláírta a kínzás elleni egyezményt, és Gazsajev kiadatása az orosz hatóságok diplomáciai csatornákon érkezett ígéretei alapján zajlik.

Az emberi jogi szervezetek számtalan jelentésben hívták fel a figyelmet arra, hogy Oroszország kínzást alkalmaz, különösen az észak-kaukázusi köztársaságokban, például Csecsenföldön és Ingusföldön.

Ha Murat Gaszajev kiadatása megtörténik, akkor nagyon komoly a veszély, hogy amint orosz kezekbe kerül, kínzásnak és más bántalmazásoknak vetik majd alá.

Mindjárt befejezem – felhasználom a plusz egy percet, ahogy megbeszéltük –, de szeretném újra elismételni, amit csoportom egyik képviselője, Horáček úr mondott. Tavaly júliusban emlékeztetett arra, hogy a Jukosz-ügyben bebörtönöztek Mihail Hodorkovszkij és Platon Lebegyev egy szibériai börtönben vannak, Chitában. És mások is.

Ezért azt szeretném kérni, hogy tegyünk meg mindent a szabadon bocsátásukért, ami csak módunkban áll, és igyekezzünk rávenni Oroszországot, hogy vezesse be a gondolatszabadságot és a sajtószabadságot, és ne akadályozza a civil szervezetek munkáját. Ezek a dolgok közös európai jövőnk szempontjából létfontosságúak.

Andrzej Tomasz Zapalowski, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, ma újra kritikák érik az orosz kormányt azért, mert tolerálja, sőt, esetenként maga váltja ki a civilizált országokban elvárható viselkedéstől nagyon messze álló jelenségeket. Az orosz embereket felháborította egyes emberi jogi aktivisták elrablása, megfélemlítése, sőt, meggyilkolása. Ugyanakkor azonban Oroszországban a kormány igen komoly támogatást élvez, annak dacára, hogy leplezetlen módon tapossa el ellenzőit.

Az oroszok többsége szereti az erős vezetőket – még a könyörtelen vezetőket is. Az oroszok újjá akarják építeni a birodalmukat, és ez a cél szentesíti az eszközt. Európa úgy tesz, mintha mindezt nem venné észre, mivel természetesen főként gazdasági érdekeit tartja szem előtt. Az orosz lakosság nagy része szeretné, ha a volt szovjet köztársaságok újra Oroszország részévé válnának; még azok is, amelyek ma az Európai Unió tagállamai. Ez még komolyabb problémát jelent, mint az emberi jogok oroszországi megsértése. De – eme nagyobb veszély dacára – mi hallgatunk a dologról.

Kathy Sinnott, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, Oroszország Európa legnagyobb és legközelebbi szomszédja, és kereskedelmi kapcsolataink miatt az egyik legfontosabb is. Ami Oroszországban

történik, az Európa számára ezen okok miatt mindig nagyon fontos. Ami Oroszországban történik, az nagy hatással van Európára. Ezért, és az emberi jogi kérdések miatt, ez egy nagyon fontos állásfoglalás.

Szeretném kiemelni azt a tényt is, hogy jómagam itt, a strasbourgi Parlamentben találkoztam Garri Kaszparovval, amikor az orosz elnöki posztért indult. A jelöltsége idején díszvendégként látogatott ide. Kaszparov már akkor elmondta, hogy a Krenl a politikai tevékenységet olyannyira rossz szemmel nézte, hogy őt felforgatónak, bűnözőnek tekintették – hasonlóan azokhoz, akikről ma eddig szó volt – és zaklatták; az ő és támogatóinak letartóztatása állandó veszélyként lebegett a fejük felett.

Ezek a tevékenységek időnként az orosz határon túl is terjednek, még az EU-ban is. Nemrégiben a Petíciós Bizottság Bulgáriában járt, és az üldözött ortodox bolgár egyház képviselőitől az orosz befolyásról hallhattak.

Félre kell tennünk az energiabiztonsággal kapcsolatos félelmeinket, amelyek miatt kesztyűs kézzel bánunk velük, és határozottan, egyértelműen kell bánnunk Oroszországgal, emlékeztetve tárgyalópartnereinket arra, hogy az Európa Tanács tagjai és aláírták az Emberi Jogok Európai Egyezményét és a Strasbourgi Egyezményt; valamint ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy Oroszországban és azon kívül is tartsák tiszteletben a demokráciát és az emberi jogokat.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, Oroszországban a jogállamisággal kapcsolatos problémák nem elszigetelt esetek, hanem az egész egy rákos daganathoz hasonlítható, amely folyamatosan terjed. A Putyin-korszak második szakaszában járunk – Medvegyev csak báb –, és most zajlik a harmadik előkészítése.

Putyin az első szakaszt a második csecsen háborúval kezdte: birodalmi érdekei, a nyersanyagok miatt megtámadott egy kis országot, ami gyakorlatilag szinte népiirtásnak minősül. Azóta a helyzet tovább eszkalálódott; korlátozták a jogállamiságot és a sajtószabadságot; az olyan emberi jogi aktivistákat, mint Karinna Moszkalkenko, egészen idáig, Európa fővárosáig, Strasbourgig üldözték; és közben semmiféle előrelépés nem történt. Ahogy mondtam, ezek nem elszigetelt esetek, hanem a megmaradt kevéske demokrácia és jogállamiság leépítése.

Ezért az Európai Uniónak sokkal határozottabbnak kell lennie a megállapodásokat megelőző tárgyalások során. Tartozunk ennyivel Anna Politkovszkájának, Alexander Litvinyenkónak és mindenki másnak, aki az életével fizetett azért, mert ezekhez hasonló ügyekben nyomozott, vagy kimondta az igazságot.

Oroszországban az életét kockáztatja mindenki, aki erről nyíltan beszél, és mindig valamilyen sötét, rejtélyes összefüggésekről lehet hallani. Ezért nekünk, akik szabadságban és viszonylagos biztonságban élünk, kötelességünk elérni, hogy a körülményekre végre fény derüljön. Itt, a Parlamentben meg kell tennünk, amit lehet: egyértelműen, határozottan kell beszélnünk az orosz vezetéssel. Végül is csak ebből értenek, ahogy azt Jelena Bonner tegnap megindító beszédében elmondta.

Kövessük az olyan bátor emberek példáját, mint Jelena Bonner és Andrej Szaharov, és hagyjuk abba a képmutatást. Ne hazudjunk magunknak tovább. Mondjuk ki az igazságot. Ezzel tehetjük a legnagyobb szolgálatot az orosz népnek.

John Bowis (PPE-DE). – Elnök asszony, két évvel ezelőtt ölték meg Anna Politkovszkáját. Otthon, a saját házában liftjében lőtték le. Mellé ledobták a fegyvert. Fényes nappal. Akkor azt kérdezték: „ki húzta meg a ravaszt?”, azóta az a kérdés, hogy ki mozgatta a szálakat a háttérből. Az eset hasonlít a maffiagyilkosságokhoz, de ő sosem írt a maffiáról. Csak az orosz kormányról írt, és annak csecsenföldi ténykedéséről. Ez figyelmeztetés volt – figyelmeztetés a többi szabad szellemű újságírónak, hogy vigyázzanak, mit írnak.

Sikeres is lesz, ha csak a világ közvéleménye és az uniós intézmények nem kényszerítik ki az igazságos tárgyalást és annak kiderítését, hogy ki adta ki a parancsot. Annát nem lehet visszahozni, de igazságot még szolgáltatathatunk. Akkor a Politkovszkaja név a szabadság szimbóluma lehet, nem pedig az elnyomásé. Össze kell fogunk ennek érdekében.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Elnök asszony, egy rendkívül fontos vita végéhez közeledünk, amely, ahogy már elhangzott, régen időszerű volt. Oroszország minden szempontból létfontosságú számunkra, de különösen fontos, mint olyan ország, ahol az emberi jogokat tiszteletben kell tartani. Az emberi jogok közé tartozik a xenofóbia és a homofóbia elutasítása; felszólítom képviselőtársaimat, hogy gondoskodjanak róla, hogy egyértelmű hivatkozás történjen Oroszország e két szörnyű jelenségére, amelyeket joggal kritizál az állásfoglalási indítvány. Ne egyezzünk bele ezek eltávolításába.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, biztos úr, az állásfoglalás konkrétan beszél egyes elítélendő esetekről.

Ennek az állásfoglalásnak nem egy sürgős döntésnek kell lennie, hanem az orosz hatóságokhoz intézett állandó érvényű felszólításnak, amellyel elítéljük az ottani üldözéseket. Az állásfoglalás az orosz népnek szól; azoknak a harcosoknak, orosz hősöknek, akik addig harcolnak a szabadságért, amíg már senkinek nem kell attól félnie, hogy kivégzik, ha él a szólásszabadsághoz való jogával.

Úgy gondolom, hogy az orosz kormány és az Európai Bizottság találkozóin és kapcsolataiban ennek hangot kell adnunk.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Elnök asszony, ma az emberi jogok megsértésének eseteivel foglalkozunk, többek között Anna Politkovszkaja meggyilkolásával és más oroszországi incidensekkel, amelyek mutatják, hogy az állam hogyan terrorizálja saját népét.

Annak is tudatában kell lennünk, hogy az emberi jogok megsértésén kívül Oroszország egyre imperialistább országgá is válik, és a 90-es évek eleji rövid szünet után újra szomszédait fenyegeti. A jelenlegi helyzet abból fakad, hogy a kommunizmus bűneit formálisan sosem mondták ki, és a rendszert nem ítélték el. Ma Németország demokratikus ország, amely tiszteli népét, mert Németország túllépett Hitleren és a náci múlton.

Igyekeznünk kell elérni, hogy itt, ebben az ülésteremben és mindenhol, ahol érvényesíteni tudjuk befolyásunkat, a kommunista múltat ne söpörjék a szőnyeg alá, mert csak így lehet megállítani az országon belül az orosz terror-politikát, azon kívül pedig a birodalomépítő ambíciókat.

Jacques Barrot, A Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök asszony, november 5-én, első országértékelő beszédében Medvegyev elnök egyértelműen hivatkozott az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre.

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának évfordulóján ez a hivatkozás szimbolikus jelentőségű: rámutat, hogy az új elnök fontosnak tartja az igazságszolgáltatás reformját és annak az emberi jogokra gyakorolt hatását. Biztatóak a szavai, de az Európai Uniónak nagyon szoros figyelemmel kell követnie az ezen a téren zajló eseményeket. Az utóbbi néhány hétben ismét emlékeztetőt kaptunk arról, hogy az emberi jogok védelmezői milyen problémákkal szembesülnek. Természetesen nagy figyelemmel hallgattuk a felszólalókat, elnök asszony. Igyekeztek kiemelni, hogy milyen komoly veszélyben vannak Oroszországban az emberi jogok.

Anna Politkovszkaja halála után két évvel megkezdődött a per. Kezdetben a tárgyalások nyilvánosak voltak, majd a nyilvánosság kizárásával folytatódtak, aztán újra megnyitották őket. A pert a szólásszabadság védelmezői mind szorosan nyomon követik majd.

Magomet Jevlojev meggyilkolása – augusztus végén, rendőrségi fogvatartása alatt ölték meg – is emlékeztet arra, hogy Oroszországban az újságírás egyre veszélyesebb szakma.

December elején a Memorial, az egyik legrégebbi és legtekintélyesebb, Oroszország fájdalmas huszadik századi történelmével foglalkozó civil szervezet irodájában rendőri házkutatás volt. A razzia során elkobozták a gulágokról szóló történelmi archívumokat.

Ha tényleg folytatni akarjuk az áprilisban, az európai totalitárius rezsimek bűneivel foglalkozó konferencián megkezdett munkát – egyébként ezt a konferenciát éppen én magam nyitottam meg – akkor a történészeknek természetesen mindenképpen hozzáférést kell biztosítani az archívumokhoz. A december 4-i házkutatás aggasztó üzenetet hordoz mindenki számára, aki hisz abban, hogy a múlt sebeiről párbeszédet, mégpedig őszinte párbeszédet kell folytatni. A megbékéléshez, amelyre nagy szükség van, szükséges ez a párbeszéd.

Természetesen az EU és az orosz hatóságok közötti emberi jogi konzultációk sok lehetőséget adnak arra, hogy emlékeztessük Oroszországot az általa vállalt emberi jogi kötelezettségekre és tiszteletben tartásuk szükségességére. A Bizottság folytatja a civil társadalmi kezdeményezések támogatását, nem utolsósorban az Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért eszköz keretében.

Az igazságszolgáltatási reform támogatása szintén kiemelt cél az oroszországi együttműködési programok során. A legutóbbi Oroszországgal tartott találkozó alatt kapcsolatba kerültem az igazságügyért felelős új tisztviselőkkel, és mindenképpen komoly igényekkel lépek majd fel a velük folytatott párbeszéd során. Ezenkívül az Európai Unió és Oroszország jelenleg az érvényben lévő partnerségi és együttműködési megállapodást felváltó új szerződésről tárgyal.

Természetesen az emberi jogok tiszteletben tartása az új megállapodás egyik kulcseleme kell, hogy legyen. A feleknek az ENSZ, az EBESZ és az Európa Tanács keretein belül tett kötelezettségvállalásait bele kell foglalni; a Bizottság ezen a kérdésen továbbra is dolgozik majd. Ferrero-Waldner asszony megkért, hogy köszönjem meg, hogy erre a vitára sor került, és biztosított személyes elkötelezettségéről. Ehhez hozzátenném saját elkötelezettségemet is, hiszem nekem megvan a lehetőségem arra, hogy a biztonság és az igazságügy területén párbeszédet folytassak az orosz hatóságokkal.

Erről a kérdésről ennyit tudok elmondani, elnök asszony. Remélem, hogy 2010-ben lehetőség nyílik majd arra, hogy az orosz hatóságok jobban tiszteletben tartsák a vállalt kötelezettségeiket, mert idén ezt nem tették meg.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra azonnal sor kerül.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Urszula Gacek (PPE-DE), írásban. – A Jukosz-ügyben továbbra is rendszeresen súlyosan megsértik az emberi jogokat. Mihail Hodorkovszkij letartóztatása után öt évvel ő és a Jukosz több más vezetője is erősen megkérdőjelezhető körülmények között van fogságban. A legaggasztóbb a Jukosz egykori jogászának, Vaszilij Alexanyannak az esete, aki 2006 óta előzetes letartóztatásban van. AIDS-es, limfómája és tuberkulózisa van, haldoklik. Kijelentette, hogy nem hajlandó engedni a zsarolásnak és az orvosi kezelésért cserében hamis vallomást tenni Hodorkovszkij ellen. Ezért az állapota, amely korábban még kezelhető lett volna, leromlott; végzetes komplikációk alakultak ki. Az ellene felhozott vádak 2008 decemberében elévülnek, de az igazságügyi hatóságok csak akkor fogják elengedni Alexanyant, ha kifizeti az 1,4 millió eurós, botrányosan magas óvadékot. Mindeközben Hodorkovszkijt nem engedték ki a börtönből, pedig az orosz törvények és gyakorlat szerint erre lehetőség lett volna. A nyomozók teljesen valószínűtlen új vádakhoz hoztak fel Hodorkovszkij ellen, és már majdnem két éve tartják előzetes letartóztatásban.

Ezek az esetek – sok másik esettel együtt – mutatják, hogy milyen gyenge az orosz igazságszolgáltatás. Ezeknek az embereknek a szabadon bocsátása hatalmas lépés lehet az orosz „jogi nihilizmus” elleni küzdelemben. Az EU-Oroszország partnerségi és együttműködési megállapodást a törvényességi kérdések megoldásától kell függővé tenni, ideértve a politikai foglyok ügyét is.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), írásban. – (FI) Oroszország az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) tagja, és tagságával elkötelezte magát az emberi jogok tisztelete mellett. Az ország emberi jogi helyzete azonban nagyon rossz. A xenofóbia és a homofóbia a Moscow Bureau for Human Right szervezet szerint egyre erősebb; 2008-ban 100 ember ölt meg bűrszíne, nemzetisége, vallása vagy szexuális irányultsága miatt. Októberben Otto Messmert, az orosz jezsuita rend vezetőjét és Victor Betancourt ecuadori papot moszkvai lakásukban brutálisan meggyilkolták. A probléma az, hogy az orosz hatóságok a gyakorlatban nem ítélik el az ilyen bűncselekményeket.

Ráadásul aki Oroszországban kiáll az emberi jogok mellett, az emiatt rendkívül veszélyes helyzetbe kerül. Az emberi jogi aktivisták helyzete nagyon aggasztó, és ugyanilyen rossz helyzetben vannak az emberi jogokat védő civil szervezetek is. Strasbourgba, az Emberi Jogok Európai Bírósága elé számos orosz állampolgár esete került. Az ítéletek azt mutatják, hogy az orosz állami hatóságok sok esetben súlyosan megsértik és elnyomják az emberi jogokat.

Ezeket a kérdéseket most, az EU és Oroszország kapcsolatainak átfogó kereteit meghatározó keretmegállapodás tárgyalásai folyamán nagyon komolyan kell venni. A novemberi EU-Oroszország csúcstalálkozón kezdeményezett tárgyalásokon el kell ismertetni az emberi jogok, a jogállamiság és a demokrácia kiemelt fontosságát. Ragaszkodnunk kell ahhoz is, hogy az orosz hatóságok haladéktalanul tartsák be az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéleteit.

Az emberi jogokkal foglalkozó jogászok sok, visszaélésekkel kapcsolatos váddal foglalkoznak, ugyanakkor pedig hatalmas személyes kockázatot vállalnak az esetek utáni nyomozás során. A munkájukért maximális tiszteletet érdemelnek. Állami védelmet kell nekik nyújtani, és kijár nekik a nemzetközi közösség megfelelő támogatása is.

14. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás végeredménye és további, a szavazással kapcsolatos információk: lásd a jegyzőkönyvet.)

14.1. Zimbabwe (szavazás)

14.2. Nicaragua (szavazás)

– A szavazás előtt:

Manuel Medina Ortega, szerző. – (ES) Az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja részéről érkeztek kérések az 1. és a 4. bekezdésről való részenkénti szavazásra, és vannak szóbeli módosító indítványokra vonatkozó javaslatok is, a 2. bekezdéshez, valamint az A és F preambulumbekézdésekhez. Az elnök erről bizonyára tud, de ha nem, akkor részletezhetem.

– A 2. bekezdésről való szavazás előtt

Manuel Medina Ortega, szerző. – (ES) A 2. bekezdésbe szóbeli módosítással szeretnénk bevenni, hogy mely önkormányzatok területén zajlottak az összecsapások; tehát a szöveg „településeken (León és Managua)” lenne.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

– Az A preambulumbekézdésről történő szavazás előtt

Manuel Medina Ortega, szerző. – (ES) Az A preambulumbekézdéshez az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja szóbeli módosítást javasolt: „allegations” helyett „allegation” lenne, egyes számban.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

– Az F preambulumbekézdésről történő szavazás előtt

Manuel Medina Ortega, szerző. – (ES) Az F preambulumbekézdésben a „criminal” szót lecserélnénk arra, hogy „judicial”, tehát „bűnügyi vizsgálatot” helyett „igazságügyi vizsgálatot” szerepelne.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

14.3. Oroszország: az emberi jogok védelmezőivel szembeni agresszió és eljárás Anna Politkovszkaja meggyilkolása ügyében (szavazás)

– A 6. bekezdésről való szavazás előtt

Michael Gahler (PPE-DE). – Elnök asszony, az első sorban szeretnénk lecserélni az „idegengyűlölet és homofóbia” szavakat „erőszak”-ra, mert véleményünk szerint az erőszak nem csak az idegengyűlöletet és a homofóbiát takarja, hanem beletartozik a nemzeti és vallási kisebbségek elleni agresszió is.

Azt szeretnénk, ha az első részben „erőszakos tendenciák” szerepelne, mert később kitérünk a konkrét témákra – a nemzetiségre, a vallásra és nemi beállítottságra. Mivel ezeket a szöveg mind említi, úgy gondolom, nem lenne helyes az első sorban csak az idegengyűlöletet és a homofóbiát kiemelni. Támogatják a képviselőtársaim, hogy az első sorban „erőszak” szerepeljen?

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

15. A Tanács közös álláspontjainak közlése: lásd a jegyzőkönyvet

16. Egyes okiratokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

17. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 116. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

18. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

19. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

20. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az ülés jegyzőkönyve a következő ülés elején kerül betérjesztésre a Parlament jóváhagyására. Ha nincs megjegyzés, akkor azonnal elküldöm a jóváhagyott állásfoglalásokat a címzetteknek.

Az Európai Parlament ülését ezennel felfüggesztem.

(Az ülést 16.35-kor berekesztik.)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

1. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0879/08)

Tárgy: A macedóniai helyzet

Milyen lépéseket tesz a Bizottság a tagjelölt Macedónia iránti elismerése kifejezésére, valamint az ország támogatására, ahol nem csak az albán etnikai közösség, hanem minden etnikai kisebbség felelős vezetői tagjai a kormánykoalíciónak és teljes hatáskörrel felruházva hallathatják hangjukat, miközben a kormány energikusan halad a reformfolyamat útján?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

2008. június 19–20-i következtetéseiben „az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság az év vége előtt további lépéseket tehet az EU felé vezető úton, feltéve, hogy teljesülnek az Európai Tanács 2005. decemberi következtetéseiben megállapított feltételek, a koppenhágai politikai kritériumok, valamint a 2008. februári csatlakozási partnerség kulcsprioritásai. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács tudomásul veszi a GAERC 2008. június 16-i ülésének következtetéseit. Alapvető fontosságú marad a jószomszédi kapcsolatok fenntartása, ideértve az országnévvel kapcsolatos kérdés tárgyalásos úton történő, kölcsönösen elfogadható rendezését is.”

Az Európai Unió és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti kapcsolatok keretét alapvetően meghatározza a (Tanács által 2005 decemberében biztosított) tagjelölt státusz, a (2004 áprilisa óta hatályos) stabilizációs és társulási megállapodás, valamint az Európai Unió különleges képviselőjének jelenléte (2001 óta). 2005 óta Erwan Fouéré nagykövet látja el az Európai Unió különleges képviselőjének, valamint az Európai Bizottság skopjei képviselője vezetőjének kettős megbízatását, ami elősegíti a kormánnyal, a politikai pártokkal, a civil társadalommal és egyéb érdekelt felekkel való szoros, magas szintű kommunikációt. Emellett 2008 tavaszán a Bizottság egy „úttervet” ismertetett a kormánnyal, amelyben meghatározta a vízumrendszer liberalizációjának világos és reális kritériumait. A Tanács és a Bizottság az elért előrehaladás értékelése alapján szoros figyelemmel fogja kísérni a szóban forgó folyamatot.

Ezenfelül általában véve a Tanács üdvözli a 2001. augusztus 1-jén kötött ohridi keretegyezményben meghatározott reformok jogalkotási rendszerbe történő eredményes átültetését.

*
* *

2. kérdés, előterjesztette: Hélène Goudin (H-0881/08)

Tárgy: Halászati megállapodások és a szegénység felszámolására irányuló célkitűzés

A Lisszaboni Szerződésben az Unió külső tevékenységeire vonatkozó általános rendelkezésekről szóló 1. fejezet 10a. cikkének (2d) bekezdése kimondja, hogy az Unió közös politikákat határoz meg és hajt végre annak érdekében, hogy „elősegítse a fejlődő országok fenntartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődését, elsődlegesen a szegénység felszámolása céljából.”

Milyen szempontból véli úgy a Tanács, hogy az EU-nak a szegény fejlődő országokkal meglévő jelenlegi halászati megállapodásai összhangban állnak a szegénység felszámolására irányuló célkitűzéssel?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Amint azt Önök is tudják, a Tanács 2004. júliusi következtetései nyomán a Közösség fokozatosan egy újfajta kétoldalú halászati megállapodást kezdett bevezetni: a halászati partnerségi megállapodást.

A Tanács véleménye szerint az ilyen megállapodások a fenntartható fejlődés összefüggésében jelentős hozzájárulást jelentenek a szegénység felszámolásához.

E tekintetben a szóban forgó partnerségi megállapodások két elemét érdemes kiemelni: egyrészt annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a készletek túlhalászata, a halászati lehetőségek közösségi hajók közötti felosztása tudományos szakvélemény alapján történik, másrészt a pénzügyi hozzájárulás egy részét, az úgynevezett „ágazati támogatást”, a parti partnerállam halászati iparának fejlesztésére szándékoznak fordítani

A szegénység legyőzése nem könnyű, és felszámolásához különböző módszerek alkalmazása szükséges. A halászati partnerségi megállapodások által kínált ágazati támogatás csak egy módja annak, ahogy a Közösség hozzájárulhat a szegénység felszámolására irányuló alapvető célkitűzés eléréséhez.

*
* *

3. kérdés, előterjesztette: Nils Lundgren (H-0883/08)

Tárgy: Közös alkotmányos hagyományok

A kutatók egyetértenek abban, hogy Európa gazdasági, társadalmi és kulturális sikerei a viszonylag kicsiny független államok közötti versenyben gyökereznek, ami ösztönzőleg hatott az eltérő intézményi mechanizmusok kialakítására helyi, regionális és nemzeti szinten egyaránt.

Az új Szerződés tervezetében az általános rendelkezésekről szóló szakasz 6. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy „az alapvető jogok, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból következnek, az uniós jogrend részét képezik mint annak általános elvei.”

Úgy gondolja tehát a Tanács, hogy a 27 tagállam „közös alkotmányos hagyományokkal” rendelkezik?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Felhívjuk a tisztelt képviselő figyelmét arra a tényre, hogy a kérdésében idézett rendelkezés már szerepel az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének jelenlegi (2) bekezdésében. Ez megállapítja, hogy az Európai Unió a közösségi jog általános alapelveiként tartja tiszteletben az alapvető jogokat, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból erednek.

A „tagállamok közös alkotmányos hagyományai” olyan fogalom, amelyet az Európai Közösségek Bírósága már régóta elismer és használ. A Bíróság különösen úgy utal erre a fogalomra, mint amely ösztönzőleg hat az alapvető jogok tiszteletben tartására a közösségi jogrendszer összefüggésében.⁽⁵⁾ Emellett a tagállamok is elismerték ezt a fogalmat, amikor az Európai Unióról szóló szerződésben való szerepeltetése mellett döntöttek.

*
* *

4. kérdés, előterjesztette: Manuel Medina Ortega (H-0885/08)

Tárgy: A legkülső régiók és a tágabb szomszédsági politika

Szem előtt tartva a jelenlegi globális pénzügyi válság fejlődő országokra gyakorolt kedvezőtlen hatásait, egyetért-e a Tanács azzal, hogy itt az idő a Bizottság korábbi javaslatainak megvalósítására, amelyek az

⁽⁵⁾ Lásd többek között a következő határozatokat: 1970. december 17., 11/70. sz. Internationale Handelsgesellschaft mbH / Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel ügy; 1974. május 14., 4/73. sz. Nold ügy; 1979. december 13., 44/79. sz. Hauer ügy; 1997. december 18., C-309/96. sz. Annibaldi ügy; 2006. június 27., C-540/03. sz. Parlament kontra Tanács ügy; és 2008. szeptember 3., Kadi kontra Tanács és Bizottság ügy, C-402/05 P és C-415/05 P.

Európai Unió legkülső régióiban egy „tágabb szomszédsági” politika megvalósítására irányulnak, a szomszédos afrikai és karibi országok fejlődésének elősegítése érdekében?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Immáron több éve, a globalizálódó világunkhoz történő alkalmazkodás érdekében az uniós fejlesztési együttműködés fokozatosan a regionális integrációra irányult. És valóban, egyazon térség országai – akár az AKCS-országok csoportjához, a tengerentúli országokhoz és területekhez (TOT) vagy a legkülső régiókhoz tartoznak – gyakran ugyanazon jellemzőkkel (előnyökkel és hátrányokkal) bírnak.

Ebben az összefüggésben 2004 májusában a Bizottság egy jelentést ismertetett, amelyben a legkülső régiók helyzetének sajátos jellemzői tekintetében globális megközelítést alkalmaz, azzal a céllal, hogy meghatározza a fejlődésükhöz szükséges intézkedéseket, figyelembe véve sajátos szükségleteiket⁽⁶⁾. A Tanács megvizsgálta a Bizottság közleményét.

Ezután 2007 szeptemberében a Bizottság előterjesztette a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek mindenekelőtt a szóban forgó stratégia felülvizsgálatát és a jövőre vonatkozó előrejelzéseket⁽⁷⁾. A tanácsi elnökség 18 hónapra szóló programjában⁽⁸⁾ a francia, cseh és a svéd elnökség tervbe vette a legkülső régiókra irányuló 2004. évi stratégia teljes körű bevezetésével kapcsolatos munka folytatását, a szóban forgó stratégia felülvizsgálatáról és az arra vonatkozó előrejelzésekről szóló bizottsági közlemény alapján. Májusban intézményközi és partnerségi konferenciát tartottak Brüsszelben e stratégia jövőjéről.

Ezen tanácskozások eredményeit nemrégiben tették közzé a 2008. október 17-i új bizottsági közleményben⁽⁹⁾: „A legkülső régiók: előny Európa számára”. A közlemény javasolja a legkülső régiók sajátos jellemzőinek fejlesztését, valamint azok felhasználását az Európa és a világ előtt álló kihívások kezelésének elősegítésére, mint amilyen az éghajlatváltozás, a migrációs hullámok, valamint a tengeri erőforrásokkal és a mezőgazdasági termékekkel való fenntartható gazdálkodás. Egy fejezetet tulajdonképpen a regionális integráció erősítésének szenteltek, és az megállapítja, hogy az ERFA társfinanszírozásában 2007–2013 között megvalósuló területi együttműködési programok lehetőséget nyújtanak egy olyan cselekvési terv kidolgozására, amely a tágabb értelemben vett szomszédságot célozza.

Azt sem szabad elfelejteni, hogy az EU és az AKCS-országok között megtárgyalt gazdasági partnerségi megállapodások (EPA) egyedi rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek célja annak biztosítása, hogy fokozottabban megvalósuljon a szóban forgó országok térségbeli integrációja.

*
* *

5. kérdés, előterjesztette: Marie Panayotopoulos (H-0888/08)

Tárgy: A fiatalok részvétele az oktatási programok megtervezésében és végrehajtásában

Mit tehetünk annak érdekében, hogy támogassuk a fiatalok teljes körű részvételét a migránsokat célzó oktatási programok megtervezésében és végrehajtásában, és mindez miként társítható származási országuk nyelvének és kultúrájának elsajátításával?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

⁽⁶⁾ doc. 10166/04 + ADD 1 és 2.

⁽⁷⁾ doc. 14838/07 + ADD 1.

⁽⁸⁾ doc. 11249/08.

⁽⁹⁾ doc. 14620/08.

A Tanács törekszik arra, hogy bevonja a fiatalokat az őket közvetlenül érintő nemzeti és európai politikák kialakításába és végrehajtásába.

2002. június 27-i, „Az ifjúságpolitika területén folytatott európai együttműködés kerete” című állásfoglalásában⁽¹⁰⁾ a Tanács hangsúlyozta annak rendkívüli fontosságát, hogy a fiatalokat érintő politikák és kezdeményezések – nemzeti és uniós szinten egyaránt – figyelembe vegyék szükségleteiket, helyzetüket, életkörülményeiket és elvárásaikat. Ennek érdekében az ifjúsági politika központi elemévé vált a fiatalokkal történő rendszeres konzultáció – mind nemzeti, mind pedig uniós szinten –, amikor őket érintő politikák kidolgozására és végrehajtására kerül sor. Ezért az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés keretébe immáron beletartoznak a fiatalok közügyekben való aktív részvételének elősegítését célzó gyakorlati eszközök és a fiatalokkal folytatott rendszeres párbeszéd is.

Gyakorlati szempontból a fent említett állásfoglalásban a Tanács négy tematikus prioritást fogadott el az uniós szintű együttműködés tekintetében, beleértve a fiatalok közéletben vállalt aktív részvételét is. Ennek eredményeként a tagállamok közös célkitűzéseket fogadtak el a fiatalok részvételével és tájékoztatásával kapcsolatban, és megállapodtak arról, hogy rendszeresen beszámolnak a Bizottságnak a szóban forgó célkitűzések megvalósításáról.

Emellett a 2005. november 15-i „Az európai ifjúsági paktum végrehajtása és az állampolgári szerepvállalás ösztönzése” című állásfoglalásában⁽¹¹⁾ a Tanács felkérte a tagállamokat és a Bizottságot, hogy indítsanak strukturált párbeszédet a fiatalokkal és az ifjúsági szervezetekkel európai, nemzeti, regionális és helyi szinten az őket érintő politikai intézkedésekről. Ennek eredményeként minden szinten létrejöttek a strukturált párbeszéd és vita fórumai, az EU szakpolitikai programjában meghatározott ütemtervvel összhangban.

Végezetül „A fiatalok részvételével és tájékoztatásával kapcsolatos közös célok megvalósítása a fiatalok aktív európai polgári szerepvállalásának ösztönzése érdekében” című, 2006. december 12-i állásfoglalásában⁽¹²⁾ a Tanács megerősítette a közös célok helytállóságát és érvényességét, valamint a fiatalok közéleti szerepvállalásának ösztönzését célzó cselekvési irányvonalakat, hangsúlyozva, hogy ezek a célok továbbra is alapvetők a fiatalok aktív polgári szerepvállalásának megvalósítása szempontjából, különösen a hátrányosabb helyzetű fiatalok körében.

E tekintetben javasolják, hogy a tagállamok pontosabban határozzák meg az adott csoportok és a hátrányos helyzetű fiatalok részvételének akadályait, és ösztönözzék a szóban forgó akadályok leküzdését elősegítő intézkedések és mechanizmusok bevezetését, nevezetesen figyelembe véve e csoportok sokféleségét és prioritásait.

A hátrányos helyzetű fiatalok részvételéről szóló, 2008. május 22-i tanácsi állásfoglalás különösen felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az ifjúsági szervezetekkel együttműködve biztosítsák a hátrányos helyzetű fiatalokkal folytatott strukturált párbeszéd teljes nyitottságát valamennyi szinten, és szükség esetén módosítsák a találkozók formáját.

Szintén 2008-ban jelent meg a július 3-i „Migráció és mobilitás: kihívások és lehetőségek az EU oktatási rendszerei számára” című zöld könyv és a szeptember 18-i „Többynyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség” című közlemény; ezen dokumentumokban az Európai Bizottság hangsúlyozta a migránsok nyelvi kérdésének fontosságát.

A többynyelvűség előmozdítására irányuló európai stratégiáról szóló, 2008. november 21-i tanácsi állásfoglalás mindenekelőtt felszólította a tagállamokat és a Bizottságot, hogy adott hatáskörük keretében és a szubszidiaritás elvének teljes körű tiszteletben tartása mellett támogassák és hasznosítsák a migráns polgárok nyelvi készségeit, a kultúrák közötti párbeszéd és a gazdasági versenyképesség megerősítését szolgáló eszközként.

A kultúrák közötti párbeszéd európai éve alkalmából, július 5–9-én Marseilles-ben rendezett ülésén a Tanács elnöksége megkísérelte előtérbe hozni a fiatalság, az oktatás és a migránsok nyelve közötti összefüggéseket. Több munkacsoport is egyetértett az állami hatóságok és az ifjúsági szervezetek közötti partnerség fontos szerepében a fiatalokat érintő jogalkotási szövegek kidolgozása terén, különösen az oktatással és a nyelvtanulással összefüggésben.

⁽¹⁰⁾ HL C 168., 2002.7.13., 2. o.

⁽¹¹⁾ HL C 292., 2005.11.24., 5. o.

⁽¹²⁾ HL C 297., 2006.12.7., 6. o.

Ugyanezen megfontolásból „A kultúrák közötti párbeszéd új kilátásai Európában” címmel 2008. november 17–19-én Párizsban megrendezett konferencia hangsúlyozta az oktatás fontosságát a kultúrák közötti párbeszédben, valamint a társadalmi kohézió és a migránsok beilleszkedésének előmozdításában játszott szerepét.

2009-ben értékelést készítenek az ifjúságpolitika terén létrehozott általános európai együttműködési keretről, ami kétségkívül remek lehetőség lesz annak vizsgálatára, hogy miként tudnának a fiatalok még jelentősebb és hatékonyabb szerepet játszani a közéletben.

Mivel a migránsok származási országa nyelvének és kultúrájának oktatásához kapcsolódó sajátos kérdés közvetlen hatással van a fiatalok életére, a tagállamokat értelemszerűen arra ösztönzik, hogy hallgassák meg a fiatalok véleményét e kérdésben. Mindazonáltal ez a kérdéskör a tagállamok nemzeti hatáskörébe tartozik, ezért azt nemzeti szinten kell megvizsgálni.

*
* *

7. kérdés, előterjesztette: Seán Ó Neachtain (H-0895/08)

Tárgy: A millenniumi fejlesztési célok védelme a jelenlegi pénzügyi nyugalanság közepette

Mit tesz a Tanács a fejlődő országok globális pénzügyi válsággal szembeni védelme, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az égető hazai gazdasági gondok ne vonják el a figyelmet a millenniumi fejlesztési célok megvalósításától?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió tagállamainak állam-, illetve kormányfői 2008. november 7-i informális ülésükön hangsúlyozták, hogy a nemzetközi pénzügyi rendszer szükséges reformjának szerepelnie kell azon kihívások között, amelyek kezelése továbbra is az Európai Unió és a tagállamok eltökélt szándéka, különösen az élelmiszerbiztonság, az éghajlatváltozás és a szegénység elleni küzdelem. Azt is hangsúlyozták, hogy az Európai Uniónak biztosítania kell a fejlődő országok teljes körű részvételét ebben a folyamatban.

Így a november 29.–december 2. között tartott, fejlesztési célú finanszírozásról szóló dohai nemzetközi konferencián – amelyen több mint 90 állam képviseltette magát – az Európai Unió támogatta egy, a pénzügyi és világválsággal, valamint azok fejlődésre gyakorolt hatásával foglalkozó magas szintű konferencia elképzelését. Ez a konferencia – amely részleteit az ENSZ Közgyűlésének elnöke 2009 márciusáig fogja bejelenteni – a nemzetközi pénzügyi struktúra kérdéseivel foglalkozik majd. Megrendezése jövő ősze várható.

Dohában, és a Tanács által 2008. november 11-én elfogadott iránymutatások alapján, az Európai Unió megerősítette arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy a GNI 0,7%-át fejlesztési támogatásra különíti el 2015-ben, valamint hangsúlyozta az új pénzügyi, gazdasági és környezetvédelmi kihívások figyelembevételének szükségességét.

Mivel a jelenlegi pénzügyi válság valószínűleg erőteljes hatást fog gyakorolni a fejlődő országok lakosságára és gazdaságára, az EU valamennyi adományozó figyelmét felhívta a legszegényebb és legkiszolgáltatottabb emberek helyzetére és szükségleteire, azon szilárd meggyőződéssel, hogy a millenniumi fejlesztési célok (MFC-k) továbbra is minden régióban megvalósíthatók – Afrikát is beleértve –, feltéve, hogy valamennyi fejlesztési partner azonnali, megfelelően célzott intézkedéseket hoz az előrehaladás felgyorsítása érdekében. Mind a nyolc millenniumi fejlesztési cél elérése közös felelősség: minden partnernek tiszteletben kell tartania saját kötelezettségvállalásait.

A Tanács által november 11-én elfogadott nyilatkozat nyomán – amelyben „kötelezettséget vállalt arra, hogy együttműködik partnereivel a fenntartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődés finanszírozásához szükséges új módozatok feltárásában, előmozdítva az innovatív mechanizmusok alkalmazását további erőforrások mozgósítása és a szakpolitikák egységességének növelése érdekében” – az Európai Unió felkérte a nemzetközi közösséget, hogy a fenntartható fejlesztési támogatás biztosítás érdekében tegyen további lépéseket az innovatív finanszírozás bevezetésére.

*
* *

8. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-0897/08)

Tárgy: Illegális kábítószer-ellátás

Melyek a Tanács azonnali tervei az illegális kábítószerkínálatának és keresletének csökkentésére irányuló kezdeményezések végrehajtását illetően az EU területén?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az EU kábítószer-ellenes stratégiájának (2005–2012)⁽¹³⁾ összefüggésében, valamint tekintettel arra, hogy a stratégia keretében megvalósuló két cselekvési terv közül az első (2005–2008)⁽¹⁴⁾ a végéhez közeledik, a Tanács jelenleg vizsgálja a Bizottság által javasolt⁽¹⁵⁾ második új uniós kábítószer-cselekvési tervet, amely tartalmazza az Unió kábítószer-elleni küzdelemre vonatkozó prioritásait a 2009–2012-es időszakra. Ez a cselekvési terv dinamikus eszköz, és gyakorlati eredmények elérésére összpontosít a prioritásként kezelt meghatározott területeken.

Ez a második cselekvési terv⁽¹⁶⁾ megteremti a kábítószer-elleni küzdelem teljes körű, kiegyensúlyozott és integrált megközelítésének keretét, azáltal, hogy a lánc valamennyi elemét kezeli, a kábítószer-előállításától a kábítószerfüggők társadalmi rehabilitációjáig. E terv célja, hogy számos konkrét intézkedés alkalmazásával csökkentse a kábítószer-kínálatot és –keresletet, és kiterjessze a nemzetközi együttműködést. A 2005–2008-as időszakra szóló tervhez viszonyítva tömörebb, és a fellépések száma is célzottabb.

Ennélfogva a kínálati oldalon a terv célja a végrehajtás hatékonyságának javítása uniós szinten, a kábítószer-előállítás és -csempészet megakadályozása érdekében, egy információalapú megközelítés alkalmazásával, amely teljes mértékben kiaknázza az Europol és más meglévő európai szintű struktúrák kapacitásait. Lényeges új irányvonalakat is tartalmaz, például az előállító országokban megvalósuló alternatív fejlesztésre, az igazságügyi és rendőrségi együttműködés erősítésére, sőt még a bűnözők javainak azonosítására, lefoglalására és szétosztására vonatkozóan is.

Az egyik új jellemvonás és egyben a terv sarokköve az „Európai Kábítószerügyi Szövetség” létrehozása, amelynek célja a civil társadalom és a közszféra mozgósítása egy, a kábítószer-fogyasztás kockázataira felhívó tudatosságnövelő kampány érdekében.

A Tanács azt is hangsúlyozni kívánja, hogy a kábítószerkínálat harmadik országokból az EU-ba történő beáramlásának megállítása és egy összehangolt megközelítésről szóló megállapodás elérése érdekében a Tanács rendszeres és ad hoc párbeszédet folytat ezen kérdéssel az előállító országokkal és a kábítószer-útvonalakon fekvő országokkal, beleértve Latin- Amerikát, a karibi térséget és az Andok Közösség államait, valamint Afganisztánt, Oroszországot és a Nyugat-Balkánt is.

Továbbá október 24-i ülésén a Tanács kiemelten foglalkozott Nyugat-Afrikával mint a Latin- Amerikából érkező kokain új tranzitállomásával⁽¹⁷⁾.

A tagállamok, a Bizottság, a Kábítószer és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja, az Europol, az Eurojust és a Tanács feladata a cselekvési terv végrehajtása.

*
* *

⁽¹³⁾ doc. 15047/08, a Hivatalos Lapban nem tették közzé

⁽¹⁴⁾ HL C 168., 2005.7.8.

⁽¹⁵⁾ COM(2008) 567.

⁽¹⁶⁾ A 2009–2012-re vonatkozó cselekvési tervet a 2008. december 8–9-i CAG-RELEX-en kell elfogadni

⁽¹⁷⁾ lásd következtetések, doc. 14667/08, 16. o.

9. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0899/08)**Tárgy: A szudáni konfliktus**

Aktívan támogatni fogja-e a Tanács a szudáni konfliktus megoldása érdekében folytatandó párbeszédre irányuló, javasolt egyiptomi tervet?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanácsnak nincs tudomása arról, hogy Egyiptom konkrét tervet javasolt volna a szudáni konfliktus megoldására. Az AU/ENSZ fő közvetítő, Burkina Faso egykori külügyminisztere, Djibril Bassolé égisze alatt a politikai folyamat soha nem látott sebességgel indult újra. Ezekhez az erőfeszítésekhez Katar segítői tevékenysége nyújt támogatást, amelynek szerepe – Bassolé úr mellett – elengedhetetlen. Dohában bővülnek a kapcsolatok. Katar megközelítése – az AU-val és az ENSZ-szel együttműködésben – különbözik az Arab Ligának az ENSZ Biztonsági Tanácsához intézett felhívásaitól, amelyekben a Nemzetközi Büntetőbíróság szudáni elnökkel kapcsolatos vizsgálatának felfüggesztését kérte.

A Tanács támogatja Bassolé úr közvetítői tevékenységét és Katar erőfeszítéseit. Alapos konzultációkat folytat mindkét féllel az Elnökségen és az Európai Unió szudáni különleges képviselőjén keresztül. A regionális szereplőknek, különösen Egyiptomnak, teljes körű szerepet kell vállalniuk ebben a folyamatban.

A Tanács határozottan felszólítja a szudáni hatóságokat és a lázadó mozgalmakat, hogy kötelezzék el magukat egy politikai megoldás felkutatása mellett a darfúri válsággal összefüggésben, nem utolsósorban az erőszak beszüntetése révén, mivel ez az egyetlen módja a párbeszédhez szükséges kedvező feltételek megteremtésének.

*

* *

10. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0901/08)**Tárgy: Élelmiszercímkezés**

Úgy vélekedik-e a Tanács, hogy a származási ország megjelölése (ahol az állat levágásra került) a szükséges minimális azonosítás a baromfitermékeknel, a verseny torzulásának elkerülése és a teljes körű tájékoztatáson alapuló fogyasztói választás biztosítása érdekében?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Harmadik országból behozott baromfihús esetében a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról szóló rendeletet végrehajtó rendelet („az egységes közös piacszervezésről” szóló rendelet) kimondja, hogy a baromfiágazatnak fel kell tüntetnie a származási országot a csomagoláson vagy egy címkén. Ez a rendelet azt is előírja, hogy a címke egyéb információkat is tartalmazzon a származási országon kívül (ár, a vágóhíd tanúsítási száma stb.).

Ami az Európai Unióban forgalmazott baromfit illeti, arra a 2000/13/EK irányelv rendelkezései vonatkoznak. Ezen rendelkezések közé tartozik a címkén az élelmiszerek eredetének vagy származási helyének kötelező megjelölése, amikor is ennek elmulasztása valószínűleg félrevezetné a fogyasztót az élelmiszer valódi eredetét vagy származási helyét illetően.

A Tanács azonban nyitott azon lehetőség megfontolására, hogy a baromfitermékek esetében egyértelműbbé tegyék a címkén feltüntetett információkat, és különösen azon opció mérlegelésére, hogy a származási országot illetően egységes megjelölést alkalmazzanak (azonos rendszer a behozatalra és a Közösségen belüli kereskedelemre vonatkozóan), feltéve, hogy a Bizottság benyújt ilyen irányú javaslatokat.

*

* *

11. kérdés, előterjesztette: Claude Moraes (H-0903/08)

Tárgy: Törökország uniós csatlakozása

A Törökország uniós csatlakozására vonatkozó tárgyalási keret – amelyet 2005-ben fogadtak el – kimondja, hogy „a tárgyalások közös célja a csatlakozás.”

Meg tudja-e erősíteni a Tanács azon célkitűzés iránti elkötelezettségét, hogy Törökország az Unió teljes jogú tagjává váljon, feltéve, hogy Törökország teljesíti a tárgyalási keret értelmében rá rótt kötelezettségeket?

Múlt hónapban a Bizottság arról számolt be, hogy a törökországi reformok néhány kulcsfontosságú területén lassú előrehaladás tapasztalható. Ennek ellenére vannak-e a Tanácsnak arra irányuló tervei, hogy a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalások során megnyitja a közösségi vívmányok valamely fennmaradó fejezetét, vagy feloldja a korábban megnyitott fejezetek befagyasztását?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A 2008. december 8-án elfogadott következtetéseiben a Tanács megállapította, hogy az EU bővítési stratégiájának alapját továbbra is az Európai Tanács által 2006. december 15–16-án elfogadott, a bővítéssel kapcsolatos megújult konszenzus képezi. Ez a megújult konszenzus a kötelezettségvállalások megszilárdításán, a méltányos és szigorú feltételrendszeren, a jobb kommunikáción, valamint az új tagállamok integrálására irányuló képességen alapul.

Következtetéseiben a Tanács arra is rámutatott, hogy a tárgyalások üteme továbbra is elsősorban azon múlik, hogy Törökországnak milyen előrehaladást sikerül elérnie a szükséges feltételek teljesítése terén, beleértve a kiinduló és záró kritériumok, valamint a tárgyalási keretben megállapított követelmények teljesítését, ami kifejezetten a tagsági partnerség megvalósítását és a társulási megállapodásból eredő kötelezettségeknek való megfelelést jelenti. Végül a Tanács megállapította, hogy azokat a fejezeteket, amelyek technikai előkészítése megvalósult, ideiglenesen meg fogják nyitni vagy le fogják zárni, az előírt eljárásokkal összhangban, a tárgyalási keretnek megfelelően, és a Tanács 2006. december 11-i következtetése szerint. Ezzel összefüggésben a Tanács várakozással tekint a Törökországgal decemberre tervezett kormányközi konferencia elé, amely során remélhetőleg a tárgyalásokkal kapcsolatos újabb előrehaladásról lehet majd beszámolni. Ne feledkezzünk meg arról, hogy a Törökországgal folytatott tárgyalások megkezdése óta nyolc fejezetet nyitottak meg, és huszonnégy fejezettel kapcsolatban már elkészült az elért előrehaladás elemzése (átvilágítás).

Ami azokat a fejezeteket illeti, amelyeket a Tanács 2006. december 11-i következtetése értelmében nem lehet megnyitni, a Tanács sajnálatának ad hangot amiatt, hogy Törökország mindeddig elmulasztotta teljesíteni arra irányuló kötelezettségét, hogy teljes körűen és megkülönböztetéstől mentesen végrehajtsa a társulási megállapodás kiegészítő jegyzőkönyvében foglaltakat, valamint amiatt is, hogy a Ciprusi Köztársasághoz fűződő viszonyának rendezése terén sem történt előrelépés. Most sürgősen szükség van az előhaladásra.

Végezetül szeretném megerősíteni az Elnökség abbéli szándékát, hogy a decemberben megrendezendő kormányközi konferencián mindent elkövessen annak érdekében, hogy Törökországgal új tárgyalási fejezetek megnyitására kerülhessen sor.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0906/08)

Tárgy: Izland

Izland üzleti ügyekért felelős minisztere fenntartja, hogy országának ismét meg kéne fontolnia az európai uniós tagság kérelmezését és a közös uniós fizetőeszközhöz történő csatlakozást, ami segíthet a jövőbeni pénzügyi válságok kezelésében.

Ismertetné a Tanács azzal kapcsolatos észrevételeit, hogy miként értékelnék Izland uniós tagság iránti kérelmét, és milyen feltételekhez kötné a Tanács Izland tagságát? Továbbá kifejtené a Tanács, hogy az EU vajon tárt karokkal várja-e Izlandot, miután az ország sok éven át elzárkózott az uniós tagság elől?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nem vizsgálta meg a tisztelt képviselő által felvetett kérdést, mivel Izland nem kérelmezte felvételét az Európai Unió tagjai közé. Ugyanakkor az EU és Izland már több területen együttműködést folytat, különösen az Európai Szabadkereskedelmi Társulás keretében.

Ami az uniós tagfelvételi eljárást illeti, az EU-Szerződés 49. cikke rendelkezik arról, hogy „bármely olyan európai állam kérheti felvételét az Unióba, amely tiszteletben tartja a 6. cikk (1) bekezdésében megállapított alapelveket. Kérelmét a Tanácshoz kell benyújtania, amely a Bizottsággal folytatott konzultációt és az Európai Parlament tagjainak abszolút többségével elfogadott hozzájárulását követően arról egyhangúlag határoz.

A felvétel feltételeit és az Unió alapját képező szerződéseknek a felvétel miatt szükségessé váló kiigazításait a tagállamok és a felvételét kérő állam közötti megállapodás rendezi. Ezt a megállapodás alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi szerződő államnak meg kell erősítenie.”

1993-ban az Európai Tanács meghatározta a „koppenhágai” kritériumokat, amelyek megállapítják, hogy „a tagság feltétele a demokrácia, a jogállam és az emberi jogok érvényesülését garantáló intézmények stabilitása, a kisebbségi jogok tiszteletben tartása és védelme a tagjelölt országban, működő piacgazdaság, továbbá azon képesség megszerzése, hogy meg tudjon birkózni az Unión belül érvényesülő versenyviszonyokkal és piaci erővel. A tagság feltételezi a tagsággal járó kötelezettségek, különösen a politikai, gazdasági és monetáris unió célkitűzéseinek vállalására való képességet.” Az Európai Tanács azt is meghatározta, hogy „az új tagok befogadásának képessége és emellett az európai integráció lendületének fenntartása az Unió és a tagjelölt országok általános érdekének egyik szintén fontos megállapítása.” 2006 decemberében hangsúlyozta, hogy „a konszolidáción, feltételhez kötöttségen és kommunikáción alapuló, az Unió új tagok felvételére irányuló képességével ötvözött bővítési stratégia képezi a megújított bővítési konszenzus alapját.”

Amikor egy európai állam tagságért folyamodik, adott esetben a Tanács felkéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg a tagjelölt állam arra irányuló képességét, hogy teljesítse a tagság feltételeit, és különösen hogy tiszteletben tartsa az EU alapvető értékeit. Ennek alapján a Tanács, egyhangúlag eljárva, először az érintett ország tagjelölt státuszának odaítéléséről határoz, másodsorban pedig a hivatalos tárgyalások megkezdéséről, feltéve, hogy a szükséges feltételek teljesülnek.

*
* *

13. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0908/08)

Tárgy: Kongói Demokratikus Köztársaság

2008 júniusában – a KDK helyzetével kapcsolatos, Bizottsághoz intézett (E-1793/08. sz.) kérdésre adott válaszában – Michel biztos kifejtette, hogy a békefolyamat jól halad. Ugyanakkor a legfrissebb nemzetközi tudósítások felhívták a nemzetközi közösség figyelmét arra, hogy nincs minden rendben a Kongói Demokratikus Köztársaságban, és a békefolyamat megfeneklett. Nem aggódik-e a Tanács amiatt, hogy az EU a kellenél később reagál a szóban forgó problémákra, amelyek több hónap leforgása alatt alakultak ki, nem pedig váratlanul, egy szempillantás alatt?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Október 31. és november 1. között Bernard Kouchner, a Tanács elnökségének képviselőjében a Kongói Demokratikus Köztársaságba (KDK) látogatott, nevezetesen Goma városába. November 10-én a Tanács megvitatta a KDK-ban kialakult helyzetet, majd új következtetéseket fogadott el, amelyekben mélyleges aggodalmát fejezte ki az Észak-Kivuban egyre elmérgesedő konfliktus, valamint a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén élő lakosságot és a térség egészét érintő következmények miatt. A vészhelyzetre válaszul az Európai Unió lépéseket tett annak érdekében, hogy humanitárius segítségnyújtást biztosítson a konfliktussal sújtott lakosság számára, több mint 45 millió eurós kiegészítő hozzájárulásokkal (a tagállamok és a Bizottság). Emellett az Európai Unió fokozott diplomáciai tevékenységével aktívan hozzájárul egy

politikai megoldás megvalósításához, amely az egyetlen módja annak, hogy a térségben helyreálljon a hosszantartó stabilitás. Az EU eltökélt amellett, hogy folytatja ez irányú erőfeszítéseit, különösen a nemzetközi szerepvállalásra irányuló törekvés keretében. Van de Geer nagykövet, az Európai Uniónak az Afrikai Nagy Tavak régiójáért felelős különleges képviselője, szinte állandóan a helyszínen tartózkodik, és igen tevékenyen részt vesz a nemzetközi szerepvállalás keretében kifejtett tevékenységekben. Ezen minőségében szoros kapcsolatban áll Obasanjo úrral, az ENSZ-főtitkár különleges képviselőjével, Nigéria egykori elnökével. A KKBP főképviseleje és a Tanács elnöksége rendszeres kapcsolatban áll az ENSZ-főtitkárral annak érdekében, hogy biztosítsa az ENSZ KDK-ban végzett munkájának megfelelő európai támogatását.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0910/08)

Tárgy: Jogosítványturizmus

A jogosítványturizmus és -csalás továbbra is komoly probléma az EU-ban.

Egy prominens weboldal azzal dicsekszik, hogy bevallása szerint „trükkös, de nem illegális” módszerekkel uniós vezetői engedélyt tud szerezni. Merészen azt állítja, hogy egy sor akadály – mint például a teszt sikertelensége – „nem probléma” a vezetői engedély megszerzésénél.

Megerősítené a Tanács, hogy az eddigi tárgyalások során sikerült-e megállapodásra jutni a tagállamok között arról, hogy együttműködjenek a jogosítványcsalás és -turizmus megakadályozása érdekében, és amennyiben igen, milyen konkrét tervek állnak rendelkezésre?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács szeretné felhívni a tisztelt képviselő figyelmét a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁸⁾, amely 2013. január 19-én lép hatályba. Ez az irányelv rendelkezéseket tartalmaz a hamisítás, valamint a „jogosítványturizmusként” ismert gyakorlat ellen. Ami a hamisítás elleni harcot illeti, az említett irányelv 1. és 3. cikke, valamint I. melléklete egy műanyagkártya-formátumú, egységes európai vezetői engedély-mintát vezet be, és arra kötelezi a tagállamokat, hogy megtegyenek minden szükséges intézkedést a hamisított vezetői engedélyek veszélyének elkerülésére, beleértve az ezen irányelv hatálybalépését megelőzően kiállított vezetői engedély-mintákat is.

A „jogosítványturizmus” elleni fellépés érdekében a 7. cikk bevezet egy legfeljebb 10 éves igazgatási érvényességi időt a vezetői engedélyekre nézve (2a. pont), és megalkotja az egy személy egy vezetői engedély elvet (5a. pont). A tagállamok nem csak akkor kötelesek megtagadni a vezetői engedély kiállítását, amennyiben megállapítják, hogy a kérelmező már rendelkezik vezetői engedéllyel, hanem olyan személy esetében is kötelesek megtagadni a vezetői engedély kiállítását vagy érvényességének elismerését, akinek a vezetői engedélyt egy másik tagállamban korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták (11. cikk (4) bekezdés). E rendelkezés alkalmazásának elősegítése érdekében a tagállamok kötelesek igénybe venni a vezetői engedélyek európai uniós hálózatát, amely tartalmazza a szükséges információkat a vezetői engedélyek kibocsátásáról, pótlásáról, megújításáról és cseréjéről.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Avril Doyle (H-0912/08)

Tárgy: Biológiai sokféleség

Tájékoztatással szolgálna a Tanács a biológiai sokféleség csökkenésének 2010-ig történő feltartóztatására irányuló célkitűzés jelenlegi állásáról?

Milyen erőfeszítések történtek a francia elnökség idején, és mit sikerült mindezidáig elérni?

(18) HL L 403., 2006.12.30., 18. o.

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Ami az EU leginkább nagyra törő célkitűzését illeti, miszerint a biológiai sokféleség csökkenését 2010⁽¹⁹⁾-ig mérsékeli és lelassítja saját területén, a tagállamok és a Bizottság jelentős erőfeszítéseket tesznek azon számtalan gyakorlati intézkedés megvalósítására, amelyeket „A biológiai sokféleség csökkenésének megállítása 2010-ig – és azon túl” című, a biológiai sokféleségről szóló 2006. május 25-i második uniós cselekvési terv⁽²⁰⁾ tartalmaz. E cselekvési terv többek között arra irányul, hogy fokozza a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások integrációját az Unió horizontális és ágazati politikáiba, így például a mezőgazdasági, erdőgazdálkodási, vidékfejlesztési és halászati politikákba. Ebből következik, hogy 2006. december 18-i következtetéseiben⁽²¹⁾ a Tanács felkérte a tagállamokat és a Bizottságot, hogy kétszerezék meg erőfeszítéseiket a „Natura 2000” hálózat teljes körű kialakítása érdekében – a szárazföldön és tengereken egyaránt –, valamint gondoskodjanak a hálózat hatékony igazgatásáról és megfelelő finanszírozásáról, amely hálózat célja a sokféleség biztosítása a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelme révén a tagállamok területén. Az erdőirtás és erdőpusztulás fő tényezők a biológiai sokféleség csökkenésében. December 4-én a Tanács következtetéseket fogadott el „Az erdőirtás és az erdőpusztulás okozta kihívások kezelése az éghajlatváltozás és a biodiverzitás csökkenése elleni küzdelemben” című bizottsági közleménnyel kapcsolatban. Ezen következtetések tartalmazzák azt a célkitűzést is, amelynek értelmében 2020-ig felére kívánják csökkenteni a bruttó trópusi erdőirtást, 2030-ra pedig teljesen felszámolják azt. Ezzel összefüggésben a Tanács jelenleg arra vár, hogy a Bizottság ismertesse a „biodiverzitás-csomagra” vonatkozó javaslatait, ami egy félidős jelentést is magában foglal a fent említett cselekvési terv végrehajtása terén elért előrehaladásról.

A francia elnökség teljes mértékben elkötelezett amellett, hogy latba vesse az Unió minden pozícióját és fellépését számos nemzetközi biodiverzitás-védelmi fórumon, különösen az alábbiak keretében:

- az afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás, amelynek részes felei negyedik alkalommal találkoztak 2008. szeptember 15–19-én,
- a Ramsari Egyezmény szerződő feleinek 2008. október 28.– november 4-én rendezett 10. konferenciája,
- a ragadozó madarak védelméről szóló egyetértési megállapodás tárgyában rendezett találkozót,
- a vándorló, vadon élő állatfajok védelméről szóló egyezmény szerződő feleinek találkozója, amelyre 2008. december elején Rómában került sor.

Az EU továbbá egy nemzetközi mechanizmus létrehozásának megfontolása iránt is elkötelezett, amely objektív tudományos ismeretekkel szolgálna a biológiai sokféleségre vonatkozóan, valamint meghatározná a kérdéssel kapcsolatos politikákat, amint azt az Egyesült Nemzetek környezetvédelmi programjának kormányközi konferenciáján is megállapították, amelynek megrendezésére a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások témájában 2008. november közepén került sor.

Végezetül 2008 májusában Bonnban megrendezték a biológiai sokféleségről szóló egyezmény (CBD) részes feleinek kilencedik találkozóját. Erre a találkozóra rendkívül sürgető körülmények közepette került sor a biológiai sokféleség csökkenése elleni nemzetközi küzdelem összefüggésében. Az uniós tagállamok és számos partner rendkívüli elkötelezettségének köszönhetően jelentős pénzügyi erőforrásokat sikerült mozgósítani a „LifeWeb” kezdeményezés keretében. Ezen források segítséget nyújtanak a biológiai sokféleségben gazdag, de alacsonyabb gazdasági fejlettségű országoknak az állat- és növényviláguk, valamint ökoszisztémáik hatékonyabb védelmében.

*
* *

⁽¹⁹⁾ A 2001. június 15–16-i göteborgi Európai Tanács által megszövegezve, lásd az alábbi elnökségi dokumentumban foglalt következtetéseket: 2001/01 REV 1, 718. o.

⁽²⁰⁾ A Bizottság közleménye COM(2006) 216. Az első terv a 2001. március 27-i Bizottsági közleményben COM(2001) 162 jelent meg.

⁽²¹⁾ doc. 16164/06

16. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-0916/08)**Tárgy: A Stabilitási Paktum átalakítása**

A pénzügyi válság világosan megmutatta a stabilitási paktum gyengeségeit, nem csak az általa alkalmazott korlátozások tekintetében, hanem a szerepek érintett intézmények közötti megosztása szempontjából is (az Európai Központi Bank, valamint a kormányok és a politikai döntéshozók szerepe).

Úgy véli-e a Tanács, hogy a Stabilitási Paktum átalakításra szorul, különösen ami a szerepek érintett intézmények közötti megosztását illeti?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A pénzügyi válság értelemszerűen kihívást jelent a felülvizsgált Stabilitási és Növekedési Paktum számára, mivel egyben a paktum 2005. évi felülvizsgálatakor bevezetett rugalmassági eszközök próbáját is jelenti. Amint Ön is tudja, a felülvizsgálat célja pontosan az volt, hogy a paktumot a tagállamok gazdasági szükségleteihez igazítsa, figyelembe véve a tagállamok eltérő gazdasági helyzetét és az esetlegesen bekövetkező gazdasági ingadozásokat.

Ebben az összefüggésben az elnökség úgy véli, hogy a paktum nem mutat hiányosságokat.

A gazdaság ütemének lassulására adott összehangolt uniós válaszról szóló 2008. október 7-i következtetéseiben a Tanács megerősítette, hogy „a 2005-ben megreformált Stabilitási és Növekedési Paktum a megfelelő keret, és azt teljes körűen alkalmazni kell. Az abban foglalt rugalmassági eszközök lehetővé teszik, hogy a fiskális politika ellássa szokásos stabilizációs funkcióját”⁽²²⁾. December 2-án az Európai Tanács növekedésre és foglalkoztatásra adott összehangolt európai válaszához való hozzájárulása keretében, a Tanács kifejtette, hogy a monetáris politika és a pénzügyi ágazat stabilizálása érdekében már megtett intézkedések mellett a költségvetési politikáknak fontos szerepet kell játszaniuk a gazdaság stabilizálásában, felhasználva az automatikus stabilizátorok teljes sorát, valamint további költségvetési és fiskális eszközöket. Ezen egységes válasznak összhangban kell állnia az államháztartások hosszú távú stabilitásának célkitűzésével, és megfontoltan kell élnie a Stabilitási és Növekedési Paktumban kínált rugalmassági eszközökkel.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Josu Ortuondo Larrea (H-0920/08)**Tárgy: A népek és nemzeti identitások tiszteletben tartására és védelmére irányuló kezdeményezések**

2008 végén leköszön az EU francia elnöksége, és ezen alkalomból talán felvetődik egy kérdés, amely elengedhetetlen az általunk épített Európa jövője szempontjából, nevezetesen az Európában élő népek tisztelete.

Sarkozy elnök az ENSZ Közgyűléséhez 2007. szeptember 25-én intézett beszédében a következőképpen fogalmazott: „Nem lesz béke a világon, ha a nemzetközi közösség nem védelmezi a népek önrendelkezési jogát vagy az emberi jogokat (...). Nem lesz béke a világon a sokféleség tiszteletben tartása nélkül, a nemzeti identitások tiszteletben tartása nélkül (...). Az ember hite, identitása, nyelve és kultúrája iránti elkötelezettsége, valamint annak módja, ahogyan él, gondolkodik és meggyőződéseket formál legitim és mélységesen emberi dolog. Ennek a tagadása csak növeli a megaláztatást.”

Például itt van egy nép, amelynek nyelve és identitása valószínűleg az egyik legrégebbi Európában: Euskal Herria, vagy Baszkföld népe, amelynek létezését a francia állam ma nyíltan tagadja.

Ahogy a francia elnökség mandátuma a végéhez közeleg, kifejtené a Tanács, hogy milyen intézkedések és kezdeményezések léteznek az Európában élő, de saját állammal nem rendelkező népek és nemzeti identitások tiszteletben tartására és védelmére?

⁽²²⁾ lásd doc. 13927/08, 4. o.

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Unió hatásköre nem terjed ki arra, hogy a népek és nemzeti identitások tiszteletben tartásával és védelmével kapcsolatos kérdésekben kezdeményezéseket tegyen. Ez a tagállamok hatáskörébe tartozik.

Ugyanakkor felhívjuk a tisztelt képviselő figyelmét arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke megállapítja, hogy az Uniónak tiszteletben kell tartania tagállamai nemzeti identitását.

Továbbá rá kell mutatni arra is, hogy a regionális és helyi közösségek érdekeit figyelembe veszik uniós szinten, mégpedig a Régiók Bizottsága révén, amellyel a Tanács vagy a Bizottság konzultációt folytat a szerződésekben meghatározott esetekben.

Konkrétabban ami a sokféleség, és különösen a nyelvi és kulturális sokféleség tiszteletben tartását illeti, szeretném felhívni a tisztelt képviselő figyelmét a Tanács által november 20-án elfogadott, az európai többnyelvűségi stratégiáról szóló állásfoglalásra⁽²³⁾, amely megerősíti, hogy a nyelvi és kulturális sokféleség az európai identitás része, és a többnyelvűség különösen fontos a kulturális sokféleség előmozdítása szempontjából. Továbbá szeretnék rámutatni a Tanács május 21-i következtéseire⁽²⁴⁾, amelyekben kiemelten kezelik valamennyi polgár kulturális életben való aktív szerepvállalásának előmozdítását, valamint a kultúrához és szellemi örökséghez – azok sokszínűségében – való hozzáférésük elősegítését.

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0921/08)**Tárgy: Az EU és Jordánia közötti kapcsolatok**

Tudvalévő, hogy Jordánia bírósági eljárást kíván indítani egy dán karikaturista, tíz dán újságíró és Geert Wilders holland parlamenti képviselő ellen „istenkároklás, az iszlám és a muzulmánok érzéseinek kigúnyolása, valamint Mohamed próféta rágalmazása és gyalázása” miatt. Jordánia még az Interpol-t is felkérte arra, hogy vegyék őrizetbe a szóban forgó személyeket, és állítsák őket egy jordániai bíróság elé.

Az 1997. november 24-én aláírt, az EU és Jordánia közötti társulási megállapodás 2002. május 1-jén lépett hatályba. A szóban forgó megállapodás 2. cikke kimondja, hogy a demokratikus elvek és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása a megállapodás „lényeges eleme”. A megállapodás megsértése esetén „megfelelő intézkedések” hozhatók.

Vajon a fentiek a 2. cikk „lényeges elemének” megsértését jelentik-e, és amennyiben igen, a megállapodás értelmében milyen lépéseket fog tenni a Tanács?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanácsnak tudomása van a sajtóban megjelent információkról, amelyek szerint 2008. április 21-én Hassan Abdullat, Jordánia főügyésze vállalta, hogy istenkáromlás és a közrend fenyegetésének vádjával bíróság elé állít tizenegy dán és egy holland polgárt.

A szólásszabadság alapvető jog az Európai Unió valamennyi tagállama számára. Amint azzal a tisztelt képviselő is tisztában van, a nemzetközi jogszabályokkal összhangban az ilyen szabadságokhoz kötelezettségek és meghatározott feladatok is társulnak. Ez azt jelenti, hogy a szólásszabadság korlátozását bizonyos körülmények között jogszabályok engedélyezhetik, és az ilyen jellegű korlátozások átlépése büntetést vonhat maga után.

⁽²³⁾ doc. 15368/08, 19–24. o.

⁽²⁴⁾ Az interkulturális kompetenciákról szóló tanácsi következtetések, doc. 9849/08, 14–18. o.

Ezért minden társadalom felelőssége meghatározni, hogy mi minősül a szólásszabadság elfogadható korlátozásának, a nemzetközi emberi jogi normákkal összhangban. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény értelmében az Európai Unió tagállamai valóban elismerik, hogy a szólásszabadság „a törvényben meghatározott olyan alaki követelményeknek, feltételeknek, korlátozásoknak vagy szankcióknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban”, különösképpen „mások jó hírneve vagy jogainak védelme” érdekében. Más országok még korlátozóbb megközelítést alkalmaznak, és olyan sajtókódexeket dolgoznak ki, amelyek tiltanak különböző magatartási formákat, különösen a vallások vagy azok szimbólumainak becsmérlését.

A kérdés lényege tehát annak megállapításában rejlik, hogy a vallások vagy azok szimbólumainak becsmérlésére vonatkozó tiltás összhangban áll-e az egyetemes emberi jogokkal. Az Unió tagállamai úgy vélik, hogy nem ez a helyzet: számunkra az emberi jogok nem a vallások vagy azok jelképeinek védelmét szolgálják, hanem sokkal inkább a férfiak és nők védelmét világszerte. Mi betartjuk az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi jog rendelkezéseinek betűjét.

Ugyanakkor a vallás becsmérlése néhány országban intoleranciának minősül, amely nemcsak a hitet támadja, hanem közvetett módon azon hit gyakorlóját is. Ezenkívül – mint ahogy a szóban forgó esetben is – a vallások becsmérlése a közrend megzavarását okozhatja. A közrend fenntartása egyike a szólásszabadság elfogadható korlátainak, amelyeket a nemzetközi normák rögzítenek.

Amint arról bizonyára értesült, élénk vita folyik a szólásszabadság gyakorlásának korlátairól, amelynek keretében az emberi jogokra az ilyen szabadságok biztosítékaként, valamint további korlátozásuk indokaként is hivatkoznak. Biztosíthatom Önt, hogy az uniós tagállamok minden erőfeszítést megtesznek annak érdekében, hogy minden féllel fenntartsák a párbeszédet ebben a fontos kérdésben, nemcsak a nemzetközi fórumokon, hanem azon megbeszélések keretében is, amelyeket az Unió harmadik országokkal folytat az emberi jogokról, és amelyek során álláspontját hangsúlyozza. Ez a megközelítés jelenti a leghatékonyabb módot az EU álláspontjának ismertetésére, mivel a vita kulturális dimenziója minden érintett számára különösen érzékeny kérdésnek minősül.

A Tanács úgy véli, hogy ez a kérdés rendkívül fontos, ezért továbbra is aktívan támogatja majd a párbeszédet és megértést, a toleranciát és a kölcsönös tiszteletet az emberi jogok alkalmazása terén, a meglévő mechanizmusokon keresztül, és különösen azok révén, amelyeket az EU és Jordánia közötti megállapodások tartalmaznak. E tekintetben az EU–Jordánia Társulási Tanács 2008. november 10-i legutóbbi ülésén az EU ismételten emlékeztette a jordániai hatóságokat arra irányuló elkötelezettségünkre, hogy tiszteletben tartsuk az emberi jogokat és az alapvető demokratikus elveket.

Természetesen a Tanács továbbra is szoros figyelemmel kíséri majd a helyzet alakulását.

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0931/08)

Tárgy: Az olajadó összegének maximálása

Most, hogy az olajárak csökkentek, megérett az idő a francia elnökség korábbi javaslatainak ismételt megfontolására, amelyek az EU területén az olajadó összegének maximálására irányultak és/vagy az olajtermékek hozzáadottérték-adójából származó nemzeti bevételek egy részének felhasználására azzal a céllal, hogy egy alapot hozzanak létre az érintettek megsegítésére. A tagállamok ösztönzése olajtartalékok kiépítésre – amint azt a Bizottság az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatában javasolta – az elnökség nyomdokait követi. Vajon elvesz-e ez a polgáraink számára értékes javaslatokat tartalmazó csomag, vagy inkább megerősödik, mielőtt a Cseh Köztársaság átveszi a karmesteri pálcát?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Mindezidáig a Tanácshoz nem érkezett olyan bizottsági javaslat, amely az olajadó összegének maximálására vagy a fogyasztók megsegítését szolgáló alap létrehozására irányul.

A Tanács úgy véli, hogy az olajkészletek olyan eszköznek minősülnek, amely az energiaárak ellenőrzésében és az energiabiztonság garantálásában egyaránt segíthet. A tisztelt képviselő nyilván tisztában van azzal,

hogy 1968 óta az olajkészletekről szóló irányelv (68/414/EGK) elfogadásával (amelyet a 2006/67/EK⁽²⁵⁾ irányelv egységes szerkezetbe foglalt és hatályon kívül helyezett) a Tanács kötelező rendszert alkalmaz a biztonsági kőolajkészletek kialakítására. Az ennek keretében létrejött koordinációs mechanizmus jól működik kisebb zavarok esetén, különösen a Nemzetközi Energiaügynökség (IEA) által koordinált közös fellépésekre adott válaszként.

A Tanács üdvözli azt a tény is, hogy a Bizottság a közelmúltban benyújtotta hozzá az energiapolitikára vonatkozó második stratégiai elemzést⁽²⁶⁾, amely többek között egy javaslatot tartalmaz az olajkészletekről szóló irányelv felülvizsgálatára vonatkozóan, azzal a meghatározott céllal, hogy erősítse az IEA rendszerével való összhangot, és a készletszintek heti közzététele révén növelje az olajkészletek megbízhatóságát és átláthatóságát. Ez összhangban áll a 2007. márciusi Európai Tanács következtetéseivel, amely az „Európai energiapolitika” című cselekvési tervében⁽²⁷⁾ hangsúlyozta az olajtermékekre vonatkozó adatok fokozott átláthatóságának fontosságát, valamint az uniós kőolaj-ellátási infrastruktúra és kőolaj-tárolási mechanizmus felülvizsgálatának jelentőségét, annak érdekében, hogy kiegészítsék az IEA által biztosított válságmechanizmust, különösen ami a rendelkezésre állást illeti válsághelyzetben. A Tanács várakozással tekint az Európai Parlamenttel folytatandó gyümölcsöző munkakapcsolata elé, hogy gyors előrehaladást érhesen el ebben a fontos kérdésben.

Ami az energiapolitikára vonatkozó második stratégiai elemzést illeti általánosságban, a Tanács december 8-i ülésén megvitatta ezt a kérdést, külön figyelmet szentelve az energiabiztonságnak, és a következő hat hónapban folytatni fogja munkáját.

*
* *

20. kérdés, előterjesztette: Jacek Protasiewicz (H-0936/08)

Tárgy: A fehérorosz hatóságokkal folytatott tárgyalásokon elért előrehaladás a büntető törvénykönyvvél való, a politikai és polgári tevékenység ellen irányuló esetleges visszaélést illetően

Szem előtt tartva Aleksandr Lukashenkónak a Wall Street Journal számára adott interjújában tett kijelentését, miszerint kész szabadon engedni minden politikai foglyot;

Arra a tényre való tekintettel, hogy Alyaksandr Barazenska még mindig letartóztatás alatt áll a januári tüntetésekkel kapcsolatos, folyamatban lévő per miatt, annak ellenére, hogy október 27-én önként jelent meg kihallgatásra a minszki fővárosi rendőrkapitányságon, és nem engedik, hogy szabad lábon védekezzen, ami a demokratikus országokban megszokott eljárásnak minősül;

A hasonló eseteket, valamint más fehérorosz ellenzéki aktivistákra kirótt, szabadságukat korlátozó ítéleteket követően;

A Tanács tisztában van-e a szóban forgó helyzettel? Felszólította-e a Tanács a fehérorosz hatóságokat Barazenska úr azonnali szabadon bocsátására és a hasonló esetek felülvizsgálatára? Amennyiben nem, felveszi-e ezt a kérdést a Tanács a fehérorosz kormány képviselőivel folytatott tárgyalásainak napirendjére?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanácsot tájékoztatták Barazenska úr helyzetéről. Az elnökség november 24-én már felvetette a szóban forgó kérdést a fehérorosz hatóságoknak. A Tanács a fehérorosz tisztviselőkkel történő kapcsolattartása során továbbra is követelni fogja e személy szabadon bocsátását.

Az egyének politikai okokból történő fogva tartását a Tanács módszeresen elítéli. A Tanács október 13-i következtetései azt is kimondják, hogy az Európai Unió Fehéroroszországgal fenntartott kapcsolatainak

⁽²⁵⁾ A tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló 2006/67/EK tanácsi irányelv, (HL L 217., 2006.8.8., 8. o.)

⁽²⁶⁾ Doc. 15944/08.

⁽²⁷⁾ Az Európai Tanács 2007. március 8–9-i ülésének következtetései, doc. 7224/1/07 REV 1, Melléklet, 16–23. o.

fokozatos elmélyítése attól függ, hogy a rezsimnek sikerül-e előrelépéseket tennie a demokratizálódás, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása, valamint a jogállamiság terén.

*
* *

21. kérdés, előterjesztette: Catherine Stihler (H-0940/08)

Tárgy: Reumás megbetegedések

A reumás megbetegedésekről szóló sikeres írásbeli nyilatkozat (P6_TA(2008)0262) fényében naprakész tájékoztatással szolgálna a Tanács a Parlament számára azon intézkedésekről, amelyeket az EU-szerte reumás megbetegedésekben szenvedők megsegítése érdekében hoztak?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács kellőképpen figyelembe vette a Parlament 2008. június 5-én közzétett, reumás megbetegedésekről szóló írásbeli nyilatkozatát.

Egy előregedő társadalom összefüggésében, és tekintettel arra, hogy a 70 éven felüli személyek többségének krónikus vagy visszatérő reumás tünetei vannak, a francia, cseh és svéd elnökség 18 hónapos programja hangsúlyozza minden olyan kezdeményezés támogatását, amelyek célja egy olyan társadalmi környezet kialakítása, amelyben az időseket tisztelettel és méltósággal kezelik. Lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy egészséges, aktív és független életvitelt folytathassanak, miközben szerepet játszanak a társadalomban, és jobb életminőséggel rendelkeznek. Amikor ellátásra szorulnak, magas szintű, emberhez méltó ellátásban kell részesülniük. Az egészségügy területén végrehajtott megelőző intézkedések nélkülözhetetlenek a polgárok egészségének megőrzése, valamint az egészségügyi kiadások jövőbeli növekedésének elkerülése érdekében.

A közegészségügyben végrehajtott közösségi fellépéseknek teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk a tagállamok felelősségét az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezése és biztosítása terén. A Tanács már következtetéseket fogadott el az elhízással, a táplálkozással és a testmozgással kapcsolatban, amelyek igen fontos tényezők a reumás megbetegedések megelőzésében.

A Tanács 2008. június 10-i következtetéseiben létrehozta egy együttműködési mechanizmust a Tanács és a Bizottság között az uniós egészségügyi stratégia végrehajtására. Az első kiválasztott tevékenységi terület az egészségügyi szolgáltatások színvonalának előmozdítása, ami egyben azon személyek javát is szolgálja, akik izom- és csontrendszeri problémákkal küzdenek és orvosi ellátásra szorulnak.

Ami a reumás megbetegedések elleni küzdelemre irányuló közösségi stratégia, vagy a szóban forgó megbetegedésekkel kapcsolatos tájékoztatáshoz és orvosi kezeléshez való hozzáférés javítását szolgáló stratégia, illetve ezen kórképek korai diagnosztizálásáról és kezeléséről szóló tanácsi ajánlás kidolgozását illeti, a Tanácshoz ezen kérdésekkel kapcsolatban nem érkeztek javaslatok a Bizottságtól.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0945/08)

Tárgy: Elfogadhatatlan törökországi embargó a Ciprusi Köztársasággal szemben

A török kormány kihívóan továbbra is megtagadja nem csupán a ciprusi nyilvántartású, hanem tulajdonképpen a korábban ciprusi kikötőt vagy repülőteret igénybe vevő hajók és légi járművek számára is saját légtérhez, repülőtereikhez vagy kikötőikhez való hozzáférést. A Tanács határozata, miszerint befagyasztja a török csatlakozási tárgyalások kapcsolódó fejezeteit, mindezt eddig nem bizonyult elégségesnek, mivel a török hatóságok tüntetőleg nem hajlandók lépni az ügyben. Mindez akkor is nyilvánvalóvá vált, amikor az Európai Parlament Közlekedési Bizottságának küldöttsége Ciprusra látogatott. Ez a Törökország által – a nemzetközi joggal nyíltan dacolva – alkalmazott elfogadhatatlan embargó kiegészül annak tényével, hogy Törökország továbbra is katonai megszállás alatt tartja a Ciprusi Köztársaság területének felét.

Milyen intézkedéseket tervez a Tanács annak biztosítása érdekében, hogy Törökország teljesíti nemzetközi kötelezettségvállalásait és tiszteletben tartja a nemzetközi jogban foglaltakat, valamint annak elérése érdekében, hogy feloldja a Ciprusi Köztársaság elleni elfogadhatatlan embargót?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az EU álláspontja világos a társulási megállapodás kiegészítő jegyzőkönyvének kérdését illetően. A jegyzőkönyv teljes körű és megkülönböztetéstől mentes végrehajtása Törökország szerződéses kötelezettsége, és annak betartása rendkívül fontos. Ezt az álláspontot – amely megjelenik a tárgyalási keretben, továbbá a Tanács által elfogadott, felülvizsgált csatlakozási partnerségben, valamint az Európai Közösség és tagállamai által tett 2005. szeptember 21-i nyilatkozatban is – több ízben is közvetítették Törökország felé, nem utolsósorban azon politikai párbeszéd keretében, amelyet az EU a török hatóságokkal fenntart.

Hivatkozva a 2007. december 10-i következtetéseire, a bővítésről szóló 2008. december 8-i következtetéseiben a Tanács sajnálattal veszi tudomásul, hogy Törökország mindeztidáig elmulasztotta teljesíteni arra irányuló kötelezettségét, hogy teljes körűen és megkülönböztetéstől mentesen végrehajtsa a társulási megállapodás kiegészítő jegyzőkönyvét, és semmilyen előrelépést nem tett annak érdekében, hogy rendezze a Ciprusi Köztársasággal fennálló kapcsolatait.

Ezért 2006. december 11-i következtetéseivel összhangban a Tanács megismételte, hogy továbbra is szoros figyelemmel kíséri és megvizsgálja majd az Európai Közösség és tagállamai által tett 2005. szeptember 21-i nyilatkozatban tárgyalt kérdések terén elért előrehaladást.

Végül a Tanács megállapította, hogy sürgősen szükség van az előrehaladásra.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Jean-Pierre Audy (H-0946/08)

Tárgy: A Tanács válasza az Európai Számvevőszék éves jelentésére a 2007. évi költségvetés végrehajtásáról

A 2007. évi költségvetés végrehajtásáról szóló éves jelentésében az Európai Számvevőszék számos hibára hívta fel a figyelmet, amelyek a tagállamokkal megosztott irányítású intézkedésekből származtak az alábbi szakpolitikai területeken: mezőgazdaság, kohézió, kutatás, energia, közlekedés, külső segítségnyújtás, fejlesztés, bővítés, oktatás és állampolgárság. Megtenné a Tanács – mint a mentesítési eljárás részeként véleménynyilvánításra kijelölt költségvetési és politikai hatóság –, hogy ismerteti véleményét annak tényével kapcsolatban, hogy a fent említett területeken megvalósuló megosztott irányítás tekintetében tartósan jelentős hibaarány áll fenn, valamint azzal kapcsolatban is, hogy több tagállam elmulasztotta a nemzeti nyilatkozatok közzétételét? Továbbá kifejtene a Tanács azon összefüggéssel kapcsolatos véleményét, amelyet az Európai Számvevőszék a szabályozások összetettsége és a feltárt hibák száma között megállapított, valamint azzal kapcsolatos véleményét, hogy javasolja-e az uniós szabályozások további egyszerűsítését, amelyek alkalmazását újabb nemzeti szabályok gyakran még nehezebbé teszik?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Vítor Caldeira, az Európai Számvevőszék elnöke a december 2-i Ecofin-Tanácscon ismertette a Számvevőszék éves jelentését a 2007. évi költségvetés végrehajtásáról.

Ezt a jelentést a Tanács illetékes szerveinek még meg kell vizsgálniuk annak érdekében, hogy ajánlást fogalmazzanak meg az Európai Parlament számára a Bizottságnak a 2007. évi költségvetés végrehajtásával kapcsolatos mentesítéséről. Ezt az ajánlást a Tanács várhatóan február 10-i ülésén fogadja majd el.

Hadd világítsak rá arra, hogy a Tanács kiemelt fontosságot tulajdonít a közösségi alapok gondos kezelésének. Ebben az összefüggésben az Európai Számvevőszék éves jelentése rendkívül fontos eszköz.

A Tanács kellőképpen figyelembe veszi a tisztelt képviselő által kifejezett aggodalmakat, és feltétlenül mérlegeli azokat, amikor elkészíti ajánlását a Bizottságnak a 2007. évi költségvetés végrehajtásával kapcsolatos mentesítésére vonatkozóan.

Ebben az összefüggésben szeretném megerősíteni, hogy a Tanács ajánlásait a Tanács elnöke a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2009. februári ülésén ismerteti az Európai Parlamenttel, és ezen alkalommal minden bizonnyal sor kerül majd a különböző felvetett kérdésekkel kapcsolatos átfogó eszmecserére.

*

* *

25. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0949/08)

Tárgy: Izraeli bűncselekmények folytatódása a palesztinok ellen

November 5-én Izrael lerombolt öt palesztin otthont Kelet-Jeruzsálemben, mivel azok az izraeli hatóságok szerint engedély nélkül épültek. Az izraeli emberi jogi szervezet, a B'Tselem arról számol be, hogy 2004 óta 350 palesztin házat romboltak le az izraeli hatóságok Kelet-Jeruzsálemben.

Ugyanakkor folytatódik a bűnös izraeli embargó a palesztin nép ellen, valamint palesztinok ezreinek megölése és jogtalan letartóztatása, a gyermekeket is beleértve. A beszámolók szerint évente átlagosan 700 gyermeket tartóztatnak le az izraeli megszálló erők.

Az izraeli megszálló erők ezen műveletei a palesztinok alapvető jogainak durva megsértését és a nemzetközi jog kirívó megszegését jelentik.

Elítéli-e a Tanács az izraeli megszálló hadsereg palesztin nép ellen elkövetett bűncselekményeit?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács osztja a tisztelt európai parlamenti képviselő által felvetett aggodalmakat.

A Tanács felhívja a figyelmet arra, hogy az Általános Ügyek és Küllapcsolatok Tanácsának (GAERC) 2008. december 8-i következtetéseiben újólal megerősítette az izraeli-palesztin békefolyamat elvei iránti támogatását, amely békefolyamatot az annapolisi konferencián ismételt elindítottak. Ezúttal felszólította a feleket, hogy tartsák tiszteletben az útiterv keretében tett kötelezettségvállalásokat, és hajtsanak végre jelentős helyszíni változtatásokat a béke előmozdítása érdekében a térségben.

A Tanács úgy véli, hogy a folyamatos betelepítés a béke egyik fő akadály, és gyengíti a jövőbeni palesztin állam megvalósíthatóságát. Felkéri az izraeli hatóságokat, hogy tartsák be a nemzetközi jogot, és fejezzék be a betelepítéseket, mégpedig a „természetes növekedéssel” kapcsolatosakat is, a Kelet-Jeruzsálemben megvalósuló tevékenységeket is ideértve. November 10-én a Tanács mély aggodalmának adott hangot a palesztin otthonok lerombolása miatt Kelet-Jeruzsálemben. Ezt az álláspontot különböző szinteken az izraeli hatóságok irányába is közvetítették. December 5-én az Európai Unió Tanácsának elnöksége üdvözölte az izraeli kormány arra irányuló határozatát, hogy kiüríti azokat a palesztin otthonokat, amelyeket erőszakkal foglaltak el az izraeli telepések. A Tanács felszólítja Izraelt, hogy tegyen további intézkedéseket a folyamatban lévő diplomáciai folyamat erősítése érdekében.

A Tanács mélyszéges aggodalommal tekint az Izrael által a személyek szabad mozgására és utazására vonatkozóan Ciszjordániában és a Gázai övezetben bevezetett korlátozásokra. November 14-én az Európai Unió Tanácsának elnöksége mély aggodalmát fejezte ki a Gázai övezet legutóbbi blokádja miatt, amely a nemzetközi jog értelmében jogellenes, és felkérte az izraeli hatóságokat, hogy haladéktalanul nyissák meg újra az átkelési pontokat annak érdekében, hogy a humanitárius segély bejuthasson a területre. Ezzel párhuzamosan a Tanács felszólította a Gázai övezetből Izraelbe irányuló rakétatámadások azonnali leállítására.

Végezetül a Tanács felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Unió rendkívüli fontosságot tulajdonít az emberi jogok tiszteletben tartásának a palesztin területeken. Az Izraelben fogva tartott palesztin foglyok szabadon bocsátása alapvető fontosságú a kölcsönös bizalom légkörének helyreállításához, ami elengedhetetlen a béketárgyalások előhaladásához. A Tanács felszólítja az izraeli hatóságokat több palesztin fogva tartott szabadon bocsátására.

A fogva tartottak ügye és a telepések által a palesztinokkal szemben elkövetett erőszak egyike az EU és Izrael közötti politikai párbeszéd során felvetett kérdéseknek. Az egyrészt az EU-t és Izraelt, másrészt az EU-t és a Palesztin Hatóságot tömörítő emberi jogi albizottságok létrehozása is bizonyítja az EU emberi jogok iránti érdeklődését a térségben.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0956/08)

Tárgy: Tanácsi előkészítő szervek és a COREPER

Kifejtené-e a Tanács, hogy az ipar vagy a vállalkozások képviselői részt vehetnek-e a Tanács előkészítő szervei és a COREPER ülésein?

Amennyiben igen, az ipar vagy a vállalkozások mely képviselői vesznek részt ezeken az üléseken, és milyen gyakorisággal?

Amennyiben nem, milyen más szervezeti lehetőségek elérhetők az ipar és a vállalkozások képviselői számára ahhoz, hogy találkozhassanak az előkészítő szervek és a COREPER tisztviselőivel, valamint más tanácsi tisztviselőkkel? Hol és milyen gyakran kerül sor ilyen találkozókra?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

AZ EK-Szerződés 203. cikke értelmében csak a tagállamok kormányainak képviselői vehetnek részt a tanácsi üléseken. A szerződésekben ráruházott szerepéből adódóan a Bizottság is részt vesz az üléseken. Végezetül, néhány meghatározott esetben, a szerződések lehetővé teszik más szervek, mint például az Európai Központi Bank képviselőinek jelenlétét is. Ennek megfelelően ez a szabály alkalmazandó a Tanács valamennyi előkészítő szerve és kiváltképpen a COREPER üléseire. Ebből következik, hogy az ipar vagy a vállalkozások képviselői nem vehetnek részt ezeken az üléseken.

A szociális partnerekkel való találkozásra – a legmagasabb szintű találkozókra is ideértve – sor kerülhet a háromoldalú szociális csúcstalálkozón, amelynek legutolsó ülésére 2008. október 15-én került sor, vagy a makrogazdasági párbeszéd keretében, amely évente kétszer ülésezik, és amelyen a Tanács elnöksége, az európai munkáltatói és szakszervezeti szövetségek elnökei, az Európai Központi Bank elnöke és két biztos vesz részt. Emellett a foglalkoztatással és szociális védelemmel foglalkozó bizottságok képviselői rendszeresen találkoznak a szociális partnerek képviselőivel. Említést érdemelnek továbbá az elnökség, a szociális partnerek és a „Szociális Platform” NGO tagjai közötti rendszeres találkozók, amelyeken a Foglalkoztatási és Szociálpolitikai Tanács napirendjével kapcsolatos kérdések informális megvitatására kerül sor.

Emellett, szintén kívánatosak az ipar és a vállalkozások képviselőivel való találkozások, de informális környezetben.

*
* *

27. kérdés, előterjesztette: Catherine Guy-Quint (H-0958/08)

Tárgy: A juh- és kecsketenyésztő ágazat hanyatlásának megállítása Európában

Az elmúlt tíz évben a juhtenyésztő ágazatot súlyosan érintette a kérődző állatokat tenyésztő ágazatot sújtó válságsorozat. Két statisztikai adat bizonyítja ezt: 2000 és 2006 között az EU egészében 7,6%-kal csökkent a kiskérődzők teljes száma; és ha nem történnek lépések, akkor 2015-re 25%-kal csökkenhet a juh- és kecsketenyésztés. Ezért döntöttem úgy, hogy két módosítást terjesztek elő a 2009. évi általános költségvetés költségvetési tételeihez, a juhokra és kecskékre vonatkozó jövedelemtámogatásokkal, valamint a kedvezőtlen helyzetű térségek vagy hegyvidéki területek juh- és kecsketenyésztői jövedelemtámogatási pótlékával kapcsolatban (20, illetve 15 millió euróval növelve ezeket). A Tanács a 2009. évi költségvetés-tervezet második olvasatáról tartott szavazáson úgy döntött, hogy elutasítja javaslatomat. Megmagyarázná-e nyilvánosan a Tanács e javaslat elutasításának okait egy olyan időszakban, amikor minden szabály újratárgyalása lehetségesnek bizonyul (HÉA, Stabilitási Paktum, a halászati politika felülvizsgálata stb.) a bankok megmentése érdekében?

30. kérdés, előterjesztette: Michel Teychenné (H-0963/08)

Tárgy: Költségvetés: A juh- és kecsketenyésztő ágazat számára nyújtott támogatás

A juh- és kecsketenyésztő ágazat példátlan válsággal szembesül, amelyet tovább fokoz a járványos kéknyelv-láz. Olyan ágazatról van szó, amely jelentősen hozzájárul a földhasználatához és -tervezéséhez, különösen a legproblémásabb területeken. Ezért fogadta el az Európai Parlament októberi plenáris ülészakán Catherine Guy-Quint asszony két módosítását első olvasatban a 2009. évi általános költségvetésre vonatkozóan, 35 millió EUR kiegészítő támogatást biztosítva az ágazat számára. Azonban a helyzet sürgőssége és az Európai Parlament eltökéltsége ellenére a miniszterek a 2008. november 21-én, pénteken tartott egyeztetés során e módosításokat elvetették. Barnier úr bejelentette egy fizetőképesség helyreállítását célzó terv bevezetését a francia gazdálkodói ágazat számára. Vajon nem ellentmondás ehhez képest, hogy európai szinten nem adnak semmit? Más szóval, mikor fogják a szavakat tettek követni?

Közös Válasz

(FR) Mindenekelőtt szeretném hangsúlyozni, hogy a Tanács nagy jelentőséget tulajdonít a mezőgazdasági ágazatnak, amely alapvető fontosságú az európai gazdaság számára, és kiváltképpen a termelők közvetlen támogatásaira, különösen a juh- és kecsketenyésztő ágazatban.

Ebben az összefüggésben szeretném hangsúlyozni, hogy a Tanács szeptember 29–30-án és október 27–28-án rendezett ülésein az elnökség és a Tanács számos tagja felhívta a Tanács és a Bizottság figyelmét a kéknyelv-lázzal kapcsolatban követendő politikára, különösen egy védőoltási stratégiára.

Az Európai Unió 2009. évi költségvetés-tervezetének második olvasatában a Tanács úgy vélte, hogy „a természeti erőforrások megőrzésével és kezelésével” (pénzügyi keret 2. fejezete) kapcsolatban az előzetes költségvetés-tervezetben foglalt bizottsági becslések – amelyeket az 1/2009. sz. és a 2/2009. sz. módosító indítványok módosítottak – az igényeknek megfelelő válasznak minősülnek, figyelembe véve az adott időszakban uralkodó piaci helyzetet.

Mindazonáltal csak megismételném az ígéretet, hogy a Tanács nem fogja elmulasztani annak lehetőségét, hogy a lehető legnagyobb körültekintéssel megvizsgáljon minden olyan javaslatot, amelyet a Bizottság a szóban forgó kérdéssel kapcsolatban előterjeszt.

*
* *

28. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0959/08)

Tárgy: A termelés és foglalkoztatás védelme a különféle uniós tagállamok textil- és ruházati ágazatában

A textil- és ruházati termékek bizonyos kategóriáinak Kínából történő, különböző uniós tagállamokba irányuló exportjával összefüggésben alkalmazott közös felügyeleti rendszer (esetleges) 2008. december 31-i lejáratáról szóló, H-0865/08 sz. ⁽²⁸⁾ kérdésre adott válasz fényében, valamint figyelembe véve a termeléssel felhagyó vagy azt áttelepítő vállalkozások növekvő számát (főként Portugáliában) ami munkanélküliséget és társadalmi válságot teremt, kifejtene a Tanács, hogy javasolta vagy kérte-e valamelyik tagállam, hogy a Bizottság 2008. december 31. után hosszabbítsa meg a közös felügyeleti rendszert, vagy fogadjon el bármilyen más intézkedést annak keretében? Amennyiben igen, meg tudná-e nevezni az adott tagállamokat, és kifejtene, hogy jelenleg milyen intézkedéseket javasolnak? Ellenezte-e valamelyik tagállam ilyen intézkedések elfogadását, és amennyiben igen, melyeket, és egyes esetekben milyen alapon?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanácshoz nem érkezett javaslat a Bizottságtól a szóban forgó kérdésre vonatkozóan, ezért nem került sor az ügy megvitatásra. Egyébiránt a H-0781/08. számú és a H-0865/08. számú kérdésekre adott válaszok továbbra is teljes mértékben érvényesek. Ez különösen igaz a Tanács illetékes előkészítő testületében, azaz a 133. cikk szerinti textilbizottságban végzett munkára. Ez a bizottság több alkalommal is megvitatta a

(28) 2008. november 18-i írásbeli válasz

szóban forgó kérdést. Ami a bizottsági tagok által képviselt különféle álláspontokat illeti, a Tanácsnak nem feladata azok nyilvánosságára hozatala, illetve a viták során elhangzott indokolások vagy érvek ismertetése.

*
* *

29. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andriekienė (H-0961/08)

Tárgy: Az EU–Kína kapcsolatok kilátásai

A kínai kormány elhalasztotta a december 1-jére tervezett EU–Kína csúcstalálkozót, a francia elnökséget okolva a tibeti szellemi vezetővel, azaz a dalai lámával rendezett találkozója miatt. Milyennek értékeli a Tanács az EU–Kína kapcsolatok jelenlegi helyzetét? Melyek e kapcsolat jövőbeni kilátásai? Milyennek értékeli a Tanács az Európai Parlament tevékenységeit és hozzájárulását az EU–Kína kapcsolatok keretében?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió tudomásul vette Kína abbéli döntését, hogy elhalasztja az Európai Unióval rendezett csúcstalálkozót azzal az indokkal, hogy néhány európai vezető találkozott vagy találkozni fog a dalai lámával. Az EU sajnálattal vette tudomásul Kína döntését, és az országnak vállalnia kell a felelősséget cselekedeteiért.

Ezen példátlan tett ellenére Kína továbbra is az Európai Unió fontos partnere a gazdasági és kereskedelmi ügyekben, valamint a főbb nemzetközi kérdésekben. Az EU folytatni kívánja a Kínával fenntartott stratégiai partnerségi kapcsolatot, különösen egy olyan időszakban, amikor a világban uralkodó gazdasági és pénzügyi helyzet igen szoros együttműködést tesz szükségessé Európa és Kína között. A kínai hatóságokkal történő rendszeres kapcsolattartás továbbra is fennmarad a két fél között megvalósuló különféle párbeszéd keretében. Az Európai Unió kifejezetten törekszik a partnerségi és együttműködési megállapodásról szóló tárgyalásokra, valamint olyan együttműködési megállapodások és projektek aláírását tervezi, amelyekkel kapcsolatban már megegyezés született a kínai hatóságokkal.

Különböző bizottságain keresztül az Európai Parlament hozzájárul az Európai Unió külpolitikájához általában véve, valamint konkrétan a Kínával kapcsolatos politikához is.

*
* *

31. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0965/08)

Tárgy: A közúti fuvarozási politika fontossága

Továbbra is a Tanácshoz intézett 2008. július 15-i H-0614/08. számú kérdést illetően, valamint a Tanács képviselőjének a 2008. szeptember 23-i plenáris ülésen tett ígérete ellenére, hogy a Parlamenthez szeptemberben továbbítják a Tanács álláspontját, ezennel tájékoztatjuk a Tanácsot, hogy eddig nem érkezett ilyen dokumentum. Tekintettel arra, hogy a közúti fuvarozói szakma gyakorlásáról szóló rendelet új változata 2009. június 1-jén lép hatályba és 2012. január 1-jéig a rendelet értelmében a tagállamoknak össze kell kapcsolniuk nemzeti elektronikus nyilvántartásait, kifejtene a Tanács, hogy milyen fokú prioritást kapott a „közúti fuvarozási csomag” az elkövetkező öt hónapra, és ismertetné a javasolt ütemtervet, hogy az új, módosított rendelet elfogadására 2009. június 1-jéig sor kerülhessen?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. decemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

2008 júniusában, a szlovén elnökség idején a Tanács politikai megegyezésre jutott a „közúti fuvarozási csomaggal” kapcsolatban, amely három jogalkotási aktusból áll a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának (2007/0098 (COD)), a közúti áru fuvarozási piacra való bejutásnak (2007/0099 (COD)) és az autóbusszal végzett személyszállítás piacához való hozzáférés (2007/0097 (COD)) tárgyában. A Tanács jelenleg valamennyi kérdéssel kapcsolatban egy közös állásponton dolgozik, amelyet 2009 januárjában kívánnak az Európai Parlament elé terjeszteni. A jövőbeni cseh elnökség szilárdan elkötelezte magát amellett, hogy

informális megbeszéléseket indít a különböző előadókkal, megvizsgálva annak lehetőségét, hogy minél előbb megállapodás jöjjön létre az Európai Parlamenttel. E tekintetben felhívnom a tisztelt képviselő figyelmét arra a tényre, hogy 2008. október végéig a Bizottság nem küldte meg a fent említett jogszabálytervezet bolgár és román változatát, emiatt pedig az előkészítő eljárás sem haladhatott előre.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

38. kérdés, előterjesztette: Marco Cappato (H-0919/08)

Tárgy: Nemzeti és európai zászlók a következő olimpiai játékokon

Az „Esperanto”, egy radikális szövetség, amely a Békés Radikális Párt (Non-violent Radical Party) részeként működik, kampányt indított a nemzeti olimpiai bizottságoknál annak engedélyezésére, hogy a következő olimpiai játékokon részt vevő valamennyi tagállam Európát és önmagát is képviselhesse. Minden sportoló két lobogó – saját országáé és az európai – alatt versenyezne, az éremtáblázat pedig az európai lobogó alatt nyert érmék teljes számát is mutatná.

Szándékában áll-e a Tanácsnak ezen javaslat támogatása?

Válasz

(EN) A Bizottság tudatában van a sport elengedhetetlen szerepének, valamint a benne rejlő lehetőségnek, hogy erősítse az összetartozás érzését. Ugyanakkor – amint azt a sportról szóló fehér könyv is említi – a sport és a versenyek nemzeti alapokon történő szervezése a sporttal kapcsolatos európai megközelítés történelmi és kulturális hátterének része, és illeszkedik az európai polgárok többségének akaratához. Különösen a nemzeti csapatok játszanak elengedhetetlen szerepet, nem csak az identitás tekintetében, hanem olyan értelemben is, hogy szolidaritást biztosítanak az alulról szerveződő sportágakkal, és ezért támogatást érdemelnek.

A sportért a nemzeti hatóságok vagy a sportszervezetek felelősek, vagy azok kombinációja. Ezzel összefüggésben nem szabad elfelejteni, hogy annak elképzelése, miszerint a sportolók mezén európai zászlót is feltüntetnének, már szerepelt a „Polgárok Európája” című Adonino-jelentésben ⁽²⁹⁾.

A szervezők joga annak eldöntése, hogy ha egyáltalán, akkor milyen formában teszik közzé az olimpiai játékok eredményeit, szem előtt tartva, hogy a kiválasztási rendszer bizonyos sportágakban lehetővé teszi Európa számára, hogy több sportolót küldjön az olimpiai játékokra (27 csapatot), ami a többi résztvevővel szemben növeli az éremszerzés esélyét. Ezért a Bizottság hangsúlyozza, hogy a tagállamok nemzetállamokként vesznek részt az olimpiai játékokon, és emlékeztet arra, hogy az EU jelmondata: „Egység a sokféleségben”. ⁽³⁰⁾

A tisztelt képviselő ezért meg fogja érteni, hogy a Bizottság nem támogathatja az európai zászló alatt nyert éremtáblázattal kapcsolatos kezdeményezéseket. Ami a két lobogó megjelenítését illeti a következő olimpiai játékokon, miközben a Bizottság semmiképpen sem ellenzi egy ilyen egységszimbólum megjelenítését, teljes mértékben tiszteletben kívánja tartani a sport autonómiáját, valamint a tagállamok sportpolitikával kapcsolatos elsődleges felelősségét. Ha azonban az illetékes szervekkel teljes egyetértésben ilyen kezdeményezés indulna, a Bizottságnak módjában állna azt támogatni.

*
* *

42. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0907/08)

Tárgy: Költségvetési hiány

Az írországi költségvetési hiány jelenleg 5 százalék körül van. Ez jóval meghaladja a Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott 3%-os költségvetési hiánykorlátot, és elegendő a vészhelyzeti riasztási eljárás elindításához.

⁽²⁹⁾ COM (88) 331 végleges, 1988. június 24.

⁽³⁰⁾ http://europa.eu/abc/symbols/motto/index_en.htm

Egy ír újságnak adott interjújában Almunia biztos azt nyilatkozta, hogy „a Stabilitási és Növekedési Paktum nem a bírságokról szól. Nem is a tagállamok hibáztatásáról szól (...) Néhány esetben ez egy kölcsönös nyomásgyakorlás, amelynek keretében az európai dimenzió és a multilaterális felügyeleti rendszer felhasználásával igyekeznek rávenni a kormányokat a politikák végrehajtására.”

Kifejtené a Bizottság, hogy milyen megegyezésre jutott az ír kormánnyal a jelenlegi költségvetési hiánnyal kapcsolatban?

Válasz

(EN) A ír hatóságok által október 14-én benyújtott 2008. évi aktualizált stabilitási program szerint 2008-ban Írországból a becsült államháztartási hiány a GDP 5,5%-a volt, a GDP 0,9%-ához képest, amelyet az előző változatban tervbe vettek.

A Bizottság a Szerződésben, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktumban foglalt rendelkezésekkel összhangban alkalmazza a túlzott költségvetési hiány esetén követendő eljárást (EDP). Amikor az államháztartási hiány meghaladja a GDP 3%-át, a Bizottságnak jelentést kell készítenie a Szerződés 104. cikkének (3) bekezdése értelmében. A referenciaérték minden olyan túllépése esetén, ami nem kivételes, átmeneti vagy a küszöbértékhez közeli (104. cikk (2) bekezdés)), a Bizottság ajánlása alapján a Tanács hivatalosan túlzott hiányt állapít meg az érintett országban (104. cikk (6) bekezdés)).

A túlzott költségvetési hiány esetén követendő eljárást kölcsönös támogatásnyújtásnak kell tekinteni, amely segít túljutni az aktuális nehézségeken, és biztosítja az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát.

*
* *

43. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-0917/08)

Tárgy: Az euroövezet tagállamainak fizetőképessége

A jelenlegi pénzügyi válság idején számos tagállam nehézségekkel szembesül államadósságának finanszírozása terén, mivel az állampapír felárának csökkenése a hitelköltségek hirtelen emelkedéséhez vezet.

Figyelembe véve, hogy néhány tagállam, mint például Görögország, sok éve küzd annak érdekében, hogy jelentősen csökkentse államadósságát, milyen mértékben érinti a gazdasági válság Görögország és általában véve az euroövezet tagállamainak fizetőképességét? Görögország és az euroövezet tagállamai milyen kamatlábbal jutnak hitelhez? A tízéves német állampapírok alapján, milyen az állampapír felára Görögország és az euroövezet tagállamai esetében?

Válasz

(EN) A pénzügyi zavarok kiváltották a „biztonságba menekülést”, ami megnövelte az államadósság finanszírozásának költségeit a régóta magas hiánnyal és magas adósságállománnyal rendelkező országokban.

Néhány országban, köztük mindenekelőtt Görögországban, a folyó fizetési mérleg kiegyensúlyozatlansága tovább ronthatja ezen országok kedvezőtlen megítélését azon képességüket tekintve, hogy hosszabb távon kezeljék a gazdasági recesszió negatív hatásait.

2008. november 6-án a tízéves állampapírok felára Görögországban 120 százalékponttal (31 százalékponttól 151-re nőtt) haladta meg a 2007. november 6-i ugyanolyan lejáratú referenciaértéket. Ez az ugrásszerű növekedés az egyik legjelentősebb az EU27-ek körében, csak Magyarország (+262 százalékpont), Románia (+194 százalékpont), Lettország (+182 százalékpont) és Lengyelország (+145 százalékpont) előzte meg Görögországot, továbbá messze a legmagasabb az euroövezetben (Olaszország a második legnagyobb növekedést mutató ország az euroövezetben +75 százalékponttal, öt követi Belgium +64 százalékponttal). Miközben ezek a fejlemények különösen hangsúlyosak a fent említett országokban, ezek a növekedések az EU27-ek egészét is érintették (átlagosan +67,7 százalékpont) és az euroövezet országait (+46 százalékpont) ugyanezen időszakban. (Forrás: Eurostat).

*
* *

46. kérdés, előterjesztette: Claude Moraes (H-0904/08)

Tárgy: A Bizottság európai egészségpolitikai stratégiája és az idősek

A Bizottság európai egészségügyi stratégiájának első célkiűzése „az egészség védelme az öregedő Európában.” Miközben a Bizottság dicséretet érdemel azért, hogy az öregedés kérdése hangsúlyos helyet kapott egészségügyi napirendjében, a szóban forgó területen hiányoznak a konkrét javaslatok és fellépések. Például a december 10–11-én megrendezett nyílt egészségügyi fórum programja csak az ifjúságot célozza, és nem tesz említést az idősekről.

Ebben az összefüggésben felvázolná a Bizottság, hogy milyen meghatározott politikai intézkedéseket és kezdeményezéseket kíván tenni annak érdekében, hogy elősegítse az Európában élő idősek egészségesebb és hosszabb életét, felhasználva a rendelkezésre álló uniós eszközöket, mint például a szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyílt koordinációs módszert?

Különösképpen mit szándékozik tenni a Bizottság a tagállamok arra történő ösztönzése érdekében, hogy az idősek célcsoportjára is kiterjesszék az egészségmegelőző és támogató tevékenységeket, és tervezi-e a Bizottság egy egészséges öregedésre irányuló európai stratégia kialakítását, amely minden generációt felölel?

Válasz

(EN) Az egészség védelme egy öregedő társadalomban valóban az EU 2008–2013 közötti időszakra szóló egészségpolitikai stratégiájának és egészségügyi programjának fő célja.

Az egészségpolitikai stratégia fellépéseket tervez az idősek egészségének javítása érdekében, beleértve a daganatos megbetegedésekkel kapcsolatos iránymutatásokat, valamint a neurodegeneratív betegségekkel kapcsolatos munkát is. Ebben az összefüggésben a Bizottság például egy közösségi kezdeményezés kidolgozását tervezi, amely elősegítené az Alzheimer-kór kérdésének kezelésének a jövő évben.

A Bizottság törekszik annak biztosítására is, hogy a különböző szakpolitikai kezdeményezések hozzájáruljanak az egészséges öregedéshez, és elősegítsék az egészségügyi rendszerek alkalmazkodását az öregedő társadalom igényeihez.

Emellett a Bizottság előmozdítja a bevált gyakorlatok cseréjét a szóban forgó területen. Például az egészségügyi program a közelmúltan finanszírozott egy projektet, amely ajánlásokat tett közzé az egészséges öregedéssel foglalkozó szakpolitikákra vonatkozóan.

Az egészséges öregedés elősegítése azonban sokkal több az idős embereket célzó intézkedéseknél. Számos krónikus betegség, amelyben idős emberek szenvednek, megelőzhető lenne, ha az emberek egészségesebben élnének fiatal korukban. A stratégia ezért népszerűsíti a megelőzést és az egészség előmozdítását, olyan kezdeményezések révén, amelyek valamennyi korosztályt megcélozzák, az ifjúságot is beleértve. A szóban forgó területen végrehajtott bizottsági fellépések magukban foglalják az étrenddel, táplálkozással és testmozgással foglalkozó európai platformot, valamint az alkoholfogyasztással és táplálkozással kapcsolatos stratégiákat.

A Bizottság továbbá támogatja a tagállamok erőfeszítéseit az egészséges öregedés előmozdítása terén. A társadalmi integrációról és szociális védelemről szóló nyílt koordinációs módszer keretében a Bizottság élénk érdeklődést tanúsít a tagállamok által javasolt kezdeményezések iránt, amelyek az egészség előmozdítására és a betegségmegelőzésre irányulnak, és az időseket célozzák.

Végezetül, a Bizottság jelenleg fontolgatja azokat az esetleges jövőbeli kezdeményezéseket, amelyek az egészséges öregedés további támogatására irányulnak.

*

* *

47. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0909/08)

Tárgy: Szellemi egészség

Kifejtené a Bizottság, hogy elégedett-e a tagállamokban jelenleg működő mentális egészségügyi létesítményekkel, valamint az ilyen szolgáltatásokra rendelkezésre bocsátott erőforrások összegével, és vajon nem aggódik-e amiatt, hogy a mentális egészségügyi ellátás még mindig alulfinanszírozott, és túlságosan rossz helyzetben van ahhoz, hogy segíteni tudjon a rászorulókon? Továbbá vannak-e konkrét aggályai a rendelkezésre álló szolgáltatások regionális egyenlőtlenségei miatt?

Válasz

Az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezése és biztosítása a tagállamok feladata.

A Bizottság elismeri, hogy javítani kell a mentális egészségügyi rendszereket. Az uniós tagállamok elismerték ezt, és egyetértésüket fejezték ki, amikor 2005-ben elfogadták az Egészségügyi Világszervezet európai nyilatkozatát a mentális egészségről. Időközben több tagállam is lépéseket tett mentális egészségügyi stratégiájának felülvizsgálata vagy újabbak kidolgozása érdekében.

A 2008 júniusában elfogadott Lelki Egészség és Jólét Európai Paktumának egyik prioritása a tagállamok támogatása annak érdekében, hogy képesek legyenek javítani mentális egészségügyi rendszereiken, uniós szinten megvalósuló tapasztalatcsere és együttműködés révén, az azonosított legjobb gyakorlatok alapján.

A Lelki Egészség Paktumjában foglalt intézkedések mellett a tagállamoknak lehetőségük van a meglévő uniós eszközök alkalmazására. Például intézkedéseket tehetnek a személyzet képzésének javítására, vagy a mentális egészségügyi rendszerekben fennálló regionális egyenlőtlenségek kezelésére, a strukturális alapokból finanszírozott programjaik megvalósítása révén.

*

* *

48. kérdés, előterjesztette: Avril Doyle (H-0913/08)**Tárgy: A betegek jogai a határokon átnyúló egészségügyi ellátásban**

A határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogokról szóló irányelvjavaslat [A határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló irányelvre irányuló javaslat 2008/0142(COD)] létrehozta az egészségügyi technológiák elemzését végző hatóságok hálózatát. Ezek a hatóságok – mint például az egészségügyi információs és minőségi hatóság (HIQA) Írországbán, valamint a nemzeti egészségügyi és klinikai kiválósági intézet (NICE) az Egyesült Királyságban – ajánlásokat tesznek közzé azzal kapcsolatban, hogy milyen kezelések álljanak, illetve ne álljanak rendelkezésre a betegek számára.

Mindezidáig ezen értékelési eljárásokból gyakran hiányzott az átláthatóság, valamint azok hosszadalmasnak bizonyultak és nem összpontosítottak világosan a betegek szükségleteire. Nemrégiben a NICE vezetőjének nyilvánosan kellett bocsánatot kérnie egy új kezelési módszer értékelése során felmerült késedelmekért.

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy egy „betegek jogai” elnevezésű irányelvnek többek között lehetővé kell tennie a betegek részvételét ezen értékelési eljárásokban?

Válasz

(EN) A határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogokról szóló irányelvre irányuló javaslat célja, hogy állandó jelleggel létrehozza az egészségügyi technológia értékeléséért felelős nemzeti hatóságokat vagy szerveket összekötő hálózatot. Ennek célja, hogy a 27 tagállam között támogassa az együttműködést, valamint az információ, a tudás, az alkalmazott módszerek és a legjobb gyakorlatok cseréjét.

A rendelkezésnek nem célja az egészségügyi technológia értékelésére irányuló nemzeti döntéshozatali folyamatok összehangolása, ezért nem írja elő a betegek részvételét a nemzeti értékelési eljárásokban. Ezzel a kérdéssel akkor lehet majd foglalkozni, amikor sor kerül a szóban forgó rendelkezés végrehajtására irányuló intézkedések elfogadására. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy a javasolt irányelv 17. cikke értelmében a szóban forgó hálózat az egészségügyi technológia értékeléséért felelős hatóságokból vagy szervezetből áll majd, amelyek kijelölését a tagállamok végzik.

*

* *

49. kérdés, előterjesztette: Bart Staes (H-0915/08)**Tárgy: Határokon átnyúló egészségügyi ellátás**

A COM(2008)0414 bizottsági javaslat nagyobb hangsúlyt helyez a határokon átnyúló egészségügyi ellátással kapcsolatos betegjogokra, mint a tagállamok azzal kapcsolatos jogára, hogy saját egészségügyi rendszerüket finanszírozzák és irányítsák. Ez nagyobb nyomást gyakorolhat az egészségügyi rendszerre, különösen a betegek erőteljes beáramlásával szembesülő országokban. Emellett rendelkezésre áll az 1408/71/EGK

rendelet⁽³¹⁾, amely koordinálja a szociális biztonsági rendszereket, és rögzíti a költségek megtérítésével, az előzetes engedélyezéssel stb. kapcsolatos szabályokat.

Milyen garanciákat épített be a Bizottság annak érdekében, hogy egy tagállam saját egészségügyi rendszere ne kerüljön szükségtelen nyomás alá, és miként kívánja a Bizottság tisztázni a betegek helyzetét most, hogy az új irányelv a szociális biztonsági rendszerekről szóló 1408/71/EGK rendelettel párhuzamosan hatályban van?

Válasz

(EN) Ami a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló irányelvre irányuló javaslat⁽³²⁾ által a tagállamok egészségügyi rendszereire gyakorolt hatásokat illeti, a hatásvizsgálat azt mutatja, hogy a szóban forgó javaslatokból eredő további kezelési költségek várhatóan nem gyengítik az egészségügyi rendszerek egészének fenntarthatóságát vagy tervezését.

Ez annak tudható be, hogy a javasolt irányelv értelmében a polgárok csak olyan egészségügyi ellátás költségeiért részesülhetnek visszatérítésben, amelyre hazájukban is jogosultak lettek volna, így a tagállamoknak csak azért az egészségügyi ellátásért kell fizetniük, amelyért amúgy is fizettek volna. A hatásvizsgálat becslései szerint az ellátás további költségei mindössze elenyésző részét teszik ki a teljes egészségügyi kiadásoknak, és esetleges hátrányokat messzemenően meghaladják a javaslatban biztosított előnyök.

Mindenesetre, ha rövid távon bekövetkezne a határokon átnyúló egészségügyi ellátás előre nem látható, jelentősen megnövekedett igénybevétele, súlyos problémákat okozva – például a helyi létesítmények tervezése terén –, a javaslat lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy rendszerük védelméhez szükséges korlátozásokat vezessenek be, amilyen például egy előzetes engedélyezési rendszer alkalmazása a határokon átnyúló kórházi ellátást igénybe venni szándékozó betegek esetében, az irányelvben foglalt feltételek alapján, amelyek a Bíróság ítélkezési gyakorlatát tükrözik.

Emellett hosszú távon az európai együttműködés hozzáadott értéke olyan területeken, mint a referenciaközpontok európai hálózatai, az új egészségügyi technológiák értékelésének megosztása, valamint információs és kommunikációs technológiák alkalmazása a hatékonyabb egészségügyi ellátás biztosítása érdekében („e-egészségügy”), hozzá fog járulni az egészségügyi ellátás egésze minőségének és hatékonyságának növeléséhez, mind a más tagállamban ellátást igénybe vevő, mind pedig a saját tagállamukban maradó betegek esetében.

Ami azt a kérdést illeti, hogy milyen kapcsolat áll fenn a szóban forgó javaslat, valamint a szociális biztonsági rendszerek koordinálására irányuló meglévő keret között, különös tekintettel az 1408/71/EGK rendeletre⁽³³⁾, a szociális biztonsági rendszerek koordinálására irányuló meglévő keret továbbra is fennmarad a javasolt irányelv mellett, valamennyi általános alapelvvel együtt, amelyekre a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendelkezések épülnek.

Az 1408/71/EGK rendelet biztosítja, hogy amennyiben saját országában a beteg meghatározott panasza nem részesülhet haladéktalanul megfelelő ellátásban, ez esetben engedélyezett számára a külföldi ellátás, és az ellátáshoz kapcsolódó minden felmerülő többletköltséget állami forrásokból kell fedezni. Minden olyan esetben, amikor teljesülnek a szóban forgó rendelet 22. cikke (2) bekezdésében előírt feltételek, ezzel összhangban meg kell adni az engedélyt, és biztosítani kell az ellátásokat. Ezt a javasolt irányelv kifejezetten elismeri. Az 1408/71/EGK rendelet ezért továbbra is általános eszköz és „védőháló” annak biztosítására, hogy azon betegek számára, akik ésszerű időn belül nem részesülnek egészségügyi ellátásban saját országukban, engedélyezzék ugyanazon egészségügyi ellátás igénybevételét egy másik tagállamban.

A javasolt irányelv – reagálva a polgárok által felvázolt ügyekre, amelyek nyomán a Bíróság ítélkezési gyakorlata megszületett – egy további lehetőséget kínál a határokon átnyúló egészségügyi ellátást illetően. Fontos hangsúlyozni, hogy az ítélkezési gyakorlatból és a szóban forgó javaslatból eredő jogok nem csorbítják a nemzeti jogszabályok vagy az 1408/71/EGK rendelet keretében biztosított jogokat, hanem további jogokat jelentenek, amelyekkel a polgárok élhetnek. Így ezek a jogok mindenki számára jobb hozzáférést biztosítanak az EU-n belüli különböző egészségügyi ellátásokhoz.

(31) HL L 149., 1971.7.5., 2. o.

(32) COM(2008)414

(33) A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet, HL L 149., 1971.7.5

*
* *

50. kérdés, előterjesztette: John Bowis (H-0924/08)

Tárgy: Dohányzás-ellenőrzés

Felsorolná-e a Bizottság azokat a tagállamokat, amelyek még nem ratifikálták a WHO dohányzás-ellenőrzési keretegyezményét, és mindezidáig nem érvényesítettek olyan politikákat, amelyek tiltják a nyilvános helyeken és munkahelyeken történő dohányzást?

Válasz

(EN) Mára a Cseh Köztársaság kivételével minden tagállam ratifikálta az Egészségügyi Világszervezet (WHO) dohányzás-ellenőrzési keretegyezményét.

Az egyezmény jogi kötelezettséget ró a részes felekre, hogy hatékony intézkedéseket fogadjanak el és hajtsanak végre annak érdekében, hogy biztosítsák a személyek másodlagos dohányfüsttel szembeni védelmét a beltéri munkahelyeken, nyilvános helyeken és a tömegközlekedésben.

Jelenleg minden tagállam rendelkezik valamilyen szabályozással a másodlagos dohányfüstnek való kitettség korlátozására vonatkozóan. Ugyanakkor ezen szabályozások alkalmazási köre és jellege nagymértékben eltér.

A Bizottság rendelkezésére álló információk alapján a tagállamoknak alig több mint egyharmada gondoskodik a dohányfüst elleni hatékony védelemről valamennyi beltéri munkahelyen és nyilvános helyen, amint azt a WHO-egyezmény előírja.

Teljes dohányzási tilalom, amely minden zárt légtérű nyilvános helyre és munkahelyre kiterjed – beleértve a bárakat és éttermeket is –, jelenleg Írországból és az Egyesült Királyságból van érvényben.

Olaszország, Málta, Svédország, Lettország, Finnország, Szlovénia, Franciaország és Hollandia dohányfüstmentes jogszabályt vezetett be, amely különleges zárt dohányzóhelyek kialakítását teszi lehetővé.

Ugyanakkor a tagállamok több mint felében a polgárok és a munkavállalók továbbra sem teljesen védettek a dohányfüstnek való kitettséggel szemben a beltéri munkahelyeken és nyilvános helyeken. A bárók és éttermek különösen nehéz szabályozási területek.

Annak érdekében, hogy segítse a tagállamokat az átfogó dohányfüstmentes jogszabályok elfogadásában, a Bizottság 2009-ben ajánlást szándékozik előterjeszteni a dohányfüstmentes környezetre vonatkozóan.

A javaslatához mellékelt hatásvizsgálat tartalmazza majd a tagállamok dohányfüstmentes politikáinak részletes áttekintését.

A Bizottság a dohányzás megelőzéséről szóló tanácsi ajánlás végrehajtásával foglalkozó, közeljövőben várható jelentésében is foglalkozik majd a szóban forgó kérdéssel.

*
* *

51. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-0929/08)

Tárgy: A 91/630/EGK irányelvet módosító, sertésekről szóló 2001/93/EK irányelv

Tervezi-e a Bizottság, hogy az állatok védelmére és az állatjóllétre vonatkozó közösségi cselekvési terv részeként megkezdje a sertések védelméről szóló 91/630/EGK irányelv módosítására irányuló javaslat kidolgozását, még mielőtt az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság által a szóban forgó területen végzett kiterjedt kutatás eredményei elévülnek?

Válasz

(EN) A Bizottság tudatában van annak, hogy a sertésjóllétre vonatkozó jogszabály aktualizálásra szorul, amely figyelembe veszi az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) által elfogadott jelentésekben ismertetett új tudományos bizonyítékokat is.

A Bizottság már megkezdte munkáját, hogy felmérje a jelenlegi helyzet javítására szolgáló legjobb alternatívát, figyelembe véve annak szükségességét, hogy megvizsgálja az állatjóllétre vonatkozó közösségi cselekvési

terv stratégiai prioritásait, és különösképpen azt az opciót, miszerint jövőbeli javaslatába célzott és mérhető állatjóléti mutatókat is belefoglal, ahol lehetséges. Továbbra is szükség lehet minimumkövetelményekre a gazdálkodási rendszerre, az állattartási körülményekre és az etetési eljárásokra vonatkozóan, azonban az állatok figyelembevételével kialakított jóléti mutatók kidolgozása elvileg hozzájárul a „gazdaságokban” uralkodó állatjóléti körülmények jobb felméréséhez, valamint remélhetően a jóléti előírások jobb és gyorsabb érvényesítéséhez, az új tudományos bizonyítékokkal összhangban.

A fentiek fényében a Bizottság jelenleg vizsgálja annak lehetőségét, hogy javaslatot dolgoz ki a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló 1998. évi⁽³⁴⁾ általános jogszabály, valamint a sertésekre vonatkozó egyedi követelmények felülvizsgálatáról, annak érdekében, hogy naprakészé tegye a kapcsolódó jogszabályban tervezett előírásokat. Bármely készülő javaslatnak továbbá figyelembe kell vennie az új állategészségügyi jogszabály célkitűzéseit, amelyeket az EU állategészségügyi stratégiája⁽³⁵⁾ előírányoz.

A Bizottság úgy véli, hogy amennyiben a nemzetközileg elismert állatjóléti mutatók – amint azokat kidolgozzák – esetleges alkalmazása megvalósul az európai jogszabályokban, ez lehetővé teszi a hatékonyabb végrehajtást és a szigorúbb állatvédelmi előírások előmozdítását.

Ezenfelül a Bizottság becslése szerint ez a megközelítés lehetővé tenné az állatjóléti előírások nemzetközi kereskedelmi partnerekkel történő összehasonlítását, és remélhetőleg elősegítené azok alkalmazását a Közösség határain kívül.

Számos kutatási projekt van folyamatban a szóban forgó kezdeményezés támogatására, beleértve a közösségi finanszírozásból megvalósuló, „Az állatjólét minősége – Tudomány és társadalom az állatjólét javítása érdekében az élelmiszer-minőségi láncban” című kutatási projektet is. Az „állatjólét minőségével” kapcsolatos projekt várhatóan 2009-ben megvalósul, a Bizottság szándéka pedig az, hogy tovább dolgozik a meglévő jogszabályi keret 2010-es felülvizsgálatának esetleges lehetőségein.

*
* *

52. kérdés, előterjesztette: Catherine Stihler (H-0939/08)

Tárgy: Reumás megbetegedések

A reumás megbetegedésekről szóló sikeres írásbeli nyilatkozat (P6_TA(2008)0262) fényében naprakész tájékoztatással szolgálna-e a Tanács a Parlamentnek azon intézkedésekről, amelyeket EU-szerte a reumás megbetegedésekben szenvedők megsegítése érdekében tett?

Válasz

(EN) A reumás megbetegedésekről szóló 2008. június 5-i írásbeli nyilatkozat⁽³⁶⁾ felszólítja többek között a Bizottságot, hogy dolgozzon ki közösségi stratégiát a reumás megbetegedésekre vonatkozóan. A Szerződés 152. cikke értelmében a népegészségügy terén való közösségi fellépés során teljes mértékben tiszteletben kell tartani a tagállamoknak az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás szervezésére és nyújtására vonatkozó hatáskörét.

Mindazonáltal a közegészségügy területén végrehajtott közösségi cselekvési programok révén a Bizottság támogatja a reumás megbetegedések fontos területét. 2008-ban „Az európai izom- és csontrendszeri megbetegedések felügyeleti és információs hálózata” elnevezésű új projektet választották ki finanszírozásra. Ezen projekt jelentős mértékben hozzá fog járulni ahhoz, hogy az EU-ban előmozdítsák az izom- és csontrendszeri megbetegedések jobb megértését, valamint a kapcsolódó ismeretszerzést és tájékoztatást.

Emellett az egészségre irányuló programja keretében megvalósuló, folyamatban lévő hetedik kutatási keretprogram (2007–2013) összehangolt transzlációs kutatást javasol a főbb betegségek területén. A reumás megbetegedések kifejezetten említésre kerülnek ebben a csoportban.

⁽³⁴⁾ A tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló, 1998. július 20-i 98/58/EK tanácsi irányelv. Európai Közösségek Hivatalos Lapja L 221., 1998.8.8.

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/index_en.htm

⁽³⁶⁾ P6_TA(2008)0262

A 2007. évi pályázati felhívás eredményeképpen – amely magában foglalta a „krónikus gyulladásos megbetegedések kórfejlődésének korai szakaszai” témát is – kiválasztották a „Masterswitch” javaslatot. Ez az ízületi gyulladást kiváltó mechanizmusok feltárására, valamint annak kezelése terén a lehetséges sejt- és molekuláris célokra összpontosítva, 10 uniós és társult ország 17 vezető kutatócsoportját tömöríti, 11,2 millió eurós teljes hozzájárulás mellett. A hetedik kutatási keretprogramon belüli jövőbeni pályázati felhívások keretében további kutatási támogatás várható ebben a témában.

Emellett az Európai Reumaellenes Liga (EULAR)⁽³⁷⁾ nemrégiben, 2008. november 6-án Budapesten tartott konferenciája kapcsán fontos rámutatni a Bizottság által nyújtott támogatásra, amely hangsúlyozta a reumás megbetegedések (RD) fontosságát mint a munkahelyi biztonság és egészségvédelem területén az izom- és csontrendszeri betegségek (MSD) szűkebb körét, valamint a közösségi megkülönböztetés-ellenes politikákkal fennálló kapcsolatát.

Végezetül, és kimondottan az izom- és csontrendszeri rendellenességekkel kapcsolatban, „A munka minőségének és termelékenységének javítása: a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos közösségi stratégia 2007–2012 között” című közleményében⁽³⁸⁾ a Bizottság kifejezte abbéli szándékát, hogy módot kíván találni az izom- és csontrendszeri rendellenességek miatti kockázatok megelőzésének javítására. Ennek elérése érdekében jelenleg egy hatásvizsgálat van folyamatban.

*
* *

53. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0967/08)

Tárgy: Az egészségügy kereskedelmi alapokra helyezése a nagy monopolcsoportok érdekeinek szolgálatában

Az Athéni Egyetem kutatása szerint Görögország vezet az egészségügyi rendszer privatizációja és kereskedelmi alapokra helyezése tekintetében. Ennek különösen káros következményei vannak a munkásosztályhoz tartozó családokra nézve, amelyeknek szűkös költségvetésükből az összes egészségügyi kiadás 57 %-át (több mint 11 milliárd eurót) kell állniuk. A magán diagnosztikai és kórházi alapítványok, amelyek száma folyton nő, egyre nagyobb csoportokban koncentrálódnak, amelyek immáron nagymértékben meghatározzák az egészségügyi politikát, miközben a gyógyászati kapacitás jelentős része kihasználatlan marad. A magánszektor hatalmas növekedését és a közszféra korrupcióját maga az állam okozza, amely arra kényszeríti a munkavállalókat, hogy egészségügyi problémáikkal a magánszektorhoz forduljanak, mivel a közszféra nem képes ésszerűen azonnali kezelést nyújtani, a nem megfelelő infrastruktúra, felszereltség és személyzeti ellátottság miatt.

Hogyan látja a Bizottság ezt az elfogadhatatlan helyzetet, amely korlátozza a munkavállalók kezelési lehetőségeit, a nagy monopolcsoportok érdekeinek szolgálatában kereskedelmi alapokra helyezi az egészségügyi rendszert, növeli az egészségügyi személyzet alulfoglalkoztatottságát, sőt veszélyezteti a közegészségügyet?

Válasz

A Szerződés 152. cikke és különösen annak (5) bekezdése értelmében a népegészségügy terén való közösségi fellépés során teljes mértékben tiszteltben kell tartani a tagállamoknak az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás szervezésére és nyújtására vonatkozó hatáskörét.

Következésképpen a Bizottságnak nem áll módjában véleményt nyilvánítani a tisztelt képviselő által felvázolt helyzetről. A szóban forgó esetben ez az illetékes görög hatóságok feladata.

*
* *

⁽³⁷⁾ Európai Reumaellenes Liga

⁽³⁸⁾ COM(2007) 62 végleges, 2007. február 21.

54. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0880/08)**Tárgy: Az egészségügyi politika és a dohányzási tilalom**

Melyek azok az egészségügyi politikával kapcsolatos hatáskörök, amelyek alapján a Bizottság jelenleg egy egész EU-ra kiterjedő dohányzási tilalmat kíván bevezetni a munkahelyeken, és véleménye szerint hol helyezkednek el az egészségügyi politikával kapcsolatos hatáskörének határai, szemben a tagállamokéval, ezen konkrét kérdéssel összefüggésben?

Válasz

A közegészségügyi politikákkal kapcsolatban és mivel részes felei az Egészségügyi Világszervezet (WHO) dohányzás-ellenőrzési keretegyezményének (FCTC), a Közösséget és 26 tagállamot kötelezettségvállalásaik arra kötelezik, hogy védelmet biztosítsanak a dohányfüstnek való kitettséggel szemben minden beltéri munkahelyen és nyilvános helyen. „A dohányfüstmentes Európáért: Az Európai Unió politikai lehetőségei” című zöld könyvön⁽³⁹⁾ alapuló, Bizottság által kezdeményezett konzultáció kimenetele is világos támogatást mutatott az átfogó dohányfüstmentes politikák, valamint az ezen a területen megvalósuló további uniós fellépések iránt. A zöld könyv nyomán megvalósult konzultáció folytatásaként 2009 elején a Bizottság javaslatot szándékozik előterjeszteni egy dohányfüstmentes környezetről szóló tanácsi ajánlásra vonatkozóan.

Minden, a környezeti dohányfüstnek való kitettség miatt a munkavállalók egészségét és biztonságát veszélyeztető kockázatokkal szembeni védelemre vonatkozó egyedi jogszabály a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi politika területéhez tartozik, és az EK-Szerződés 137. cikkén alapul.

A 137. cikk kimondja, hogy a Közösségnek támogatnia kell, valamint ki kell egészítenie a tagállamok fellépéseit számos területen, beleértve a munkakörnyezet javítását a munkavállalók egészségének és biztonságának védelme érdekében. Mielőtt a Bizottság benyújtja javaslatát ebben a témában, az EK-Szerződés 138. cikkével összhangban egy kétlépcsős konzultációs eljárás keretében konzultálnia kell a közösségi szinten működő szociális partnerekkel.

Minden ilyen jogalkotási kezdeményezés megfelelne az arányosság és a szubszidiaritás elvének.

*
* *

55. kérdés, előterjesztette: Hélène Goudin (H-0882/08)**Tárgy: Nyomásgyakorlás a Lisszaboni Szerződésről tartott szavazás előtt**

Az Aftonbladet újság 2008. október 11-i számában megjelent riport azt állítja, hogy Margot Wallström biztos megpróbálta befolyásolni a Lisszaboni Szerződésről szóló szavazás kimenetelét, amelyet november 20-án tartottak a svéd parlamentben. Az újság szerint Wallström biztos megpróbálta meggyőzni Mona Sahlint, a svéd szociáldemokrata párt vezetőjét, hogy a Szerződéssel összefüggésben javasolja az „igen”-el történő szavazást.

Tudja-e a Bizottság garantálni, hogy nem tett hivatalos vagy nem hivatalos kísérletet Mona Sahlin és a svéd szociáldemokraták befolyásolására ebben a kérdésben?

Válasz

(EN) A Bizottság Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos álláspontja ismert. A Bizottság nem próbálta meg helytelenül befolyásolni a Lisszaboni Szerződés svédországi ratifikációját.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Nils Lundgren (H-0884/08)**Tárgy: Az EU katonai ambíciói a Lisszaboni Szerződés értelmében**

Az EU Observer újság 2008. október 22-i számában megjelent interjúban Margot Wallström biztos arról panaszkodik, hogy a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos év eleji ír népszavazási kampány túl sok „érzelmi érvet” tartalmazott. Példaként említi, hogy sok ír polgár meg volt félemlítve, hogy „nemmel” szavazzon,

⁽³⁹⁾ COM(2007) 27 végleges

mivel azt feltételezték, hogy ha a Lisszaboni Szerződés elfogadásra kerül, egy uniós hadseregbe kellene küldeni gyermekeiket. Wallström biztos megjegyzése azt sugallja, hogy az EU-nak a Lisszaboni Szerződés alapján nem áll szándékában egy közös katonai szervezet létrehozása.

Úgy véli-e a Bizottság, hogy az ír választók félreértették a Szerződés szövegét, és így nyugodtak lehetnek afelől, hogy fiaiknak és lányaiknak nem kell majd az EU hadseregében szolgálniuk, ha a Lisszaboni Szerződés hatályba lép? Garantálni tudja-e a Bizottság, hogy megmarad Svédország el nem kötelezettségi politikája akkor is, ha a Lisszaboni Szerződés hatályba lép?

Válasz

(EN) A Lisszaboni Szerződés teljes mértékben meg fogja őrizni a tagállamok nemzeti szuverenitását a külügyekben és a védelmi kérdésekben. Ezért bizonyos tagállamok katonai semlegességét nem fogja érinteni a Szerződés.

A Lisszaboni Szerződés bizonyos módosításokat hajt végre a biztonság és védelem hatályos rendelkezéseiben, azonban nem változtatja meg lényeges jellemzőiket. A Szerződés kifejezetten kimondja, hogy a biztonsággal és védelemmel kapcsolatban a Szerződésben javasolt változtatások „nem érintik bizonyos tagállamok biztonság- és védelmi politikájának a sajátos jellegét.”

Az új külpolitikai szerkezet növelni fogja az Unió nemzetközi szintű fellépéseinek egységességét és hatékonyságát, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy megfelelhessen a XXI. század új kihívásainak és javulhasson az Unió fellépési képessége világszerte. A Lisszaboni Szerződés tovább erősítené arra irányuló képességét, hogy válaszolhasson a világban kialakult válsághelyzetekre, arra a jelentős számú eszközre támaszkodva, amely mobilizálható a konfliktus-elhárítás és a válságkezelés támogatására, humanitárius és mentési feladatok ellátása vagy békefenntartó műveletekben történő részvétel esetén. Azonban a biztonsági és védelmi politikai kérdésekkel kapcsolatos döntések meghozatalára továbbra is egyhangúan kerülne sor, és továbbra is az adott állam szuverén döntése maradna, hogy csapatokat küld-e egy adott misszióba. Mivel bármilyen uniós válságkezelő misszió továbbra is megkívánná valamennyi tagállam támogatását, Írországnak és Svédországnak továbbra is jogában állna eldönteni, hogy hozzá kíván-e járulni és milyen módon, bármilyen – akár az ENSZ, az EU vagy mások által vezetett – békefenntartó művelethez.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Stavros Arnautakis (H-0887/08)

Tárgy: Ingyenes gyümölcs és zöldség az iskolásoknak

A Bizottság egy egész Közösségre kiterjedő, az iskolákban ingyenes gyümölcs- és zöldségosztásra irányuló program (COM(2008)0442) elfogadását javasolja. E termékek vásárlásának és elosztásának finanszírozása uniós alapokból fog történni, évente 90 millió EUR értékben. A tagállamokat is felkérjük, hogy dolgozzanak ki nemzeti stratégiákat és oktatási kezdeményezéseket. A programot a Tanács várhatóan 2009-ben fogadja el.

Mikor várható a rendelet végrehajtásával kapcsolatos határozat meghozatala, és miként fog a Bizottság gondoskodni a tagállamok illetékes szervei és a polgárok megfelelő módon és kellő időben történő tájékoztatásáról?

A Bizottság bejelentette, hogy 1,3 millió eurót különítenek el a különböző nemzeti szervek hálózatának létrehozására, hogy támogassák a legjobb gyakorlatok megbízható és hatékony cseréjét. Mely tevékenységekre vonatkozik ez, és mely szervek lesznek felelősek a kivitelezésért?

Válasz

(EN) November 19-én a Mezőgazdasági Tanács politikai megállapodásra jutott az iskolagyümölcs-programról, miután a Parlament véleményt nyilvánított. A tanácsi rendelet hivatalos elfogadása 2008 vége előtt várható.

A jövő év elején a Bizottság szolgálatai elkészítik az iskolagyümölcs-program végrehajtási szabályait, amelyek irányítóbizottsági eljárás révén kerülnek elfogadásra. Ezután a tagállamok feladata lesz a nemzeti és/vagy regionális végrehajtási stratégiák kidolgozása.

A Bizottság egy 2008. december 15–16-án tartott nagyszabású konferencia megrendezésével erősítette a kapcsolatépítő tevékenységet, amely összehozta a projektgazdákat, tudományos szakembereket és a tagállamok közigazgatásait. A konferencia célja az iskolagyümölcs-program hálózatának kialakítása, valamint

a bizottsági végrehajtási szabályokhoz és a nemzeti/regionális stratégiákhoz való hozzájárulás volt. A Bizottság az iskolagyümölcs-programmal kapcsolatos konferenciák támogatásával és az internetalapú eszközök fejlesztésével elő kívánja segíteni a tapasztalatcserét az ilyen programokban Uniószerter részt vevő különböző szereplők között.

*
* *

58. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0894/08)

Tárgy: Energiahatékonyság

Az éghajlatváltozásról szóló csomaggal kapcsolatban sokan úgy gondolják, hogy az energiahatékonyság az egyik leghasznosabb és legréalibb eszköz a magán- vagy középületek, cégek stb. kibocsátásának csökkentésére.

Tervezi-e a Bizottság ezen nem kötelező energiahatékonysági cél kötelezővé tételét?

Válasz

(EN) Az Európai Tanács 2007. márciusi ülésén az EU állam- és kormányfői elkötelezték magukat három nagyra törő 20%-os cél 2020-ig történő megvalósítása mellett: (1) az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mértékének 20%-os csökkentése az 1990-es szinthez képest, (2) a megújuló energiaforrások 20%-os részaránya történő növelése az EU teljes energiafogyasztásában és (3) a várható energiafogyasztás 20%-os csökkentése.

Ahhoz, hogy az Európai Unió elérje ezeket a célokat, az energiahatékonyságot lényeges területként kell kezelni, ahol haladást lehet elérni. Az energiahatékonyság azonos szintű gazdasági tevékenység fenntartása mellett az energiafogyasztás csökkentésének leginkább költségvetésként módja. Az energiahatékonyság javítása érinti az éghajlatváltozással, energiabiztonsággal és versenyképességgel kapcsolatos fő kihívásokat is.

A 20%-os energiamegtakarítási cél nem kötelező, mivel nincs jogszabályban rögzítve. Azonban a kibocsátás-csökkentéssel és a megújuló energiaforrások célkitűzésével kapcsolatos előrehaladás bizonyosan ösztönözni fogja az energiahatékonyság javítására irányuló befektetéseket az energiaátalakítás, energiaellátás és az ipar területén. Ez hozzájárul majd a 20%-os energia-megtakarítási cél eléréséhez.

A Bizottság nem tervezi a megtakarítási cél kötelezővé tételét, mivel nagyobb rugalmasságot biztosít a tagállamok számára, hogy saját stratégiáik alapján javítsák energiahatékonyságukat a fő energia-felhasználó ágazataikban. Ugyanakkor a Bizottság meg van győződve arról, hogy a politikai és végrehajtási szinteken megvalósuló erőfeszítések egyesítésével az energiahatékonyság előtérbe helyezése fokozható, és az energia-megtakarítás magasabb szintje érhető el. 2006-ban a Bizottság elfogadta az európai energiahatékonysági cselekvési tervet, amelynek célja, hogy mozgósítsa a szakpolitikák kidolgozóit és a piaci szereplőket, annak érdekében, hogy energiahatékonyabbá tegyék az épületeket, készülékeket, közlekedési eszközöket és energiarendszereket. A cselekvési terv végrehajtása folyamatban van, és várhatóan 2012-re zárul le. Nemrégiben, november 13-án, a Bizottság elfogadott egy átfogó, javaslatokat és határozatokat tartalmazó energiahatékonysági csomagot annak érdekében, hogy fokozza a 20%-os cél 2020-ig történő elérésére irányuló erőfeszítéseket. A Bizottság 2009-ben fogja értékelni az európai energiahatékonysági cselekvési tervet.

*
* *

59. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0900/08)

Tárgy: A fiatalok és az Európai Unió

Melyek a Bizottság jelenlegi tervei arra vonatkozóan, hogy bevonja a fiatalokat az EU működésének megértésébe és tapasztalatok szerzésébe?

Válasz

(EN) A Bizottság úgy gondolja, hogy a fiatalok bevonása az uniós ügyekbe az uniós polgárság hosszú távú fejlődésének alapvető eleme. Ez a meggyőződés számos programban és fellépésben tükröződik, amelyeket a Bizottság különböző szolgálatai nemzeti, regionális vagy helyi szinten és a nemzeti hatóságokkal szoros együttműködésben hajtanak végre.

Központi szinten a fiatalokat célzó fő uniós program – azaz a „Cselekvő ifjúság” – célja, hogy ösztönözze az aktív polgárság, a szolidaritás és a tolerancia érzését a fiatal európaiak körében, és bevonja őket az Unió jövőjének alakításába.

2003 óta az Európai Ifjúsági Hét platformot és lehetőséget biztosít a fiataloknak, hogy részt vegyenek az uniós politikák kidolgozásában, és magában foglalja az Európa-szerte szervezett kulturális rendezvényeket és politikai vitákat. Emellett, annak érdekében, hogy elősegítsék a fiatalok tapasztalatait és részvételüket az uniós ügyekben, az ifjúsági szervezetek képviselői megbeszéléseken vesznek részt az uniós intézményekben az uniós politikai döntéshozókkal. Ez a fórum lehetőséget nyújt a Bizottság számára, hogy konzultáljon a fiatalokkal az őket különösen foglalkoztató kérdésekről, valamint hogy bevonja őket az európai ügyekbe és növelje ismereteiket az uniós intézményekről és politikákról.

Ezt a részvételt az Európai Ifjúsági Portál egészíti ki, amely nemcsak tájékoztatást nyújt a fiatal európaiaknak, hanem lehetővé teszi véleményük kifejtését és kérdéseik megválaszolását. A portál 8 fő témában nyújt tájékoztatást, 31 országot fed le és 25 nyelven érhető el.

Félévente képzéseket is szervez a Bizottság több mint 600 gyakornok számára. A gyakornoki időszak lehetőséget nyújt a felsőoktatási végzettséggel rendelkező fiataloknak, hogy egyedülálló, első kézből származó tapasztalatot és tudást szerezhessenek az uniós intézmények működéséről. Így a gyakornoki rendszer egy informális hálózatot teremt, amelynek tagjai az uniós értékek és eszmék közvetítői és „nagykövetei”.

Több, iskolákat megszólító decentralizált kezdeményezés is létezik, beleértve a Vissza az iskolába és az Európai tavasz projekteket. A Vissza az iskolába projekt részeként az uniós tisztviselőket nagykövetekként visszaküldik korábbi iskoláikba, hogy a diákokkal megvitassák az uniós kérdéseket.

Az Európai tavasz egy éves szintű kezdeményezés, amelyet azért hoztak létre, hogy ösztönözzék az EU elveivel, eredményeivel és jövőjével kapcsolatos érdeklődést. Ez egyedülálló lehetőséget kínál a diákoknak, hogy találkozzanak és eszmét cseréljenek az uniós szakértőkkel és politikai vezetőkkel, továbbá hogy tanuljanak az európai integrációról, valamint játékokon, vitákon és beszélgetéseken keresztül növeljék ezzel kapcsolatos ismereteiket.

Végül, a fiatalok prioritást élveznek a Bizottságnak kampányában, amely a jövő évi európai parlamenti választásokon való részvételre ösztönöz. Ezen kampány célja, hogy növelje az EU szerepével kapcsolatos tudatosságot, és elősegítse a fiatalok körében az Európai Unióval történő érzelmi azonosulást. A Bizottság egy páneurópai multimédiás kampány elindítását tervezi a fiatalok számára, a népszerű TV-csatornák, közösségi kapcsolatépítő platformok és a fiataloknak tervezett televíziós választási reklámok bevonásával.

*
* *

60. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0902/08)

Tárgy: Hitelszövetkezetek

Az elmúlt időszak hitelválságának és a bankrendszer támogatásához szükséges jelentős kormányzati beavatkozás fényében egyetért-e a Bizottság azzal, hogy támogatást kell nyújtani a hitelszövetkezeteknek, amelyek sok uniós országban nyújtanak mikrohitelt a kkv-k és magánszemélyek számára? Lát-e a Bizottság terjeszkedési lehetőséget EU-szerte a hitelszövetkezetek számára, figyelembe véve pénzügyi stabilitásukat az elmúlt időszakban?

Válasz

(EN) A hitelszövetkezetek elvben a hitelintézetekről szóló közösségi jogszabályok, különösen a tőkekövetelményekről szóló irányelv (2006/48/EK) hatálya alá tartoznak. Azonban bizonyos hitelszövetkezetek kifejezetten ki vannak zárva a 2006/48/EK irányelv hatálya alól. A tagállamok úgy szabályozhatják ezeket a hitelszövetkezeteket, ahogy jónak látják, feltéve, hogy azok teljesítik a Szerződés szerinti általános kötelezettségeiket.

A legtöbb hitelszövetkezet személyes célú megtakarítási szolgáltatásokat és kölcsönöket nyújt, nem pedig üzleti célú kölcsönöket. Valójában alapszabályuk tilthatja, hogy üzleti célú kölcsönöket nyújtsanak, miközben a mikrohitel üzleti tevékenységre irányulnak, és főként olyan személyeket érintenek, akik esetében a hagyományos pénzintézetek visszautasították a finanszírozást.

A mikrohitel nyújtók számára általánosságban kedvező lesz a 2007 novemberében indított bizottsági mikrohitel-kezdményezés 1. és 2. irányvonalával kapcsolatos bármilyen előrelépés. Ha egy hitelszövetkezet jogosulttá válik a JASMINE-ből való bármilyen támogatásra – amely a Bizottság és az Európai Beruházási Bank együttes fellépése Európában a nem banki mikrofinanszírozási intézetek támogatására –, akkor technikai segítségnyújtást kaphat a kormányzási módszerek és a műszaki felkészültség javításához, ezáltal javítva a magánszektorból történő befektetésvonzó képességét.

*
* *

61. kérdés, előterjesztette: Armando França (H-0905/08)

Tárgy: Az Europol-egyezmény

Az Europol (Európai Rendőrségi Hivatal) célja elsősorban a szervezett bűnözés, a terrorizmus és a határokon átnyúló súlyos bűncselekmények valamennyi formája elleni küzdelem. Ezért rendkívül fontos az 500 millió európai polgár biztonsága szempontjából. Fellépéseinek hatékonysága nagymértékben függ a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti együttműködéstől.

Milyen mértékben vesznek részt a tagállamok az Europolban, és mennyire biztosított a kölcsönös együttműködés? Milyen együttműködési formák működnek az Europol és harmadik országok között?

A portugál elnökség alatt az Europol-egyezmény reformjáról született megállapodást és a felváltásával kapcsolatos munka megkezdését követően, mi a jelenlegi helyzet a helyettesítési folyamattal kapcsolatban?

*
* *

Válasz

(FR) Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) elengedhetetlen szerepet játszik az Unió belbiztonságában, és szerepe van a legutóbbi műveleti sikerekben is. Például múlt nyáron az Europol hozzájárult a BAGDAD művelethez, amely kilenc ország 1 300 rendőrtisztjét mozgósította, és 75 személy letartóztatásához vezetett, akik egy emberkereskedelmi hálózatban vettek részt.

Ami az Europol és az uniós tagállamok közötti együttműködést illeti, az Europol munkájának minősége nagymértékben a tagállamok hajlandóságától függ, hogy hozzájáruljanak az információs rendszer ellátásához vagy az elemzési munkafájlok (AWF) működéséhez. Ezért minden tagállam felelőssége annak biztosítása, hogy bűnüldöző hatóságai megfelelően együttműködjenek az Europolal.

Ami az Europol és harmadik országok vagy más szervezetek közötti együttműködést illeti, az Europol mintegy 20 stratégiai vagy műveleti megállapodást kötött. Csak ez utóbbi keretében van lehetőség személyes adatok cseréjére. Jelenleg az Europol fél tucat további országgal folytat tárgyalásokat, de nem feladata az egész világgal megállapodásokat kötni. Az Eurojusttal 2004-ben létrejött együttműködési megállapodást is módosítani kell az év végéig, kapcsolatuk minőségének és erősségének megszilárdítása érdekében.

Általánosabban szólva, a tisztelt képviselő tanulmányozhatja a 2007. évi éves jelentést, amelyet most tettek közzé az Europol honlapján.

Végül, ami az Europol-egyezmény tanácsi határozattal történő helyettesítését illeti, 2008. április 18-án megegyezés született, így ezen határozat hivatalos elfogadása most a Parlament fenntartásának megszűnésétől függ. A munka, ami lehetővé teszi, hogy az Europol 2010. január 1-jétől az EU ügynökségeként működjön, már elkezdődött, annak biztosítása érdekében, hogy a jogállásban bekövetkező változás ne akadályozza az ügynökség munkáját.

*
* *

62. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0911/08)**Tárgy: A szakmai képesítések elismerése**

Tud-e a Bizottság naprakész tájékoztatással szolgálni a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv⁽⁴⁰⁾ átültetéséről? Úgy érzi-e a Bizottság, hogy ez az irányelv megfelelő védelmet nyújt az uniós polgárok számára, akik a szakmai képesítésük megszerzésének helyétől eltérő tagállamban kívánnak munkát vállalni?

Válasz

(EN) Jóllehet a Bizottságot 2005/36/EK irányelvvel kapcsolatban 595 átültető intézkedésről tájékoztatták, 2008. november 10-ig csupán 8 tagállamnak sikerült teljes körűen átültetnie a szöveget. 3 tagállam mindezidáig semmilyen átültető intézkedésről nem küldött értesítést.

Az átültetési határidő (2007. október 20.) teljesítése főként az alábbi két ok miatt bizonyult nehéznek a tagállamok számára:

- az irányelv igen tág alkalmazási köre (minden szabályozott szakmára kiterjed), ami számos különálló jogszabály elfogadását teszi szükségessé. Néhány tagállamban az átültetés foglalkozásonként történik;

- néhány tagállam közigazgatási struktúrája: néhány országban az átültetésre mind szövetségi, mind regionális szinten sort kell keríteni.

A Bizottság sajnálatát fejezi ki a szóban forgó helyzet miatt, amely jogbizonytalanságot teremt azon szakemberek számára, akik szabályozott szakmát kívánnak gyakorolni egy fogadó tagállamban. Ezért úgy döntött, hogy a szerződéses kötelezettségeket nem teljesítő tagállamok ügyét az Európai Bíróság elé tárja. Emellett a polgárok közvetlenül a nemzeti bíróságok előtt is kezdeményezhetik az irányelv legtöbb rendelkezésének alkalmazását.

A késői átültetés és a végrehajtás késedelme miatt a Bizottság nem tudja megállapítani az irányelv által ténylegesen biztosított védelem szintjét.

*
* *

63. kérdés, előterjesztette: Elisabetta Gardini (H-0914/08)**Tárgy: Közösségi fellépés az invazív idegen fajok ellen, különös tekintettel a parlagfűre (*Ambrosia artemisiifolia*), valamint annak az emberi és állati egészségre gyakorolt hatására**

A Bizottság figyelmét fel kell hívni a parlagfű pollenje által jelentett egészségügyi kockázatokra, lévén, hogy a parlagfű egyike a száz legveszélyesebb invazív idegen fajnak Európában. A szóban forgó növény pollenje súlyos allergiás és légzőszervi panaszokat okoz, gyakran munkaképtelenséget eredményező tünetekkel, amelyek társadalmi és egyéni költségei távolról sem elhanyagolhatók. Bizonyos régiókban a környezetvédelmi és egészségügyi hatóságok arról számoltak be, hogy a lakosság nem kevesebb, mint 15%-a érintett, és a probléma egyre nő. Mintegy tizenöt tagállam, felvételt kérő államok és csatlakozás előtt álló országok közvetlenül érintettek, néhány esetben nagyon komolyan. A pollen feltartóztatásának nehézsége és terjedési sebessége annyit jelent, hogy Európának soha nem látott gyorsasággal kell cselekednie a hatások mérséklése érdekében.

A fentiek fényében, tisztában van-e a Bizottság a parlagfű európai országokban való terjedésével kapcsolatos jelenlegi környezetvédelmi és egészségügyi helyzettel? Tervezi-e egységes jogi keret kidolgozását az invazív idegen fajokra vonatkozóan? Támogatná-e a Bizottság egy uniós testület létrehozását, amely felelne az emberi egészségre káros szervezetekkel kapcsolatos ellenőrzésért, megelőzésért és fellépésért?

Válasz

(EN) A Bizottság tisztában van az invazív fajok, beleértve az *Ambrosia artemisiifolia* L., azaz a közönséges parlagfű jelentette veszélyekkel.

Sok ember súlyosan allergiás a szóban forgó növény pollenjére, amely Észak-Amerikában fejlődött ki, de az 1800-as évek végétől Európában is honos. Augusztus és szeptember kellemetlen hónapok, amikor a fertőzött

⁽⁴⁰⁾ HL L 255., 2005.9.30. 22. o.

területeken e növény pollenje messze a leggyakoribb a levegőben. Ellepi a Rajna völgyét és a Pó-síkságot, valamint Magyarország, Szerbia és Horvátország térségeit. Ezenkívül jelenlétét Szlovéniában, a Cseh Köztársaságban, Ausztriában, Németországban és Belgiumban, valamint az EU-n kívül, Svájcban is kimutatták.

Mivel a növény csak magról terjed, feltartóztatható, ha meggátolják a növény magtermelését azáltal, hogy gyomirtóval kiirtják, levágják vagy gyökerestől eltávolítják, mielőtt magot hoz.

Az asztmának és más légzőszervi betegségeknek komoly egészségügyi hatása van, és az emberi halálozás egyik leggyakoribb okai.

A szóban forgó kérdés kezelése érdekében a Bizottság az egészséget meghatározó fő tényezők megállapításával átfogó és integrált megközelítést alkalmaz, amely számos intézkedést és fellépést magában foglal a légzőszervi megbetegedések megelőzése érdekében. Ebbe azon jogszabályok és intézkedések is beletartoznak, amelyek a környezeti és beltéri levegő minőségére vonatkoznak, ideértve a levegőben terjedő allergén anyagoknak való kitettséget is.

A hatodik keretprogram keretében finanszírozott uniós kutatási projekt egy egész Európára kiterjedő jegyzéket készített az invazív idegen fajokról. A részletes információkat, valamint a szakértők elérhetőségét az alábbi internetes oldal tartalmazza: <http://www.europe-aliens.org/index.jsp>

Létezik egy másik támogatott projekt is a levegőben terjedő allergén anyagok hatásaira vonatkozóan. A projekt célja az éghajlati sokféleség hatásainak és a levegőben terjedő allergén anyagok változásának értékelése, valamint egy kültéri allergén anyagokra vonatkozó korai figyelmeztető rendszer hálózatának megvalósítása. Ez lehetővé teszi a levegőben terjedő allergén anyagoknak való kitettség előrejelzését, és jobb tájékoztatást nyújt a betegek, az orvosok és az egészségügyi szabályozó hatóságok számára, hogy a környezeti levegőben terjedő allergén anyagok okozta allergiás megbetegedésekkel szemben védelmet, kezelést és megelőzést biztosíthassanak.

A biológiai sokféleség védelme érdekében tett szélesebb körű erőfeszítései keretében az Európai Unió (EU) elkötelezett az invazív fajok hatásainak jelentős csökkentése mellett. A Bizottság 2008. december 3-án elfogadta „Az invazív fajokra vonatkozó európai uniós stratégia felé” című közleményt, amely felvázolja az azonnali végrehajtáshoz szükséges politikai feltételeket és intézkedéseket, az invazív fajokkal kapcsolatos uniós stratégia kidolgozása érdekében. Horizontális kérdésekkel is foglalkozik, mint például a tudatosság növelése, valamint kutatáshoz és támogatáshoz kapcsolódó kérdések.

Ez a közlemény remélhetőleg előmozdítja a tagállamokkal, az uniós intézményekkel és érdekelt felekkel folytatott vitát. A Bizottság fel fogja használni a kapott visszajelzéseket egy 2010-ben kibocsátandó uniós stratégiára vonatkozó javaslat kidolgozásakor, amely várhatóan jelentősen csökkenti az invazív fajok hatását Európában. A Bizottság továbbá megvizsgálja egy korai figyelmeztető és információs rendszer létrehozásának lehetőségét is, amely egy rendszeresen frissített jegyzéken alapul.

A közlemény és mellékletei letölthetők az alábbi címen: http://ec.europa.eu:8082/environment/nature/invasivealien/index_en.htm \o
"blocked::http://ec.europa.eu:8082/environment/nature/invasivealien/index_en.htm"

*
* *

64. kérdés, előterjesztette: Marco Pannella (H-0918/08)

Tárgy: Kulturális politika és többnyelvű kommunikáció

A Bizottság weboldalának azon részei, amelyek a kulturális területen megvalósuló uniós politikákkal foglalkoznak, csupán angol, francia és német nyelven érhetők el.

Az Europeana oldal, amely az európai kultúra digitális könyvtárának létrehozásáról szól, csak angol nyelven érhető el.

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy kommunikációs stratégiái – különösen a kulturális politika terén – nem korlátozhatók az angol nyelvre – néha kiegészítve a franciával és a némettel –, figyelmen kívül hagyva az uniós alapszerződések által közvetített többnyelvűség szellemiségét?

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy a honlap fent említett részeit sürgősen le kell fordítani valamennyi hivatalos nyelvre?

Válasz

(EN) A Bizottság határozottan elkötelezett az Unión belüli nyelvi sokféleség megőrzése és elősegítése mellett, és számos egyedi intézkedést támogat ennek érdekében. Azon kötelezettségén túl, hogy a jogalkotási és politikai javaslatokat⁽⁴¹⁾ az Unió valamennyi hivatalos nyelvén elérhetővé tegye, a Bizottság elkötelezett amellett, hogy megtegyen minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy a polgárokat, kultúrákat és nyelveket a rendelkezésre álló erőforrások keretein belül egyenlő elbánásban részesítse.

Az uniós nyelvek széles skálájának alkalmazása valamennyi uniós intézmény honlapján fontos az uniós polgárok számára. A „Cselekvési terv a Bizottság általi európai kommunikáció javításáról” című közleménnyel összhangban 2005-ben⁽⁴²⁾ a Bizottság a Fordítási Főigazgatóságon belül létrehozott egy szolgálatot a honlapok fordítására. Mégis, továbbra is kihívást jelent a vonatkozó információk folyamatos elérhetővé tétele az uniós érdekelt felek és polgárok számára, valamint ezen információk folyamatos frissítése.

A polgárok jelentős érdeklődést tanúsítanak a bizottsági honlapok iránt, beleértve a kultúra területét is, és a Bizottság ezért kiemelt fontosságot tulajdonít a lehető legtöbb hírt közvetítő, naprakész honlapok fenntartásának. A nyelvhasználat azt az általános elvet követi, miszerint az egyes honlapok nyelvpolitikáját a célközönségéhez kell igazítani, és valamennyi honlap elsődleges információit a lehető legtöbb nyelven elérhetővé kell tenni.

Annak érdekében, hogy kulturális kezdeményezéseit a lehető legközelebb vigye a polgárokhoz, az Unió kulturális kapcsolattartó pontokat hozott létre a résztvevő országok kulturális programjának előmozdítására. A kapcsolattartó pontok egyik értékes tevékenysége, hogy az Európa honlapon közzétett hírek egyes részleteit saját honlapjukon a nemzeti nyelven (nyelveken) ismertetik (ezen honlapok pedig kapcsolódnak az Európa honlaphoz).

Az Europeana portál, amelyet az európai digitális könyvtár támogatására létrehozott alapítvány indított útjára az i2010 digitális könyvtár kezdeményezés részeként, 22 európai nyelvet használ.

*
* *

65. kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0922/08)

Tárgy: Az EU és Jordánia közötti kapcsolatok

Tudvalévő, hogy Jordánia bírósági eljárást kíván indítani egy dán karikaturistával, tíz dán újságíróval és Geert Wilders holland parlamenti képviselővel szemben „istenkáromlás, az iszlám és a muzulmánok érzéseinek kigúnyolása, valamint Mohamed próféta rágalmazása és gyalázása” miatt. Jordánia még az Interpol-t is felkérte arra, hogy vegyék őrizetbe a szóban forgó személyeket, és állítsák őket egy jordániai bíróság elé.

Az 1997. november 24-én aláírt, az EU és Jordánia közötti társulási megállapodás 2002. május 1-jén lépett hatályba. A szóban forgó megállapodás 2. cikke kimondja, hogy a demokratikus elvek és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása a megállapodás „lényeges eleme”. A megállapodás megsértése esetén „megfelelő intézkedések” hozhatók.

Vajon a fentiek a 2. cikk „lényeges elemének” megsértését jelentik-e, és amennyiben igen, milyen „megfelelő intézkedéseket” hoz a Tanács?

Válasz

A Bizottság szeretne köszönetet mondani a tisztelt képviselőnek kérdéséért, amely Wilders holland parlamenti képviselő, valamint 11 dán karikaturista és szerkesztő ellen Jordániában benyújtott panaszokkal kapcsolatos.

A Bizottság ammani képviselője, valamint a holland és dán nagykövetség szoros figyelemmel kíséri a fejleményeket.

(41) Az Európai Gazdasági Közösség által alkalmazott nyelvek meghatározásáról szóló 1. rendelet, HL L 17., 1958.10.6., 1. és 2. cikk

(42) SEC(2005)985, Melléklet, 36. intézkedés

A Bizottság minden rendelkezésére álló eszközt felhasznál annak érdekében, hogy további előrelépésre ösztönözze a jordániai hatóságokat az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása terén. Ez az európai szomszédságpolitikára vonatkozó cselekvési terv egyik fő prioritása. Az olyan kérdések megvitatására, mint például a szólásszabadság, az emberi jogokkal és a demokráciával foglalkozó hivatalos albizottságban kerül sor. Ez az albizottság évente ülésezik, és lehetőséget nyújt az őszinte és nyílt párbeszédre. Az EU pénzügyi támogatást is biztosít ezen a területen a jordániai hatóságok és a jordániai nem kormányzati szervezetek részére.

A Bizottság a továbbiakban is figyelemmel kíséri majd a szóban forgó ügyekkel kapcsolatos fejleményeket. Világos, hogy a társulási megállapodás (101. cikk) lehetővé teszi a kötelezettségek teljesítésének esetleges elmulasztásával kapcsolatos bármilyen helyzet alapos vizsgálatát, annak érdekében, hogy egy mindkét fél számára elfogadható megoldást találjanak.

*

* *

66. kérdés, előterjesztette: Kinga Gál (H-0923/08)

Tárgy: Magyarellenesség Szlovákiában

Az EU Alapjogi Ügynöksége létrehozásának parlamenti előadójaként szeretném megkérdezni a Bizottságtól, hogy milyen fellépést javasol az etnikai csoportok és kultúrák közötti párbeszéd védelme érdekében Szlovákiában, amely az Európai Unió tagállama, és ahol a szóban forgó párbeszédet napi szinten módszeresen aláássák az ország jelenlegi politikai vezetői. Meddig hajlandó a Bizottság várni, tekintve, hogy egy verbális provokációt követően jelenleg saját szemünkkel lehetünk tanúi annak, ahogy szlovák rendőrtisztek minden különösebb ok nélkül brutálisan bántalmaznak magyar nemzetiségű fiatalokat, miközben a szlovák fiatalok magyarellenessé szlogeneket kántálva biztatják őket. Vajon vizsgálat helyett betiltják a kisebbségi jelképeket, mint például a magyar zászló és egyéb jelképek használatát a szlovákiai bajnoki mérkőzéseket? Mit szándékozik tenni a Bizottság a szlovákiai magyar kisebbség védelme érdekében, egy olyan Európai Unióban, ahol az egyik tagállam parlamentje állásfoglalást fogad el saját magyar kisebbségének parlamenti képviselőivel szemben, mivel részt mertek venni a magyar parlament (egy szomszédos tagállam) által szervezett nyilvános egyeztetésen, képviselői esküjüket megszegőknek nevezve őket?

*

* *

Válasz

(FR) A Bizottságnak lehetősége nyílt a szlovákiai magyar kisebbség helyzetével kapcsolatos aggodalmak megválaszolására a Bauer asszony és Tokes úr és Bauer asszony által előterjesztett P-5730/08. sz. kérdésre adott válaszában. A Bizottság a tisztelt képviselő figyelmébe ajánlja ezeket a válaszokat.

Alkotmányos rendjünkkel és nemzetközi jogi kötelezettségeinkkel összhangban az Unió valamennyi tagállamának minden rendelkezésére álló jogi eszközt fel kell használnia a kisebbségek jogainak biztosítása érdekében.

Valamennyi tagállam hatóságainak, a politikai pártoknak és a polgári jogi szervezeteknek egyértelműen el kell határolódniuk és aktívan kell küzdeniük minden olyan jelenség megnyilvánulásai ellen, amely összeegyeztethetetlen azokkal az értékekkel, amelyeken az EU alapul, legyen az rasszizmus, idegengyűlölet, önkényuralmi ideológiák, huliganizmus vagy erőszak.

A Bizottság bízik abban, hogy mind Magyarország, mind Szlovákia hatóságai az Európai Unió valamennyi tagállamának közös értékeivel összhangban fognak eljárni.

*

* *

67. kérdés, előterjesztette: Saïd El Khadraoui (H-0926/08)

Tárgy: A Bizottság intézkedései a Kaupthing betétesei és mások megtakarításainak védelme érdekében

Október elején nyilvánvalóvá vált, hogy az izlandi Kaupthing bank komoly pénzügyi nehézségekkel küzd. A Kaupthing betéteseinek pénzeszközeit immáron több hete zárolták. Mivel az izlandi bank luxemburgi engedély alapján Belgiumban működött, a belga kormány tárgyalásokat folytat az izlandi és luxemburgi kormánnyal. Emellett a Test-Aankoop fogyasztóvédelmi szervezet több mint 5000 aláírással ellátott petíciót

nyújtott be a luxemburgi miniszterelnökhöz és a pénzügyminiszterhez. A belga kormány mindezidáig nem volt túl sikeres a tekintetben, hogy garanciákat szerezzen a belga betétesek számára. Azonban a Kaupthing finn ügyfelei garanciát kaptak megtakarításaik visszaszerzésére. A Kaupthing Bank Belgium átvételével kapcsolatos forgatókönyv részletei csak november 15. körül derülnek ki.

Tisztában van-e a Bizottság a szóban forgó helyzettel? Mi a Bizottság véleménye a belga kormány hozzáállásáról? Milyen megoldásokat lát a Bizottság a csalódott betétesek számára? Furcsa, hogy a finn betétesek előbb kapnak garanciákat, mint a belga betétesek. Milyen terveket tud javasolni a Bizottság egy összehangoltabb európai szintű fellépéshez, hasonló jövőbeni helyzetek elkerülése érdekében?

Válasz

(EN) A Bizottság több tájékoztatást is kapott az izlandi Kaupthing Bank ügyével kapcsolatban. A Bizottság tisztában van a betétesek nehézségeivel, és szoros figyelemmel kíséri az izlandi, luxemburgi és belga hatóságok szóban forgó ügyben tett erőfeszítéseit. A Bizottság az EFTA Felügyeleti Hatósággal is kapcsolatban áll, mivel Izland nem tagja az EU-nak, ugyanakkor az EGT-megállapodás részes fele.

A Bizottság úgy értesült, hogy történtek bizonyos fejlemények az ügyben. Úgy tűnik, hogy vannak potenciális érdeklődők a Kaupthing egyes részeit illetően. Ez önmagában is feloldhatja a helyzetet a betétesek számára, akik jelenleg nem férhetnek hozzá a Kaupthing Bank luxemburgi leányvállalatának belga fiókjában elhelyezett megtakarításaikhoz. Ezenfelül a belga miniszterelnök bejelentette, hogy december 1-jétől a belga betétesek maximum 20.000 EUR összegig hozzáférhetnek zárolt betéteikhez, amennyiben a bankot nem veszi át egy potenciális érdeklődő.

A Bizottság továbbá úgy értesült, hogy a belga és a luxemburgi hatóságok folytatják tárgyalásaikat annak érdekében, hogy megoldást találjanak a majdnem 20 000 betétest érintő jelenlegi nehézségekre.

A finn és a belga betétesek esetében tapasztalt eltérő elbánás az alkalmazandó jogszabályok különbözőségéből ered. Amíg a Kaupthing Bank finn fiókja az izlandi Kaupthing Bank fiókja, és az izlandi jog hatálya alá tartozik, addig a Kaupthing Bank Belgium az izlandi bank luxemburgi leányvállalatának fiókja. Ezért tulajdonképpen egy luxemburgi szervezet, amely a luxemburgi jog hatálya alá esik, mivel Luxemburg a székhelye szerinti tagállam. Következésképpen Luxemburg felelős a szóban forgó bank felügyeletéért, valamint átszervezéséért/felszámolásáért és a betétesek kártalanításáért a betétbiztosítási irányelv (a betétbiztosítási rendszerekről szóló 94/19/EK irányelv) alapján. Ez a felelősség kiterjed a belga fiókra is.

A Bizottság október 15-én módosításokat javasolt a betétbiztosítási irányelvre vonatkozóan. A javasolt fő változtatások a fedezeti szintekkel és a kifizetési határidők csökkentésével kapcsolatosak.

Emellett a Bizottság a tőkekövetelmény-irányelv módosításaival (2006/48/EK és 2006/49/EK) kapcsolatos 2008. október 1-jei javaslatában bevezette a felügyeleti kollégiumok elképzelését. A kollégiumokon keresztül megvalósuló koordináció lehetővé fogja tenni a határokon átnyúló bankcsoportok hatékonyabb felügyeletét.

A fentiek, a Bizottság további jogalkotási javaslataival együtt, amelyek szükségessé válhatnak a piaci fejlemények figyelembevétele érdekében, remélhetőleg elősegítik a hasonló esetek jövőbeni elkerülését.

*

* *

68. kérdés, előterjesztette: Jim Allister (H-0927/08)

Tárgy: A méshéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről szóló irányelv

Milyen hatást fejt ki a 2000/60/EK vízügyi keretirányelv⁽⁴³⁾ a folytonosság szempontjából, vagy másként, a méshéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről szóló 79/923/EGK irányelvben⁽⁴⁴⁾ foglalt környezetvédelmi előírások? Hatályukat veszti-e 2013 után a méshéjú állatok vizeire alkalmazandó védintézkedések, beleértve a mikrobiológiai előírásokat?

(43) HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

(44) HL L 281., 1979.11.10., 47. o.

Válasz

(EN) 2000. évi elfogadásakor a vízügyi keretirányelv (WFD, 2000/60/EK⁽⁴⁵⁾) egyik fő célja az volt, hogy egyszerűsítse az EU vízügyi politikáját szabályozó eszközök számát egy egységes keret megalkotása révén, amely az összes felhasználást, nyomást és hatást képes kezelni. 2013-ban a méshéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről szóló irányelv (2006/113/EK⁽⁴⁶⁾) és egyéb jogi eszközök hatályukat veszítik, amint a vízügyi keretirányelvben előírt első vízgyűjtő-gazdálkodási terv teljesen működőképessé válik. A vízügyi keretirányelv (51) preambulumbekzdése, valamint 4. cikkének (9) bekezdése értelmében a vízügyi keretirányelv végrehajtásakor legalább a régi szabályozás szerinti védelmi szintet kell elérni.

A vízügyi keretirányelv egyértelműen megállapítja, hogy a méshéjú állatok tenyésztésére használt víztestek védelmét a tagállamoknak meg kell erősíteniük a várhatóan 2009 decemberében elfogadott, a vízügyi keretirányelvben előírt első vízgyűjtő-gazdálkodási tervek (RBMP) keretében, a méshéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről szóló irányelv rendelkezéseivel összhangban. Ez azt jelenti, hogy:

A méshéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről szóló irányelv szerint kijelölt valamennyi területnek szerepelnie kell a WFD védett területekről szóló jegyzékében.

Az RBMP egyedi célkitűzéseket állapít meg a szóban forgó víztestekre vonatkozóan, amely célkitűzések a WFD által meghatározottak mellett (jó ökológiai és jó kémiai állapot) legalább ugyanazt a szintű védelmet kínálják, mint a méshéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről szóló irányelv. Különösképpen ide tartoznak a fekál koliformok mikrobiológiai paraméterei. Ezen meglévő területek védelmi szintjét fenn kell tartani az RBMP-k ezt követő naprakésszé tételekor is.

Ebben az összefüggésben érdemes emlékeztetni arra, hogy a WFD értelmében a tagállamoknak 2008 decemberében be kell nyújtaniuk az RBMP-tervezet nyilvános konzultációra. A kagyló- és rákhalászati iparágnak és egyéb érdekelt feleknek nyilvános konzultáció révén kell igazolniuk, hogy a méshéjú állatok vizei mindenütt védett területként vannak nyilvántartva, valamint hogy az RBMP megfelelően tartalmazza a méshéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről szóló irányelv vízminőségi célkitűzéseit.

A kidolgozás alatt álló akvakultúra-stratégiával összefüggésben a Bizottság szolgálatai jelenleg különböző lehetőségeket mérlegelnek annak biztosítása érdekében, hogy a 2013 után kialakítandó új tenyésztési területek legalább ugyanolyan szintű védelemben részesüljenek, mint a meglévő kijelölt területek.

*
* *

69. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0928/08)

Tárgy: Kárpótlás a tanáraikat elvesztő tagállamok számára

A szakmai pályafutásuk kezdetén lévő fiatal diplomások, valamint a tudósok és tanárok elvándorlása, az Európai Unióhoz a 21. században csatlakozott államok egyik legbonyolultabb problémája. Sok hallgató kihasználja az ingyenes felsőfokú oktatás előnyeit, amelynek költségeit az adófizetők fedezik, és amely több tízezer euróba kerül. Miután saját országukban befejezték tanulmányaikat, sokkal jobban fizető állást találnak a régi uniós tagállamokban, ezért ott vállalnak munkát. Annak érdekében, hogy csökkentsék az agyelszívás kedvezőtlen hatásait, néhány uniós tagállam megköveteli, hogy a hallgatók ugyanannyi ideig dolgozzanak abban az országban, ahol tanulmányaikat végezték, mint amennyi időt tanulmányaira szántak. Ha valaki nem tartja be ezt a megállapodást, vissza kell fizetnie tanulmányai teljes költségét.

Mi a véleménye a Bizottságnak erről az intézkedésről, amelyet néhány tagállam annak érdekében alkalmaz, hogy megtartsa a friss diplomásokat, különösen a tudósokat és tanárokat? Milyen egyéb kárpótlási intézkedéseket javasol a Bizottság a szakképzett munkavállalóikat elvesztő tagállamok és oktatási rendszerek számára?

Válasz

(EN) A tagállamok saját belátásuk szerint szervezhetik oktatási rendszereiket és munkaerőpiacaikat, feltéve, hogy tiszteletben tartják az uniós jogszabályokat. Az a kötelezettség, hogy egy friss diplomás több évet dolgozzon abban a tagállamban, ahol képesítést szerzett, valamint hogy térítse vissza a felmerült oktatási

⁽⁴⁵⁾ HL L 327., 2000.12.22.,

⁽⁴⁶⁾ HL L 376., 2006.12.27.

költségeket, amennyiben ezen kötelezettségének nem tesz eleget, a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó uniós szabályok megsértését jelentheti.

A Bíróság a korábbiakban úgy ítélt, hogy a személyek szabad mozgására vonatkozó uniós szabályok célja, hogy a tagállamok állampolgárai számára megkönnyítsék bármilyen szakmai tevékenység gyakorlását az Európai Unió egész területén, és azokkal ellentétes minden olyan intézkedés, amely az uniós polgárokat hátrányosan érinti, amikor egy másik tagállam területén kívánnak gazdasági tevékenységet folytatni. Következésképpen az olyan rendelkezések, amelyek akadályozzák vagy visszatartják valamely tagállam állampolgárait attól, hogy a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorolva elhagyják származási országukat, e szabadság korlátozásának minősülnek, még abban az esetben is, ha az érintett munkavállalók állampolgárságától függetlenül⁽⁴⁷⁾ alkalmazandók. Az ítélezési gyakorlat fényében a Bizottság úgy véli, hogy a szóban forgó kötelezettségek a Szerződés által biztosított alapvető szabadságok akadályát jelenthetik, különösen ami a munkavállalók szabad mozgását illeti, mivel több éven keresztül akadályozhatják vagy visszatartathatják a friss diplomásokat attól, hogy egy másik tagállamban dolgozzanak.

A Bíróság ítélezési gyakorlatának megfelelően, azon nemzeti intézkedéseknek, amelyek alkalmasak arra, hogy akadályozzák vagy kevésbé vonzóvá tegyék a Szerződés által biztosított alapvető szabadságok gyakorlását, eleget kell tenniük a következő négy feltételnek: azokat megkülönböztetés nélkül kell alkalmazni (nem tehető különbség állampolgárság alapján), azokat közérdeken alapuló kényszerítő oknak kell igazolnia, alkalmasnak kell lenniük az általuk elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és nem léphetnek túl az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéken⁽⁴⁸⁾. Az arra vonatkozó határozatot, hogy az adott nemzeti intézkedések indokolhatók-e, a szóban forgó intézkedések részleteinek ismeretében kell meghozni, amelyekkel azonban a Bizottság nem rendelkezik.

Általában véve a szakképzett munkaerő hiánya a tagállamokban több szempontból is kihívást jelent, és azt gyakran a kivándorlástól eltérő tényezők is okozzák, mint például a gazdasági növekedés miatt a belső munkaerő iránt megnövekedett kereslet. A kihívás kezelésének módja nagymértékben függ az adott ország konkrét helyzetétől. Jellemzően, ez megkívánja a politikák megfelelő kombinációját, amely olyan elemekből áll, mint az általános munkaerő-piaci részvétel növelésére irányuló intézkedések, az oktatás és a szakképzés további fejlesztése, a közsféra dolgozói számára biztosított megfelelő bérezés és munkakörülmények, a kivándoroltak visszatérésének ösztönzése, valamint a belső munkavállalói mobilitás és az EU határain kívülről történő bevándorlás elősegítése.

Mindenesetre a friss diplomásokat megtartani kívánó politikákat jól meg kell tervezni ahhoz, hogy elkerülhetők legyenek a nem szándékos következmények. Például számos kutatási területen elengedhetetlen, hogy a fiatal tudósok egy időre külföldre utazzanak, hogy tapasztalatot, ismereteket és nemzetközi elismerést szerezzenek saját szakterületükön, mielőtt visszatérnek hazájukba.

Az európai kutatási politika összefüggésében gyakran utalnak az „agyelszívás” és az „agyszerzés” kettős példájára. A Bizottság általánosságban úgy véli, hogy a nemzetközi mobilitás kedvező dolog, és a kutatás egyre globalizálódó világában egyenesen elengedhetetlen az új ismeretek és készségek megszerzése szempontjából. Ezenfelül a kutatók hagyományosan a leginkább mobilis munkavállalói kategóriába tartoznak, mivel az infrastruktúra, a finanszírozás és egyéb munkakörülmények tekintetében általában a legjobb feltételeket keresik. Azt is érdemes megjegyezni, hogy egy másik országban aktív kutatói közösség szellemi input és potenciál tekintetében nem jelent nettó veszteséget. Épp ellenkezőleg, az úgynevezett „tudományos diaszpóra” számos tagja hasznára lehet hazájának abban, hogy rendszeres kapcsolatban állnak és kapcsolatokat építenek ki hazájuk tudósaival.

A kutatók képzését, mobilitását és karrierfejlesztését célzó uniós stratégia részeként, a Bizottság az „agyelszívás” és „agyszerzés” szigorúbb fogalmi helyett inkább a „tudásáramlás” elősegítésére helyezi a hangsúlyt, mind az Unión belül, mind világszerte. Az Európai Kutatási Térség összefüggésében a „tudásáramlás” szorosan összefügg a kutatói csapatok, infrastruktúrák, bérek és a karriertervezés minősége tekintetében az európai kutatás vonzerejének növelésére irányuló bizottsági politikával.

*
* *

(47) A C-18/95. sz. Terhoeve-ügy [1999] ECR I-345, 37. bekezdés

(48) A C-55/94. sz. Gebhard-ügy [1995] ECR I-4165, 37. bekezdés

70. kérdés, előterjesztette: Maria Badia i Cutchet (H-0930/08)**Tárgy: Partnerség az Európáról szóló kommunikációért**

2008. október 13-án a Tanács egy „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című politikai nyilatkozatot fogadott el, amelyet a Parlamentnek és a Bizottságnak is el kell fogadnia. Ez az európai kommunikációs politikáról szóló 2006. februári fehér könyv folytatását jelenti.

A közelgő 2009. júniusi európai parlamenti választásokra való tekintettel előirányozták a közösségi intézmények és a tagállamok közötti megerősített együttműködést, a legjobb gyakorlatok megvitatása és cseréje, valamint a szinergiák kialakítása érdekében, amikor a választók prioritásainkról való tájékoztatására kerül sor.

A „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című nyilatkozat kimondja, hogy a tájékoztatási és kommunikációs tevékenységek végrehajtása során a többnyelvűség és a kulturális sokfélelég előmozdítására törekednek.

További tájékoztatással szolgálna-e a Bizottság a közösségi intézményi kommunikáció fókuszáról a közelgő európai parlamenti választások fényében?

Kifejtené-e a Bizottság részletesebben, hogy miként valósul meg a többnyelvűség és a kulturális sokfélelég előmozdítása a tájékoztatási és kommunikációs tevékenységek végrehajtása során?

Válasz

(EN) 2008. október 22-én a Bizottság, a Parlament és a Tanács aláírta a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című nyilatkozatot. Ez az első alkalom, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság között egyetértés született a kommunikáció közös megközelítéséről. Elismerték, hogy az Európai Unióval kapcsolatos kommunikációhoz az uniós intézmények és a tagállamok politikai elkötelezettségére van szükség, valamint hogy az hatékonyabb és eredményesebb, ha a kiemelt kérdésekkel kapcsolatos kommunikáció összehangoltan történik.

A politikai nyilatkozat középpontjában a közös kommunikációs prioritásokkal kapcsolatban elért megállapodás áll. A valamennyi intézmény képviselőinek közös elnöklétével ülésező Intézményközi Tájékoztatási Csoport (IGI) egyetértett abban, hogy az európai parlamenti választások jelentik a 2009. évre szóló négy közös éves prioritás egyikét.

A Parlament és a Bizottság egy nem politikai jellegű tudatosságnövelő kampányban vesz részt. A Bizottság szoros együttműködésben kíván dolgozni, hogy támogassa és kiegészítse a Parlament kommunikációs erőfeszítéseit annak bemutatása révén, hogy pontosan mit ért el az EU a polgárok számára létfontosságú területeken.

A Bizottság aktívan elősegíti a többnyelvűséget és a kulturális sokfélelég kommunikációs politikájában általában és különösen az európai parlamenti választásokkal kapcsolatos kampányában. A Partnerség az Európáról szóló kommunikációért kerete elő fogja segíteni a nemzeti, regionális és helyi hatóságok, valamint a civil társadalom képviselői közötti szinergiák kialakítását, és a kampányt a többnyelvűséggel és a kulturális sokféleléggel fémjelzett kontextushoz igazítja.

A Bizottság képviselői és az Európai Parlament tagállamokban működő információi irodái együtt fognak működni a nemzeti hatóságokkal annak érdekében, hogy nemzeti feltételekhez igazított közös fellépéseket dolgozzanak ki. A közös kommunikációs prioritások sikeres végrehajtása, beleértve az európai parlamenti választásokkal kapcsolatos kampányt is, a szolgálatok között uniós és nemzeti szinten kialakított megfelelő igazgatási megoldások alapján biztosítható.

Ezen kommunikációs kampány fellépései és anyagai az EU valamennyi hivatalos nyelvén elkészülnek majd. Más egyéb intézkedések mellett, fordítókat küldenek a tagállamok bizottsági képviselőire, hogy kielégítsék a helyi igényeket, valamint segítsék a polgárok nyelvén megvalósítani az Európáról szóló kommunikációt.

*

* *

71. kérdés, előterjesztette: Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0932/08)**Tárgy: Bizottsági kezdeményezés egy európai kutatási infrastruktúra (ERI) közösségi jogi keretének létrehozására**

Az európai kutatási infrastruktúra (ERI) közösségi jogi keretének létrehozására irányuló Bizottsági kezdeményezés (COM(2008)0467) hatékonyabb részvételt biztosít a különböző nemzetközi tudományos projektekben.

Helyénvaló, hogy a Bizottság különös figyelmet fordít arra, hogy fejlessze az Európai Unió egészének kutatási potenciálját. Ezért helyénvaló az is, hogy Közösség-szerte biztosítsa az ERI kiegyensúlyozott megoszlását, és támogatja az ERI-projektek elindítását a viszonylag alacsony kutatási potenciállal rendelkező országokban.

Milyen intézkedéseket tett a Bizottság, vagy szándékozik tenni annak biztosítása érdekében, hogy a javasolt eszköz csökkentse az egyenlőtlenségeket az új technológiák, a kutatási potenciál és a tudományos infrastruktúra tekintetében a Közösség azon területein, ahol a kutatási infrastruktúra gyengébb?

Válasz

(EN) A Bizottság köszöni a tisztelt képviselő kérdését, amely az európai kutatási infrastruktúra jogi keretére irányuló rendelettervezettel foglalkozik, valamint Európa kevésbé fejlett régióiban a tudományos és technológiai hiányosságok pótlásának elősegítésére irányuló bizottsági fellépésekkel.

Először is tisztázni kell, hogy az ERI-rendelet célja, hogy európai érdekeltségű nagy kutatási létesítmények közös létrehozására és működtetésére kerüljön sor konzorciumok révén, amelyek élén több tagállam és a közösségi kutatásfejlesztési program társult országai állnak.

Mindez olyan infrastruktúrákra irányul, amelyek a tudományos kiválóság úttörői, és olyan nagy beruházást igényelnek, ami meghaladja egyetlen ország pénzügyi és tudományos kapacitását. Az ilyen, több európai partner között megvalósuló projektek tervezése és koordinálása lehetővé teszi a kritikus tömeg elérését, valamint az európai szintű szakosodást és kölcsönös tanulást. Az ESFRI (Kutatási Infrastruktúrák Európai Stratégiai Fóruma) több ilyen projektet megnevezett a 2006. évi (ebben az évben aktualizált) útitervében. Számos tudományos terület infrastruktúrája tartozik ide, mint például a környezettudományi megfigyelőállomások, a genomikai adatbankok, illetve a legkorszerűbb nagy szuperszámítógépek.

A kutatási infrastruktúráknak az európai kutatási tevékenységek hatékony támogatása révén elő kell segíteniük a közösségi kutatás tudományos kiválóságának és az uniós gazdaság versenyképességének közép- és hosszú távú előrejelzéseken alapuló fenntartását. Ennek eléréséhez arra kell törekedniük, hogy a jelenleginél jobban növeljék az európai tudományos képességeket, ily módon hozzájárulva az Európai Kutatási Térség fejlesztéséhez.

Az ERI jogi keretét a Bizottság javasolta, válaszul a tagállamok testre szabott jogi formákra vonatkozó kérésére, ami elősegíti és felgyorsítja a több tagállamot magában foglaló új kutatási infrastruktúrák létrehozását, mivel a jelenlegi eszközök alkalmatlannak bizonyultak. Az ERI-k általában véve javítani fogják az európai kutatói közösség kiváló kutatási szolgáltatásaihoz való hozzáférést, mind a nagyobb infrastruktúrával rendelkező országok kutatói, mind pedig a kisebb infrastruktúrával rendelkező országok kutatói számára.

Ami az ERI földrajzi eloszlását illeti, meg kell jegyezni, hogy bár a Bizottság nyilvántartásba fogja venni az ERI jogi formájának alkalmazására irányuló, támogatható javaslatokat, a kutatási infrastruktúrák megtervezése és finanszírozása egyértelműen a nemzeti hatóságok hatáskörét képezi. Ők fogják benyújtani a javaslatokat, a Bizottság pedig nyilvántartásba veszi a támogatásra jogosultakat. A nemzeti hatóságok közösen döntenek az összes egyedi szempontról, amilyen például a tagság, a hozzájárulások és a székhely elhelyezkedése.

Ugyanakkor a Bizottság igyekszik támogatni azokat az új jogi személyeket, amelyek hozzáadott értéket képviselnek az Európai Kutatási Térségben, és amennyire lehetséges, regionális partnerlétesítményeket ölelnek fel. Sok nagy kutatási létesítmény (például az ESFRI útitervében 44-ből 28) szétszórt kutatási infrastruktúra, amelyeket több államba telepítenek, vagy mivel fizikailag szétszórtnak kell lenniük (például környezetvédelmi vagy földrajzi ellenőrzés), vagy mivel a tudományos kiválósági központok szétszórtak. Az ilyen szétszórt struktúrák, amelyeket a 6. és 7. kutatási és technológiafejlesztési keretprogram (FP6 és FP7) égisze alatt támogatott „integrációs tevékenységeken” keresztül már ösztönöznek, kikövezik az Európai Kutatási Térség kiegyensúlyozott fejlődésének útját.

Emellett a Bizottság törekedni fog arra, hogy amennyire csak lehet, ösztönözze egy kiterjedt földrajzi területen működő tudósok és mérnökök nyílt hozzáférését a kutatási infrastruktúrákhoz. Különösen törekedni fog

arra, hogy előmozdítsa a tudományos kiválóságon vagy szükségleten alapuló hozzáférést, ahelyett, hogy ez kizárólag a fizetőképességen alapulna.

A kohéziós politika keretében – a vonatkozó közösségi szabályozással összhangban – is elérhető finanszírozás az infrastruktúrákra vonatkozóan. És valóban, a Bizottság a közelmúltban tett közzé egy kézikönyvet a különböző közösségi forrásokból (kutatási, kohéziós és versenyképességi támogatások)⁽⁴⁹⁾ származó támogatások felhasználását és összekapcsolását illetően. A konvergencia-régiók ügyesen felhasználhatják a strukturális és kohéziós alapokat annak érdekében, hogy éljenek az európai kutatási infrastruktúrákból származó finanszírozással, valamint hogy meggyőző jelentkezéseket tudjanak benyújtani ezek fogadására.

Végezetül meg kell említeni, hogy a Bizottság a Kapacitások program keretében végrehajtott FP7 célzott tevékenységek révén támogatja a régiók potenciáljának tudományos és technológiai fejlesztését.

Összefoglalva, az ERI új jogi kerete nyitott lesz az egész Európai Unió és a kutatási keretprogram társult országai partnereitől származó támogatható javaslatok számára. A Bizottság továbbra is ösztönözni fogja a viszonylag gyenge kutatási teljesítményű országokat a beruházásra és felzárkózásra, azonban az adott országok nemzeti kormányainak kell részt venniük a támogatható javaslatok benyújtásában.

*
* *

72. kérdés, előterjesztette: Paulo Casaca (H-0933/08)

Tárgy: A Bizottság és Irán között folytatott kormány szintű tárgyalások az iráni ellenzék üldözésének módjairól

Megkaphatnám a Bizottságtól az iráni hatóságokkal 2008. október 6-án tartott, az iráni ellenzék üldözésének még hatékonyabb módjairól szóló találkozó jegyzőkönyvét?

Magyarázatot tud-e adni a Bizottság az iráni hatóságokkal folytatott ilyen jellegű tárgyalások jogi alapjára?

Nyilvánosságra hozza-e a Bizottság az iráni hatóságoknak tett ígéretét, miszerint mindent megtenne annak érdekében, hogy semmissé tegye az Európai Bíróság határozatait, amelyek érvénytelenítették a Tanács részéről az OMPI terrorista szervezetté történő nyilvánítását?

Válasz

(EN) A tisztelt képviselő E-5142/08. sz. kérdésére adott korábbi bizottsági válaszában említett 2008. október 6-i találkozó nem a Bizottság és az iráni hatóságok között zajlott. Uniós elnökségi minőségében a francia külügyminiszter találkozót szervezett a párizsi iráni nagykövettel, hogy felvessen egy sor emberjogi ügyet.

A Bizottság soha nem tett semmilyen, a tisztelt képviselő által feltételezett „ígéretet” az iráni hatóságoknak.

*
* *

73. kérdés, előterjesztette: Glenis Willmott (H-0935/08)

Tárgy: Reprodukciót károsító anyagok

Szeretném felhívni a Bizottság figyelmét az Európai Parlament uniós egészségügyi stratégiáról szóló állásfoglalására (P6_TA(2008)0477), amelyben az Európai Parlament minden kétséget kizáróan azt állította, hogy a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 2004/37/EK irányelv⁽⁵⁰⁾ nem védi megfelelően az európai polgárokat munkahelyükön a reprodukciót károsító anyagoknak való kitettségtől, és következőképpen arra kérte a Bizottságot, hogy a szóban forgó irányelvet módosító következő javaslatába foglalja bele a reprodukciót károsító anyagokat is.

Ennek fényében megerősítené a Bizottság, hogy a munkavállalók egészségének érdekében teljes mértékben figyelembe veszi ezt a kérést, amely 554 európai parlamenti képviselő támogatását élvezzi?

⁽⁴⁹⁾ [ftp://ftp.cordis.europa.eu/pub/ftp7/docs/practical-guide-eufunding_en.pdf](http://ftp.cordis.europa.eu/pub/ftp7/docs/practical-guide-eufunding_en.pdf)

⁽⁵⁰⁾ HL L 158., 2004.4.30., 50. o.

Válasz

(FR) A Bizottság különös fontosságot tulajdonít a munkavállalók reprodukciót károsító anyagoknak való kitettségéből származó veszélyekkel szembeni védelmének. Ennek figyelembevételével hangsúlyozza, hogy a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó közösségi jogszabályok és különösen a 98/24/EK irányelv⁽⁵¹⁾ minimumkövetelményeket tartalmaznak a munkavállalók védelmére vonatkozóan.

Ezen követelmények közé tartozik a munkahelyen előforduló veszélyes vegyi anyagokkal – a reprodukciót károsító anyagokat is ideértve – kapcsolatos kockázatok felmérése, megelőzése és kezelése. Különösképpen az általános védelmi elvek megkívánják a munkavállalók egészségével és biztonságával kapcsolatos kockázatok kiküszöbölését vagy minimálisra csökkentését.

A Bizottság szeretne rámutatni arra, hogy kétlépcsős konzultációt indított a szociális partnerekkel a munkavállalók rákkeltő, mutagén és reprodukciót károsító anyagoknak való kitettségéből származó veszélyekkel szembeni védelme tárgyában. E konzultáció eredményei alapján a Bizottság jelenleg vizsgálja a közösségi jogszabályok módosításának a lehetőségét ezen a területen.

*
* *

74. kérdés, előterjesztette: Jacek Protasiewicz (H-0937/08)

Tárgy: A fehérorosz hatóságokkal folytatott tárgyalásokon elért előrehaladás a büntető törvénykönyvvvel való, a politikai és polgári tevékenység ellen irányuló esetleges visszaélést illetően

Szem előtt tartva Aleksandr Lukashenkónak a Wall Street Journal számára adott interjújában tett kijelentését, miszerint kész szabadon engedni minden politikai foglyot;

Arra a tényre való tekintettel, hogy Alyaksandr Barazenska még mindig letartóztatás alatt áll a januári tüntetésekkel kapcsolatos, folyamatban lévő per miatt, annak ellenére, hogy október 27-én önként jelent meg kihallgatásra a minszki fővárosi rendőrkapitányságon, és nem engedik, hogy szabad lábon védekezzen, ami a demokratikus országokban megszokott eljárásnak minősül;

A hasonló eseteket, valamint más fehérorosz ellenzéki aktivistákra kirótt, szabadságukat korlátozó ítéleteket követően;

A Tanács tisztában van-e a szóban forgó helyzettel? Felszólította-e a Tanács a fehérorosz hatóságokat Barazenska úr azonnali szabadon bocsátására és a hasonló esetek felülvizsgálatára? Amennyiben nem, felveszi-e ezt a kérdést a Tanács a fehérorosz kormány képviselőivel folytatott tárgyalásainak napirendjére?

Válasz

(EN) A Bizottság tudatában van a helyzetnek, és osztja a tisztelt képviselő aggodalmát Barazenska úr ügyével kapcsolatban, aki időközben bíróság elé került december 8–9-én. A tárgyalást megelőzően Barazenska urat október vége óta indokolatlanul őrizetben tartották.

Barazenska urat 1 éves korlátozott szabadságvesztésre ítélték egy januári engedélyezetlen tüntetésen való részvétele miatt. A beszámolók szerint fellebbezni fog az ítélet ellen.

November 21-i nyilatkozatában a külkapcsolatokért és szomszédsági politikáért felelős biztos, miközben dicsérte a Fehéroroszországot által a közelmúltban tett pozitív lépéseket, világossá tette a fehérorosz hatóságok számára, hogy az EU szoros figyelemmel kíséri Barazenska úr ügyét. Különösen azt hangsúlyozta, hogy az EU számára elengedhetetlen fontosságú, hogy Fehéroroszország egy „politikai foglyok nélküli ország” maradjon. E tekintetben megemlítette Barazenska úr ügyét, és arra figyelmeztetett, hogy az EU szoros figyelemmel fogja követni tárgyalását.

A Bizottság a fehérorosz hatóságokkal rendezett találkozó alkalmával több ízben is felvetette Barazenska úr ügyét.

⁽⁵¹⁾ A munkájuk során vegyi anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók egészségének és biztonságának védelméről szóló, 1998. április 7-i 98/24/EK tanácsi irányelv (tizenegyedik külön irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében), HL L 131., 1998.5.5.

Igen komoly ügyről van szó, a Bizottság pedig továbbra is szoros figyelemmel kíséri a kérdést, és a jövőben is felveti azt a fehérorosz hatóságok előtt.

Ebben az összefüggésben az a tény, hogy a Tanács október 13-án úgy határozott, hogy egy 6 hónapos időtartamra részben felfüggeszti a Fehéroroszország elleni szankciókat, amelynek lejártakor a helyzetet újraértékelik, lehetővé teszi számunkra, hogy világos üzenetet küldjünk arra vonatkozóan, hogy milyen demokratikus lépéseket várunk Fehéroroszországtól, és különösen, hogy nem történhet visszalépés a politikai foglyokat illetően.

*
* *

75. kérdés, előterjesztette: Johan Van Hecke (H-0938/08)

Tárgy: Haiti adóssághelyzetének enyhítése

A rendkívül szegény Haitin fennálló jelenlegi helyzetet a világ legsúlyosabb környezeti válságának nevezik. Miközben az országot heves viharok sújtják, erdőinek 98%-át kivágták tüzelőanyagként, ami azt jelenti, hogy még a szokványos viharok is áradáshoz vezetnek. Szakértők szerint évekbe telik, míg az ország ki tudja termelni akárcsak a lakosság ételéhez szükséges élelmiszer felét. És ez is csak a vízgyűjtők helyreállítása, az alapvető szolgáltatások és az élelmiszerbiztonság területén megvalósuló komoly tőke- és energia-befektetésekkel lehetséges.

Ennek fényében képtelenség, hogy legalább öt hónapba telik, mire Haiti jelentősebb adósságkönnyítést várhat a Világbanktól és a Nemzetközi Valutaalaptól. Ugyanakkor elhalasztották Haiti felvételét a súlyosan eladósodott szegény országok csoportjába (HIPC). Az ország helyreállítása érdekében szükséges, hogy a Világbank részvényesei közösen tárják fel annak lehetőségeit, hogy miként tudják a lehető leggyorsabban eltörölni Haiti adósságát. Mi a Bizottság véleménye erről a halasztásról, és milyen fellépést tervez ennek következményeként?

Válasz

(FR) Haiti túljutott a határozathozatal szakaszán, és továbbra is jogosult arra, hogy elérje a Világbank és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) által igazgatott, a súlyosan eladósodott szegény országokra irányuló kezdeményezés befejező szakaszát. Fontos hangsúlyozni, hogy Haiti az átlagosnál sokkal nagyobb haladást ért el ezen az úton, ami azt jelenti, hogy amikor eljön az idő, sor kerülhet 650 millió dolláros adósságának eltörlésére.

Az előzetes menetrend szerint a HIPC kezdeményezés befejező szakaszának eléréséről szóló határozatot 2009 júniusáig elhalasztották, miután az IMF és a Világbank bejelentette, hogy Haiti eddig nem teljesített minden kifizetési feltételt. Az egyik alapfeltétel a szerződések odaítélésére vonatkozó jogszabály volt, amelyet a növekedési és szegénység-csökkentési nemzeti stratégiáról szóló dokumentum (NSGRP – 2007. november) benyújtásától számított 6 hónapon belül kellett volna a parlamentnek megszavaznia. Jelenleg létezik egy, a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó rendelet, amely azonban még nem lépett életbe. A kritériumok következetes alkalmazása hivatott biztosítani az adósságcsökkentés kívánt eredményeinek tartós fennmaradását.

A nemzetközi intézmények és valamennyi partner megpróbál úrrá lenni az előállt helyzeten. Például az Inter-American Development Bank (IADB) bejelentett egy egyéves halasztást az adóssága visszafizetésére vonatkozóan, és befagyasztotta a Haiti Köztársaság adósságszolgálati fizetéseit.

A Bizottság továbbra is támogatja a Haiti adósságcsökkentésére irányuló kezdeményezéseket, az ország gazdasági és társadalmi fejlődése felgyorsításának egyik módjaként. A Bizottság továbbra is elkötelezett amellett, hogy támogassa Haiti hatóságainak és lakosságának erőfeszítéseit, valamint hogy egy nagyra törő fejlesztési programot hajtson végre, amely a haladást elősegítő tartós előnyökkel jár. Ennek érdekében a 10. Európai Fejlesztési Alap (EFA) keretében a Bizottság 291 millió EUR összegű programozható pénzeszközt juttat Haitinek a közúti infrastruktúra, a decentralizációs folyamat, az igazságügyi ágazat és az általános makrogazdasági keret támogatására. Ettől függetlenül a Bizottság szükséges segítségnyújtást ajánl fel a közelmúltbeli áradások áldozatainak, a lakosság humanitárius helyzetének a javítása érdekében.

*
* *

76. kérdés, előterjesztette: Caroline Jackson (H-0941/08)**Tárgy: Használt elemek szelektív gyűjtése közterületeken**

Az elemekről és akkumulátorokról szóló irányelv (az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és akkumulátorokról szóló 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵²⁾) nemzeti jogba történő átültetésének határideje 2008. szeptember 26-án lejárt. A Bizottság véleménye szerint szükség van-e tagállamokban veszélyes hulladékgazdálkodási engedély kiadására a háztartási elemek gyűjtőhelyeinek létrehozásához a középületekben, iskolákban, szupermarketekben stb.?

Válasz

(EN) Az elemekről és akkumulátorokról szóló irányelv (2006/66/EK irányelv⁽⁵³⁾) 8. cikkének (1) bekezdése értelmében „a tagállamok biztosítják, hogy megfelelő begyűjtési rendszerek álljanak rendelkezésre a hulladék hordozható elemek és akkumulátorok tekintetében. Az ilyen rendszerek: a) lehetővé kell, hogy tegyék a végfelhasználók számára, hogy – a népsűrűséget is figyelembe véve – a közelben, megközelíthető gyűjtőhelyen dobhassák el a hulladék hordozható elemeket vagy akkumulátorokat.”

Az elemekről és akkumulátorokról szóló irányelv 8. cikkének (1) bekezdése értelmében azon gyűjtőhelyekre, amelyeket a hulladék hordozható elemek és akkumulátorok – beleértve a háztartási elemeket – begyűjtése érdekében állítottak fel, nem kell alkalmazni a hulladékokról szóló 2006/12/EK irányelv (hulladékokról szóló keretirányelv)⁽⁵⁴⁾, illetve a veszélyes hulladékokról szóló 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv szerinti engedélyeztetési követelményeket. Ezért a tagállamoknak nem kell kiadniuk veszélyes hulladékgazdálkodási engedélyt a végfelhasználók közelében kialakított semmilyen gyűjtőhelyre vonatkozóan, beleértve a középületeket, iskolákat, szupermarketeket stb.

Ezen rendelkezések összhangban állnak a nemrégiben felülvizsgált hulladékokról szóló keretirányelvvel, amelynek 20. cikke kimondja, hogy a 17. cikk (veszélyes hulladék ellenőrzése), a 18. cikk (a veszélyes hulladékok keverésére vonatkozó tilalom), a 19. cikk (a veszélyes hulladékok címkézése) és a 35. cikk (nyilvántartás-vezetési előírások) nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező vegyes hulladékokra. A 19. és a 35. cikk szintén nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező veszélyes hulladék elkülönített részeire, amíg olyan létesítmény vagy vállalkozás gyűjtésre, ártalmatlanításra vagy hasznosításra át nem veszi azokat, amely rendelkezik engedéllyel, vagy amelyet nyilvántartásba vettek a 23. vagy a 26. cikkel összhangban.

*
* *

77. kérdés, előterjesztette: Karin Riis-Jørgensen (H-0942/08)**Tárgy: A nemzeti szerencsejáték-monopólium liberalizálása**

2008. november 6. és november 8. között Görögországban (Athénban és Szalonikiben) a görög hatóságok őrizetbe vettek egy EU-ban engedélyt szerzett és szabályozott sportfogadási szolgáltatásokat üzemeltető magánszereplő két közvetítőjét, valamint három ügyfelet a sportfogadások monopóliumára vonatkozó görög jogszabály megsértése miatt.

Ezen jogszabály egy indokolással ellátott vélemény tárgyát is képezi, amelyet az Európai Bizottság 2008. február 28-án küldött, az elmúlt két és fél évben 10 tagállam ellen indított jogsértési eljárások tágabb összefüggésében.

Tekintettel az Európai Bíróság (C-338/04. sz.) Placanica ügyben hozott ítélete 73. bekezdésének 4. pontjára⁽⁵⁵⁾, aránytalannak találja-e a Bizottság a szóban forgó letartóztatásokat?

⁽⁵²⁾ HL L 266., 2006.9.26., 1. o.

⁽⁵³⁾ HL L 266., 2006.9.26., 1. o.

⁽⁵⁴⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o., legutóbb a 166/2006/EK rendelettel módosított irányelv.

⁽⁵⁵⁾ Az EK 43. és 49. cikkeket úgy kell értelmezni, hogy azok tiltják az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozást, amely büntető szankcióval sújtja az alapügyben szereplőhöz hasonló személyeket, mivel a nemzeti jog által megkövetelt koncesszió vagy rendőrségi engedély nélkül folytatták a fogadások gyűjtésének tevékenységét, miközben e személyek nem tudták megszerezni a hivatkozott koncessziókat, illetve engedélyeket, mivel e tagállam a közösségi jog megsértésével megtagadta tőlük azok megadását.

Miért nem jár el a Bizottság szigorúbban, és miért nem tárja az Európai Bíróság elé azon országok ügyét, amelyek már elérték az indokolással ellátott vélemény szintjét, mint például Görögország vagy Dánia, Svédország, Finnország és Hollandia, és amelyek egyértelműen, a fent említett görögországihoz hasonló fellépéseken keresztül, vagy épp a cselekvés teljes hiánya révén megmutatták, hogy nem hajlandók tiszteletben tartani az EU-Szerződést?

Válasz

(EN) Válaszul a tisztelt képviselő szóbeli választ igénylő kérdésére a Bizottság emlékeztet arra, hogy számos tagállam ellen indított jogsértési eljárást olyan korlátozások miatt – nevezetesen büntetőjogi szankciók formájában –, amelyek a másik tagállamban engedéllyel rendelkező szerencsejáték-társaságok által a sportfogadási szolgáltatások biztosításának szabadságára vonatkoznak, úgy ítélve meg, hogy ezen korlátozások összeegyeztethetetlenek az EK-Szerződés 49. cikkével.

A Bizottság osztja a tisztelt képviselő azon véleményét, hogy egy másik uniós tagállamban engedélyt szerzett sportfogadási szolgáltatásokat üzemeltető magánszereplő két közvetítőjének görögországi őrizetbe vétele vélhetően aránytalan és összeegyeztethetetlen az EK-Szerződés 43. és 49. cikkével, amennyiben – ahogy azt az Európai Bíróság Placanica ügyben hozott ítélete⁽⁵⁶⁾ világosan kimondja – a kérdéses tagállam a közösségi jogot megsértve megtagadta az engedély kiadását vagy a jóváhagyást. Az Európai Bíróság Gambelli ügyben hozott ítélete⁽⁵⁷⁾ értelmében a közösségi jog ilyen jellegű megsértése akkor áll fenn, ha egy tagállam nem olyan politikát folytat, amelynek célja, hogy a játéklehetőségeket következetesen és módszeresen, ténylegesen csökkentse.

Ugyanakkor egy ideje úgy tűnik, hogy a tagállamok nagyobb hajlandóságot mutatnak arra, hogy elfogadják a szóban forgó kérdés európai dimenzióját. Mindez azután történt, hogy a Bizottság 10 tagállam ellen jogsértési eljárást indított, a sportfogadási szolgáltatások határokon átnyúló biztosítására alkalmazott korlátozásaikkal összefüggésben. Ez néhány tagállamot arra ösztönzött, hogy fontolóra vegye új jogszabályok elfogadását, és néhányan épp most vitatják meg javaslataikat a Bizottsággal. A Bizottság azt tervezi, hogy 2009-ben ismételtelen megvizsgálja azon ügyeket, amelyekkel összefüggésben jogsértési eljárások vannak folyamatban.

*
* *

78. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet (H-0943/08)

Tárgy: Éves bálnavadászat a Feröer-szigetek partjainál

A P-3855/08 sz. írásbeli választ igénylő kérdésre adott válaszában a Bizottság azt állítja, hogy megoldást keres a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottságban (IWC) a bálnák ügyére, amelyekre minden évben a Feröer-szigetek partjainál vadásznak.

Egyetért-e ezért a Bizottság azzal, hogy annak módja, ahogyan a bálnákat a Feröer-szigetek part menti vizeiben leölik, teljes mértékben ellentétes az uniós állatjóléti politikával?

Kifejtené a Bizottság, hogy milyen előrelépés történt a szóban forgó ügyben? Milyen intézkedéseket tett, és milyen intézkedéseket tervez még?

Hajlandó a Bizottság felvetni ezen gyakorlat kérdését a Feröer-szigetekkel folytatott kétoldalú tárgyalások keretében?

Válasz

A Bizottság kifejezetten elkötelezett minden cetféle (bálnák, delfinek és barna delfinek) védelme iránt, és szeretne emlékeztetni arra, hogy az EU-ban tilos a cetfélék kifogása vagy megölése a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽⁵⁸⁾ értelmében, amely magában foglalja az európai vadon élő növények, állatok és természetes élőhelyeik védelméről szóló egyezményből, más néven a Berni Egyezményből eredő kötelezettségeket.

⁽⁵⁶⁾ EB, C-338/04. sz. Placanica ügy, 2007. március 6.

⁽⁵⁷⁾ EB, C-243/01. sz. Gambelli ügy, 2003. november 6.

⁽⁵⁸⁾ HL L 206., 1992.7.22.

Ugyanezen irányelv alapján tilos az uniós tagállamok számára a cetfélék kereskedelme, illetve cseréje is. Emellett, a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet, amely az EU-ban végrehajtja a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES egyezmény)⁽⁵⁹⁾ rendelkezéseit, tiltja a cetfélék elsődlegesen kereskedelmi célú behozatalát a közösségi piacra.

Ugyanakkor az említett kísérleti bálnavadászat a Feröer-szigeteken zajlik, amely nem tagja az EU-nak, így ott nem érvényesek az uniós jogszabályok és politikák. Emellett, miközben Dánia tagja a Berni Egyezménynek, a megerősítésről szóló okmányában úgy nyilatkozott, hogy az Egyezmény nem vonatkozik Grönlandra és a Feröer-szigetekre. Ennek megfelelően a Bizottság sajnálatos módon korlátozott lehetőségekkel rendelkezik ahhoz, hogy közvetlenül beavatkozzon a szóban forgó ügyben. A Bizottság azonban igyekszik megelégedni annak lehető legjobb módját, hogy ezt a kényes kérdést felvethesse az illetékes hatóságoknál.

Nemzetközi szinten a bálnákat a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottság (IWC) védi, amely a bálnaállományok védelmét és kezelését ellátó nemzetközi szervezet. Sajnálatos módon azonban a kísérleti bálnavadászatot nem szabályozza az IWC, mivel mindezidáig nem született megállapodás az IWC kis cetfélékkel kapcsolatos hatásköréről. Az IWC jövőjét érintő, folyamatban lévő vitával összefüggésben azonban a Bizottság reméli, hogy az EU, az IWC többi résztvevőjével együtt, képes lesz a kis cetfélék ügyével is foglalkozni. Annak érdekében, hogy az IWC ülésein az EU összehangolt álláspontot képviselhesen, a Bizottság 2008. november 6-án javaslatot nyújtott be a Tanácshoz⁽⁶⁰⁾.

*
* *

79. kérdés, előterjesztette: Ari Vatanen (H-0944/08)

Tárgy: Az alkoholeladásokra kivetett HÉA: a „távértékesítés” és a „televíziós vásárlás” közötti különbség

A szeszesital-eladást szabályozó európai jogszabályokban (a 91/680/EGK irányelvvel⁽⁶¹⁾ kiegészített 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽⁶²⁾) a teljesítés módja szerint különbséget tesznek a (i) távértékesítés és a (ii) televíziós vásárlás fogalma között. Azt, hogy az ügylet utáni héa-fizetés a származási országban vagy a rendeltetési országban történik-e, az áruszállítás módja határozza meg.

Amikor egy fogyasztó egy másik tagállamból szeszes italt rendel, amelyet az eladó vagy annak megbízottja küld vagy szállít a fogyasztóhoz a rendeltetési országba, akkor távértékesítésről beszélünk. Távértékesítéskor az alkoholeladás utáni HÉA kivetésére az eladási országtól függetlenül, a rendeltetési országban kerül sor. Amikor az ügylet magában foglalja a fogyasztóhoz történő szállítást, úgy kell tekinteni, hogy a szeszesital szállítása a rendeltetési országban történik.

Televíziós vásárlásról akkor beszélünk, amikor maga a fogyasztó, nem pedig az eladó szervezi meg az áru szállítását a származási országból a rendeltetési országba. Televíziós vásárláskor a szeszesital utáni HÉA kivetésére mindig a származási országban kerül sor. A szeszesital szállítási helye az a hely, ahol a termék megkezdődik az útját.

A fogyasztók számára az Interneten szeszesital televíziós vásárlását ajánló szállító hirdethet-e a saját weboldalán harmadik fél számára szállítási szolgáltatásokat anélkül, hogy ez a tevékenysége távértékesítésnek minősülne? Ez fontos kérdés annak megállapításához, hogy a HÉA kivetésére a származási országban vagy a rendeltetési országban kell sort keríteni.

⁽⁵⁹⁾ HL L 61., 1997.3.3.

⁽⁶⁰⁾ A bálnavadászat szabályozásáról szóló nemzetközi egyezménynek és jegyzékének módosításaira tett javaslatokra vonatkozó, az Európai Közösség nevében képviselendő álláspont meghatározásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslat, COM(2008) 711 végleges

⁽⁶¹⁾ OJ L 376., 1991.12.31., 1. o.

⁽⁶²⁾ OJ L 145., 1977.6.13., 1. o.

Válasz

(EN) Ami a magánszemélyeknek történő szeszesital-értékesítés utáni hea-fizetést illeti, a hea-irányelv (2006/112/EK⁽⁶³⁾) 33. cikke értelmében az eladó által vagy annak megbízásából szállított jövedéki termékek után ott adóznak, ahol a termékek a feladás vagy fuvarozás befejeztével találhatók. A hea-irányelv 33. cikke értelmében a fogyasztó által vagy annak megbízásából szállított áruk után az adózás helye az a hely, ahol az áruk a megrendelő részére történő fuvarozás megkezdésének időpontjában találhatók.

Amikor az eladó a saját weboldalán is hirdeti mind a jövedéki terméket, mind a fogyasztóhoz történő szállítási módot, anélkül, hogy a fogyasztónak jelen kéne lennie abban a tagállamban, ahol az eladó székhelye van, a helyzet akár visszaélészerű gyakorlatnak is tekinthető annak érdekében, hogy a HÉA szempontjából mesterségesen átalakítsák az eladón keresztül vagy annak megbízásából történő áruszállítást a fogyasztó által vagy annak megbízásából történő áruszállítássá (az EB C-255/02. sz. Halifax plc ügyben 2006. február 21-én hozott ítélete). Ilyen helyzetben a gazdasági tartalmat kell figyelembe venni, az ügyletet pedig át lehet minősíteni, és a HÉA szempontjából úgy kezelni, mint az eladón keresztül vagy annak megbízásából szállított jövedéki termék értékesítését, amely abban a tagállamban adózik, ahol a fogyasztó számára történő szállítás befejeződik. Az ilyen helyzetet azonban az adott eset tényállása alapján kell értékelni.

*
* *

80. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0948/08)**Tárgy: A börtönökben uralkodó embertelen körülmények**

A közelmúltban görög fogva tartottak több kiterjedt éhségstrájkot szerveztek, tiltakozásul fogva tartásuk embertelen körülményei ellen, amelyek tovább romlanak az ND és a PASOK kormányok által hozott, az uniós iránymutatásokhoz részben igazodó politikai döntések miatt.

A probléma kifejezetten a börtönök súlyos túlszűfoltóságával kapcsolatos, amit nem csak a vizsgálati fogságban lévő, hanem a kizárólag jogellenes belépés miatt őrizetbe vett külföldiek nagy száma okoz. Ezzel együtt jár az öngyilkosságok számának növekedése, a fogva tartottakkal szembeni rossz bánásmód és alapvető jogaik megsértése, továbbá a megfelelően képzett orvosi és ápolói személyzet alacsony száma, a detoxifikációs programok hiánya, a fiatalok különleges létesítményeinek hiánya, valamint a tudományos és társadalmi szervezetek, politikai pártok stb. képviselői számára a börtönökhöz való hozzáférés megtagadása.

Mi a véleménye a Bizottságnak a börtönökben kialakult elfogadhatatlan körülményekről, valamint a fogva tartottak alapvető jogainak megsértéséről?

Válasz

(EN) A Bizottság nem végez ellenőrzéseket a fogva tartottak helyzetét illetően a tagállamokban. Az ilyen jellegű ellenőrzésekért felelős hatóság a kínzással és egyéb embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy ilyen büntetéssel foglalkozó európai bizottság (CPT bizottság), amely az Európa Tanács égisze alatt működő szerv. Mindazonáltal a Bizottság szoros figyelemmel kíséri a CPT bizottság jelentéseit, szem előtt tartva az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ.) 6. cikkének (2) bekezdését is, amely kimondja, hogy az Unió a közösségi jog általános elveiként tartja tiszteletben az alapvető jogokat, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (ECHR) biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból erednek. Ebben az összefüggésben meg kell említeni, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélezési gyakorlata szerint az elfogadhatatlan fogva tartási körülmények is megsérthetik az ECHR 3. cikkét (a kínzás tilalma), még akkor is, ha nincs bizonyíték egy fogva tartott megszegésére vagy megalázására irányuló egyértelmű szándékra. Ebből következik, hogy Görögország köteles a fogva tartottakat méltósággal és az alkalmazandó nemzetközi előírásoknak megfelelően kezelni.

*
* *

⁽⁶³⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről, HL L 347., 2006.12.11.

82. kérdés, előterjesztette: Olle Schmidt (H-0951/08)**Tárgy: Állami tulajdonú gépjárműgyártók**

Az 1970-es évek gazdasági válságával összefüggésben több nagy ipari vállalatot államosítottak. Azok közül, amelyek nem kerültek állami tulajdonba, többen inkább jelentős kölcsönökben vagy támogatásokban részesültek. Hazámban, Svédországban, mindenekelőtt a hajógyárak számára biztosítottak támogatást, amelyek egyike sem maradt mára meg az országban. Más országokban a gépjárműgyártók küszködtek fennmaradási gondokkal. Az olyan nemzeti presztízt jelentő márkákat, mint a Chrysler, Rolls Royce és a Renault, megmentették az illető országok adófizetői.

Most úgy tűnik, hogy a hitelválság egy átfogó világméretű recesszióvá fejlődött. Az üzemanyagfaló gépjárműipar ismét a csőd szélére került. Ez problémát jelent Svédország számára, mivel a Volvo és a Saab termelésének nagy része itt folyik. Az elmúlt héten olyan hírek jelentek meg a médiában (többek között 2008. december 1-jén a Financial Timesban), hogy a Volvo és a Saab amerikai tulajdonosai tárgyalásokat folytatnak a svéd kormánnyal a küszködő gyárak államosításáról. Azt is tudjuk, hogy több más országban hasonló tárgyalások folynak a gépjárműgyártók és a kormányok között.

Lát-e a Bizottság bármilyen veszélyt az állami tulajdonú és állami irányítású ipari vállalatokat illetően?

Válasz

(EN) Az EK-Szerződés 295. cikke kimondja, hogy a Szerződés nem sértheti a „tagállamokban fennálló tulajdoni rendet”. Ez az elv azt jelenti, hogy a Szerződés nem részesítheti előnyben egy társaság sem magán-, sem állami tulajdonát. Ezen elv alkalmazása feltételezi, hogy azok az állami szervek, amelyek részvényesek vagy felelősek egy társaság működtetéséért, hasonló módon járnak el, mint a magánszereplők. Amint azt az Európai Bíróság (a C-174/04. sz. Bizottság kontra Olaszország ügyben, 32. bekezdés) megerősítette: „a Szerződés szabad tőkemozgásról szóló rendelkezései (...) sem a magán-, sem a közvállalkozások (...) között nem tesznek különbséget”.

Valóban, különösen az állami támogatásokkal kapcsolatos szabályok alkalmazásakor, a Bizottság megkülönbözteti azokat az eseteket, amikor az állami szervek magánszereplőként működnek, valamint azokat, amikor egy társaság állami tulajdonba vételét, illetve a tulajdonjogába vagy az igazgatásába történő állami beavatkozást köz- vagy más állami megfontolások igazolják. Ez a megkülönböztetés az úgynevezett „piacgazdasági befektető elve” alkalmazásán keresztül történik. Ennek az elvnek megfelelően egy állami részvénytulajdonos vagy egy állami szereplő viselkedését azzal hasonlítják össze, hogy pusztán piacgazdasági megfontolások alapján egy magánszereplő mit tenne hasonló helyzetben: ez magában foglalja az ilyen állami befektetések ésszerűségének, feltételeinek és díjazásának vizsgálatát. Ha az állami beavatkozás nem állja meg a helyét a piacgazdasági befektető elv szempontjából, akkor a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a beavatkozás az állami támogatás elemeit tartalmazza, és meg kell vizsgálni annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

Ezért a közösségi jog értelmében és a piacgazdasági befektető elvvel összhangban az államosítás vagy a társaságokba történő részleges állami befektetés (ágazattól függetlenül) – mint olyan – elvileg nem tiltott. Ugyanakkor olyan esetekben, amikor az állami beavatkozás nem állja meg a helyét a piacgazdasági befektető elv szempontjából, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia ezen intézkedéseket annak megállapítása érdekében, hogy megfelelnek-e az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak.

A jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban nehéz feladatnak tűnik a küzdelmes jövővel szembesülő ágazatban működő, hanyatló társaságok vagy vállalatok támogatása érdekében történő állami beavatkozások összeegyeztetése a piacgazdasági befektetői viselkedéssel. Ebből a szempontból alaposan meg kell vizsgálni például a Volvóra vagy a Saabra irányuló potenciális állami befektetéseket (bár a jelek szerint ezen projekteket elvetették), annak megállapítása érdekében, hogy azok megfelelnek-e az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak.

*

* *

83. kérdés, előterjesztette: Katerina Batzeli (H-0953/08)

Tárgy: Az EB ítélkezési gyakorlata a franchise-megállapodásokon alapuló oklevelek elismerésével kapcsolatban, valamint az oktatási rendszerek tagállamok felelősségét képező szervezésébe történő beavatkozás

2008. október 23-án az Európai Bíróság (EB) ítéletet hozott a C-274/05 sz. ügyben, amelynek értelmében Görögország köteles elismerni a más tagállamok oktatási intézményei kihelyezett tagozatainak szakmai jogait (a franchise-szerződések keretében szerzett képesítések)

Kifejtene a Bizottság, hogy vajon egy fogadó állam köteles-e elismerni egy olyan oktatási intézmény működését a területén, amely nem felel meg nemzeti oktatási politikája és nemzeti joga alapelveinek?

Milyen mértékben szükséges a 2005/36/EK irányelv⁽⁶⁴⁾ és a korábbi 89/48/EGK irányelv⁽⁶⁵⁾ végrehajtásának azonnali értékelése, különösen a tekintetben, hogy milyen következményekkel jár a nemzeti oktatási rendszerekre nézve, ha alkalmazzák a szakmai jogok elismerését, valamint az EK-Szerződés 149. és 150. cikkében foglalt, az oktatási kérdésekre vonatkozó nemzeti határhörökről szóló rendelkezéseket?

Mivel ez a kérdés zavart és problémákat okoz a közösségi és a nemzeti jogszabályokban, arra kényszerítve a polgárokat, hogy az EB-hez forduljanak, vajon nem ért-e egyet a Bizottság azzal, hogy egy új uniós javaslatra van szükség annak megállapítására, hogy miként különül el a szakmai képesítések elismerésére irányuló kötelezettség és a tagállamokra ruházott hatáskör az oktatási diplomák elismerését illetően, annak elkerülése érdekében, hogy a rendkívül eltérő oktatási rendszerrel működő országok képesítései egyenrangúnak minősüljenek?

Válasz

(EN) 2008. október 23-án⁽⁶⁶⁾ az Európai Bíróság (EB) megerősítette, hogy Görögország nem teljesíti a 89/48/EGK⁽⁶⁷⁾ irányelv szerinti kötelezettségeit, mivel nem ismeri el a más országok illetékes hatóságai által kiállított okleveleket, Görögországban valamely magánszervezet által franchise-megállapodások alapján nyújtott oktatást és képzést követően. A Bíróság hozzátette, hogy ez a következtetés nem kérdőjelezi meg Görögország hatáskörét az oktatás tartalma és az oktatási rendszer szervezése tekintetében. Mivel azonban a kérdéses diplomákat más tagállamok illetékes hatóságai kizárólag a saját oktatási és képzési rendszerük keretén belül alkalmazandó szabályok alapján állították ki, a honosítási (franchise) megállapodások keretében nyújtott oktatást és képzést követően kiállított oklevelek a 89/48/EGK irányelv szerint nem tartoznak a görög oktatási rendszer hatálya alá. Ezzel az ítéletével az EB megerősítette a Neri kontra Olaszország ügyben⁽⁶⁸⁾ 2003-ban hozott korábbi ítéletét, amelyben pontosította, hogy egy franchise-megállapodás alapján szerzett képesítés elismerésének abból az egyedüli okból történő elutasítása, hogy az oktatás nem az egyetem területén folyt, ellentétes a közösségi joggal.

Ez a két ítélet – az egyik közvetlenül, a másik közvetve – megállapítja, hogy a görög jogszabályok nincsenek összhangban a közösségi joggal, amíg a 89/48/EGK irányelv hatályban van. Görögország továbbra sem felel meg az uniós jogszabályoknak, mivel még mindig nem ültette át a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelvet⁽⁶⁹⁾, amely hatályon kívül helyezi a 89/48/EGK irányelvet, és 2007. október 20-tól alkalmazandó. Hangsúlyozni kell, hogy a szóban forgó irányelv 53. cikke kifejezetten felruházta a tagállamokat annak jogával, hogy ellenőrizzék például a franchise-oklevelekhez kapcsolódó bizonyos elemeket, amilyen például a származási tagállam által más tagállamban tartott képzések minőségi tanúsítványának alaki érvényessége, a diploma azonossága azzal, amely olyan képzés után került kiállításra, amely kizárólag a származási tagállamban folyt, vagy az átruházott szakmai jogok azonossága.

⁽⁶⁴⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

⁽⁶⁵⁾ HL L 19, 1989.1.24., 16. o.

⁽⁶⁶⁾ EB C-274/05. Bizottság kontra Görögország ügy, 2008.10.23.

⁽⁶⁷⁾ A Tanács 1988. december 21-i 89/48/EGK irányelve a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről, HL L 19., 1989.1.24.

⁽⁶⁸⁾ EB C-153/02. sz. Valentina Neri ügy, 2003.11.13.

⁽⁶⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK irányelve a szakmai képesítések elismeréséről, HL L. 255/22, 2005. 9.30.

2008. december 4-én az EB két új ítéletet⁽⁷⁰⁾ hozott Görögország ellen, amelyek egyértelműen megerősítették a C-274/05 sz. ügy következtetéseit, és kimondták, hogy Görögország a franchise-oklevelek el nem ismerése nyomán megsértette az uniós jogszabályokat.

Az EB legutóbbi ítélezési gyakorlata, valamint a szakmai képzések elismeréséről szóló másodlagos uniós jog, a 2005/36/EK irányelv, világosan megállapítja azt a keretet, amelyhez igazodva Görögországnak el kell járnia a képzéssel rendelkező szakemberek által szerzett franchise-okleveleket illetően. Nem áll fenn jogbizonytalanság, ezért nincs szükség új javaslatra.

*
* *

84. kérdés, előterjesztette: Salvador Domingo Sanz Palacio (H-0954/08)

Tárgy: A gépjárműipar fellendítési terve

A gépjárműipar stratégiai ágazat, és alapvető fontosságú az EU gazdasága számára mind a GDP, mind a közvetve és közvetlenül kiváltott foglalkoztatás tekintetében. Az EU-nak mindenekelőtt célzott támogatási intézkedéseket kell elfogadnia az iparág számára, életképességének biztosítása és a munkahelyek megőrzése érdekében. A Bizottság növekedésre és foglalkoztatásra irányuló átfogó fellendülési terve egy sor intézkedést javasol, amelyeket az egyes tagállamok által végrehajtandó egyedi terveknek kell kiegészíteniük. A sürgősségi intézkedések célja elsősorban a gyárak bezárásának és a munkahelyek elvesztésének elhárítása. Milyen rugalmasságra lesz lehetőségük a tagállamoknak, hogy támogatási rendszereik keretében kifejezetten a gépjárműiparnak szánt állami támogatást nyújthassanak? Amikor ilyen jellegű rugalmas megállapodások alapján valósul meg az állami támogatás, az mire használható fel, és milyen feltételeknek kell megfelelnie?

Válasz

(EN) Amint azt tisztelt képviselő kifejtette, a Bizottság valóban bejelentetett egy növekedésre és foglalkoztatásra irányuló átfogó fellendülési tervet, a kereslet növelése és az európai gazdaságba vetett bizalom helyreállítása érdekében. Ezzel összefüggésben a Bizottság fontolóra veszi azt a javaslatot, miszerint a tagállamok tegyenek lehetővé további állami támogatási intézkedéseket, amelyek kizárólag egy meghatározott időre érvényesek.

A tervezett intézkedések keretében a Bizottság engedélyezné a tagállamoknak, hogy garanciák és kedvezményes kamatozású kölcsönök formájában nyújtson támogatást. Természetesen ezen rendelkezések elfogadása bizonyos feltételekhez és maximált összegekhez kötött, és azt meg kell vitatni a tagállamokkal. Ezen kezdeményezések nem a gazdaság egy meghatározott ágazatára irányulnak, hanem céljuk segítséget nyújtani a vállalkozásoknak abban, hogy úrrá legyenek a nehézségeken, amelyeket a finanszírozáshoz való hozzáférés terén tapasztalnak a jelenlegi válság közvetlen következményeként.

Fontos felidézni, hogy a válság kezdete óta a Tanács hangsúlyozza a versenyszabályok alkalmazásának szükségességét. A Bizottságnak egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania az európai társaságok számára, elkerülve a tagállamok közötti támogatási versenyt, amely nem fenntartható, sőt káros lenne az EU egészére nézve. Ezért a Bizottság körültekintő az állami támogatási szabályok minden fajta „rugalmas alkalmazása” tekintetében. A jelenlegi állami támogatási keret már számos lehetőséget biztosít a valamennyi ágazat számára nyújtandó állami támogatáshoz, beleértve a gépjárműipart is.

A kínálati oldalon a K+F+I keret lehetővé teszi a zöld technológiák fejlesztésére irányuló állami támogatást, amennyiben a piac hanyatlik, a támogatás pedig ösztönzőleg hat és arányos. A környezetvédelmi támogatás szintén rendelkezésre áll olyan vállalkozások számára, amelyek javítják a közösségi környezetvédelmi előírások betartását termelési folyamatukban. Emellett egyéb szabályok is rendelkezésre állnak a beszállítói láncban lejjebb elhelyezkedő kis- és középvállalkozások problémáinak kezelésére. Konkrétan az általános csoportmentességi rendelet a különféle támogatási intézkedések széles skáláját kínálja, minimális adminisztratív teher mellett.

A kedvezményes garanciák segíthetnek a gépjárműipar, valamint beszállítóik néhány problémájának kezelésében. Azonban ha egy vállalkozás olyan helyzetbe kerül, hogy még kedvezményes garancia sem áll rendelkezésére, alkalmazhatóak a fizetőképesség helyreállítására és a szerkezetátalakításra irányuló szabályok. Ezért a jelenlegi szakaszban a Bizottság nem látja szükségesnek egyedi ágazati keret kidolgozását a gépjárműipar számára.

⁽⁷⁰⁾ EB C-84/07. Bizottság kontra Görögország ügy, 2008.12.4.; EB C-151/07. sz. Khatzithanasis kontra Ipourgos Igeias kai Kinonikis Allilengis ügy, 2008.12.4.

Végezetül meg kell jegyezni, hogy az Európai Beruházási Bank által a gépjárműiparnak nyújtott kölcsönök nem kedvezményes kamatozású kölcsönök, mivel ezeket piaci áron bocsátják rendelkezésre.

*
* *

85. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0957/08)

Tárgy: A pénzügyi piacok szabályozásának hiánya okozta kockázatok téves megítélése

Előfordult-e, hogy a Bizottság tévesen ítélte meg a pénzügyi piacokra vonatkozó szabályozás (és annak hiánya) miatt felmerülő kockázatokat? Milyen formát öltöttek ezen téves elképzelések?

Milyen gyakorlati, hosszú távú intézkedéseket javasol a Bizottság a pénzügyi piacokból adódó kockázatok minimalizálása érdekében?

Tervez-e a Bizottság az egész EU-ban érvényes banki alaptőkehányadot? Milyen magas legyen a banki alaptőkehányad?

Tervez-e a Bizottság az egész EU-ban érvényes sajáttőke-hányadot vagy idegentőke-bevonási arányt a többi pénzügyi intézményre, például a befektetési társaságokra, fedezeti alapokra, biztosító társaságokra, vagy pedig az egyedi struktúrájú pénzügyi eszközökre vonatkozóan?

Válasz

(EN) A Bizottság jogszabályra irányuló javaslatot tehet a pénzügyi piacokra vonatkozóan. Azonban a megvalósítás és a tényleges végrehajtás a tagállami szabályozók (és globális szinten a harmadik országbeli szabályozók) feladata.

A több mint egy éve induló pénzügyi válság kezdete óta a Bizottság a tagállamokkal együtt a helyzet enyhítésén és megfelelő, hosszú távú orvoslásán dolgozik. Az utóbbi hónapokban a Bizottság javaslatokat nyújtott be a tőkekövetelmény-irányelv, a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv és a valós érték elszámolás szabályainak módosításával kapcsolatban. A Bizottság továbbá elfogadott egy javaslatot a hitelminősítő intézetekről szóló rendeletet illetően. Emellett a Bizottság elkezdte a munkát a vezetői fizetések és derivatívák kérdésében, és konzultációs dokumentumot ad ki a fedezeti alapokról. Ezenkívül egy magas szintű szakértői csoport Jacques de Larosière vezetésével azt a feladatot kapta, hogy készítsenek ajánlásokat, többek között a határokon átnyúló felügyeletre vonatkozóan. Végezetül, a Bizottság bejelentette egy dokumentum 2009 nyaráig történő kidolgozását a pénzügyi piacok szabályozásának jövőjéről.

Ami a tőkével, sajáttőke-minimummal és idegentőke-bevonási aránnyal kapcsolatos kérdéseket illeti, ezek megvitatására különböző fórumokon kerül sor. A Bizottság aktívan részt vesz a Basel II ezen kérdésekkel kapcsolatos munkájában, és figyelemmel kíséri a piacok alakulását a megfelelő előrelépési lehetőségek meghatározása érdekében. Ebben az összefüggésben a tisztelt képviselő által felvetett kérdések részletes vizsgálatára sor fog kerülni. Jelenleg azonban még korai lenne bármilyen irányú konkrét utalást tenni.

A fentiekben kifejtettek szerint a Bizottság idén számos javaslatot nyújtott be, és várhatóan a következő hónapokban is ilyen ütemben folytathatja munkáját.

Mindez egy rövid összefoglalás volt arról, amin a Bizottság e témában dolgozik. Természetesen, amennyiben a tisztelt képviselő kéri, a Bizottság készséggel nyújt további tájékoztatást.

*
* *

86. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0960/08)

Tárgy: A termelés és foglalkoztatás védelme a különféle uniós tagállamok textil- és ruházati ágazatában

A textil- és ruházati termékek bizonyos kategóriáinak Kínából történő, különböző uniós tagállamokba irányuló exportjával összefüggésben alkalmazott közös felügyeleti rendszer (esetleges) 2008. december 31-i lejáratáról szóló, H-0865/08 sz. ⁽⁷¹⁾ kérdésre adott válasz fényében, valamint figyelembe véve a termeléssel felhagyó vagy azt áttelepítő vállalkozások növekvő számát (főként Portugáliában) ami munkanélküliséget és társadalmi válságot teremt, kifejtene a Tanács, hogy javasolta vagy kérte-e valamelyik tagállam, hogy a

⁽⁷¹⁾ 2008. november 18-i írásbeli válasz

Bizottság 2008. december 31. után hosszabbítsa meg a közös felügyeleti rendszert, vagy fogadjon el bármilyen más intézkedést annak keretében? Amennyiben igen, meg tudná-e nevezni az adott tagállamokat, és kifejtene, hogy jelenleg milyen intézkedéseket javasolnak? Ellenezte-e valamelyik tagállam ilyen intézkedések elfogadását, és amennyiben igen, melyeket, és egyes esetekben milyen alapon?

Válasz

(EN)) A közösségi jogszabályok alapján a közös felügyeleti rendszer előreláthatóan 2008. december 31-én veszti hatályát, és meghosszabbítása nincs tervbe véve.

Amint a Bizottság már kifejtette a tisztelt képviselő számára a H-0866/08 sz.⁽⁷²⁾ szóbeli választ igénylő kérdésre adott válaszában, „számos kérés érkezett az egyszeri ellenőrzési rendszertől az egyszerű vámellenőrzésig, amelyek keretében a legtöbb tagállam kifejtette az egyes alternatívákkal kapcsolatos véleményét.” Ugyanakkor nem került sor hivatalos szavazásra, mivel nem terjesztettek elő hivatalos javaslatot a kettős ellenőrzési rendszer folytatására vonatkozóan. Ezért nem született hivatalos álláspont a tagállamok részéről. Ez azt tükrözi, hogy az érdekelt felek többsége nem lát okot további intézkedésre, és ugyanúgy kívánják kezelni a textilágazatot, mint a többi ágazatot.

Emellett Kína világossá tette, hogy „nem kívánja folytatni a kettős ellenőrzési rendszert.” Ez minden folytatási kísérletet kudarcra ítélné.

Ami a Kínából származó textiltermékek ellenőrzésével kapcsolatos minden egyéb intézkedést illeti, hivatalosan nem terjesztettek elő további intézkedéseket, mivel a tárgyalások során a többségi konszenzus az ágazatban a kereskedelem liberalizációjának irányába mutatott. A Bizottság azonban – a H-0866/08 sz. kérdésre adott válaszával összhangban – továbbra is szoros figyelemmel kíséri majd a kereskedelmi statisztikák (Comext) tényleges alakulását és a 2009. évi vámadatokat.

A Bizottság tisztában van az uniós gazdaság különböző ágazataiban – különösen a textilágazatban – kialakult foglalkoztatási helyzettel. Ezt már részletesen kifejtette a H-0866/08 sz. szóbeli választ igénylő kérdésre adott válaszában. 2007 eleje óta az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGF) azzal a céllal működik, hogy finanszírozza az aktív munkaerő-piaci politikai intézkedéseket, amelyek támogatják a globalizáció következtében elbocsátott munkavállalókat. Az EGF már nyújtott támogatást a textiliparban elbocsátott munkavállalóknak Máltán, Litvániában és Olaszország négy régiójában. A jelenlegi gazdasági válságban az Alapot az európai gazdasági fellendülés tervének⁽⁷³⁾ részeként épp felülvizsgálják annak érdekében, hogy hatékonyabban tudjon közbenjárni az elbocsátott munkavállalók érdekében.

*
* *

87. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė (H-0962/08)

Tárgy: Az európai szomszédsági politika végrehajtása

Az európai szomszédsági politikát 2004-ben dolgozta ki a Bizottság, és azt azóta az EU 16 szomszédos országában hajtották végre. Hogyan értékeli a Bizottság az ESZP végrehajtását az elmúlt négy évben? Melyek az európai szomszédsági politika legfontosabb eredményei és hiányosságai? Mely szomszédos országok élvezik leginkább az ESZP előnyeit? Mi a Bizottság álláspontja Fehéroroszország ESZP-ben való teljes körű részvételének lehetőségéről, az országban zajló közelmúltbeli politikai fejleményeket követően?

Válasz

(EN) Az európai szomszédsági politika (ESZP) továbbra is az Unió külkapcsolatainak központi elemét képezi, és már kézzelfogható helyszíni eredményeket hozott, kölcsönös stabilitást és jólétet teremtve. Az ESZP terén elért haladásról szóló 2008. áprilisi jelentések azt mutatják, hogy a szóban forgó politika végrehajtása az EU szomszédai körében jelentős eredményeket ért el, különösen a gazdasági reform területén, valamint a jogszabályok közelítésében különböző területeken. Másrészt nyilvánvaló, hogy még sok tennivaló akad partnerországaink részéről, különösen a kormányzás és a jogállamiság tekintetében.

Az ESZP további erősítése és a reformokra irányuló uniós ösztönzők hatékonyságának növelése érdekében a Bizottság többféle javaslatot tett az alábbi területekre vonatkozóan: a kereskedelem liberalizációja és a

⁽⁷²⁾ 2008. november 19-i írásbeli válasz

⁽⁷³⁾ COM(2008) 800 végleges

gazdasági integráció, az emberek nagyobb mobilitása, valamint erőteljesebb uniós szerepvállalás a regionális konfliktusok megoldásában.

Az EU az egyéni differenciálás politikáját követi annak érdekében, hogy támogatásunkat a partnerek egyéni szükségleteihez és törekvéseihez igazíthassuk, többet ajánlva azoknak, akik elkötelezettebbek és nagyobb haladást érnek el a reformok terén („többet többért”). Ennek alapján a Bizottság négy országot határozott meg, amelyek esetében az együttműködés erőssége szorosabb kapcsolatokat indokol az EU-val: Ukrajna, Moldova, Marokkó és Izrael. Az Unió épp most tölti meg tartalommal ezeket a „szorosabb” kapcsolatokat.

Fehéroroszország fontos keleti partner, a Bizottság pedig támogatja ezt az országot annak érdekében, hogy további előrehaladást érhesen el a demokratizálódás és egyéb reformok terén. Saját választásai és döntései alapján Fehéroroszországnak lehetősége nyílna arra, hogy teljes mértékben éljen az ESZP és különösen a keleti partnerségre irányuló új kezdeményezés nyújtotta előnyökkel.

*
* *

88. kérdés, előterjesztette: Neena Gill (H-0964/08)

Tárgy: A tigrisek védelme

Figyelembe véve, hogy az orvvadászat még mindig komoly veszélyt jelent a vadon élő tigrisekre nézve, és elismerve azokat a kedvező lépéseket, amelyeket India tesz ezen állatok védelmének javítása érdekében, követi-e a Bizottság ezt a példát, elismerve, hogy a vadvilági bűnözés a súlyos nemzetközi szervezett bűnözés egyik formája, és hajlandó-e a Bizottság további erőforrásokat biztosítani olyan nemzetközi partnerek számára, mint az UNODC, UNEP, Interpol és a WCO, a környezettel és a vadvilággal kapcsolatos bűnözés elleni fellépéshez, különösen a Himaláján túli régióban (India, Nepál, Kína)?

Válasz

(EN) A Bizottság teljes mértékben elismeri az orvvadászat és az illegális vadkereskedelem súlyosságát, valamint azt a komoly hatást, amelyet ezek az illegális cselekedetek gyakorolhatnak a fajok védettségi állapotára. A Bizottság ezzel kapcsolatos aggodalma tükröződik a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelvben, amelyet a Parlament és a Tanács hivatalosan 2008. november 19-én fogadott el (2008/99/EK irányelv). Ez az irányelv biztosítja a védett fajok illegális begyűjtésének és kereskedelmének mint bűncselekménynek hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal való büntethetőségét.

Ami a vadon élő állatok nemzetközi kereskedelmét illeti, a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtását segítő intézkedésekről szóló, 2007. június 13-i ajánlásában ⁽⁷⁴⁾ a Bizottság többek között azt ajánlja, hogy a tagállamok létesítsenek kapcsolatot és támogassák a harmadik országokat, valamint az olyan nemzetközi szervezeteket, mint például az UNEP CITES egyezmény titkársága, a WCO és az Interpol, a vadon élő növények és állatok illegális kereskedelmének felderítése, megakadályozása és megelőzése érdekében. Bár a Bizottság nem nyújt közvetlen támogatást a WCO-nak és az Interpolnak a környezettel és a vadvilággal kapcsolatos bűnözés elleni fellépéshez, szorosan együttműködik ezekkel a szervezetekkel, és meghívja őket a vadon élő állatok és növények kereskedelméről szóló rendelkezések végrehajtásával foglalkozó uniós csoport (EU Wildlife Trade Enforcement Group) rendszeres üléseire, annak érdekében, hogy hatékony együttműködést és koordinációt biztosítson a vadon élő növények és állatok kereskedelmével kapcsolatos bűnözés elleni fellépésben.

Emellett a Bizottság támogatást nyújtott a CITES egyezmény titkársága révén a CITES egyezmény kínai végrehajtásának és alkalmazásának tárgyában 2005-ben Kínában rendezett munkaértekezlethez, amely a végrehajtáshoz kapcsolódó kérdésekkel, valamint a tigrisből és egyéb veszélyeztetett fajokból készült termékek illegális kereskedelme elleni fellépés terén folytatott regionális együttműködéssel foglalkozott. A Bizottság ebben az évben is támogatást nyújt a CITES egyezmény titkárságának, mégpedig a tigrisek kereskedelmére vonatkozó szabályok betartásával foglalkozó találkozóhoz, amelyre várhatóan 2009-ben kerül sor.

A környezettel és fejlődéssel kapcsolatos nemzetközi együttműködési fellépései keretében a Bizottság számos programhoz és projekthez nyújt támogatást globális, regionális vagy helyi szinten, a biológiai sokféleség és/vagy a védett területek fenntartható kezelésének elősegítésére. Ezen programok többsége orvvadászat elleni intézkedéseket tartalmaz, és a jogérvényesítést támogatja. Ilyen például az ázsiai régióban Tádzsikisztán

⁽⁷⁴⁾ HL L 159., 2007.6.20.

és Kirgizisztán közötti a Pamir-Alai határokon átnyúló természetvédelmi terület (PATCA) létrehozása és az EU–Kína biológiai sokféleségről szóló program (ECBP).

*

* *